

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1969

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
7

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 86

Δασικός Κώδιξ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

ΔΑΣΙΚΟΣ ΚΩΔΙΞ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΔΑΣΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Κεφάλαιον Α'

Γενικοί όρισμοί.

Άρθρον 1.

Όρισμός του δάσους, μερικώς δασοσκεπών και χορτολιβαδικών έδαφών.

1. Δάσος είναι πάσα έκτασις έδάφους καλυπτομένη έν όλω ή έν μέρει υπό άγρίων ξυλωδών φυτών, οίωνδήποτε διαστάσεων και ήλικίας, θυμαμένη διά δασικής εκμεταλλεύσεως, να παραγάγη δασικά προϊόντα καπονομαζόμενα ειδικώτερον εις τόν πίνακα διατιμήσεως δασικών προϊόντων.

2. Μερικώς δασοσκεπεύς εκτάσεις ή μερικώς δασοσκεπή λιβάδια (δασικαί εκτάσεις, δασικοί βοσκότοποι, δασικαί βοσκαί) είναι εκτάσεις καλυπτόμεναι υπό άραιάς και πενιχράς δασικής

ξύλωδους ύψηλής ή θαμνώδους βλαστήσεως οίωσδήποτε δασικής διαπλάσεως.

3. Χορτολιβαδικά έδάφη (δασικά έδάφη) είναι τά άνευ ξυλωδους ύψηλής ή θαμνώδους βλαστήσεως, άλλα μετά χορτολιβαδικής (πόωδους) ή και εκ φρυγάνων συστάδος έδάφη, είτε έντός δασών είτε επί κορυφών ή κλιτύων όρέων, άλπικων ή μή.

Άρθρον 2.

Διάκρισις δασικής ιδιοκτησίας.

1. Τά δάση, τά δασικά έδάφη και αί δασικαί εκτάσεις ή βοσκαί, διακρίνονται από άπόψεως ιδιοκτησίας εις δημόσια και μη δημόσια (ιδιωτικά).

2. Δημόσια είναι τά δάση, τά δασικά έδάφη και αί δασικαί εκτάσεις ή βοσκαί, αί άνήκουσαι εις τό Κράτος. Μη δημόσια δέ (ιδιωτικά) τά δάση, τά δασικά έδάφη και αί δασικαί εκτάσεις ή βοσκαί, αί άνήκουσαι άποδεδειγμένως εις ιδιώτας ή νομικά πρόσωπα δημόσιου ή ιδιωτικού δικαίου.

Κεφάλαιον Β'

Αναγνώρισις μη δημοσίων δασών.

Άρθρον 3.

Προϋποθέσεις αναγνώρισεως.

1. Έπί τών δασών τών Νέων Χωρών και της Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανομένων της Έπαρχίας Δομοκού και του Νομού Άρτης, έσα πρό της προσαρτήσεως αυτών έτέλουν εκπαλαί υπό την νομήν της ολότητος τών κατοίκων χωρίων ή συνοικισμών, ύφισταμένων κατά την δημοσίευσιν του ν. 4173 της 15)19.6.1929 περί κυρώσεως και τροποποιήσεως

τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 ν. 2) τοῦ «περὶ δασικοῦ κώδικος». Χρησιμοποιούμενα ἢ τυγχάνοντα ἐκμεταλλεύσεως ὑπ' αὐτῶν καὶ τῶν ὁποίων τὰ ἀποδεικτικά ἐξουσιάζεως ἢ ἰδιοκτησίας ἔγγραφα εἴτε δὲν σώζονται εἴτε δὲν δύναται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς νομοθεσίας, ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ὁποίας ἐξεδεδόθησαν, νὰ ἀποτελέσων πλήρη ἀπόδειξιν ὑπάρξεως δασικῆς ἰδιοκτησίας, λόγῳ χαρκτηρισμοῦ τῆς σχετικῆς δασικῆς ἐκτάσεως ὡς ἀγροῦ, βουκῆς κλπ. δύναται νὰ ἀναγνωρισθῶν ὡς ἰδιοκτησία τῆς ἐλότητος τῶν καποίκων τῶν χωρίων ἢ τῶν συνοικισμῶν, τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρησιμοποιησάντων ἢ καὶ καρπωθέντων ταῦτα, ἀναγνωριζόμενων καὶ ὡς νομικῶν προσώπων. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ ἐπὶ δασῶν, τῶν ὁποίων τὰ ἀποδεικτικά ἔγγραφα εἶναι ἐκτεθειμένα εἰκονικῶς ἐπ' ὀνόματι φυσικῶν προσώπων ἢ καὶ καρπωθέντων αὐτὰ χωρίων ἢ συνοικισμῶν.

2. Κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου κρίνονται καὶ τὰ δάση τῆς Θεσσαλίας, συμπεριλαμβανομένων τῆς Ἠπικερίας Δομοκού καὶ τοῦ Νομοῦ Ἀορτῆς, τὰ διακατεχόμενα κατὰ τὴν δημόσιον τοῦ ν. 4173)1929 ὑπὸ κοινοτήτων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν, ἐπὶ τῇ ἐάσει ἀποδεικτικῶν ἔγγραφων ἐκτεθειμένων πρὸ τῆς προσαρτήσεως τῶν ὡς ἄνω Χωρῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

3. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναγνωρισθεῖσα ἢ ἀναγνωριζομένη ἰδιοκτησία ὡς καὶ ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 63 τοῦ ν. 4173)1929 ἀναγνωρισθεῖσα τοιαύτη, δὲν δύναται νὰ μεταβιβασθῇ, ὑποθηκευθῇ ἢ καταχευθῇ οὐδ' ὑπόκειται εἰς τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἀρθρου 34.

4. Αἱ παράγραφοι 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ δασῶν ἀνιχνόντων εἰς ἀνταλλαγέντας.

Ἄρθρον 4.

Διαδικασία ἀναγνώσεως.

1. Ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 3 ἀναγνώσεως δικαιωμάτων χωρεῖ πάντοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ πρὸς τῷ Ὑπουργεῖῳ Γεωργίας Συμβουλίου Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν, κρίνοντος ἐπὶ τῇ ἐάσει παντὸς ἀποδεικτικοῦ μέσου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἀρθρου 9.

2. Ἡ σχετικὴ αἴτησις μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν ὑποβάλλεται εἰς τὸν ἀρμοδίον δασάρχην, ὅστις προβαίνει εἰς τὴν ἀπαιτούμενην ἐρευνᾶν καὶ υποβάλλει τὸ πόρισμα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

3. Δὲν δύναται νὰ ἀναγνωρισθῇ κατὰ τὸ ἀρθρον 3 ὡς ἰδιοκτησία μεζῶν τῶν 15.000 στρεμμάτων ἔκτασις δασικῶς ἐκμεταλλεύσεως, μὴ ὑπολογιζομένης εἰς αὐτὴν τῆς μερικῆς δασοστατοῦς ἐκτάσεως ἐκ θαμνώδους ἐλαστικῆς. Ἡ ἔκτασις αὕτη δύναται νὰ αὐξηθῇ διὰ τὰ κοινοτικά δάση μέχρι 30.000 στρεμμάτων, ἐφ' ὅσον τὰ ἐπὶ τῶν δασῶν τούτων δικαιώματα ἀποδεικνύονται ἐκ τῶν ἔγγραφων τοῦ Τουρκικοῦ κτηματολογίου.

4. Ὅποτεδήποτε διαπιστωθῇ ὅτι ἡ ἀναγνωρισθεῖσα ἐπὶ τῇ ἐάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 63 τοῦ ν. 4173)1929 ἢ τοῦ ἀρθρου 3 τοῦ παρόντος ἰδιοκτησία δασικῶς ἐκμεταλλευσίμου ἐκτάσεως ὑπερβαίνει τὸ ἐμβαδὸν τῶν 15.000 στρεμμάτων, ἢ ἐπὶ πλέον ἔκτασις περιλαμβάνεται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, διαχωριζομένη διὰ πρωτοκόλλου τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς. Ταῦτα ἰσχύουν καὶ διὰ τὰ ἀντιθέτως μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ἀ. ν. 2124 τῆς 30.11)4. 12.1938 (περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθρου 28 ν. 4173 «περὶ δασικοῦ κώδικος», προσθήκης εἰς τὸν ἀ. ν. 1700)1939 «περὶ δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων» καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν περὶ δασῶν νόμων), κρινόμενα διὰ δικαστικῶν ἀποφάσεων ὡς πρὸς τὰ αὐτὰ θέματα, κηρυσσόμενων ἀνεκτελέστων.

5. Αἱ μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν κοινοτήτων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἐκπεμποῦσαι τυχὸν δίκαι περὶ νομῆς ἢ κυριότητος τῶν ἐν ἀρθρῳ 3 δασῶν, δὲν καθίσταν ἀνεκτέλεστον τὸ Συμ-

βούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ἐκδικάσεως τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω παρ. 2 αἰτήσεων.

Ἄρθρον 5.

Συνέπειαι ἀναγνώσεως.

1. Τὸ Δημοσίον οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην ἀποζημιώσεως τῶν ἀναγνωρισθέντων ἢ ἀναγνωρισθῆσάντων ὡς ἰδιοκτητῶν δασῶν, δασικῶν ἐδαφῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ὅπουδήποτε τοῦ Κράτους καιμένων, εἴτε ἡ ἀναγνώρισις ἐγένετο παρὰ τοῦ τέως Διοικητικοῦ Δικαστηρίου εἴτε παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 9 ὁριζώμενα ἀπαχθῆναι τεκμαιρομένης τῆς νομίμου καὶ ἐν δικαίῳ παρὰ τοῦ Δημοσίου διαχειρίσεως καὶ καρπώσεως τοῦ δάσους, τοῦ δασικοῦ ἐδάφους ἢ τῆς δασικῆς ἐκτάσεως, κατὰ τὸν ἄχρι τῆς ἀναγνώσεως χρόνον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ ἀναγνώσεως δάσους, δασικοῦ ἐδάφους ἢ δασικῆς ἐκτάσεως ὡς μπαλταλικίου ἐπὶ τῇ ἐάσει τοῦ ἀρθρου 63 τοῦ ν. 4173)1929.

2. Ἡ κατὰ τὸ παρὸν καὶ προηγουμένον ἀρθρον γενομένη ἢ γενησομένη ἀναγνώρισις τοῦ δάσους ὡς μὴ δημοσίου ἢ μπαλταλικίου, λύει αὐτοδικαίως τὴν μίσθωσιν του, ἐφ' ἧς διαταχθῇ διοικητικῶς ἡ ἀποβολὴ τοῦ μισθωτοῦ, δικαιουμένου εἰς ἀποζημίωσιν μόνον διὰ τὰς δαπάνας τὰς ἀναφερομένας εἰς τὴν συντελεσθεῖσαν ἐκμετάλλευσιν, ἐφ' ὅσον δὲν ἔλαβη τὸ προῖόν τῆς. Ἡ διάταξις τοῦ ἀρθρου 98 τοῦ ἀπὸ 19)30.11.1928 προεδρικοῦ διατάγματος (περὶ διαχειρίσεως Δασῶν, κανονισμοῦ καὶ τρόπου ἐλοτομίας, Δασικῆς φορολογίας καὶ μισθώματος, διαθέσεως δασικῶν προϊόντων, ἐνοικιάσεως φέρον ρητίνης κλπ. ρητινοσυλλογῆς καὶ ρητινοκαλλιέργειας κλπ.), τηρεῖται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 6.

Διόδοις ἐσόδων.

1. Τὰ ἐσοδα ἐκ τῶν δασῶν, τῶν περιεργουμένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος ἢ περιελθόντων κατὰ τὰς προϋποθέσεις αὐτοῦ σχετικῶς διατάξεις εἰς τὴν κυριότητα τῶν κοινοτήτων, χωρίων ἢ συνοικισμῶν διατίθενται κατὰ σειράν προτιμήσεως:

α) Δι' ἐξοδα φυλάξεως, συντηρήσεως, ὁροθετήσεως καὶ καλῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν τούτων.

β) Δι' ἐξοδα δασικῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀνέγερσιν σχολικῶν κτιρίων.

γ) Δι' ἔργα ὁδοποιίας ἢ ὑδραυλικῆς.

2. Διατάγμα. ἐκδιδόμενον ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν, καθορίζει τὸν τρόπον τῆς ἐποπτείας τῆς συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω διαθέσεως τῶν ἐκ τῶν δασῶν τούτων ἐσόδων.

Ἄρθρον 7.

Ἀναγνώρισις αὐτοτελῶν δασυλλίων.

1. Αὐτοτελῆ δασύλλια ἐκτάσεως οὐχὶ μεζῶνως τῶν 50 στρεμμάτων, περιλαμβανόμενα μετὰξὺ γεωργικῶς ἢ δενδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, καιμένων ἐντὸς καθαρῶς ἀγροτικῶν περιοχῶν, μὴ γειτνιαζουσῶν μετὰ δημοσίων δασῶν, δύναται νὰ ἀναγνωρισθῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὡς ἰδιοκτησία τῶν κατόχων τούτων, ἐφ' ὅσον ἐβαλοῦται δι' ἡτιολογημένων ἐκθέσεων τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ὅτι διατελοῦν ἀπὸ τριακονταετίας ὑπὸ τὴν ἀνεπίληπτον νομὴν καὶ κατοχὴν αὐτῶν καὶ τῶν δικαιοπαρόχων των. Τὸ Δημοσίον οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην δι' ἐκτίμησιν ἢ οἰανδήποτε ἄλλην αἰτίαν.

2. Εἰδικῶς διὰ τὰς Νέας Χώρας δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ ἀναγνώσῃ ὡς ἰδιόκτητα τοιαῦτα δασύλλια, περιεργῶν τὴν ἔκτασιν μέχρις ἐκατὸν στρεμμάτων, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν Τουρκικῶν κτηματολογικῶν ἐιδέλων ἀποδεικνύεται ὅτι οἱ διεκδικούντες ἢ οἱ προκατοχοὶ αὐτῶν ἦσαν ἰδιοκτῆται ἢ νομίς πρὸ τοῦ ἔτους 1912.

3. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται νὰ παραπέμψη πρὸς γνωμοδότησιν εἰς τὸ Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν περιπτώσεις διεκδικήσεων τῶν προηγουμένων παραγράφων.

Ἄρθρον 8.

Εἰδικαὶ περιπτώσεις ἀναγνωρίσεως.

1. Δάση, μερικῶς δασοσκεπείς ἐκτάσεις καὶ χορτολιθαδικὰ ἐδάφη, κείμενα εἰς τὰς περιφέρειας τῶν νήτων Λέσβου, Σάμου καὶ Ἰκαρίας, δύνανται νὰ ἀναγνωρισθῶν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὡς ἰδιοκτησία τῶν διεκδικούντων ταῦτα, ἐφ' ὅσον βεβαιῶνται δι' ἡτιολογημένων ἐκθέσεων τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ὅτι ἀπὸ τριακονταετίας καὶ πλέον τελοῦν ὑπὸ τὴν ἀνεπίληπτον νομὴν τῶν αἰτούντων καὶ τῶν δικαιοπαρόχων των. Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν ὑπέχει εὐθύνην δι' ἐκνίκησιν ἢ οἰανδήποτε ἄλλην αἰτίαν.

2. Ἡ ἐκτασις, ἐπὶ τῆς ὁποίας φύονται καστανοδένδρα, ἀναγνωρισθέντα μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ ν. δ. 2501 τῆς 31.7.3.8. 1953 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῶν περὶ Δασῶν Νόμων), ὡς μὴ δημόσια, δι' ἀποφάσεων τοῦ τέως Διοικητικοῦ Δικαστηρίου καὶ τοῦ τέως Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, παραχωρεῖται κατὰ πλήρη κυριότητα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν καστανοδένδρων, ἐφ' ὅσον ἡ μῆξις τῶν καστανοδένδρων ἔναντι τῶν ἄλλων δασικῶν εἰδῶν εἶναι ἀπὸ 0,5 καὶ ὄνω.

Ἄρθρον 9.

Διεκδικήσεις δικαιωμάτων ἐπὶ δημοσίων δασῶν.

Ἐπὶ αἰτήσεων, ἀφορωσῶν εἰς τὴν διεκδίκησιν ἢ ἀμφισβήτησιν κυριότητος ἢ οἰουδήποτε ἐτέρου δικαιώματος ἐπὶ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιθαδικῶν ἐδαφῶν καὶ παντὸς εἶδους ἀκινήτου ἐντὸς αὐτῶν εὐρυσκαμένου, ἰδίᾳ δὲ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν ἀ. ν. 1539 τῆς 24.12.1938 (περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων), ὡς οὗτος ἐκάστοτε ἰσχύει, εἰσαγόμενων εἰς αὐτὸ ὑποθέσεων, γνωμοδοτεῖ τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖον Γεωργίας Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰ ἐπόμενα ἄρθρα 10 ἕως 13.

Ἄρθρον 10.

Λειτουργία Συμβουλίου Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν.

1. Τὸ Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν ἀποτελεῖται ἐκ τῶν:

α) Ἐνὸς Ἀρεοπαγίτου, ὡς Προέδρου, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου.

β) Τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

γ) Τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖον Γεωργίας Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους.

δ) Ἐνὸς ἐτέρου Νομικοῦ Συμβούλου τοῦ Κράτους, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του παρὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

ε) Ἐνὸς Ἐφέτου τοῦ Ἐφετερίου Ἀθηνῶν, ὀριζομένου μετὰ τοῦ ἀναπληρωτοῦ του παρὰ τοῦ Προέδρου Ἐφετῶν Ἀθηνῶν.

2. Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται δις τοὐλάχιστον κατὰ μῆνα ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτοῦ. Θεωρεῖται δὲ νομίμως συγκαλεσθέν καὶ ἐν ἀπαρτίᾳ, ὅταν εἶναι παρόντα τέσσαρα τοὐλάχιστον ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς ἀρεοπαγίτης ἢ ἐφέτης καὶ εἰς νομικὸς σύμβουλος.

3. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν ἀδείας τοῦ προέδρου τοῦ Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν του συντρέχει περίπτωση, ἢ ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου παραστάσεις τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν πληρεξουσίων πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἀφορώσης εἰς αὐτοὺς ὑποθέσεως.

4. Αἱ γνωμοδοτήσεις τοῦ Συμβουλίου ἐκδίδονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ προέδρου, ὑπόκειται δὲ πάντοτε εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δυναμένου νὰ ἀποδεχθῇ ἢ μὴ ταύτας ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀλλ' ἐπὶ ὠφελείᾳ τοῦ Δημοσίου, οὐχὶ ὁμῶς καὶ νὰ τροποποιήσῃ ταύτας εἰς ὅρας τοῦ Δημοσίου.

5. Διεκδικήσεις ἢ ἀμφισβητήσεις ἐκ τῶν εἰς τὸ προηγουμένον ἄρθρον 9 προβλεπόμενων, ἐπὶ τῶν ὁποίων συνετελεσθῇ αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων ἐγνωμάτευσεν ἤδη τὸ Συμβούλιον καὶ ἐξέδωκε τὴν περὶ ἐγκρίσεως ἢ τροποποιήσεως αὐτῶν πράξιν του ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, δὲν δύναται νὰ ἐπανεισκαθῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τούτου, εἰμὴ ἄπαξ μόνον καὶ ἐντὸς ἑτοὺς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἀπορρίψεως ἢ τροποποιήσεως τῆς γνωματεύσεως αὐτοῦ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

6. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ συντάσσεται καὶ τροποποιεῖται κανονισμὸς τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 11.

Ἐξαίρεσις μελῶν.

1. Περιπτώσεις ἐξαίρεσεως ἢ κωλύματος μέλους τινὸς τοῦ Συμβουλίου εἶναι:

α) Συγγένεια ἐξ αἵματος ἢ ἀγχιστείας πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου.

β) Ἐνδιαφέρον ἐν τῇ ὑπὸ ἐξέτασιν ὑποθέσει κρινόμενον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

2. Τὰ ἐξαίρουμένα τακτικὰ μέλη ἀντικαθίστανται ὑπὸ τῶν ἀναπληρωματικῶν καὶ τούτων ὑπαγομένων εἰς ἐξαίρεσιν ὁρίζονται περαιτέρω ἀναπληρωταί. Δὲν δύναται ὁμῶς νὰ ζητηθῇ ἢ ἐξαίρεσις πλέον τῶν τεσσάρων μελῶν τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 12.

Τρόπος εἰσηγήσεως.

1. Μετὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς υποθέσεως εἰς τὸ Συμβούλιον Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν ὁ πρόεδρος αὐτοῦ ὁρίζει εἰσηγητὴν ἐν τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ τῶν παρ' αὐτῷ εἰσηγητῶν. Ὁ ὁρισθεὶς εἰσηγητὴς εἰς ἐπόμενην συνεδρίασιν εἰσηγεῖται ἐγγράφως ἐπὶ τῆς υποθέσεως, μεθ' ἧς ἐκδίδεται ἡ γνωμοδότησις.

2. Δύναται ἐν τούτοις τὸ Συμβούλιον, ἐὰν κρίνῃ ὅτι ἐπιβάλλεται συμπλήρωσις τῶν ἐν τῷ φακέλλῳ στοιχείων ἢ συμπληρωματικὴ ἐξέτασις τῶν ἤδη ἐξετασθέντων μαρτύρων ἢ ἐξέτασις ἐτέρων προσώπων, προκαθέντων ἢ μὴ ὡς μαρτύρων, νὰ διατάξῃ τὴν προσαγωγὴν τῶν στοιχείων ἢ τὴν διεξαγωγὴν τῆς μαρτυρικῆς ἐξετάσεως, ἢ ὁποία εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐνεργεῖται ὑπὸ τινος τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου ἢ ὑπαλλήλων τῆς κεντρικῆς ἢ περιφερειακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατὰ προτίμησιν δασικῶν ἢ καὶ τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐνθα καίται τὸ κτήμα οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ εἰρηνοδίκου, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου.

3. Ἡ γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου μετὰ τῆς κατὰ τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 10 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, περὶ ἀποδοχῆς ἢ μὴ αὐτῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καταχωρίζεται εἰς εἰδικὸν βιβλίον. περίληψις δὲ τῆς γνωμοδοτήσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ὑποβαλόντα τὴν αἴτησιν ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ ἀ. ν. 1539)1938, ὡς οὗτος ἐκάστοτε ἰσχύει, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ προκειμένου περὶ τοῦ Συμβουλίου Ἱδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν.

Ἄρθρον 13.

Ὑποβολὴ αἰτήσεων.

1. Πᾶς αἰτούμενος παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγνώρισιν κυριότητος ἢ ἐτέρου ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιθαδικῶν ἐδαφῶν ἐπὶ ποινῇ ἀπαράδεκτου τῆς αἰτήσεώς του νὰ συνυποβάλῃ

καὶ γραμμάτιον εἰσπράξεως ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου, τὸ πᾶν τοῦ ὁποίου ὀρίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

2. Ἐὰν τὸ συμβῶν γνωμοδοτήσῃ ὑπὲρ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ αἰτουμένου δικαιώματος ὡς ἀνήκοντος εἰς τὸν υποβαλλόντα τὴν αἴτησιν, ἐγκρίνῃ δὲ τὴν γνωμοδότησιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, αὕτη καθ' ὃ μέρος ἤθελε ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ ἐκτελεῖται διὰ πρωτοκόλλου παραδόσεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἢ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ ἄλλου ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, μεταβιβαζομένων αὐτοδικαίως εἰς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἀπόδοσις ὧν τῶν ἀγωγῶν τῶν ἀπαιρουμένων ἐκ τοῦ ἀναγνωρισθέντος δικαιώματος καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς εὐθύνης τοῦ Δημοσίου δι' ἐκνίκησιν ἢ ἄλλην αἰτίαν.

Κεφάλαιον Γ'

Παραχώρησις δασικῶν ἐκτάσεων διὰ γεωργικούς καὶ κοινωφελεῖς σκοπούς.

Ἄρθρον 14.

Φύσις καὶ εἶδος παραχωρουμένων ἐκτάσεων.

1. Δημόσιαι ἐκτάσεις, εἴτε δασῶν, εἴτε μερικῶς δασοκατεπεῖς, εἴτε καὶ χοροτολινθίων, πληροῦσαι τοὺς κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον ὁρους, δύνανται νὰ παραχωρηθῶν κατὰ κυριότητα εἰς φυσικά ἢ νομικά πρόσωπα ἰδιωτικοῦ δικαίου δι' ἀποφάσεως τῆς οἰκείας ἀρχῆς. Εἰς νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ εἰς δημοσίας ἐν γένει ὑπηρεσίας ἐπιτρέπεται παραχώρησις τοιούτων ἐκτάσεων μόνον διὰ τοὺς ἐν ἐδαφίῳ σ' τῆς ἐπομένης παραγράφου σκοποὺς καὶ ἄνευ δημοπρασίας. Εἰς περίπτωσιν ὅμως ἀνεγέρσεως ἐκκλησιῶν, σχολείων, νοσοκομείων τοῦ Δημοσίου ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ δημοσίων οἰκημάτων, ἡ παραχώρησις πραγματοποιεῖται ἄνευ καταβολῆς τιμῆματος. Αἱ παραχωρούμεναι ἐκτάσεις περιέρχονται ἐκ νέου καὶ ἄνευ ἄλλης τιμῆς διατυπώσεως εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἅμα ὡς ἤθελεν ἐκλείψει ὁ σκοπός διὰ τὸν ὅποιον παραχωρήθησαν.

2. Δημόσιαι ἐκτάσεις δυνάμει νὰ παραχωρηθῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι αἱ μὴ προστατευτικαὶ καὶ αἱ μὴ ἔχουσαι σπουδαίαν σημασίαν ἀπὸ δασοπονικῆς ἀπόψεως, εἰδικότερον δέ:

α) Αἱ κατ'ἀλλήλους διὰ μόνιμον γεωργικὴν ἢ δενδροκομικὴν ἐκμετάλλευσιν.

β) Αἱ καλυπτόμεναι ὑπὸ ἀγρίων ὁπωροφόρων ἢ καρποφόρων δένδρων, θνητῶν δι' ἐμβολιασμοῦ νὰ ἐξήμερωθῶν καὶ καλλιεργηθῶν, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς κατὰ στρέμμα τῶν δένδρων τούτων δὲν εἶναι κατὰ μέσον ὅρον ἐλάστων τῶν ὁκτώ.

γ) Αἱ κατ'ἀλλήλους δι' ἀνέγερσιν κυρίων δασικῶν βιομηχανιῶν ἢ δασικῶν ἐν γένει ἐπιχειρήσεων, μετὰ τῶν περιοχῶν τῶν κυρίων τούτων.

δ) Αἱ ἀναγκνιστοὶ διὰ μεταλλευτικὰς ἐργασίας ἢ μεταλλευτικὰς ἐγκαταστάσεις.

ε) Αἱ ἀναγκνιστοὶ διὰ τὴν ἀνέγερσιν οἰκιῶν ἢ ξενοδοχείων μετὰ τῶν παραρτημάτων τῶν ἡ καταφυγίων ὁρειοκτῶν ἢ ἀναλόγου φύσεως οἰκοδομημάτων.

στ) Αἱ ἀπαραίτητοι δι' ἐγκατάστασιν κοινωφελῶν ἔργων, ὡς σχολείων, ἐκκλησιῶν, πλατειῶν, ἀγορῶν, πάρκων κλπ.

ζ) Αἱ ἀναγκνιστοὶ δι' ἐγκατάστασιν μελισσοκομείων, πετηνοτροφείων ἢ ἄλλων συναφῶν ἐπιχειρήσεων.

3. Ἡ παραχώρησις δημοσίων ἐκτάσεων διὰ σκοποὺς δενδροκομικὰς δύνανται νὰ ἐξαργυρῇ, ἐπὶ ἐπικλινῶν ἐδαφῶν, ἀπὸ τὴν κατεσκευηγὴν βαθμίδων (πεζουλίων) διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἑδάφους, ἡ δὲ διὰ σκοποὺς γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως δὲν ἐπιτρέπεται, ἐφόσον ἡ κλίσις τοῦ ἑδάφους ὑπερβαίνει τὰ 30ο ο.

4. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις τῶν, κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 περιπτώσεις α, β καὶ γ τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐκτάσεων, ἐφ' ὅσον αὗται κείνται εἰς τὸ μέσον καὶ οὐχὶ εἰς τὴν

παρυφὴν ἢ τὸ ἄκρον τῶν δασῶν. Ὅμοιως δὲν παραχωροῦνται, διὰ τοὺς ἀναφερομένους εἰς τὰς περιπτώσεις α', β', γ', δ', ε', καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου σκοποὺς, ἐκτάσεις κείμεναι ἐντὸς τῆς περιφερείας τέως διοικήσεως πρωτεύουσας ἢ εἰς ἄλλας περιφερείας, καθοριζομένας διὰ διατάγματος.

Ἄρθρον 15.

Ἀνώτατον ὅριον ἐμβαδοῦ παραχωρουμένων ἐκτάσεων.

1. Τὸ ἐμβαδὸν τῆς ἐκτάσεως, ἡ ὁποία δύναται νὰ παραχωρηθῇ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ:

α) Διὰ γεωργικὴν ἢ δενδροκομικὴν ἐκμετάλλευσιν τὰ 40 στρέμματα.

β) Δι' ἐγκατάστασιν μελισσοκομείων, πετηνοτροφείων ἢ ἄλλων συναφῶν ἐπιχειρήσεων τὰ 10 στρέμματα.

γ) Δι' ἀνέγερσιν οἰκιῶν παραθερισμοῦ ἢ ξενοδοχείων μετὰ τῶν παραρτημάτων τῶν ἡ καταφυγίων ὁρειοκτῶν ἢ ἀναλόγου φύσεως οἰκοδομημάτων τὰ 5 στρέμματα.

2. Ἐκτάσεις συνεχεῖς μεγαλύτεραι τῶν ὡς ἄνω ὀριζομένων διατίθενται εἰς ὁμάδα οἰκογενειῶν, τοῦ κατὰ οἰκογένειαν ποσῶν στρεμμάτων μὴ δυναμένου νὰ ὑπερβῇ τὰ ἀνωτέρω ὀριζόμενα ἀνώτατα ὅρια.

3. Κατὰ πάσας τὰς λοιπὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 14 παρ. 2 ἀναφερομένας περιπτώσεις, τὸ ἐμβαδὸν τῆς παραχωρουμένης ἐκτάσεως δέον νὰ εἶναι ἀνάλογον πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπὸν.

4. Δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν τὰ εἰς τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα, ὡς πρὸς τὴν παραχωρητέαν κατὰ μέγιστον ὅριον ἐκτασιν, ὅταν ἡ παραχώρησις γίνεται ἄνευ δημοπρασίας, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὑφίστανται ὑπὲρ τοῦ εἰς ὃν ἡ παραχώρησις περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως ἐπὶ τῆς πρὸς παραχώρησιν ἐκτάσεως κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 18 παρ. 2 περίπτωσις ζ' ὀριζόμενα.

5. Αἱ ἐκτάσεις τοῦ ἄρθρου 14, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀσκήνται περιορισμένον δικαίωμα καρπώσεως νομίμως ἀναγνωρισθέν, παραχωροῦνται μόνον εἰς τὸν ἀσκούντα τὸ δικαίωμα τοῦτο.

Ἄρθρον 16.

Ἀρμόδιαι πρὸς παραχώρησιν ἀρχαί.

1. Ἀρμόδιαι ἀρχαὶ πρὸς παραχώρησιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἐκτάσεων, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, εἶναι:

α) Διὰ τὰς κατ'ἀλλήλους πρὸς γεωργικὴν καὶ δενδροκομικὴν καλλιέργειαν ἐκτάσεις τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14:

αα) Ὁ προϊστάμενος τοῦ δασαρχείου δασάρχης τῆς περιφερείας, ἐν τῇ ὁποίᾳ κείνται ἡ πρὸς παραχώρησιν ἐκτασις, ἐὰν τὸ ἐμβαδὸν ταύτης δὲν ὑπερβαίνει τὰ 5 στρέμματα.

ββ) Ὁ περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν, ἐὰν ἡ ἐκτασις εἶναι μεῖζων τῶν 5 οὐχὶ δὲ καὶ τῶν 15 στρεμμάτων.

γγ) Ὁ νομάρχης τῆς περιφερείας, ἐὰν ἡ ἐκτασις εἶναι μεῖζων τῶν 15 οὐχὶ δὲ καὶ τῶν 100 στρεμμάτων, μετὰ σύμφωνον γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ἀρχῶν.

β) Διὰ τὰς παραχωρήσεις ἐκτάσεων τῆς αὐτῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14 ἐμβαδοῦ μεῖζονος τῶν 100 στρεμμάτων ἀρμόδιος εἶναι ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας. Ἡ πρὸς γεωργικὴν ἢ δενδροκομικὴν καλλιέργειαν παραχώρησις δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ἔχουσιν οἰκοπεδικὴν ἀξίαν, ὡς κειμένων πλησίον πόλεων ἢ χωρίων, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ μόνον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, κατόπιν ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου.

2. Διὰ τὴν παραχώρησιν δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ὑπερβαίνουσιν τὰ 100 στρέμματα ἀπαιτεῖται καὶ γνωμάντευσις ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἢ ἐτέρου δασολόγου δημοσίου ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπὸ τούτου καὶ τοῦ ἀρμοδίου διευθυντοῦ γεωργίας ἢ ἐτέρου γεωπόνου δημοσίου ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ.

3. Διάταγμα καθορίζει τὸν χρόνον τῆς υποβολῆς τῶν κατὰ τὴν παρ. 1 αἰτήσεων, τὸ καταβλητέον χρηματικὸν παράβολον καὶ τὰς περιπτώσεις τῆς ἐπιστροφῆς τούτου.

Ἄρθρον 17.

Προσφυγὴ κατ' ἀποφάσεων παραχώρησης.

Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν ἀρμοδίων πρὸς παραχώρησιν ἀρχῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἀπορρίπτονται ἢ τροποποιῶνται αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων, περὶ παραχώρησης ἐκτάσεων τοῦ ἄρθρου 14, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ μόνον ἐνώπιον τῆς ἀμέσως ἀνωτέρας ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἥτοι κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ δασάρχου ἐνώπιον τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ὡς ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου νομάρχου, κατὰ τῶν ἀποφάσεων δὲ τοῦ νομάρχου ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Κατὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας οὐδεμία ἐπιτρέπεται προσφυγὴ.

Ἄρθρον 18.

Περιπτώσεις παραχώρησης διὰ δημοπρασίας ἢ ἄνευ δημοπρασίας.

1. Ἡ παραχώρησις ἐκτάσεων τοῦ ἄρθρου 14 ἐνεργεῖται κατόπιν δημοπρασίας.

2. Κατ' ἐξίρσεις ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ γίνῃ παραχώρησις τούτων ἐκτάσεων:

α) Εἰς δήμους ἢ κοινότητας εἰς τὴν περίπτωσιν στ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 14.

β) Εἰς ἀκτήμονας ἢ ἀνεπαρκῆ ἰδιοκτησίαν κακτημένους καλλιεργητάς, κατοίκους χωρίων ἢ κομπούλεων, ἐφ' ὅσον ἡ παραχώρησις γίνεται διὰ γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν.

γ) Εἰς κατοίκους χωρίων ἢ κομπούλεων στερουμένους ἰδιοκτητοῦ οἰκίας ἢ οἰκοπέδου, διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοιαύτης ὡς καὶ εἰς μελισσοκόμους, πτηνοτρόφους, κτηνοτρόφους, μυλωτοῦς ἢ ἄλλους μικροβιοτέχνους, στερουμένους καταλλήλου ἐκτάσεως ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ χωρίου ἢ κομπούλεως τῆς μονίμου κατοικίας των διὰ τὴν συναφὴ πρὸς τὸ ἀσκούμενον ἐπάγγελμα ἐγκατάστασιν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας δύναται νὰ παραχωρηθῇ ἄνευ δημοπρασίας ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας κατὰ τόπον ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, τῆς ὁποίας μετέχει ὡς μέλος καὶ ὁ ἀρμοδίας δασάρχης, δημοσίᾳ δασικῇ ἐκτασίς μέχρις ἐνὸς τοῦ πολὺ στρέμματος μετὰ προηγούμενον καθορισμὸν ταύτης ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καθορίζεται καὶ τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων ὡς ἂν ἐκτάσεων, τὸ ὅποιον καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ὑπὲρ ὧν ἡ παραχώρησις εἰς τρεῖς ἴσας ἀτόκους ἐτησίαις δόσεις κατατιθέμενον ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν. Ἐν περιπτώσει μὴ ἀποπληρωμῆς τοῦ καθορισθέντος τιμήματος ἐντὸς τῆς τασσομένης κατὰ τὰ ὡς ἂν προθεσμίας, ἡ παραχώρησις ἀνακαλεῖται.

δ) Διὰ μεταλλευτικὰς ἐργασίας ἢ μεταλλευτικὰς ἐγκαταστάσεις.

ε) Δι' ἐγκατάστασιν δασικῶν βιομηχανικῶν καὶ δασικῶν ἐπιχειρήσεων ἐν γένει.

στ) Δι' ἀνέγερσιν καταφυγίων ὀρειβατῶν.

ζ) Εἰς τοὺς ἀσκηῦντας ἐπὶ τῆς πρὸς παραχώρησιν ἐκτάσεως περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως, ὡς ῥητινέσεως, βοσκῆς, συλλογῆς καρπῶν, ξυλεύσεως κλπ. νομίμως ἀναγνωρισθέντα.

η) Εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἀγροτικῶν ἀκινήτων συνεχόμενων πρὸς τὴν ἐκτασιν ἢ ὁποία πρόκειται νὰ παραχωρηθῇ καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἐκτασίς αὕτη δὲν ὑπερβαίνει τὰ 15 στρέμματα. Ἡ παραχώρησις ἐπιτρέπεται μόνον διὰ γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν ἐκμετάλλευσιν, ἀποκλειομένης τῆς ἄνευ δημοπρασίας παραχω-

ρήσεως δι' ἄλλον σκοπὸν. Ἐπὶ συνεχόμενης ἐξ ἀδιαρέτου ἰδιοκτησίας δὲν δύναται ἡ πρὸς παραχώρησιν ἐκτασίς νὰ υπερβῇ τὰ 15 στρέμματα δι' ὅλους τοὺς συνιδιοκτητὰς.

3. Ἡ κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφους ἄνευ δημοπρασίας παραχώρησις δὲν ἀποκλείει τὸ δικαίωμα τῶν εἰς οὗς ἐγένετο αὕτη, ὅπως γίνουσιν ἀγοραστὰ ἐπὶ δημοπρασίᾳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

Ἄρθρον 19.

Τρόπος καταβολῆς τιμήματος.

1. Τὸ τίμημα τῶν παραχωρουμένων κατὰ τὰ ἄρθρα 14 καὶ ἐπόμενα ἐκτάσεων καταβάλλεται εἴτε ἐσ' ἑκατὲ εἴτε εἰς ἐτησίαις δόσεις, μὴ δυναμένας νὰ υπερβῶν τὰς πέντε.

2. Προκειμένου περὶ παραχώρησης πρὸς δεινδροκομικὴν ἐκμετάλλευσιν, τὸ τίμημα καταβάλλεται εἰς δέκα ἐτησίαις δόσεις.

3. Διάταγμα καθορίζει λεπτομερέστερον τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐπιτρέπεται ἡ εἰς δόσεις καταβολὴ τοῦ τιμήματος, τὸν χρόνον καταβολῆς τῶν δόσεων, τὴν ὑπογραφὴν ὁμολογίων διὰ τὰς ὀφειλουμένας δόσεις, τὸν καταβλητέον τόκον καὶ τὰς συναφεῖς ὑποχρεώσεις.

Ἄρθρον 20.

Προθεσμία καταβολῆς τιμήματος.

Ἀποφασισθείσης τῆς ἄνευ δημοπρασίας παραχώρησης, καλεῖται ὁ ζητήσας τὴν παραχώρησιν νὰ καταβάλλῃ ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς προσκλήσεως τὸ ὁρισθὲν τίμημα ἢ τὴν πρώτην δόσιν αὐτοῦ καὶ νὰ υπογράψῃ ὁμολογίαν διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ἡ περὶ παραχώρησης ἀπόφασις θεωρεῖται αὐτοδικαίως ὡς μηδέποτε ἐκδοθεῖσα, ἐκπίπτει δὲ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παρ. 3 καταβληθὲν παράβολον. Δύναται οὖν ἕττον ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ, ἐπὶ τῇ ἐάσει τῶν αὐτῶν στοιχείων, νὰ ἀποφασίσῃ ἐκ νέου τὴν παραχώρησιν τῆς αὐτῆς ἐκτάσεως εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ἐὰν τοῦτο ὑποβάλλῃ νέαν αἴτησιν μετὰ γραμματίου καταθέσεως τοῦ σχετικοῦ παραβάλλου.

Ἄρθρον 21.

Ὑποχρεώσεις ἀγοραστοῦ ἐπὶ δημοπρασίᾳ.

Ὁ ἀναδειχθεὶς τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας νὰ καταβάλλῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἢ τὴν πρώτην δόσιν αὐτοῦ καὶ νὰ υπογράψῃ ὁμολογίαν διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις. Παρελθούσης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, τὸ Δημόσιον ἀπαλλοτριάζεται πάσης εὐθύνῃς ἐναντι τοῦ ἀγοραστοῦ, ὅστις ἐκπίπτει αὐτοδικαίως τῆς ἐγγυήσεως καὶ παντὸς δικαιώματός του, ἡ δὲ ἀρμοδία ἀρχὴ ὀφείλει νὰ διατάξῃ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Δημόσιον ταμεῖον, ὡς δημοσίου ἐσόδου, τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 16 παράγραφος 3 κατατεθέντος παραβάλλου, ὡς καὶ τοῦ ποσοῦ τῆς κατὰ τὴν δημοπρασίαν κατατεθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐγγυήσεως.

Ἄρθρον 22.

Ἐκδοσις τίτλων κυριότητος.

1. Καταβληθείσης ὑπὸ τοῦ ἄνευ δημοπρασίας ἀγοραστοῦ ἢ ὑπὸ τοῦ τελευταίου πλειοδότη τοῦ πρώτης δόσεως τοῦ τιμήματος τῆς ἀγορασθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐκτάσεως καὶ ὑπογραφιστῶν ὑπ' αὐτοῦ τῶν ὁμολογιῶν διὰ τὰς ὑπολοίπους δόσεις, ἐκδίδεται ἐπ' ὀνόματι τούτου προσωρινὸς τίτλος δυνάμει τοῦ ὁποίου ὁ ἀγοραστής ἐγκαθίσταται εἰς τὴν νομὴν τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως, ἐπιφυλασσομένης τῆς κυριότητος εἰς τὸ Δημόσιον.

2. Μόνον μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ ἐξόφλησιν τοῦ χρέους ἀποκτᾷ ὁ ἀγοραστής καὶ τὴν κυριότητα τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως, ἐκδιδομένης ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ τοῦ ὁριστικοῦ τίτλου.

3. Μόνον ο όριστικός τίτλος είναι επιδεικτικός μεταγραφής εις τὰ οικεία διελτία μεταγραφῶν.

4. Ἄν τοῦ όριστικοῦ τίτλου προηγήθῃ προσωρινός, οὗτος ὑποκαίεται εις χαρτοσήμανσιν.

5. Τοὺς τίτλους, εἴτε προσωρινούς εἴτε όριστικούς, ἐκδίδουν καὶ κατὰ τὸ άρθρον 16 ἀρχαί. Οἱ τίτλοι παραμένουν εις τὴν ἐκδίδουσαν ἀρχὴν τοῦ παραχωρησιοῦχου λαμβάνοντος ἀντίγραφον τούτων, ὑποκείμενον εἰς χαρτοσήμανσιν, κατὰ τὰ περὶ χαρτοσημάνσεως ἀντιγράφων ἐκάστοτε ἰσχύοντα.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 23.

Περιπτώσεις χορηγήσεως προσωρινοῦ καὶ όριστικοῦ τίτλου.

1. Ἐὰν ἡ παραχώρησις γίνεται πρὸς τὸν σκοπὸν γεωργικῆς ἢ δεινδροκομικῆς ἐκμεταλλεύσεως, εἴτε δι' ἐμβολιασμὸν ἀγρίων δένδρων, εἴτε διὰ φυτεύσεως ἡμέρων καρποφόρων ἢ ὕπωροφόρων δένδρων, δὲν ἐκδίδεται ὑπὲρ τοῦ ὄντι δημοπρασίας ἀγοραστοῦ ἢ τοῦ τελευταίου πλειοδότη όριστικὸς τίτλος, ἀλλὰ μόνον προσωρινός, ἔστω καὶ ἂν κατεβλήθῃ παρ' αὐτοῦ ὁλόκληρον τὸ τίμημα. Δυνάμει τοῦ προσωρινοῦ τούτου τίτλου ἐγκαθίσταται οὗτος εἰς τὴν νομὴν τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως, ἐπιφυλασσομένης τῆς κυριότητος εἰς τὸ Δημόσιον.

2. Ὁ όριστικὸς τίτλος ἐκδίδεται μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ ἀφοῦ προηγουμένης βεβαίωσιν δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ὅτι ἐπραγματοποιήθη ἡ ἐκχέρωσις καὶ γεωργικὴ καλλιέργεια ἢ ὁ ἐμβολιασμὸς τῶν ἀγρίων δένδρων ἢ ἡ φύτευσις ἡμέρων ὕπωροφόρων ἢ καρποφόρων, συμφώνως πρὸς τὰ καθοριζόμενα εἰς τὸ ἐπόμενον άρθρον.

3. Ὁμοίως προσωρινὸς τίτλος ἐκδίδεται ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ δατικῆς ἐκτάσεως εἰς τὰς περιπτώσεις ε' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 14, παρέχων εἰς αὐτὸν μόνον δικαίωμα ἐγκαταστάσεως ἐν τῇ νομῇ τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως. Ὁ όριστικὸς τίτλος ἐκδίδεται μετὰ τὴν ὁλοσχερῇ ἐξόφλησιν τοῦ χρέους τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ μετὰ προηγουμένην βεβαίωσιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ὅτι ὁ ἀγοραστὴς συμφωρῶσιν πλήρως πρὸς τοὺς ὅρους τῆς παραχωρήσεως, τοὺς ὁποίους ἡ παραχωρούσα ἀρχὴ δύναται νὰ ἀναγράψῃ εἰς τὸν προσωρινὸν τίτλον.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 24.

Ὑποχρεώσεις ἀγοραστῶν ἐπὶ εἰδικῶν περιπτώσεων.

1. Ὁ εἰς ὃν παρεχωρήθη δημοσία δατικὴ ἔκτασις, πρὸς τὸν σκοπὸν γεωργικῆς ἢ δεινδροκομικῆς αὐτῆς ἐκμεταλλεύσεως, ὑποχρεοῦται ὅπως ἐνεργήσῃ τὴν ἐκχέρωσιν καὶ γεωργικὴν καλλιέργειαν ἢ τὸν ἐμβολιασμὸν τῶν ἀγρίων δένδρων ἢ τὴν φύτευσιν ἡμέρων καρποφόρων ἢ ὕπωροφόρων τοιούτων ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, ἀφ' ἧς ἐκδοθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ προσωρινὸς τίτλος. Πράττει τῆς προθεσμίας ταύτης δύναται νὰ δοθῇ μόνον ὑπὸ τοῦ νομάρχου μέχρις ἐνὸς ἐσέτι ἔτους, κατὰ τὴν ἀπόλυτον αὐτοῦ κρίσιν.

2. Ἐὰν παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας πιστοποιηθῇ δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ὅτι ὁ εἰς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις δὲν ἐνήργησε τὴν ἐκχέρωσιν καὶ τὴν γεωργικὴν καλλιέργειαν ἢ τὸν ἐμβολιασμὸν ἢ τὴν φύτευσιν, κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, κοινοποιουμένης αὐτῇ ἐπὶ ἀποδείξει, ἔκπτωτος παντὸς δικαίωματος ἐπὶ τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως καὶ ἀποβάλλεται διοικητικῶς τῆς νομῆς αὐτῆς, μὴ δικαιούμενος εἰς ἀποζημίωσιν δι' οἰονδήποτε δαπάνην εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθη εἴτε πρὸς βελτίωσιν τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως εἴτε δι' οἰονδήποτε ἄλλον λόγον. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς μὴ ληξιπροθέσμως δόσεις, ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως νὰ καταβάλῃ ταύτας, ἀκυρωμένων τῶν σχετικῶν ὁμολογιῶν.

3. Θεωρεῖται ὅτι συνετελέσθη, ἡ μὲν γεωργικὴ καλλιέργεια ἂν ἐκπληρώθησιν γεωργικῶς τὰ 4)5 τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως καὶ δὴ τοῦ καλλιέργησιμου τιμήματος αὐτῆς, ὁ δὲ ἐμβολιασμὸς ἢ ἡ φύτευσις, ἂν ἔχουν ἐμβολιασθῇ ἢ φυτευθῇ τὰ 4)5 τοῦ συνόλου τῶν πρὸς ἐμβολιασμὸν ἢ φύτευσιν δένδρων καὶ ἔχῃ ἐκχερσθῇ ἀνάλογος ἔκτασις. Τὸ σύνολον τῶν

πρὸς ἐμβολιασμὸν ἢ φύτευσιν δένδρων εἶναι ἴσον πρὸς τὸ γινόμενον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν στρεμμάτων τῆς ἐπιδεικτικῆς δεινδροκομικῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐπιφανείας τῆς παραχωρηθείσης ἐκτάσεως ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν ὁκτώ.

4. Ὁ εἰς ὃν παρεχωρήθη δατικὴ ἔκτασις διὰ τὸν κατὰ τὰς περιπτώσεις ε' καὶ ζ' τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 14 σκοπὸν ὑποχρεοῦται ὅπως ἐκπληρώσῃ τοῦτον ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως του εἰς τὴν νομὴν τῆς ἐκτάσεως, ἄλλως ἐκπίπτει τὸν ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως δικαιωμάτων του, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὁριζομένων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 25.

Συνέπειαι καθυστέρησεως καταβολῆς δόσεων τιμήματος.

1. Ἡ ὑπὲρ τὰ δύο ἔτη καθυστέρησις τῆς ἐξοφλήσεως δόσεων τινὸς τοῦ τιμήματος συνεπάγεται τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ἀγοραστοῦ ἀπὸ παντὸς δικαίωμάτος του ἐπὶ τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως καὶ τὴν διοικητικὴν τούτου ἀποβολὴν ἐκ τῆς νομῆς αὐτῆς. Ὅπως δὲν δικαιούται ἀποζημιώσεως δι' οἰονδήποτε δαπάνην εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθη, εἴτε πρὸς βελτίωσιν τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως εἴτε δι' οἰονδήποτε ἄλλον λόγον. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς μὴ ληξιπροθέσμως δόσεις, ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως νὰ καταβάλῃ ταύτας, ἀκυρωμένων τῶν σχετικῶν ὁμολογιῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἔκπτωσις ἐπέρχεται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ἢ, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐκτάσεως μείζονος τῶν ἑκατὸν στρεμμάτων, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, κοινοποιουμένης ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τὸν ἀγοραστὴν.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 26.

Πρόσθετοι ὅροι παραχωρήσεως.

1. Ἐὰν ἐπὶ τῆς ἐκποιουμένης ἐκτάσεως ἔχῃ διατεθῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τὸ δικαίωμα τῆς ὁλοτομίας ἢ τῆς βουκῆς ἢ ρητινεύσεως ἢ οἰονδήποτε ἄλλο δικαίωμα, ὁ ἀγοραστὴς ὀφείλει νὰ ἀνεχθῇ τὴν μίσθωσιν ἢ ἐκμετάλλευσιν μέχρι τῆς λήξεως αὐτῆς.

2. Δύναται ὁ εἰς ὃν παρεχωρήθη δατικὴ ἔκτασις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος νὰ μεταβιβάσῃ τὰ δικαιώματά του εἰς ἄλλον. Ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει εὐθύνεται ὁ ἀλλοτριγῶς μετ' αὐτοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων του.

3. Τὸ Δημόσιον μὲ οὐδεμίαν βαρύνεται ὑποχρέωσιν τοῦ ἐκπερόντος ἀγοραστοῦ ἔναντι τρίτων.

4. Τὸ Δημόσιον οὐδεμίαν εὐθύναν ὑπέχει ἔναντι τοῦ ἀγοραστοῦ δι' ἐκπλήρωσιν τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως. Ἐν ταιαύτῃ ὅμως περιπτώσει ἐπιστρέφεται τὸ καταβληθὲν τίμημα ἢ αἱ καταβληθεῖσαι ἔναντι αὐτοῦ δόσεις καὶ διαγράφονται τὰ ὀφειλόμενα. Ἐπὶ μερικῆς ἐκπλήρωσεως ἐπιστρέφεται ἀνάλογον ποσόν.

5. Μέχρις οὗ καταβληθῇ ὁλοσχερῶς ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ τὸ τίμημα τῆς ἀγορασθείσης ἐκτάσεως, τὸ Δημόσιον δικαιούται νὰ ἀποβάλῃ διοικητικῶς πάντα τρίτον αὐθαίρετως καταλαμβάνοντα ταύτην.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 27.

Ἀναπροσαρμογὴ τιμήματος.

Δημόσιαι δατικαὶ ἐκτάσεις, παραχωρηθεῖσαι προσωρινῶς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀ.ν. 857 τῆς 15)29.9.1937 (περὶ παραχωρήσεως δημοσίων καὶ κοινοτικῶν δατικῶν ἐκτάσεων διὰ σκοποὺς γεωργικοὺς καὶ δεινδροκομικῆς ἐκμεταλλεύσεως), διὰ γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν, διὰ τὰς ὁποίας, ἂν καὶ κατεβλήθη τὸ τίμημα ἐξ ὁλοκληροῦ πρὸ τοῦ ν. 18 τῆς 9)10.11.1944 περὶ νομισματικῆς διαρρυθμίσεως, δὲν ἐξεβδόθη τὸ οἰκτεῖον παραχωρητήριον ἐκ λόγων ὀφειλομένων εἰς τὴν κατοικικὴν περίετον. παραχωροῦνται όριστικῶς, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἠξιοποιήθησαν. Ἐὰν ἔχῃ κατα-

εληφθῇ μέρος τοῦ τιμήματος, ἡ ὀριστικὴ παραχώρησις λαμβάνει χώραν μετὰ τὴν καταβολὴν καὶ τοῦ ὑπολοίπου, ἀναπροσαρμοζομένου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κρατουσῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς αὐτοῦ.

Ἄρθρον 28.

Παραχώρησις δασῶν παρεμβολομένων μεταξὺ καλλιεργουμένων ἐκτάσεων ἢ κειμένων μακρὰν δασικῶν συμπλεγμάτων.

1. Δημόσια δάση, μερικῶς δασοσκεπτεῖς ἐκτάσεις καὶ μὴ πεδινὰ χορτολιβάδα ἐπιφανείας οὐχὶ μείζονος τῶν 150 στρεμμάτων, ἀνευ σπουδαίας σημασίας ἀπὸ δασοπονικῆς ἢ προστατευτικῆς ἀπόψεως καὶ εἴτε παρεμβάλλονται μεταξὺ γεωργικῶς ἢ δενδροκαμικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, κειμένων ἐντὸς καθαρῶς ἀγροτικῶν περιωχῶν, εἴτε κεῖνται μακρὰν δημοσίων δασικῶν συμπλεγμάτων, δύναται νὰ ἐκποιηθῶν διὰ δημοπρασίας ἢ νὰ παραχωρηθῶν κατὰ κυριότητα ἀνευ δημοπρασίας α) κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς ἀσκούοντας ἐπὶ τοιούτων ἐκτάσεων περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως, οἷον ρητινεύσεως, βλακῆς, συλλογῆς καρπῶν, ξυλεύσεως κλπ. καὶ β) μέχρις ἐκτάσεως 15 στρεμμάτων εἰς ἑκάστον ἰδιοκτῆτην κτήματος συνεχόμενου πρὸς τὴν ὑπὸ παραχώρησιν ἐκτασιν.

2. Ὁ ἀσκὼν περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως ἐπὶ κτημάτων τῆς προηγουμένης παραγράφου δικαιούται νὰ ζητήσῃ κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 9 τὴν ἀναγνώρισιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀνευ δημοπρασίας ἐξαγορὰν τοῦ κτήματος ἀντὶ τιμήματος ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

3. Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον ἐνεργείας τῆς δημοπρασίας, τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀγοραστοῦ, τὸν τρόπον καταβολῆς τοῦ τιμήματος, τὴν ἐκδοσιν ὀριστικοῦ ἢ προσωρινοῦ τίτλου, τὰς συνεπειὰς καθυστέρησεως καταβολῆς ὁσέων τοῦ ἀντιτίμου, τοὺς προσθέτους ὅρους παραχώρησεως, τὴν φορολογίαν κλπ. διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο παραχωρήσεις ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν αἱ ἀντίστοιχοι διατάξεις τῶν ἄρθρων 21—23, 25 καὶ 26. Διάταγμα δύναται νὰ καθορίζῃ λεπτομερέστερον τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου ταύτης.

Ἄρθρον 29.

Ἀντικατάστασις κτημάτων καταλαμβανομένων πρὸς κατσκευὴν ἀντιπλημμυρικῶν καὶ λοιπῶν ἔργων.

1. Ἰδιοκτῆται ἀγροτικῶν κτημάτων, καταλαμβανομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου πρὸς κατσκευὴν ἀντιπλημμυρικῶν ἔργων ἢ ἔργων διευθετήσεως ἢ εὐδυσχερύνσεως τῆς κοίτης ποταμῶν καὶ χειμάρρων, ὡς καὶ καταληφθέντων προηγουμένως δι' ὁμοίους σκοπούς, ἐφόσον δὲν ἀπέζημιώθησαν κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, δικαιούνται νὰ ζητήσουν ὅπως, ἀντὶ τῆς εἰς χρῆμα ἀξίας τῶν καταληφθέντων κτημάτων των, παραχωρηθῶν εἰς αὐτοὺς εἰς ἀντάλλαγμα ἴσης ἐκτάσεως καλλιεργήσιμου γαῖαι τοῦ Δημοσίου δασοσκεπτεῖς ἢ καὶ γεωργοὶ ἐπιδεκτικοὶ ἐνχερσώσεως καὶ καλλιεργείας ὑποδεικνύμενοι ὑπ' αὐτῶν.

2. Ἡ παραχώρησις γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐκδιδομένης μετὰ προηγουμένην γνωμάτευσιν τῶν προϊσταμένων τῆς γεωργικῆς καὶ δασικῆς ὑπηρεσίας τῆς περιφερείας, ἐν τῇ ὁποίᾳ κείναι ἡ ζητούμενη πρὸς παραχώρησιν, ἀντὶ τῆς ὡς ἄνω χρηματικῆς ἀποζημιώσεως, ἐκτασις.

Ἄρθρον 30.

Παραχώρησις ἐξ ἀδιαίρετου μεριδίου τοῦ Δημοσίου.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἐκτάσεων ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ Δημόσιον εἶναι συγκύριον ἐξ ἀδιαίρετου μετὰ ἰδιωτῶν, διὰ τὸ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκον μερίδιον, τὸ ὁποῖον δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς τὸν ἐξ ἀδιαίρετου συνιδιοκτῆτην καὶ ἀνευ δημοπρασίας.

2. Ἐὰν ὁ μετὰ τοῦ Δημοσίου συνιδιοκτῆτης καλούμενος ὑπ' αὐτοῦ δηλώσῃ, ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς προσκλήσεως, ὅτι δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου, δύναται τὸ μερίδιον τοῦτο νὰ παραχωρηθῇ κατόπιν δημοπρασίας εἰς ἄλλον. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει τὸ Δημόσιον, ἐὰν ὁ μετ' αὐτοῦ συνιδιοκτῆτης κηρυγῇ ἐκπτώσεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 20 ὀριζόμενα ἢ δηλώσῃ μὲν ἐμπροθέσμως ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἀγοράσῃ τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου, δὲν ἐπακολουθήσῃ ὁμως ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας ἐκ μέρους αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἐνεργεῖα πρὸς πραγματοποίησιν τῆς παραχώρησεως. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ταύτας ὁ συνιδιοκτῆτης τοῦ Δημοσίου ἀπόλλυσιν ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως τὸ κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον δικαίωμα προτιμήσεως.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκοντος 1) ὅ ἐξ ἀδιαίρετου τῶν δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν, πρὶ τῆς ὁποίας προβλέπουν αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 34 ἕως 40.

4. Παραχώρησις τοῦ εἰς τὸ Δημόσιον ἀνήκοντος ἐξ ἀδιαίρετου μεριδίου δὲν ἐπιτρέπεται, ἐφ' ὅσον ἡ συνιδιοκτῆτος ἐκτασις δὲν πληροῖ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 14 παρ. 2.

Ἄρθρον 31.

Διάδοσις δασικῶν ἐκτάσεων δι' ἀεροδρόμια.

Πρὸς ἱδρυσιν ἀεροδρομίων ἐπιτρέπεται ἡ διάδοσις δημοσίων δασικῶν ἐκτάσεων ἔστω καὶ ἂν αὗται δὲν πληροῦν τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 14. Αἱ ἐκτάσεις αὗται πῶθεντι εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ Ὑπουργείου Ἑθνικῆς Ἀμύνης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄρθρον 32.

Νομιμοποιήσις γενομένων παραχωρήσεων ἐκ τοῦ κτήματος Μανολάδας.

1. Παραχωρήσεις ἐκ τοῦ δημοσίου κτήματος Μανολάδας γενομέναι πρὸς γεωργούς, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ α.ν. 857) 1937, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πρὸ αὐτοῦ ἰσχυσασθῶν διατάξεων τῆς δασικῆς νομοθεσίας, θεωροῦνται ὡς νομίμως γενομέναι, ἔστω καὶ ἂν καθ' οἷονδήποτε τρόπον προκύπτῃ ἀκυρότης τῶν τοιούτων παραχωρήσεων, χωρεῖ δὲ περαιτέρω ἡ ἐκδοσις τῶν οἰκειῶν παραχωρητηρίων ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας.

2. Ἐὰν διὰ τὰς ἀνωτέρω παραχωρήσεις εἶχε καθορισθῇ τίμημα πρὸ τῆς 28 Ἀπριλίου 1941, ἡ ὑφισταμένη τυχὸν ὀφειλὴ θεωρεῖται ἀποσβεσθεῖσα δυνάμει τοῦ ν. 18) 1944. Ἐὰν τοιοῦτο τίμημα δὲν εἶχε καθορισθῇ, ἐφαρμόζονται αἱ οἰκτεῖαι διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Παραχωρήσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, γενομέναι πρὸς κοινότητα, θεωροῦνται ὡς γενομέναι πρὸς ἐγκαταστάσιν τῶν κατόικων αὐτῶν διὰ διανομῆς τῶν παραχωρηθεισῶν ἐκτάσεων.

4. Ἐκτάσεις τοῦ δημοσίου κτήματος Μανολάδας, καταληφθεῖσαι καθ' οἷονδήποτε τρόπον παρ' ἀγροτῶν μέχρι τῆς 31.12.1947 καὶ κατεχόμεναι ἔκτοτε συνεχῶς μέχρι σήμερον παρ' αὐτῶν ἢ τῶν γενικῶν ἢ εἰδικῶν διαδόχων των, παραχωροῦνται εἰς τοὺς κατέχοντας καὶ καλλιεργούντας ἢ ἐκμεταλλευομένους κτηνοτροφικῶς ταύτας κατέχους των ὡς κάτωθι: α) Εἰς τοὺς ἔχοντας ἐξ οἰσθητῆς αἰτίας ἀτομικὴν γεωκτησίαν μέχρι 50 στρεμμάτων παραχωρεῖται ἐκ τῆς παρ' αὐτῶν κατεχόμενης δημοσίας ἐκτάσεως, τόση ἐκτασις, ὥστε ἀπαιτεῖται ὥστε, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς ἀτομικῆς ὡς ἄνω γεωκτησίας των, τὸ σύνολον νὰ μὴ υπερβαίνει τὰ 90 στρέμματα. β) Εἰς τοὺς ἔχοντας ἐξ οἰσθητῆς αἰτίας ἀτομικὴν γεωκτησίαν ἀπὸ 50 στρεμμάτων μέχρις 150 παραχωρεῖται εἰς αὐτοὺς ἐκ τῆς παρ' αὐτῶν κατεχόμενης ἀνταρτίως δημοσίας ἐκτάσεως, ἐκτασις ἐκ 30 στρεμμάτων. Ἡ τυχὸν πέραν τῶν ἀνωτέρω ὁρίων ἀπομένουσα εἰς χεῖρας τῶν ἀναφερόμενων δικαιούχων δημοσία ἐκτασις διατίθεται ὑπὲρ δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν ἀκτήμονων καλλιεργητῶν. Ἡ πα-

ραχώρησις ενεργείται δι' αποφάσεως της επιτροπής απαλλοτριώσεων, αποφαινομένης περί της συνδρομής των κατά τὰ ἔτη ὧρων ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς πρώτου ἀποδεικτικού στοιχείου. Τὸ κατὰ στρέμμα τίμημα τῶν κατὰ τὰ ἔτη παραχωρουμένων ἐκτάσεων ὁρίζεται διὰ τῆς αὐτῆς αποφάσεως τῆς επιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων εἰς τὸ 1)3 τῆς τρεχούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραχωρήσεως ἀξίας. Τὸ τίμημα ἐξοφλεῖται εἰς ὅσας ἐτησίαις ἀτόκους δόσεις καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περί εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ἐκ τοῦ τιμήματος ποσοστὸν 10ο) περιέρχεται εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ πρὸς κάλυψιν τῶν ἐξόδων τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς διαδικασίας.

Ἄρθρον 33.

Καθορισμὸς λεπτομερειῶν διὰ διαταγμάτων.

Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται τὰ ἀρδύοντα εἰς τὴν διεξαγωγὴν τῶν δημοπρασιῶν ἐκποιήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 14 ἐκτάσεων, αἱ καταβλητέαι ἐγγυήσεις πρὸς συμμετοχὴν εἰς τὴν δημοπρασίαν, ὁ τύπος καὶ τὰ συστατικά στοιχεία τοῦ προσωρινοῦ καὶ ὁριστικοῦ τίτλου, ὡς καὶ τῶν χρεωστικῶν ὁμολογιῶν καὶ πᾶσα ἐν γένει λεπτομέρεια ἀναγκαία πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κεφαλαίου.

Κεφάλαιον Δ'

Συνιδιοκτησία ἐπὶ δημοσίων δασῶν.

Ἄρθρον 34.

Παραχώρησις 1)5 μεριδίου τοῦ Δημοσίου ἐπὶ δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν.

1. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθρου 143 τοῦ ἀπὸ 15)22.10.1926 Διατάγματος «Ἀγροτικὸς Νόμος», ὡς αὐθεντικῶς ἠρμηνεύθη ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ ἀπὸ 17)17.4.1935 Ν.Α. «περὶ αὐθεντικῆς ἠρμηνείας καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου», δικαίωμα συγκυριότητος τοῦ Δημοσίου ἐπὶ τοῦ ἐνὸς πέμπτου δύναται νὰ παραχωρηθῇ εἰς τοὺς κυρίους τῶν ὑπολοίπων τεσσάρων πέμπτων τοῦ δάσους δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπὶ καταβολῇ τοῦ τιμήματος αὐτοῦ καὶ κατόπιν αἰτήσεως ἢ ἀποδοχῆς ὑπὸ τούτων τῆς παραχωρήσεως.

2. Τὸ δικαίωμα συγκυριότητος τοῦ Δημοσίου κατὰ τὸ 1)5 δὲν ὀφίσταται:

α) Ἐπὶ μὴ δημοσίων δασῶν συνολικῆς ἐκτάσεως κατ' ἰδιοκτησίαν μέχρι πέντε στρεμμάτων, παρεμβαλλομένων ἐντὸς γεωγραφικῆς ἢ γενεαλογικῆς καλλιέργουμένης ἐκτάσεως. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς πέμπτου δικαίωμα τοῦ Δημοσίου θεωρεῖται ὡς μὴ ὀφιστάμενον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ν.δ. 841 τῆς 20.11)22.12.1941 (περὶ λήψεως ἐκτάσεων μέτρων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ διαχείρισιν τῶν δασῶν λόγω τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ζημιουργηθεισῶν συνθηκῶν).

β) Ἐπὶ δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν, τὰ ὅποια ἀναγνωρίζονται ὡς ἰδιοκτησίαι τοῦ νομικοῦ προσώπου δήμου ἢ κοινότητος.

γ) Ἐπὶ τῶν δασῶν τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους τῶν καίμενων ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς τέως Πεντικῆς Διοικήσεως Μακεδονίας, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 1804 τῆς 5)19.9.1944 (περὶ ἐκποιήσεως τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ νόμου 6242 καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ δασῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους).

δ) Ἐπὶ οἱ μετὰ τοῦ Δημοσίου συνιδιοκτητῆται ἐξ ἀδιαιρέτου εἶναι πλείονες τοῦ ἐνὸς, εἰς δὲ ἢ περισσώτεροι ἐκ τούτων δὲν ἠθέλων ζητήσῃ τὴν παραχώρησιν τοῦ ἀναλογουμένου εἰς τὸ μερίδιόν των 1)5 τοῦ Δημοσίου, ἢ δὲν ἠθέλων ἀποδεχθῇ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κεφαλαίου γενομένην παραχώρησιν, δύναται τὸ Δημόσιον νὰ παραχωρήσῃ τὸ ἀναλογούν 1)5 εἰς τινὰ τῶν ὑπολοίπων συνιδιοκτητῶν αἰτούντων ἢ ἀποδεχόμενον τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω παραχώρησιν.

4. Τὸ ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο γενομένης παραχωρήσεως τοῦ 1)5 μεριδίου τοῦ Δημοσίου εἰσπραττόμενον τίμημα εἰσάγεται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διατίθεται ἀποκλειστικῶς δι' ἔργα δασικῆς οδοποιίας, μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, κρητικῆς ἐκμετάλλεως καὶ δασικῶν βελτιώσεων ἐν γένει.

Ἄρθρον 35.

Καθορισμὸς τιμήματος ἐξαγοράς.

1. Ἡ ἐκτίμησις τοῦ παραχωρουμένου 1)5 ενεργείται καὶ επιτροπῆς ἐκ τῶν ἀρμοσίων περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ δασάρχου, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς δασικῆς ἐκτιμητικῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων στοιχείων, δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων, πινάκων ὕλοτομίας, μισθωτηρίων ἐνοικίας, ρητινεύσεως ἢ ἄλλης καρπώσεως καὶ τῶν συνθηκῶν συνδέσεως τῶν ξυλωδῶν συστάδων ὧρων τῶν περιόδων ἢ κλίσεων ἡλικίας ἢ διαμέτρου τοῦ δάσους. Διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἐκχερσωθεισῶν ἐκτάσεων τοῦ δάσους λαμβάνεται ὑπὸ ὄψιν ἡ πρὸ τῆς ἐκχερσώσεως κατὰστασις αὐτῶν.

2. Ὡς μίσθωμα διὰ τὴν ἐξέυρεσιν τῆς χρηματικῆς πρὸς τοῦ λαμβάνεται τὸ ἐν δημοπρασίᾳ ἐπιτευχθέν τοιοῦτον εἰς τὸ δάσος τοῦτο ἢ εἰς παραπλήσιον ἢ ὑπὸ παρομοίας συνθήκας τελούν δημοσίον δάσος κατὰ τὰ τρία προηγούμενα τῆς ἐκτιμήσεως δασικὰ διαχειριστικά ἢ δασοπονικά ἔτη ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου ὁ μέσος ὅρος τῶν μισθωμάτων δημοσίων δασῶν τοῦ δασαρχείου κατὰ τὰ προηγούμενα τῆς ἐκτιμήσεως τρία δασοπονικά ἔτη ἢ ἐν ἐλλείψει καὶ τούτων ὁ μέσος ὅρος τῶν διὰ τὸν πινάκος διατιμήσεως τῆς τελευταίας τριετίας ὀριζομένων μισθωμάτων.

3. Ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐξευριστικῆς προσόδου ἀφαιρούμεται τὰ τυχόν ἐκπύοντα τὸ δάσος περιορισμένα δικαιώματα καρπώσεως καὶ οἱ ἐκπύοντες τὸ δάσος καὶ τὰ παραγόμενα ἐξ αὐτῶν δασικὰ προϊόντα νόμιμοι φόροι, ὡς καὶ ποσοστὸν 10ο) α) λόγω ἐξόδων διαχείρισεως, διοικήσεως καὶ ἐκτέλεσεως. Τὸ ἐπιτόκιον πρὸς κεφαλαιοποίησιν τῆς καθαρᾶς προσόδου διὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ δάσους ὁρίζεται εἰς 10ο) α).

4. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὰς προηγούμενας παραγράφους τοῦ παρόντος ἁρθρου ἐκτιμήσεως τῆς επιτροπῆς ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας καθορίζει τὸ πληρωτέον τίμημα τοῦ 1)5 εἰς μεταλλικὰς δραχμὰς, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης αὐτῶν ἀξίας καὶ γνωστοποιεῖ ταύτην μετ' ἀναλυτικοῦ πίνακος τῆς γενομένης ἐκτιμήσεως εἰς τὸν αἰτησάμενον τὴν παραχώρησιν ἰδιοκτητῆ τῶν 4)5, ὁ ὁποῖος ἐντὸς 40 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ὀφείλει νὰ δηλώσῃ, ἂν ἀποδέχεται τὴν ὁρισθεῖσαν τιμὴν ἢ νὰ ὑποβάλῃ τὰς τυχόν ἀντιρροήσεις του. Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἀποφασίζεται ὁριστικῶς ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας καὶ ἀνακοινῶν τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτητῆν. Ἐὰν οὗτος ἐν τῷ μηνὲς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως δηλώσῃ ἀποδοχὴν, ἐκδίδεται ἡ περὶ παραχωρήσεως ἀπόφασις κοινοποιουμένη εἰς αὐτόν. Τῇ σχέσιν ἐκάστου τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς πρὸς τὴν χαρτὴν τοιαύτην ὁρίζει ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 36.

Τρόπος καταβολῆς τιμήματος.

Ἡ πληρωμὴ τοῦ τιμήματος τοῦ 1)5 γίνεται, εἴτε ἐφ' ἀπαίτη ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ παραχωρήσεως ἀποφάσεως, ὅποτε τὸ ὑπολογισθὲν τίμημα μειοῦται κατὰ 30ο) α), εἴτε εἰς δέκα ἰσας ἐτησίαις χρεωλυτικαῖς δόσεσι. Ἡ πρώτη δόσις καταβάλλεται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἐν ᾧ συγχρόνως ὑπογράφονται ὁμολογίαι διὰ τὰς ἑξαπομείνουσας ὑπολοίπου δόσεις, αἱ ὅποια εἶναι ἐξοφλητέαι τῇ 1ην Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους. Ἐπὶ ἐκάστης ὀφειλομένης δόσεως ὑπολογίζεται καὶ τόκος 5ο) ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς ὁμολογίας μέχρι τῆς ἡμέρας λήξεως αὐτῆς ἀναγραφόμενος ἰδιαίτερως ἐπὶ τῆς ὁμολογίας. Εἰς περίπτωσιν ἐξοφλήσεως τῆς ὁμολογίας πρὸ τῆς λήξεώς της, ἐκπίπτει ὑπὲρ τοῦ ἐξοφλουμένου ὁ ἀντιστοιχῶν εἰς τὸν ὑπολειπόμενον χρόνον τόκος.

"Αρθρον 37.

"Εκδόσεις τίτλου ιδιοκτησίας.

Μετά την καταβολήν της πρώτης δόσεως και την υπογραφήν των όμολογιών εκδίδεται υπέρ του όφειλέτου προσωρινός τίτλος, δυνάμει του οποίου εϋτος έγκυβίσταται εις την νομήν του 1)5 του δάσεως, υποχρεούμενος του λοιπού, διά την έκμετάλλευσιν του μεριδίου τούτου, εις την καταβολήν δημοσίου δασικού φόρου ως επί μη δημοσίου δάσεως. Το προσωρινόν παραχωρητήριον εκδίδεται επί του νομίμου τέλους χαρτόσημου. Την κυριότητα του άγοραζόμενου μεριδίου άποκτά ο άγοραστής μετά την ύλασχηρή εξέδωσιν του χρέους αυτού, όποτε εκδίδεται επί όνόματί του όριστικός τίτλος μεταγραφόμενος εις τήν βιβλίαν μεταγραφών.

"Αρθρον 38.

Συνέπειαι καθυστερήσεως δόσεων.

Εν περιπτώσει καθυστερήσεως της καταβολής δόσεως τινος, υπολογίζεται αυτόδικαίως και άνευ όχλήσεως τόκος υπερημερίας. Εν περιπτώσει μη έμπροθέσμου καταβολής τριών κατ' άσφραν και έν συνεχεί' όφειλουμένων δόσεων, ο όφειλέτης έκπίπτει αυτόδικαίως και άνευ όχλήσεως του δικαιώματος άγοράς, ο δέ Υπουργός Γεωργίας προβαίνει άμέσως εις την άνακοίνωσιν, ότι έπαισεν ύπάρχουσα ή παραχώρησις, διά την όποιαν είχεν εκδοθή το προσωρινόν παραχωρητήριον. Αί έν τ'ω μεταξ' καταβληθείσαι δόσεις καταπίπτουν αυτόδικαίως υπέρ του Δημοσίου, ως συνολογούμεναι άποζημίωσις διά την χρήσιν του δάσεως κατ'ά το μερίδιον του Δημοσίου.

"Αρθρον 39.

Δικαίωμα του Δημοσίου προς διανομήν.

Εντός έτους από της έναρξεως της ισχύος του παρόντος κώδικος, εάν ο συνιδιοκτήτης των 4)5 δέν ήτήσατο ή δέν απέδωκε την κατ'ά το παρόν κεφάλαιον παραχώρησιν του 1)5 ή κατέστη έκπαιστος κατ' έφαρμογήν του προηγουμένου άρθρου, το Δημόσιον δικαιούται, επί τ'ω τέλει, όπως διαχωρίση το άνήκον εις αυτό 1)5, να αίτήσεται την διανομήν του κτήματος κατ'ά την ειδικήν διαδικασίαν των άρθρων 785 και έπαμέων του κώδικος πολιτικής δικονομίας (ά.ν. 44 της 20)26. 6.1967 «Κώδιξ Πολιτικής Δικονομίας και Εισαγωγικός αυτού Νόμος»), κλητευσμένου και του συνιδιοκτήτου. Η διανομή γίνεται επί τ'η αίτήτει του Δημοσίου δι' άποφάσεως του άρμεδίου δικαστηρίου, υποκειμένης μόνον εις έρεσιν, ή οποία κοινοποιείται εις τόν συνιδιοκτήτην 20 ήμέρας πρό της έρυσθείσης δικασίμου. Πραγματογνώμονες διά την διανομήν διορίζονται παρά του δικαστηρίου τρεις άνώτεροι δημόσιοι δασικοί υπάλληλοι δικαιούμενοι της διά τους πραγματογνώμονας άμοιβής καθοριζόμενης υπό του άρμεδίου μονομελούς πρωτοδικείου. Εκ των έξόδων της περί διανομής δίκης έν γένει το 1)2 βαρύνει τόν συνιδιοκτήτην των 4)5 καθ' ού και επιδικάζονται. Η διανομή ως προς το 1)5 δύναται να γίνη και έξωδίκως, συμβαλλομένου του Υπουργού Γεωργίας και των συνιδιοκτητών των 4)5, εάν συμφωνήσουν περί αυτής τά μέρη και οι συνιδιοκτήται άποδεχθούν την έγκριθείσαν υπό του Υπουργού Γεωργίας διανομήν.

"Αρθρον 40.

Συνιδιοκτησία του Δημοσίου μέχρι του ήμισους.

Τά περί παραχωρήσεως, δικαστικής και έξωδίκου διανομής διά του παρόντος κεφαλαίου καθοριζόμενα σχετικώς προς το 1)5 συνιδιοκτησίας του Δημοσίου εφαρμόζονται προκειμένου και περί καθ' οιονδήποτε τρόπον και πασώντων μέχρι 50ο) συνιδιοκτησίας του Δημοσίου επί δασών, μερικώς δασοκαπών έκτάσεων και μη πεδινών χορτολιεαδίων.

Κεφάλαιον Ε'

Ειδικαί περιπτώσεις παραχωρήσεως.

"Αρθρον 41.

Παραχώρησις νομής δημοσίων δασών εις δήμους και κοινότητες.

1. Δάση ή τμήματα δασών έκτάσεως ούχι μείζονος των 2000 στρεμμάτων, υπερισείμενα πόλεων, χωρίων ή συνοικισμών και έχοντα χαρακτήρα προστατευτικών των υποκειμένων πόλεων, χωρίων ή συνοικισμών, παραχωρούνται δι' άποφάσεως του νομάρχου κατ'ά νομήν εις τά νομικά πρόσωπα των οικείων δήμων ή κοινοτήτων, έφ' όσον αναλαμβάνουν ταύτα την μέριμναν της προστασίας και κανονικής έκμεταλλεύσεως αυτών, του Δημοσίου διατηρούντες την ψιλήν κυριότητα των δασών τούτων.

2. Έπιτροπή, όριζόμενη υπό του νομάρχου εκ τριών δημοσίων υπαλλήλων, μεταξ' των οποίων άπαραιτήτως ο άρμόδιος δασάρχης, καθορίζει διά πρόξέως της τά κατ'ά την προηγουμένην παράγραφον δάση. Κατ'ά της πρόξεως της έπιτροπής ταύτης έπιτρέπεται εις τόν νομάρχην και τους ενδιαφερομένους δήμους ή κοινότητες ένστασεις, κρινομένη υπό δευτεροβάθμιου έπιτροπής, όριζόμενης επίσης υπό του νομάρχου εκ τριών δημοσίων υπαλλήλων, εκ των οποίων άπαραιτήτως εις δασικός υπάλληλος άνώτερος όμως κατ'ά βαθμόν των μελών της πρωτοβαθμίου έπιτροπής. Μετά της ένστάσεως, έξαιρείσει της άκουσμένης υπό του νομάρχου, συνυποβάλλεται γραμματίον παρακαταθήκης των έξόδων μεταβάσεως της έπιτροπής.

3. Τά όσοδα εκ των δασών τούτων διατίθενται συμφώνως προς το άρθρον 6.

"Αρθρον 42.

Παραχώρησις νομής δημοσίων δασών εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης.

1. Τά κατ'ά τόν ν. 6320 της 10)17.10.1934 (περί παραχωρήσεως της χρήσεως δημοσίων δασών εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διά σκοπούς εκπαιδευτικούς, έρευνών κλπ.) και τό εις έπτελεσιν αυτού έκδοθέν π.δ. 15)28.12.34 (περί παραχωρήσεως κατ'ά Νομήν εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης Δημοσίων δασών διά σκοπούς εκπαιδευτικούς και έρευνών) παραχωρηθέντα κατ'ά νομήν εις το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης : α) Δημόσια δάση της περιφέρειας Περτουλίου έκτάσεως 30000 περίπου στρεμμάτων και β) Τμήμα Δημοσίων δασών της περιφέρειας των Κοινοτήτων Βραστών (τέως Βραστών) και Ταξιάρχου της Επαρχίας Χαλκιδικής ίσης περίπου έκτάσεως, μετά των έντός αυτών δημοσίων νομιμάτων, προς τόν σκοπόν πρακτικής εκπαιδεύσεως των φοιτητών της Δασολογίας, διεξαγωγής δασικών έρευνών και μελετών ως και υποδειγματικής διοικήσεως και διαχειρίσεως τούτων, διέπονται, όσον άφορά εις την καθόλου διοίκησιν και διαχείρισιν υπό των διατάξεων του άρθρου 82.

2. Η παραχώρησις ύπόκειται εις άνάλησιν : α) Έφ' όσον πιστοποιηθή υπό έπιτροπής εκ δύο Καθηγητών της Δασολογίας του Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης και δύο άνωτάτων υπαλλήλων των Υπουργείων Γεωργίας και Οικονομικών ότι δέν έκπληρούται ο σκοπός της παραχωρήσεως τούτων, β) Επί τ'η προτάσει της Συγκλήτου γενομένη μετά την γνώμην της εισελίας Σχολής του αυτού Πανεπιστημίου και γ) Εν περιπτώσει καταργήσεως του Τμήματος Δασολογίας της Θεσσαλονίκης και Δασολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

3. Το Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ύποχρεούται να έναργής έντός τριετίας από της παραχωρήσεως άπατεματισμόν, όροδότησιν και τοπογράφησιν των παραχωρουμένων δασών, συμφώνως προς τά ισχύοντα διά τά δημόσια δάση διατάγματα ή τά προς τούτο έκδιδόμενα.

Κεφάλαιον ΣΤ'

Αποτελεσματισμός, όροθέτησις και χαρτογράφησις.

Άρθρον 43.

Διαδικασία αποτελεσματισμού και όροθετήσεως.

1. Πάντα τὰ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου δημόσια δάση, ὡς καὶ τὰ δασικὰ ἢ μὴ ἐδάφη, τὰ προσριζόμενα πρὸς ἀνάπτυξιν δάσους, ἀποτερματίζονται καὶ όροθετοῦνται όριστικῶς παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς ἢ πλείονων ὑπαλλήλων, όριζομένων ὑπὸ τοῦ νομάρχου καὶ τῶν δασάρχου καὶ δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος (ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν), εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ὑπάγεται τὸ ἀποτερματιζόμενον καὶ όροθετούμενον δάσος, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τῶν ιδιοκτητῶν ἢ συνιδιοκτητῶν ὁμῶρον δασῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου, συντασσόμενων σχετικῶν πρωτοκόλλων ἀποτερματισμοῦ καὶ όροθετήσεως.

2. Τὰ σχετικὰ πρωτόκολλα κοινοποιῶνται παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους, οἱ ὅποιοι δι- καιοῦνται ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως νὰ ὑποβάλουν ἐνστάσεις κατὰ τοῦ γενομένου ἀποτερματισμοῦ ἢ όροθετήσεως. Αἱ ἐνστάσεις αὗται ἐκδικάζονται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ οἰκείου δασαρχείου, μετὰ πρόκλησιν τοῦ ἐνισταμένου, δι- καιουμένου νὰ παραστή, παρ' ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ οἰκείου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἢ ἑτέρου ἄλλης περι- φερείας, τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ ἐνὸς δημοτικοῦ ὑπαλλήλου Α' κα- τηγορίας, ὡς ἀντιπροσώπου τοῦ νομάρχου, ἔχοντος τοὐλάχιστον βαθμὸν ὅον.

3. Μετὰ τὸν όριστικὸν ἀποτερματισμὸν τῶν δημοσίων δασῶν δὲν δύναται νὰ ἀποκτηθῇ διακατοχὴ δημοσίων δασικῶν ἐκτά- σεων, περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν όρίων τοῦ ἀποτερματισθέν- τος δάσους, εἴτε δι' ἐπεκτάσεως τῶν όρίων τῶν ἐντὸς τοῦ δά- σους ιδιοκτησιῶν ἢ τῶν συναρουσῶν πρὸς τοῦτο, εἴτε δι' ἐκ- χερσώσεως. Οἱ προδίδοντες εἰς τοιαύτην ἐπέκτασιν ἢ ἐκ- χέρσωσιν ἀποβάλλονται διαικητικῶς, τῆς ἀπλῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συνταχθέντος διαγράφματος ἀποτερματισμοῦ ἀποτελούσης ἀνάγκητον τεκμήριον περὶ τῆς γενομένης αὐθαριέτου καταλή- ψεως.

4. Τὰ οὐδαμορικὰ καὶ αἱ ἡμερήσιαι ἀποζημιώσεις τῶν μετε- χόντων τῆς ἐπιτροπῆς δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος όρίζον- ται κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος καὶ καταβάλλονται ἐκ τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνο- τροφίας καὶ Δασῶν τοῦ οἰκείου νομοῦ.

Άρθρον 44.

Χαρτογράφησις.

1. Ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸν ἀποτερματισμὸν ἐνεργεῖται καὶ χαρτογράφησις, συντασσόμενου χάρτου, περιλαμβανόντος καὶ καταπολέμιν τῶν ἐντὸς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δασῶν καὶ δασικῶν ἐδαφῶν, καμμένων ιδιωτικῶν κτήσεων.

2. Πᾶσα χαρτογράφησις δάσους ἐνεργουμένη κατόπιν όρι- στικῶ ἀποτερματισμοῦ δύναται νὰ ἐκτελήται καὶ δι' ἐργολα- βίας, τῆς σχετικῆς δαπάνης καταβαλλομένης, εἴτε ἐκ τοῦ δη- μοσίου ταμείου εἴτε ἐκ τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν. Διὰ χαρτογραφῆσεως παραμεθορίων δασῶν, ἀπο- κλείεται ἡ ἀνάθεσις ἐργολαβίας εἰς ἕνα εἰς εταιρείας ἢ ἄλλο- δαπούς. Εἰς τὰς σχετικὰς δημοπρατίας γίνονται δεκτοὶ μόνον μηχανικοὶ ἢ τοπογράφοι. οἱ ὅποιοι ἔχουν ἀποδεδειγμένως ἐντελέ- σει ἐπιτεταμένως δασικὰς ἢ ἀγροτικὰς τοπογραφῆσεις. Οἱ ἄνθρωποι ὑποχρεώσεων, τὰ λοιπὰ πρᾶγματα καὶ αἱ καταβαλλόμεναι ἐγγυ- ήσεις ὑπὸ τῶν ἐργολάβων καὶ αἱ ἐφαρμοστέαι μέθοδοι διὰ τὸν τριγωνισμὸν καὶ τὴν τοπογράφησιν, τὰ ἀνεκτὰ ἔσται ἀκριβεῖας αὐτῶν, ὁ ἀπαιτούμενος ὑπὸ τῶν όργάνων τῆς ὑπηρεσίας ἑλεγχος, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης διατάξεως ρυθμίζονται διὰ διατάγματος συμφώνως καὶ τῷ ἄρθρῳ 48 παρ. 2. Εἰς τὰς ὡς ἂν ἐργολαβίας γίνονται δε- κτοὶ καὶ δασολόγοι, ἔχοντες εἰδικὸν πτυχίον ἐργολήτου δα- σικῶν ἔργων, χορηγούμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Άρθρον 45.

Ἀμφισβήτησις περὶ τὰ ὅρια.

Ἡ όροθέτησις καὶ πᾶσα περὶ όρίων ἀμφισβήτησις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἀναγνωριζομένων ὡς ἀνηκόντων εἰς κοινότητα, χωρία ἢ συναικισμοὺς δασῶν πρὸς ἑτέρα δάση ἀνήκοντα εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα οὐχὶ ὅμως εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς καὶ ἡ διανομὴ μεταξὺ πλείονων τοιούτων ἀνα- γνωριζομένων ὡς συνιδιοκτητῶν, γινουμένη ἀναλόγως τοῦ νο- μίμου πληθυσμοῦ, ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ οἰκείου πρωτοδικείου, ἀποφαινομένου ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν ἐνδια- φερομένων καὶ δικάζοντος ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς ἀποδεικτικοῦ στοιχείου. Ἡ τοιαύτη ἀπόφασις ὑπόκειται μόνον εἰς ἔφεσιν. κατὰ τὰς κανὼς διατάξεις, ἐκδικαζομένην ἐπίσης ἐκ τῶν ἐνόντων.

Άρθρον 46.

Δαπάνη.

Ἡ δαπάνη τοῦ ἀποτερματισμοῦ καὶ τῆς όροθετήσεως βα- ρύνει κατὰ τὸ ἥμισυ τοὺς ὁμόρους ιδιοκτητὰς ἀναλόγως τοῦ ἀναπτύγματος τῶν όρίων. Περὶ τῆς ἀναλογουμένης εἰς ἕκαστον δαπάνης συντάσσεται εἰδικὴ πράξις τῆς ἐπιτροπῆς ἀποτερμα- τισμοῦ καὶ όροθετήσεως. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως ὁμόρου ιδιο- κτήτου νὰ καταβάλῃ τὴν βαρύνουσαν αὐτὸν δαπάνην, ἐσβαίον- ται αὕτη καὶ εἰσπράττεται διόικητικῶς κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Άρθρον 47.

Προσωρινὴ όροθέτησις.

1. Μέχρις όριστικῆς όροθετήσεως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 43 δημοσίων δασῶν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ προσωρινὴ τοιαύτη, παρουσίᾳ καὶ τῶν ιδιοκτητῶν ὁμῶρον δασῶν ἢ ἄλλων ἐδαφῶν καὶ παντὸς ἄλλου ἐνδιαφερομένου, συντασσόμενου περὶ ταύτης πρωτοκόλλου, περιλαμβανόντος τὰς τυχόν ἐγειρομένας ἐνστά- σεας, εἴτε ὡς πρὸς τὰ ὅρια εἴτε ὡς πρὸς τὰ τμήματα τοῦ όρο- θετουμένου δάσους ἢ ἐδάφους.

2. Ὁ προσωρινὸς ἀποτερματισμὸς λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν μό- νον διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ δάσους ὡς δη- μοσίου ἢ μὴ χωρὶς νὰ ἐπιλύῃ τὰ κατόπιν τῶν ὑποβλη- θείσων ἐνστάσεων ἐγειρόμενα ζητήματα ιδιοκτησίας, οὐδὲ νὰ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς στοιχεῖον διὰ τὴν όριστικὴν ἐκ- δίκασιν τῶν ζητημάτων τούτων.

Άρθρον 48.

Ρύθμισις λεπτομερειῶν.

1. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐργασίας καὶ συγκροτήσεως τῶν δα- σικῶν συνεργείων, όριστικῆς όροθετήσεως τῶν δασῶν, τὰ τῆς συντάξεως πρωτοκόλλων όροθετήσεως καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτο- μέρεια ἀπαιτουμένη διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω περὶ όρο- θετήσεως διατάξεων ρυθμίζονται διὰ διαταγμάτων.

2. Διὰ διαταγμάτων καθορίζεται ὁ τρόπος διεξαγωγῆς τῶν δημοπρασιῶν καὶ πᾶσα λεπτομέρεια, περὶ τῶν ὁποίων τὸ ἄρθρον 44 παρ. 2. ὡς καὶ ἡ συγκρότησις τῶν ἐπὶ τῆς προσωρινῆς όρο- θετήσεως ἐπιτροπῶν, τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προ- σωρινοῦ ἀποτερματισμοῦ, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῆς ἐκτελέσεως τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 47.

Κεφάλαιον Ζ'

Ἐξαγορά, ἀνταλλαγή καὶ ἀπαλλοτριώσεις ιδιωτικῶν ἐκτάσεων.

Άρθρον 49.

Ἐξαγορά καὶ ἀπαλλοτριώσεις ιδιωτικῶν δασῶν.

1. Δάση ιδιωτικά, εἰς τὰ ὅποια ἀπηγορεύθησαν ἐπ' ἀόριστον χρόνον ὀριζόμεναι ἢ ἀπασαί αἱ ἐξ αὐτῶν καρπώσεις, δύνανται νὰ ἀγορασθῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἢ νὰ ἀπαλλοτριωθῶν ἀναγ- καστικῶς ὑπ' αὐτοῦ.

2. Διὰ λόγους δασικής πολιτικής, δύναται τὸ Δημόσιον νὰ ἀγοράζῃ ιδιωτικὰ δάση. Τὰ τέμνημα καὶ οἱ λοιποὶ ὅροι τῆς ἀγορᾶς καθορίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

3. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγράφεται ἐτησίως πρὸς τὸν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον σκοπὸν πίστωσις, δυναμένη νὰ χρησιμεύσῃ καὶ πρὸς ἐξυπηρέτησιν δανείων, συναπτομένου διὰ συμβάσεως, κυρουμένης δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, διὰ τὴν ἀγορὰν ιδιωτικῶν δασῶν.

Ἀρθρον 50.

Ἀνταλλαγή καὶ ἀπαλλοτριώσεις ιδιωτικῶν ἐκτάσεων.

1. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ προδῇ εἰς ἀπαλλοτριώσιν ιδιωτικῶν ἐκτάσεων παρακειμένων ἢ περιεχομένων εἰς δάση ὑποβληθέντα εἰς τεχνικὴν διαχείρισιν, ἐφ' ὅσον προβλέπεται τοῦτο ὑπὸ ἐγκειμένου διαχειριστικοῦ σχεδίου ἢ διαχειριστικῆς ἐκθέσεως τοῦ δάσους. Τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως καθορίζεται κατὰ τὰς καίμενας περὶ ἀπαλλοτριώσεως ιδιωτικῶν κτημάτων διατάξεις.

2. Κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ ιδιωτικῶν ἀγρῶν ἢ ἄλλων κτημάτων, εὐρισκόμενων ἐντὸς δασῶν, μὲ δημοσίας δασικὰς ἐκτάσεις καίμενας ἐγγὺς συνοικισμῶν, μακρὰν πάντως τῶν πόλεων, ἐφ' ὅσον διὰ τινὰ λόγον, δὲν εἶναι χρήσιμοι εἰς τὸ Δημόσιον, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

3. Διὰ λόγους γεωργικῆς καὶ δασικῆς πολιτικῆς πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς γεωργίας καὶ δασοπονίας, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀνταλλαγὴν δημοσίων ἐκτάσεων, δασικῶν ἢ μὴ, μὴ χρησίμων εἰς τὸ Δημόσιον, δι' ἀξιολόγων δασικῶν ἢ μὴ ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ δικαίου ἢ ὀργανισμούς. Ἡ ἀπόφασις, περὶ τῆς ἀνταλλαγῆς, τῶν ὅρων αὐτῆς καὶ τῶν συναφῶν λεπτομερειῶν, ἐκδίδεται ἐκάστοτε μετὰ προηγουμένην ἐκτίμησιν τῶν πρὸς ἀνταλλαγὴν ἐκτάσεων καὶ πρότασιν τριμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης ὑπὸ τοῦ εἰρημένου Ὑπουργοῦ ἐκ δύο ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς περιφερείας τῆς πρὸς ἀνταλλαγὴν δημοσίας ἐκτάσεως.

Ἀρθρον 51.

Ἀπαλλοτριώσεις δι' ἐγκατάστασιν φυτωρίων.

Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσεις ιδιωτικῶν ἐκτάσεων δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ διὰ τὴν ἰδρύσιν καὶ ἐπέκτασιν δασικῶν φυτωρίων κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ ἀρθρου 195 ὁριζόμενα.

Ἀρθρον 52.

Ἀπαλλοτριώσεις διὰ δασικὰς ὁδοὺς κλπ.

Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 226 ἔργα κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως δασικῶν ὁδῶν καὶ μεταφορικῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσεων, δασικῶν ἐργοστασίων, κτιρίων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας εἶναι δημοσίας ὠφελείας καὶ τὰ ἀναγκαζόμενα κτήματα διὰ τὴν κατασκευὴν, συντήρησιν, βελτίωσιν καὶ ἐπέκτασιν αὐτῶν, τὴν λήψιν ὑλικῶν κλπ. ἀπαλλοτριοῦνται ἀναγκαστικῶς, τῶν σχετικῶν ἀποζημιώσεων βαρυνουσῶν τὸν εἰδικὸν διὰ τὸ ἔργον προϋπολογισμὸν.

Ἀρθρον 53.

Ἀπαλλοτριώσεις δι' ἀναδασωτικούς σκοπούς.

Ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσεις ιδιωτικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται καὶ διὰ σκοποὺς ἀναδασώσεως, κατὰ τὰ ἐν τῷ τρίτῳ Βιβλίῳ τοῦ παρόντος κώδικος ὁριζόμενα.

Ἀρθρον 54.

Ἀπαλλοτριώσεις δασῶν ἐντὸς ἐθνικῶν δρυμῶν.

Ἐδάφη ἢ δάση ἐντὸς ἐθνικῶν δρυμῶν μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθοῦν ὑπὲρ αὐτοῦ, κατὰ τὰς ἰσχύουσας διατάξεις, ὅπου τοῦτο ἤθελε κριθῇ ἀναγκαῖον.

Ἀρθρον 55.

Διαδικασία ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως.

Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ ἐκάστοτε ἰσχύουσαι σχετικαὶ διατάξεις.

Κεφάλαιον Η'

Δικαιώματα ἐπὶ δασῶν.

Ἀρθρον 56.

Διατήρησις ὑφισταμένων δικαιωμάτων.

1. Τὰ δικαιώματα συλλογῆς ρητίνης, συλλογῆς θαλασσοκαρπῶν, βοσκῆς, ξυλεύσεως κλπ., ὅσα ἀπεκτήθησαν ἐπὶ δημοσίων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων διὰ τῆς ἐκπαλαί ἀπαιτήσεως τῶν παραμένοντων σεβάστων, δὲν δύνανται ὅμως ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ παρεμποδίσουν τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν τούτων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, οὔτε τὴν λήψιν ὑπ' αὐτοῦ τῶν ἀναγκαίων προστατευτικῶν μέτρων πρὸς ἀναγέννησιν τῶν δασῶν μετὰ τὴν ὑλοτομίαν.

2. Εἰς τὰς περιφερείας, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ρητίνευσις ἐνεργεῖται ὡς δικαίωμα, κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ὁριζόμενα, ὑπὸ τῶν κατοίκων, ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τῆς ρητινοσυλλογῆς ἐκμισθούται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ἀναγνωρίζεται ὑπὲρ τῶν κατοίκων δικαίωμα ρητινεύσεως ἀνευ ὑποχρεώσεως καταβολῆς μισθώματος.

3. Τὰ ἐπὶ δημοσίων δασῶν, παραχωρηθέντα μετὰ τὸ ἔτος 1922 δυνάμει παραχωρητηρίων εἰς φυσικὰ πρόσωπα, ὑφιστάμενα πρὸ τῆς παραχωρήσεως τούτων δικαιώματα ρητινοσυλλογῆς, συλλογῆς θαλασσοκαρπῶν, βοσκῆς, ξυλεύσεως κλπ. θεωροῦνται ὡς μὴ καταργηθέντα διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους γενομένης παραχωρήσεως, τῶν κατοίκων δυνάμεν νὰ ἀσκούν ἐλευθέρως τὰ δικαιώματα ταῦτα.

4. Δικαιώματα ἐκχερσώσεως καὶ ξυλεύσεως, τὰ ὁποία ἐνέκτειντο ὡς ἐν τῶν ὑφισταμένων σχέσεων ἀποκατασταθέντες ἀκτήμονες καλλιεργηταὶ ἐπὶ μὴ ἀπαλλοτριωθεισῶν ἢ μὴ διανεμηθεισῶν δασικῶν ἐκτάσεων τοῦ ἀρθρου 1 παράγρ. 1—3, περιλαμβανομένων εἰς ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα δυνάμει τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, διατηροῦνται ὡς καὶ πρότερον ὑπὲρ αὐτῶν.

Ἀρθρον 57.

Περιορισμός, καθυστερήσεις καὶ ἀπόσβεσις δικαιωμάτων ἐπὶ δασῶν.

1. Περιορισμένα δικαιώματα κροπώσεως ἐπὶ δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, δύνανται ἐπὶ τῇ προτάσει ἢ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ τοῦ δικαιοῦχου ἢ τοῦ δασοκτήμονος:

α) Νὰ περιορισθῶν προσωρινῶς ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἰκανότητος καὶ παραγωγικότητος τοῦ δάσους.

β) Νὰ διασαφηνισθῶν μονίμως καὶ νὰ καθορισθῶν καθ' ὅρια καὶ ἔκτασιν.

γ) Νὰ ἀποσβεσθῶν διὰ χρηματικῆς ἀποζημιώσεως, ὅπου σοβαροὶ κοινωνικοὶ λόγοι δὲν ἀντίκεινται εἰς τὴν ἀπόσβεσιν ταύτην.

2. Προκειμένου περὶ δημοσίων δασῶν, ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον στοιχεῖν α προσωρινὸς περιορισμὸς ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης κατόπιν γνωμοδοτήσεως ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἀρμόδιων δασάρχων καὶ εἰρηνοδίκου καὶ ἐνὸς ἄλλου δημοσίου ὑπαλλήλου, ὁριζομένου ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νομάρχου.

3. Ενώπιον της επιτροπής καλείται ο ενδιαφερόμενος να υποβάλει τὰς ένστάσεις του.

4. Η κατά τὰς διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου: αναγκαστική ἀπολλοτρίσις ἢ ἀπόθεσις περιορισμένων ὡς ἂν δικαιομάτων ἐπὶ δημοσίων δασῶν ἐνεργεῖται ἐφαρμοζόμενων ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 49 καὶ 50.

5. Προκειμένου περὶ δημοσίων δασῶν, ὁ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιορισμός, ὁ καθορισμός ἢ ἡ ἀπόθεσις, ἐνεργεῖται ἐλευθέρως διὰ συμβιβασμοῦ μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἐγκρινομένου πάντως ὑπὸ τοῦ νομάρχου. Μὴ ἐπιτυγθέντος συμβιβασμοῦ δύναται νὰ ρυθμισθῶν παῦτα διὰ προσφυγῆς τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς τὰ ἀρμόδια δικαστήρια.

6. Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως τὰ ἐν παραγράφῳ 2—4 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁρίζοντα.

Κεφάλαιον Θ'

Ἀστικά διατάξεις.

Ἄρθρον 58.

Νομὴ ἐπὶ δασῶν.

1. Ἐπὶ τῶν ἀδαπάντων καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἐν γένει δασῶν θεωρεῖται νομὸς τὸ Δημόσιον, ἔστω καὶ ἂν οὐδεμίαν ἐνηργήσεν ἐπ' αὐτῶν πράξιν νομῆς.

2. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀποκτήσῃ δικαίωμα νομῆς δι' ἐκχερσώσεως, ὑλοτομίας, σπορᾶς ἢ οἰσθήποτε ἄλλης πράξεως ἐπὶ δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν ἢ ἀνηκόντων εἰς ἰδρύματα ἐν γένει δασῶν, ἀναδασωτέων ἐκτάσεων, χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν καὶ μερικῶς δασοκαπῶν ἐκτάσεων ἢ μερικῶς δασοκαπῶν λιβαθίων.

3. Νομὴ παρὰ τρίτου θεωρεῖται ἀπαυμένη ἐπὶ τῶν δασῶν, τῶν μερικῶς δασοκαπῶν ἐκτάσεων ἢ λιβαθίων καὶ τῶν χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν μόνον διὰ τῆς, κατὰ τὰς ἐκάστης ἰσχύουσας διατάξεις, ἐπὶ τῇ ἐσσεὶ ἀδειῶν τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑλοτομίας ἢ ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν ὡς ἰδιωτικῶν ἐκτάσεων.

4. Μόνῃ ἢ ἐσσην ἐπὶ δημοσίων δασῶν, μερικῶς δασοκαπῶν ἐκτάσεων ἢ λιβαθίων καὶ χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν οὐδέποτε θεωρεῖται ὡς πράξις νομῆς ἢ οἶονοι νομῆς δουλείας βουκῆς.

5. Μόνῃ ἢ ὑπαρξέας οἰσθήποτε τίτλου δὲν θεωρεῖται καθ' αὐτὴν ὡς δικαιοκρατικὴ πράξις.

Ἄρθρον 59.

Αὐθαίρετος κατάληψις δασῶν κλπ. κατὰ τὴν ἐμπόλεμον περίοδον.

1. Δάση, δασικὰ ἐκτάσεις ἢ δασικὰ ἐδάφη αὐθαίρετως καταληφθέντα ἢ ἐκχερσθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀπὸ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1940 ἐμπόλεμου καταστάσεως θεωροῦνται ὅτι οὐδέποτε ἔπαισαν ἀνήκοντα κατὰ νομὴν εἰς τὸν ἀρχικὸν ἰδιοκτήτην (Δημόσιον, ἰδιώτην ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου).

2. Οἱ ἐνεργήσαντες οἰσθήποτε εἰσσεως διακαταγωγικὰς πράξεις ἢ οἱ αὐθαίρετως προθέντες εἰς οἰσθήποτε ἐνεργείας ἐντὸς τῶν ὡς ἂν ἐκτάσεων, ὡς καὶ πᾶς τρίτος ἔχων τυχόν δικαίωμα παρὰ τούτων λαμβάνεται ὡς οὐδέποτε ἐνεργήσαντες τοιαύτας πράξεις, ἐκ τῶν ὁποίων οὐδεμίαν ἐπέρχεται συνέπεια ὑπὲρ τοῦ ἐνεργήσαντος, ὅστις θεωρεῖται κατ' ἀνάγκη τὸν ἐκμήτην καὶ ὡς ἀμέσως διοικητικῶς ἀποβλήθει.

3. Πᾶσα παρ' αὐτῶν καταβληθεῖσα δαπάνη ἐκχερσώσεως, καλλιεργείας, ἀνεγέρσεως κτισμάτων κλπ. παραμένει εἰς ὄφελος τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ ἀνιήτου, οὐδεμίαν ὀφείλοντος ἀποζημιῶσαι.

Ἄρθρον 60.

Κατόχμησις δασικῆς ἰδιοκτησίας.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ κατόχμησις τῆς δασικῆς ἰδιοκτησίας, εἴτε διὰ διανομῆς μεταξὺ τῶν ἐξ ἀδικαιρέτου συνιδιοκτητῶν ἢ δικαιούχων, εἴτε διὰ πωλήσεως ἢ οἰσθήποτε ἄλλης πρά-

ξεως, ἂνευ προηγουμένης ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐπὶ πονή ἀπαλύτου ἀκυρότητος τῆς σχετικῆς δικαιοπραξίας. Ἡ ἀδεια τοῦ Ὑπουργοῦ συνάπτεται εἰς τὴν σχετικὴν συμβολαιογραφικὴν πράξιν, ἐν τῇ ὁποίᾳ γίνονται μυσία αὐτῆς. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει ἀναλόγως καὶ προκαμένου περὶ δημοσίων δασῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων τρίτοι ἀσχοῦν περιορισμένα δικαιώματα δουλείας, ὡς ρητνοσυλλογῆς, βουκῆς κλπ.

2. Προκειμένου περὶ καταμήσεως μοναστηριακῶν δασῶν, δασικῶν ἐδαφῶν καὶ ἐν γένει δασικῶν ἐκτάσεων, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω παραγράφου ἀπαιτουμένης ἀδείας, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ τὰ ἐν ἁρθρῷ 148 καθοριζόμενα.

Κεφάλαιον Ι'

Δικονομικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 61.

Πρωτόκολλον. Διαδικασία διοικητικῆς ἀποβολῆς.

Ἐνδίκαια μέσα.

1. Κατὰ τοῦ ἐπιχειροῦντος ἐκχέρσασιν, ὑλοτομίαν, σποράν ἢ οἰσθήποτε ἄλλην πράξιν ἐπὶ δημοσίων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν ἢ ἀνηκόντων εἰς ἰδρύματα ἐν γένει δασῶν, ἀναδασωτέων ἐκτάσεων, χορτολιβαδικῶν ἐδαφῶν καὶ μερικῶς δασοκαπῶν ἐκτάσεων ἢ μερικῶς δασοκαπῶν λιβαθίων, συντάσσεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου πρωτόκολλον διοικητικῆς ἀποβολῆς κοινοποιούμενον πρὸς τὸν καθ' οὗ ἀπευθύνεται. Τὸ πρωτόκολλον τοῦτο θεωρεῖται ὅτι ἀπεδέχθη ὁ καθ' οὗ ἀπευθύνεται ὁμολογῶν τὴν ἐπὶ τοῦ δάσους κυριότητα καὶ νομὴν τοῦ Δημοσίου, δήμου, κοινότητος, μονῆς, ἰδρύματος, ἐὰν ἐντὸς προθεσμίας 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τοῦ πρωτοκόλλου, μὴ παρεντεινομένης, λόγῳ ἀπουσίας, δὲν ἀτήσῃ κατ' αὐτοῦ ἀνακοπήν.

2. Ἡ κατὰ τοῦ πρωτοκόλλου διοικητικῆς ἀποβολῆς ἀνακοπὴ ἀσκεῖται κατὰ τοῦ Δημοσίου ἢ κατὰ τῶν ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου νομικῶν προσώπων, εἰς τὰ ὁποία ἀνήκει ἢ ἔκτασις, ἐφ' ἧς ἐπιχειρεῖται ἡ παράνομος ἐνεργεία, ἀπευθύνεται δὲ ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου ἐκ τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου εἰρηνοδικείου.

3. Διὰ τὴν προδικασίαν καὶ τὴν ἐκδίκασιν τῆς ἀνακοπῆς ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ εἰδικὴ διαδικασία τῶν ἁρθρῶν 727 ἕως 747 τοῦ κώδικος πολιτικῆς δικονομίας (ἀ. ν. 44) (1967). Πρὸς συζήτησιν τῆς ἀνακοπῆς ἀντίγραφον αὐτῆς μετὰ κλήσεως κοινοποιεῖται πρὸς τὸν οἰκονομικὸν ἔσθρον τῆς οἰκείας περιφέρειας ὡς ἐμπρόσωπον τοῦ Δημοσίου, ἐὰν πρόκειται περὶ ἐκτάσεως τοῦ Δημοσίου, ἄλλως δὲ πρὸς τὸ εἰς τὸ κοινοποιηθὲν πρωτόκολλον ἀναφερόμενον ὡς δικαιούχον νομικὸν πρόσωπον, κατ' ἀμφοτέρω δὲ τὰς περιπτώσεις καὶ πρὸς τὸν ἀρμόδιον δασάρχην. Κατὰ τὰς παραβόλους ἢ ἐγγραφῇ τῆς ἀνακοπῆς εἰς τὸ βιβλίον διοικητικῶν δὲν ἀπαιτεῖται. Τὸ ἔσθρος τῆς ἀποδείξεως ὑπέχει ὁ ἀνακόπων, μετὰ τῶν προσταγμένων δὲ ἀποδεικτικῶν μέσων συνεκτιμῶνται καὶ αἱ ὑπὸ τῶν δασαρχῶν, δασονόμων, ἢ δασοκόμων ἐνεργούμεναι διοικητικαὶ ἐξετάσεις.

4. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ εἰρηνοδικείου ἐπιτρέπεται ἔσθρις ἀπευθυνόμενη ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου μονομελοῦς πρωτοδικείου, μὴ ἐπιτροπευμένης παραπομπῆς τῆς ὑποθέσεως εἰς τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον. Ἡ ἔσθρις ἀσκεῖται κατὰ τὰς κοινὰς διατάξεις ἐντὸς 30 ἡμερῶν προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἀποφάσεως. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου οὐδὲν ἐνδίκον μέσον χωρεῖ.

5. Αἱ διὰ τοῦ παρόντος ἁρθρου τασσόμεναι προθεσμίαι δὲν παρεντεινόμεναι λόγῳ ἀπουσίας. Ἐπὶ κλήσεως πρὸς τὸ Δημόσιον ἡρροῦνται αἱ εἰδικαὶ πρὸς ἐμφάνισιν αὐτοῦ προθεσμίαι.

6. Ἡ ἀνακοπὴ δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ πρωτοκόλλου ἀποβολῆς, δύναται ὅμως τὸ μονομελὲς πρωτοδικεῖον νὰ ἀναστέλλῃ τὴν ἐκτέλεσιν, κίτῃσι τοῦ ἀνακόποντος μέχρις ἐκδόσεως τελεσιδικίου ἀποφάσεως ἐπὶ τῆς ἀνακοπῆς.

7. Ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἁρθρου τούτου ἀπόφασις δὲν ἐμποδίζει τὴν ἐπιδίωξιν τῶν ἐκπεφωσμένων δικαιωμάτων κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΣΩΝ

ΤΜΗΜΑ Α'

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΣΩΝ ΓΕΝΙΚΩΣ

Κεφάλαιον Α'

Γενικαὶ διατάξεις—Δασοπονικαὶ μελέται.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 62.

Γενικαὶ διατάξεις διαχειρίσεως.

1. Ἡ δασοπονία καὶ ἡ ἐδαφοπονία καθόλου εἰς τὰ δημόσια ἢ μὴ δημόσια δάση, ἀσκηῖται, κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τοῦτου ἐκδιδόμενων διαταγμάτων καθοριζόμενα, πρὸς πληρεστέραν ἐπίτευξιν τῶν ἐπιδιωκομένων δασοπονικῶν καὶ ἐδαφοπονικῶν σκοπῶν πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ δασοκτημῆδος καὶ ἐδαφοκτημῆδος, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς ἐξυπηρετούσας τὸ ἐθνικὸν συμφέρον δασοπολιτικὰς ἀξιώσεις, τὸσον τῆς αὐξήσεως τῆς δασικῆς παραγωγῆς καὶ τῶν ἐθνικῶν ἐκ τῶν δασῶν ὠφελειῶν, ὅσον καὶ τῆς δικαιωτέρας διανομῆς τῶν ἐκ τῶν δασῶν ἀπολαμβανόμενων δασικῶν οἰκονομικῶν ἀγαθῶν καὶ ὠφελειῶν μεταξὺ ὅλων τῶν τάξεων τοῦ Ἑθνικοῦ, δασικῶν παραγωγῶν καὶ καταναλωτῶν.

2. Εἰς δάση ἢ δένδρα προοριζόμενα δι' ἐξωραϊσμὸν ἱερῶν, ἱστορικῶν, καλλιτεχνικῶν χώρων (ἄλση, πάρκα κλπ.) ἢ εἰς προστατευτικὰ τοιαῦτα, ἡ δασικὴ περιποίησις καὶ ἡ ἐν γένει ἐκμετάλλευσίς αὐτῶν γίνεται κατὰ τρόπον μὴ παραβλάπτοντα τὸν κύριον σκοπὸν διὰ τὸν ὁποῖον προορίζονται.

3. Τὰ δάση ἀπὸ ἀπόψεως δασοκομικῆς καὶ διαχειριστικῆς διακρίνονται κατὰ διαχειριστικὰς μορφὰς εἰς σπερμοφυῆ, (ὕψηλὰ ἢ ὑψίκορμα), εἰς πρεμνοφυῆ (χαμηλὰ ἢ βραχύκορμα) καὶ εἰς διφυῆ (πολυώροφα ἢ σύνθετα). Ἀπαγορεύεται ἡ ἐνέργεια ὑλοτομιῶν συνεπαγομένων μετατροπὴν δάσους σπερμοφυοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς εἰς μορφήν διφυῆ ἢ σπερμοφυοῦς καὶ διφυοῦς εἰς πρεμνοφυῆ.

4. Κατὰ τὴν ἀσκήσιν τὸσον τῆς δασοπονίας ἐπὶ τῶν δημοσίων δασῶν ὅσον καὶ τῆς δασοπολιτικῆς ἐπιτηρήσεως τοῦ Κράτους ἐπὶ τῶν ἱδιωτικῶν δασοπονιῶν καταβάλλεται προσπάθεια, ὅπως ἐφαρμόζεται δι' ἀναγεννητικῶν καὶ ἀναγωγικῶν ὑλοτομιῶν ἢ ἀναδοσάσεων ἢ σπερμοφυῆς μορφῇ ἐπὶ ἐκτάσεως: α) Τοῦλάχιστον τῶν δύο τρίτων ἐκάστου δημοσίου δάσους. β) Τοῦ ἡμίσεος ἐκάστου δημοτικοῦ, κοινοτικοῦ ἢ μοναστηριακοῦ. γ) Τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν ὁλότητα τῶν κατοίκων ἐνὸς χωρίου ἢ εἰς μέρος τούτων, ἐφ' ὅσον ὅμως οὗτοι εἶναι μέλη τοῦ ἡμίσεος τοῦλάχιστον τῶν οἰκογενειῶν τοῦ χωρίου καὶ κατὰ ποσοστὸν ἰδιοκτησίας μείζον τοῦ ἡμίσεος τῆς ὅλης ἐκτάσεως τοῦ δάσους. δ) Τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἀνήκοντος εἰς κοινοφυλῆ ἐν γένει πρόσωπα. ε) Τοῦ ἐνὸς τετάρτου ἐκάστου δάσους ἱδιωτῶν δασοκτημόνων. στ) Τοῦ ἐνὸς τετάρτου ἐκάστου δάσους ἱδιωτῶν δασοκτημόνων συνιδιοκτήτου μετὰ τοῦ Δημοσίου κατὰ ποσοστὴν ἕλκασον τοῦ ἡμίσεος. Διὰ διατάγματός καθορίζεται τὸ ἐλάχιστον ὅριον ἐκτάσεως δάσους, πέραν τῆς ὁποίας ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 63.

Δασοπονικαὶ μελέται.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, ὁργανώνεται τὴν δασοπονίαν πρὸς πληρεστέραν ἐπίτευξιν τῶν ὑπὸ ταύτης ἐπιδιωκομένων σκοπῶν καὶ ἰδίᾳ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διατηρήσεως καὶ συντηρήσεως τῶν δασῶν καὶ ἐγγύτησιν διηγεκοῦς ἀπολήψεως καρπώσεων, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει: α) Δασοπονικῶν ἢ δασικῶν διαχειριστικῶν σχεδίων μονίμων ἢ προσωρινῶν. β) Δασοπονικῶν ἢ δασικῶν διαχειριστικῶν ἐκθέσεων. γ) Πινάκων ὑλοτομίας καὶ δ) Δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων.

2. Διὰ διατάγματος καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ παρόντος ἄρθρου ὡς καὶ τὰ τῆς διαχειρίσεως τῶν δασῶν ἐν γένει.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 64.

Δασοπονικὰ σχέδια καὶ ἐκθέσεις.

1. Τὰ δασοπονικὰ σχέδια καὶ αἱ ἐκθέσεις ἐγκρίνονται, ἀναθεωροῦνται ἢ τροποποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμῳδότησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ ἰσχύουν, τὰ μὲν μόνιμα δασοπονικὰ σχέδια διὰ πέντε ἐτῶν, τὰ δὲ προσωρινὰ τοιαῦτα καὶ αἱ ἐκθέσεις διὰ πέντε ἐτῶν.

2. Τὰ μόνιμα δασοπονικὰ σχέδια δύνανται νὰ ἀναθεωρηθῶν ἢ τροποποιηθῶν ἐντὸς τοῦ χρόνου ἰσχύος αὐτῶν, μόνον ἐὰν ἔλαβον χώραν ἐξαιρετικὰ καὶ ἀπρόβλεπτα γεγονότα (θεομηνία, πυρκαϊὰ καὶ ἀποξήρανσις μερικῇ ἢ ὁλικῇ), ἐπιβεβαιούμενα δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

3. Τὰ προσωρινὰ δασοπονικὰ σχέδια καὶ αἱ ἐκθέσεις δύνανται: α) Νὰ τροποποιηθῶν κατὰ τὸν χρόνον ἰσχύος αὐτῶν, ὅταν ἐκ τῆς προόδου τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀποδειχθῇ ἐμπράκτως, θεδαιουμένων τούτου δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, ὅτι δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῶν ἄνευ σοβαρᾶς ἐλάθους τοῦ δάσους, ὡς καὶ ἂν πιστοποιηθῇ καταφανῶς παραδρομὴ κατὰ τὴν ἐγκρίσιν καὶ β) Νὰ ἀναθεωρηθῶν διὰ τῆς συντάξεως ὁριστικῶν δασοπονικῶν σχεδίων καὶ δι' ἐτέρους ἀποχρῶντας λόγους, καθοριζομένους διὰ διατάγματος, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 65.

Πίνακες ὑλοτομίας.

Οἱ πίνακες ὑλοτομίας καταρτίζονται καὶ ἐγκρίνονται διὰ πέντε ἐτῶν ἐνὸς μέχρι πάντε ἐτῶν, ἐφ' ὅσον καταρτίζονται ἐπὶ τῇ βάσει δασοπονικοῦ σχεδίου ἢ ἐκθέσεως, ἄλλως ἰσχύουν διὰ πέντε ἐτῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 66.

Δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις.

1. Δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις τῶν δασαρχῶν, ἐκδιδόμεναι ἐγκρίσει τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, δύναται διὰ λόγους δασοπονικούς, προστατευτικούς, τουριστικούς, αἰσθητικούς καὶ ἐν γένει κοινῆς ὠφελείας νὰ ρυθμίσουν ἢ περιορίσουν μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως κατὰ χώρον, χρόνον καὶ τρόπον ὡς καὶ κατὰ ἐξυλεόμενα χωρία, κωμοπόλεις καὶ πόλεις πᾶσαν ἄνευ ἀδείας ὑλοτομίαν, συλλογὴν ἢ κατασκευὴν δασικῶν προϊόντων κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 177 καὶ 178 ὡς καὶ τὴν ὑλοτομίαν, κλάδευσιν ἢ ἐκρίζωσιν παντὸς δένδρου, θάμνου, φυγάνου καὶ χότου φυομένων ἐντὸς γεωργικῶς ἢ δονδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, χορτολιβαθίων, μερικῶς δασοκεπῶν ἐκτάσεων καὶ δασῶν δημοσίων ἢ μὴ. Αἱ ὡς ἄνω ὑλοτομίαι καὶ κλαδέψεις δύνανται νὰ ἀφορῶν καὶ εἰς δένδρα δονδροσταχιδῶν, δημοσίων ἢ μὴ.

2. Κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον δύνανται νὰ ἐκδοθῶν δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις, διὰ τῶν ὁποίων νὰ ἀπαγορευθῇ ἢ ρητίνευσις ἐπὶ ὁρισμένον ἢ ἀόριστον χρονικὸν διάστημα εἰς δάση προστατευτικὰ, εἰς πάρκα, δάση περὶ χώρους ἱστορικούς, ἐθνικούς, λουτρόπολεις, εἰς δάση εὐρισκόμενα ἐκατέρωθεν τῶν δημοσίων ὁδῶν, ἰδίᾳ τῶν παρουσιαζουσῶν μεγάλην τουριστικὴν κίνησιν μέχρι βάθους 50 τὸ πολὺ μέτρων ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῶν ὁδῶν τούτων ἢ εἰς δάση ἐνθα ἐνηργηθῇ ἐντονος ρητίνευσις ἢ ἐν γένει διὰ δασοκομικούς ἢ διαχειριστικούς λόγους.

3. Διὰ διαταγμάτων ὁρίζονται αἱ ἀπαιτούμεναι ἀστυνομικαὶ διατάξεις διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς ὑλοτομίας, συλλογῆς ἢ κατασκευῆς δασικῶν προϊόντων καὶ πάσης καρπώσεως δάσους, διὰ τὰς προθεσμίας καὶ λοιπὰς λεπτομερείας τὰς ἀναφερόμενας εἰς τοὺς πίνακες ὑλοτομίας, τὰ πρωτόκολλα ἐγκαταστάσεως τῶν ὑλοτόμων εἰς τὰ δάση, τοὺς ὅρους τῆς συγγραφῆς τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἐργολάβων ὑλοτομίας ἐντὸς δημοσίων

δασών, τὰ πρωτόκολλα ἐξελέγξαι τῶν δασικῶν προϊόντων καθὼς καὶ πᾶσαν ἄλλην λεπτομέρειαν ἐν γένει.

4. Αἱ δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις ἰσχύουν μόνον μετὰ τὴν, ἐπιμελεία τοῦ δασάρχου, δημοσίευσιν αὐτῶν διὰ τοιχοκολήσεως εἰς τὸ δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν κατάστημα τῶν οἰκείων πόλεων, κομποπόλεων καὶ χωρίων. Ὁ ἀρμόδιος δασάρχης μεριμνᾷ διὰ τὴν εὐρύτεραν τούτων δημοσιότητα, εἴτε διὰ τοῦ τύπου εἴτε δι' ἄλλου προσφύρου τρόπου.

Ἄ ρ ρ ρ ο ν 67.

Διαχειρίσεις δασῶν βαρυνομένων διὰ δουλειῶν.

Εἰς δημόσια ἢ μὴ δάση, βεβαρηνόμενα διὰ κεκτημένων περιορισμένων δικαιωμάτων καρπώσεως ἢ χρήσεως ὑπὲρ τρίτων, ὡς συλλογῆς ρητίνης, συλλογῆς θαλασσοκαρπύων, βοσκῆς, ξυλεύσεως κλπ., ἡ ἀσκησης τῶν δικαιωμάτων τούτων δέον νὰ ἐνεργῇται κατὰ τρόπον μὴ παρεμποδίζοντά τὴν ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος κατὰ τὰ λοιπὰ διαχειρίσεων τοῦ δουλεύοντος δάσους πρὸς ἐκμετάλλευσιν καὶ λήψιν τῶν ἀναγκαίων προστατευτικῶν μέτρων διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῶν δασῶν μετὰ τὴν ὑλοτομίαν.

Ἄ ρ ρ ρ ο ν 68.

Δασικὸν διαχειριστικὸν ἔτος.

Ἡ ἔναρξις καὶ λήξις τοῦ δασικοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους διὰ τὰ δημόσια καὶ μὴ δάση καθορίζεται δι' ἑλλην τὴν Ἐπικράτειαν ἢ διὰ περιφέρειας ταύτης διὰ διατάγματος.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Β'

Διαχειρίσεις προστατευτικῶν δασῶν.

Ἄ ρ ρ ρ ο ν 69.

Προστατευτικὰ δάση.

1. Προστατευτικὰ δάση καὶ γαῖαι ἐν γένει, καλλιεργήσιμοι ἢ μὴ, τῶν ὁποίων ἡ καθόλου διαχείρισις ὑπόκειται εἰς εἰδικούς περιορισμούς χάριν τοῦ δημόσιου συμφέροντος, εἶναι:

α) Τὰ ἐπὶ κατοφερειῶν φυόμενα δάση, δασικὰ ἐκτάσεις, βοσκῆς, οἵτινες προστατεύουν τὸ ἴδιον αὐτῶν ἔδαφος.

β) Τὰ χρησιμεύοντα πρὸς προστασίαν τοῦ ἔδαφους τῶν ὑποκειμένων αὐτῶν τόπων κατὰ τῶν καταπτώσεων χιόνος, γωμάτων ἢ λίθων ἢ κατὰ τῆς παρασύρσεως τοῦ χώματος ἐπὶ τῶν ὁρέων καὶ τῶν κλιτύων, ὡς καὶ τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἀνωτέραν ζώνην τῆς δασικῆς ἐλαστικῆς ἐπὶ τῶν ὁρέων.

γ) Τὰ χρησιμεύοντα διὰ τὴν συγκράτησιν τοῦ ἔδαφους κατὰ πλημμυρῶν ἢ κατὰ χειμάρρων καὶ ποταμῶν, ἐπίσης δὲ τὰ χρησιμεύοντα διὰ τὴν προστασίαν τῶν παραλίων ἐκ τῶν ὑποθαλάσσιων διαβρώσεων καὶ ἀμμοχυσίων. Ὡς τοιαῦτα δὲ χαρακτηρίζονται οἱ αἱ δασικαὶ συστάδες καὶ τὰ τμήματα τὰ κείμενα ἐπὶ τῶν ὄχθων ἢ παρὰ τὰς ὄχθας τῆς θαλάσσης ἢ τῶν ποταμῶν καὶ ρευμάτων ἐπὶ ζώνης πλάτους 50 μέτρων καὶ

δ) Τὰ προστατευτικὰ πηγῶν, ρευμάτων, ὁδῶν, σιδηροδρόμων ἢ κατεσκευασμένων τόπων ὡς καὶ τὰ παρακείμενα τοπίων ἱστορικῆς ἀξίας, ἱδρυμάτων ἢ μνημείων τῆς ἀρχαίας ἢ συγκρίνου τέχνης καὶ λουτροπόλεων ἢ ἀσκησιῶν.

2. Ἐκ τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων καὶ γαίων, τὰ μὲν ὑπὸ στοιχεῖα α—γ χαρακτηρίζονται ὡς προστατευτικὰ, τὰ δὲ ὑπὸ στοιχεῖον δ, ὡς ἀπολύτως προστατευτικὰ.

Ἄ ρ ρ ρ ο ν 70.

Διαδικασία χαρακτηρισμοῦ δασῶν ὡς προστατευτικῶν.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν εἰδικῶν περιορισμῶν τῆς διαχείρισεως ἐπὶ τῶν προστατευτικῶν ἐν γένει δασῶν καὶ γαίων ὡς καὶ τῶν προστατευτικῶν ἐν γένει μέτρων, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει ὁ παρὼν κώδικς, προκατατίθεται χαρακτηρισμοὶς αὐτῶν ὡς τοιούτων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, εἴτε αὐτεπαγγέλτως, εἴτε κατὰ τὴν προτάσεως τῶν νομαρχῶν, τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν, φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν, διευθύνσεων σιδηροδρόμων.

Ἄ ρ ρ ρ ο ν 71.

Εἰδικαὶ διατάξεις διαχειρίσεως τῶν προστατευτικῶν δασῶν.

1. Ἐπὶ προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαίων ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ μετατροπὴ καὶ ἀλλαγὴ τοῦ εἶδους τῆς φυτείας.

2. Ἐντὸς τῶν προστατευτικῶν δασῶν οἰσθήποτε μορφῆς ἀπαγορεύονται ὑλοτομίαι διασπῶσαι τὴν συνοχὴν τῶν συστάδων καὶ ἀπογυνοῦσαι τὸ ἔδαφος. Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς ταῦτα, ἐὰν μὲν εἶναι σπερμοφυτὴ μόνον ἢ κατ' ἐπιλογὴν ὑλοτομία κατόπιν προσημάνσεως, ἐὰν δὲ εἶναι πρεμνοφυτὴ ἢ ὑλοτομία κατὰ μικρὰ τμήματα, μὴ ὑπερβαίνοντα τὰ 40 τετραγωνικά μέτρα, ἢ κατὰ στενὰς λωρίδας παραλλήλους πρὸς τὰς ἰσοῦφεις καμπύλας τοῦ ἔδαφους.

3. Ἐπὶ τῶν προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαίων, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς διατηρήσεως καὶ ἀναδασώσεως αὐτῶν, δύναται ὁ νομάρχης, κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, νὰ διατάξῃ τὴν ἐκδοσιν κατὰ τὰ κακανονισμένα ἀστυνομικῆς διατάξεως ἀπαγορευούσης πᾶσαν ξύλευσιν καὶ γεωργικὴν ἢ δειροκομικὴν καλλιέργειαν.

4. Τὸ ἔδαφος τῶν δασῶν καὶ τῶν δασικῶν ἐκτάσεων τῶν ὑπὸ στοιχείων δ τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 69 εἰς οἰονδήποτε καὶ ἂν ἀνήκῃ, σταθεροποιεῖται κατ' ὑπόδειξιν τῆς δασικῆς ἀρχῆς διὰ δασώσεως τοῦ ἔδαφους καὶ διὰ τῆς διευθετήσεως τῶν χειμάρρων καὶ τῶν ὁρητικῶν ρυακίων.

5. Ὁ νομάρχης, κατόπιν γνώμης τῶν ἀρμοδίων τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν, δύναται εἰς λεκάνας ἀπορροῆς χειμάρρων ἢ εἰς κλιτύς λόφων, βουνῶν καὶ ὁρέων, ἐκκληροῦσας προστατευτικὸν σκοπὸν, νὰ καθορίξῃ τὴν μορφήν τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἰδιωτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων, εἴτε εἰς δασικὴν εἴτε εἰς δειροκομικὴν μετὰ ἢ ἄνευ κατασκευῆς θαυμίδων (πεζουλίων) εἴτε εἰς ἀροτραίαν εἴτε εἰς λιβαδικήν, εἴτε εἰς ὀρισμένην μικτὴν τοιαύτην. Ὁ παραβαίνων τὴν οὕτω καθορισθεῖσαν μορφήν ἐκμεταλλεύσεως τιμωρεῖται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἀρθρου 268.

Ἄ ρ ρ ρ ο ν 72.

Ἀπαλλοτριώσεις μὴ δημοσίων προστατευτικῶν δασῶν.

1. Οἱ ἰδιοκτήται προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαίων δὲν δύναται νὰ ὑποχρεοῦνται πρὸς λήψιν οἰονδήποτε δασοπονικοῦ ἢ δασοπολιτικοῦ μέτρου συνεπαγομένου δαπάνης ἄνευ συγκαταθέσεώς των.

2. Ἐὰν ἡ τυχὸν ἐκτέλεσις τῶν ὡς ἄνω μέτρων ἐμφανίζεται ὡς ἀπαραίτητος διὰ τὴν προστασίαν τῶν προστατευτικῶν δασῶν καὶ γαίων καὶ οἱ ἰδιοκτήται τούτων δὲν συγκατατίθενται νὰ ἐκτελέσουν ταῦτα, δι' ἴδιον αὐτῶν λογαριασμὸν, τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δικαιούται νὰ ἀπαλλοτριώσῃ τὰ δάση καὶ τὰς γαίας ταύτας, κατὰ τὰς περὶ ἀπαλλοτριώσεως διατάξεις.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Γ'

Διαχειρίσεις παραμεθορίων δασῶν.

Ἄ ρ ρ ρ ο ν 73.

Ἄδεια στρατιωτικοῦ διοικητοῦ δι' ἐκχέρσεωσιν καὶ βοσκῆν.

Προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως δασικῶν ἐκτάσεων κειμένων εἰς παραμεθορίους περιοχάς, ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος προβλεπομένων, προσαπαιτεῖται καὶ ἔγγραφος ἄδεια τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τῆς περιοχῆς, ἐκδιδομένη κατόπιν συμφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ. Ὁμοία ἄδεια, ἐκδιδομένη ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις, ἀπαιτεῖται διὰ τὴν βοσκῆσιν ζώων ἐντὸς οἰονδήποτε δασικῶν ἐκτάσεων κειμένων εἰς τὰς αὐτὰς περιοχάς.

Ἄ ρ ρ ρ ο ν 74.

Τρόπος ἐγκρίσεως καρπώσεων καὶ μίσθωσις τούτων.

1. Προκειμένου περὶ καρπώσεως δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, κειμένων ἐντὸς τῶν παραμεθορίων περιοχῶν, πρὸ πάσης ἐγκρίσεως, προκαλεῖται γνωμοδότησις τοῦ οἰκείου σώματος στρατοῦ

ή μεραρχίας, υποχρεωτική διὰ τὸν ἐγκρίνοντα τὴν κάρπωσιν Ὑπουργὸν Γεωργίας, νομάρχην ἢ τοπικὴν δασικὴν ἀρχήν, περὶ τοῦ ἐὰν λόγῳ ἀσφαλείας τῆς Χώρας δὲν κωλύουν τὴν ἐνέργειαν τῆς καρπώσεως ἢ δὲν ὑπαγορεύουν ὅπως κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς καρπώσεως τηρηθῶν ὁρισμένοι ὅροι ρητῶς καθοριζόμενοι ἐν τῇ γνωμοδότησει.

2. Προκαίμενου περὶ διαθέσεως διὰ δημοπρασίας τῆς καρπώσεως δημοσίου δάσους, κειμένου ἐντὸς παραμεθορίου περιοχῆς, δύναται νὰ μετέχῃ ὡς μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἐνώπιον τῆς ὁποίας διεξάγονται αἱ δημοπρασίαι καὶ ἀξιωματικὸς ὑπὸ τοῦ οἰκείου σώματος στρατοῦ ἢ μεραρχίας ὁριζόμενος, εἴτε παγίως διὰ πάσας τὰς δημοπρασίας, εἴτε συγκεκριμένως διὰ δημοπρασίας ἀφορώσας εἰς ὁρισμένα δάση. Ὁ ἀξιωματικὸς οὗτος ἔχει καθήκον νὰ εἰσηγῇται εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, διατυπώνων ἐγγράφως τὰς ἀντιρρήσεις του εἰς περιπτώσιν διαφωνίας, τὸν ἀποκλεισμόν ὡς πλειοδοτῶν ἀτόμων ἐπικινδύνων εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας.

3. Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῆς οἰκείας μεραρχίας ἢ σώματος στρατοῦ ἢ ἀρμοδία δασικὴ ἀρχὴ ὑποχρεούται νὰ ἀναστείλῃ πᾶσαν ἐργασίαν ἐνεργουμένην εἰς δάση, κείμενα εἰς παραμεθορίου περιοχάς, ἐφ' ὅσον παραβιάζονται οἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ὅροι οἱ ἀποβλέποντες εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας, καὶ ἀναφέρεται δὲ σχετικῶς εἰς τὴν προϊσταμένην τῆς ἀρχῆς ἀπεκδεχόμενη τὰς διαταγὰς τῆς.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 75.

Υποχρεώσεις ὑλοτόμων.

1. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐργασθῇ ὑλοτόμος ἢ ἀνδρακοποιὸς εἰς τὰς παραμεθορίου περιοχάς, ἐὰν δὲν εἶναι ἐφωδιασμένος δι' εἰδικῆς ἀδείας ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ τομέως, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ οὗτου μέλλει νὰ ἐργασθῇ.

2. Ὁ διοικητὴς τοῦ συνοριακοῦ τομέως, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ οὗτου ἐνεργοῦνται ὑλοτομίαι, δικαιούται νὰ ἀπομακρύνῃ πάραυτα πάντα ἐργάτην ὑλοτόμον ἢ ἀνδρακοποιόν, ὅστις ἤθελεν ἀποκαλυφθῇ στερούμενος τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 1 εἰδικῆς ἀδείας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 76.

Διαχείρισις δασῶν κειμένων εἰς περιοχὰς στρατιωτικῶν ἀμυντικῶν ἔργων.

Δάση ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ περιελθόντα εἰς τὴν κυριότητα αὐτοῦ κατόπιν ἀπαλλοτριώσεως ἢ κατεχόμενα παρ' αὐτοῦ ὑπὸ προσωρινὴν ἐπίταξιν καὶ κείμενα ἐντὸς στρατιωτικῶν ἀμυντικῶν περιοχῶν καὶ ἀπηγορευμένων ζωνῶν, ὡς καθορίζονται αὐταὶ ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων περὶ μέτρων ἀσφαλείας ὀχυρῶν θέσεων, τελοῦν ὑπὸ τὴν ἀποκλειστικὴν διαχείρισιν τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐφαρμόζονται δὲ ἐπ' αὐτῶν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τῶν ἀ.ν. 376 τῆς 14)18.12.1936 (περὶ μέτρων ἀσφαλείας ὀχυρῶν θέσεων), 1400 τῆς 11)17.10.1938 (περὶ διαχείρισεως τῶν ἐντὸς ἀπηγορευμένων ζωνῶν Ν. Ὀχυρῶν δημοσίων κτημάτων) καὶ 1839 τῆς 17)22.7.1939 (περὶ διαχείρισεως τῶν ἐντὸς τῶν Ἀπηγορευμένων ζωνῶν τῶν Ἀμυντικῶν Περιοχῶν Δημοσίων κτημάτων), ὡς ἐτροποποιήθησαν καὶ συμπληρώθησαν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 77.

Δικαιοπραξίαι ἐπὶ δασῶν παραμεθορίων περιοχῶν, παρακτίων περιοχῶν κλπ.

Αἱ δικαιοπραξίαι δασῶν, κειμένων εἰς παραμεθορίου περιοχάς, νήσους ἢ νησιδίας ἢ παρακτίους περιοχάς, ὡς ἔρχονται ὑπὸ τῶν σχετικῶν διατάξεων περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εἰς παραμεθορίου, παρακτίους περιοχὰς κλπ. διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἀ.ν. 1366 τῆς 2)7.9.1938 (περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εἰς παραμεθορίου, παρακτίους περιοχὰς κλπ.) καὶ τοῦ ἄρθρου 4 ἀ.ν. 1629 τῆς 14)18.2.1939 (περὶ συμπληρώσεως καὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὸν Ἀναγκαστικὸν Νόμον ὑπ' ἀριθ. 1366)1938 περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν εἰς παραμεθορίου, παρακτίους περιοχὰς κλπ.), ὡς οὗτοι ἐκάστοτε ἰσχύουν.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Δ'

Διαχείρισις Ἐθνικῶν δρυμῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 78.

Σκοπὸς καὶ ἱδρύσεις ἔθνικῶν δρυμῶν.

1. Πρὸς προστασίαν τῆς γλωρίδος, δελτίωσης καὶ αὔξησιν τῆς δασικῆς καὶ χορτολιθαδικῆς, ἰδίᾳ ἀλπικῆς βλαστήσεως, προστασίαν καὶ αὔξησιν τῆς πανίδος, διατήρησιν τῶν γεωμορφικῶν σχηματισμῶν, προστασίαν τῶν φυσικῶν καλλωνῶν, ἀνάπτυξιν τοῦ τουρισμοῦ καὶ ἐνέργειαν ἐπιστημονικῶν, ἰδίᾳ φυτογεωγραφικῶν καὶ δασικῶν ἐρευνῶν, δύναται νὰ ἱδρύωνται ἀνὰ τὴν Χώραν διὰ διαταγμάτων, μέχρι πέντε ἔθνικοι δρυμοὶ ἐπὶ τῶν ὁρέων Ὀλύμπου, Παρνασσοῦ καὶ ἄλλων, τῶν ὁποίων ἡ ἐν γένει περιφέρεια καθορίζεται διὰ τῶν αὐτῶν ἢ ὁμοίων διαταγμάτων.

2. Ἐθνικοὶ δρυμοὶ δύναται νὰ ἱδρυθῶν εἰς νήσους, πέραν τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ὁριζομένου ὑπὸ τῆς παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἡ ἔκτασις τῶν δρυμῶν τούτων δύναται νὰ εἶναι μικρότερα τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπομένου ἄρθρου ὁριζομένης.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 79.

Πυρὴν καὶ λοιπὴ περιοχὴ ἔθνικοῦ δρυμοῦ.

Ἐκαστὸς ἔθνικὸς δρυμὸς ἀποτελεῖται:

α) Ἀπὸ τὸν πυρῆνα τοῦ ἢ τὸν καθ' ἑαυτὸν ἔθνικὸν δρυμὸν ἐκτάσεως 3.000 ἑκταρίων περίπου.

β) Ἀπὸ τὴν περὶ τὸν ὡς ἄνω πυρῆνα δασικὴν εἴτε καὶ χορτολιθαδικὴν ἔκτασιν, μὴ δυναμένην νὰ εἶναι μικρότερα τῶν 4.000 ἑκταρίων, ἢ ἐκμετάλλευσις τῆς ὁποίας ὁργανοῦται κατὰ τρόπον συμβάλλοντα εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑπὸ τοῦ πυρῆνος τοῦ ἔθνικοῦ δρυμοῦ ἐπιδιωκομένων σκοπῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 80.

Καρπώσεις, ἐκτροφεῖα θηραμάτων καὶ θήρα.

1. Πρὸς ἐπίτευξιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 78 σκοπῶν ἀπαγορεύεται ἐντὸς τοῦ πυρῆνος τοῦ ἔθνικοῦ δρυμοῦ:

α) Ἡ φθορὰ καὶ ἀλλοιώσις τῶν γεωμορφικῶν σχηματισμῶν καὶ φυσικῶν καλλωνῶν.

β) Ἡ ὑλοτομία, συλλογὴ καὶ μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων καθὼς καὶ ἡ συλλογὴ φυτικῶν εἰδῶν.

γ) Ἡ ἐοσκή παντὸς ζώου.

δ) Ἡ θήρα παντὸς ζώου.

καὶ ε) Ἡ ἀνόρυξις καὶ ἐκμετάλλευσις λατομείων.

2. Κατόπιν προτάσεως τοῦ οἰκείου δασάρχου, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἐξαιρετικῶς διὰ τεχνικούς ἢ ἐπιστημονικούς σκοποὺς ἢ περιορισμένη ὑλοτομία, ὡς καὶ ὁ φόνος ἐπιβλαβῶν ζώων, ἀποκλειστικῶς διὰ δασικῶν ὁργάνων ἐγκρίσει καὶ ὑπ' εὐθύνην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου. Ἐπίσης ἐξαιρετικῶς, κατόπιν ἀδείας τοῦ δασάρχου, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ συλλογὴ μὴ σπανιζόντων φυτικῶν εἰδῶν, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματα καθοριζόμενα.

3. Εἰς τοὺς ἔθνικοὺς δρυμοὺς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατὰ τὴν πρώτην δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτῶν ὑλοτομία ἐπιλογικὴ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς δασικῆς τέχνης ἐντὸς τοῦ πυρῆνος αὐτῶν, ἐὰν αἱ πρόσοδοι ἐκ τῆς ὑλοτομίας ταύτης εἶναι ἀπαραίτητοι διὰ τὴν κατασκευὴν δασικοῦ δρόμου ἐξυπηρετοῦντος τὴν δι' αὐτοκινήτου προσέλασιν εἰς τὸν πυρῆνα τῶν ἔθνικῶν τούτων δρυμῶν. Διὰ τοὺς ἤδη συνεστημένους ἔθνικοὺς δρυμοὺς, εἰς τοὺς οὗτους τὸ ἀπαραίτητον ὁδικὸν δίκτυον δὲν συνετελέσθη ἐντὸς τῆς πρώτης ἀπὸ τῆς συστάσεώς των δεκαετίας, λόγω τῶν ἀνωμαλιῶν ἐκ τῆς ἐμπολέμου καταστάσεως, ἡ ὡς ἄνω δεκαετία ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κώδικος.

4. Διὰ διατάγματος δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ καὶ ἐκτὸς τοῦ πυρῆνος ἡ συλλογὴ ἢ ἡ ἐκρίζωσις σπανίων φυτικῶν εἰδῶν χαρακτηριστικῶν τῆς γλωρίδος τοῦ τόπου. Ἡ συλλογὴ ἢ ἡ ἐκρίζωσις δύναται νὰ ἐπιτραπῇ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου, δι' ἐπιστημονικούς σκοποὺς.

5. Ἡ θήρα εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ πυρήνος περιφέρειαν τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἀπαγορεύεται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ἐνεργεῖται μόνον ὑπὸ κατοίκων τῆς οἰκίας κοινότητος, ἐπὶ τῇ θάτει εἰδικῆς ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου. Ἐντὸς τοῦ πυρήνος τῶν ἐθνικῶν δρυμῶν δύναται νὰ ἰδρύνωνται ἐκτροφεῖα πρὸς πολλαπλασιασμὸν σπανιζόντων ἢ ἐκλιπόντων θηραμάτων, ὁπότε ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ θήρα καὶ ἐκτὸς τοῦ πυρήνος.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 81.

Ἐκτέλεσις δασικῶν ἔργων.

Δι' αὐτεπιστάσεως ἢ διὰ δημοπρασίας κανονικῆς ἢ προχειροῦ ἢ διὰ συνεταιρισμοῦ ἔργων δύναται νὰ ἐκτελεσθῶν ὑπὸ τοῦ δασάρχου ἀναδασώσεις καὶ νὰ κατασκευασθῶν ὁδοί, ὁδοσημάνσεις καὶ κτίρια ἐντὸς τοῦ ἐθνικοῦ δρυμοῦ, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Ε'

Διαχειρίσεις δασῶν Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 82.

Διοικήσεις καὶ διαχειρίσεις.

Ἡ διοίκησις καὶ διαχειρίσις τῶν κατὰ τὸν νόμον 6320) 1934 ἀπερὶ παραχωρήσεως τῆς χρήσεως δημοσίων δασῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διὰ σκοποὺς ἐκπαιδευτικοῦς, ἐρευνῶν κλπ. καὶ τοῦ εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ διατάγματος τῆς 15)28.12.34 παραχωρηθέντων κατὰ νομὴν δημοσίων δασῶν τῶν περιφερειῶν Περτουλίου -- Τρικάλων καὶ τῶν Κοινοτήτων Βραστάμων (τέως Βραστῶν) καὶ Ταξιάρχου Χαλκιδικῆς, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει καὶ τὸ ἀρθρον 42, γίνεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἂνω νόμου ὡς καὶ τοῦ νόμου 1881 τῆς 28)30.7.1951 (περὶ ἰδρύσεως παρὰ τῇ Πανεπιστημίῳ Θεσσαλονίκης Ταμείου Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τῶν Πανεπιστημιακῶν δασῶν), ἡ δὲ ἐκτελέσει αὐτῶν γίνεται, εἴτε δι' αὐτεπιστάσεως, εἴτε κατὰ δημοπρασίαν συμφωνῶς πρὸς εἰδικὰ διατάξεις, ὁριζόμενας διὰ διατάγματος, κατὰ παρέκκλισιν τῶν δασικῶν ἢ ἄλλων νόμων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 83.

Δασοπονικαὶ μελέται.

Ἐὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ὑποχρεοῦται ὅπως διὰ τὰ ὡς ἂνω δάση καταρτίσῃ μόνιμον δασοπονικὴν ἢ δασικὴν διαχειριστικὴν σχεδίον, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας καὶ ἐφαρμόζεται κατόπιν ἐγκρίσεως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ. Μέχρι τῆς συντάξεως καὶ ἐγκρίσεως τοῦ μόνιμου δασοπονικοῦ σχεδίου, ἡ διαχείρισις αὐτῶν γίνεται ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἐπὶ τῇ θάσει προσωρινῶν δασοπονικῶν σχεδίων ἐγκρινόμενων ὡς καὶ τὰ μόνιμα τοιαῦτα.

Κ ε φ α λ α ι ο ν ΣΤ'

Ἐνέργεια ὑλοτομιῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 84.

Προσημάνσεις ὑλοτομητέων δένδρων.

1. Εἰς τὰ σπερμοφυτοῦς διαχειριστικῆς μαρφῆς δημόσια καὶ μὴ δάση ὡς καὶ εἰς τὰ διφυτοῦς τοιαύτης, προκειμένου περὶ τοῦ ἀνωτέρου ὁρίου αὐτῶν, ἡ ὑλοτομία ἐνεργεῖται κατόπιν προσημάνσεως τῶν ὑλοτομητέων δένδρων. Ὁ καθαρισμὸς ὅμως καὶ ἡ ἀραιώσεις νεαρῶν συστάδων σπερμοφυτοῦς ἢ διφυτοῦς δάσους, ἐνεργεῖται ἄνευ προσημάνσεως, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν καὶ τὰς ὁδηγίας δασικοῦ ὁργάνου.

2. Διὰ διατάγματος καθορίζονται λεπτομερέστερον τὰ τῆς προσημάνσεως ἐν γένει εἰς τὰ δάση, αἱ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμεναι δαπάναι ὡς καὶ ἡ ἐπίπτουσα αὐτῶν. Μέχρις ἐκδόσεως τοῦ διατάγματος τοῦτου ἰσχύουν αἱ παράγραφοι 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθρου 139 καὶ αἱ παράγραφοι 1, 2, 3 καὶ 5 τοῦ ἀρθρου 140 τοῦ νόμου 4173)1929.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 85.

Ἄδειαι ὑλοτομίας.

1. Οὐδεὶς ὑλοτόμος δύναται νὰ ὑλοτομήσῃ, κατασκευάσῃ ἢ συλλέξῃ δασικὰ προϊόντα ἐκ δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, πρὸς ἐμπορίαν ἢ ἀτομικὰς ἀνάγκας, ἐὰν δὲν ἐφοδιασθῇ προηγουμένως δι' ἀδείας ὑλοτομίας. Ἡ ἄδεια αὕτη ἐκδίδεται, προκειμένου περὶ δημοσίου δάσους, κατόπιν καταβολῆς μισθώματος, προκειμένου δὲ περὶ μὴ δημοσίου δάσους, κατόπιν καταβολῆς δημοσίου δασικοῦ φόρου. Ἄδεια ὑλοτομίας ἐκδίδεται ἀτελῶς εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 176 προβλεπομένης περιπτώσεις. Κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ὡς ἂνω διατάξεων δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια ὑλοτομίας εἰς τὰς ὑπὸ τῶν ἀρθρων 177 καὶ 178 προβλεπομένης περιπτώσεις.

2. Ἡ ἄδεια ὑλοτομίας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ θάσει ἐγκειμενῶν δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκδόσεων, τινάκων ὑλοτομίας καὶ εἰδικῶν ἐγκριτικῶν διαταγῶν, ὡς λεπτομερέστερον καθορίζεται διὰ διατάγματος.

3. Κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ἀδειῶν ὑλοτομίας ἐκ δασῶν δημοσίων ἢ μὴ, δικαιούται ὁ ὑπὲρ αὐτῆς ἄδεια νὰ καταβάλῃ μέχρι 300)ο τοῦλάχιστον τοῦ ἀντιστοίχου μισθώματος ἢ φόρου, τοῦ ὑπολοίπου ποσοῦ καταβαλλομένου κατὰ τὴν ἐξέλεγχῃν τῶν ἀδειῶν.

4. Αἱ ἄδειαι ὑλοτομίας, εἰς αἷς περιπτώσεις ἀναδεικνύονται δασικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐργασίας ὡς μισθωταὶ δημοσίων καὶ μὴ δασῶν, δύναται νὰ ἐκδίδωνται ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς διὰ ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ἐκάστοτε καταβλητέον μίσθωμα ἢ φόρον μετὰ τῶν συμπαρομαρτούντων προσθέτων ποσοστῶν ὑπὲρ τρίτων προσώπων δημοσίου δικαίου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ μίσθωμα ἢ ὁ φόρος μετὰ τῶν προσθέτων ὡς ἂνω ποσοστῶν καταβάλλονται κατὰ τὴν ἐξέλεγχῃν τῶν ὑπὸ τῶν ἀδειῶν ὑλοτομίας ὁριζόμενων δασικῶν προϊόντων, καὶ τὸ πολὺ ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας ὑλοτομίας, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἐνεργήσῃ ἐξέλεγχις.

5. Αἱ ἄδειαι ὑλοτομίας, ἐφ' ὅσον εἶναι μερικαὶ καὶ δὲν ἀφορροῦν εἰς ὁλόκληρον τὸ καταβλητέον μίσθωμα ἢ φόρον διὰ τὸ ἐξ ἐκάστου δάσους ἐτησίως ἢ περιοδικῶς παραβλητέον ποσὸν καὶ εἶδος δασικῶν προϊόντων, ἰσχύουν μόνον διὰ τὸ ὕψος αὐτῶν ἀντιστοιχεύοντων ποσῶν δασικῶν προϊόντων. Εἰθὺς δὲ ὡς τὸ ποσὸν τοῦτο παραχθῇ, μεταφερθῇ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐξέλεγχσεως καὶ καταμετρηθῇ, συντασσόμενον πρὸς τοῦτο τοῦ πρωτοκόλλου ἐξέλεγχσεως ἢ θεωρουμένων καὶ ἐλεγχόμενων τῶν ἀδειῶν πτύων, εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' αἷς δὲν συντάσσεται πρωτόκολλον ἐξέλεγχσεως, παύουν αὐτοδικαίως ἰσχύουν δι' ὑλοτομίαν εἰς τὸ δάσος καὶ χρησιμεύουν μετὰ τοῦ ἀποκόμματος πρωτοκόλλου ἐξέλεγχσεως εἰς τὸν ὑλοτόμον ὡς δικαιολογητικὴν τῆς ἐκ τοῦ τόπου τῆς ἐξέλεγχσεως εἰς τὸν τόπον τῆς πρώτης ἀποθηκεύσεως μεταφεροῦς τῶν δασικῶν προϊόντων.

6. Ἄδειαι ὑλοτομίας, ἐκδοθεῖσαι διὰ καταβολῆς ὁλοκληροῦ τοῦ ἀντιστοιχοῦντος μισθώματος ἢ φόρου, εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται μετὰ τὴν ἐκδοσὶν τῶν ἀντιστοιχοῦντων ἢ ἀξιομειώσιν τοῦ μισθώματος ἢ φόρου διὰ τὰ εἰς αὐτὰς ἀνταρραφόμενα ποσὰ δασικῶν προϊόντων.

7. Εἰς ἀδείας ὑλοτομίας, κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῶν ὁποίων καταβληθῇ ποσοστὸν μόνον τοῦ μισθώματος ἢ φόρου, χωρεῖ ἀναπροσαρμογὴ ἢ ἀξιομειώσεις κατὰ τὴν ἐξέλεγχῃν, μόνον διὰ τὸ ὑπερβληνὸν εἰσέτι ποσόν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 86.

Ἄδειαι ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων.

Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, διὰ τὴν ἐνέργειαν ὑλοτομίας, σὺν τοῖς ἄλλοις, ἀπαιτεῖται καὶ ἔγγραφος ἄδεια τοῦ δασοκτημονος ἢ ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν εὕρεται ἐν τῇ διακατοχῇ, τοῦ διακατόχου. Ἡ ἄδεια αὕτη δέον νὰ εἶναι ἀπηλλαγμένη πάσης αἰρέσεως ἢ ὅρου, πλὴν τῶν ἐκ τῶν δασικῶν νόμων καὶ τῆς δασικῆς ἀρχῆς τυχόν ἐπιβαλλομένων, ἐν οὐδεμίᾳ

δὲ περιπτώσει ὑπόκειται εἰς ἀνάκλησιν ἐκ μέρους τοῦ χορηγήσαντος αὐτήν. Ἀποβάλλει ὅμως πᾶσαν ἰσχὺν διὰ τὸν ἐφεξῆς χρόνον, ἐὰν παρατηρηθῇ ταύτης ρητῶς ὁ ὑπὲρ οὗ ἐξεδόθη ἢ ἐὰν τελεσιδικὸς ἢ προσωρινῶς ἐκτελεσθῇ δικαστικὴ ἀπόφασις, ἐκδιδομένη ἐπὶ διαφορᾷ μεταξὺ τοῦ ἐκδόντος καὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀδεία, σχετικῶς πρὸς τὸ ἐκχωρηθὲν διὰ τῆς ἀδείας δικαίωμα ὑλοτομίας, ἢ θάλεν ἐπιφέρει τοιοῦτον ἀποτέλεσμα. Διὰ διατάγματος καθορίζεται ὁ τύπος, κατὰ τὸν ὁποῖον δέον νὰ εἶναι συντεταγμένη ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἀδεία τοῦ δασοκτήμονος.

Ἄρθρον 87.

Ἐγκατάστασις ὑλοτόμων.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑλοτομία, ἡ συλλογὴ ἢ κατασκευὴ δασικῶν προϊόντων, εἰς μὲν τὰ δημόσια ἢ τὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διακατεχόμενα δάση ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ διὰ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως τῶν ἐνοικιαστῶν ὑλοτόμων εἰς τὰ μίθια δάση ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς, εἰς δὲ τὰ ἰδιωτικά, μοναστηριακά, κοινοτικά, ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων καὶ λοιπὰ μὴ ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ἢ διακατεχόμενα ὑπ' αὐτοῦ δάση ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως καὶ ἐγκαταστάσεως τῶν ὑλοτόμων ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς, προσέτι δὲ καὶ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἰδιοκτήτου, ἢ, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν εὐρίσκεται ἐν τῇ διακατοχῇ, τοῦ διακατόχου.

2. Ὁ τρόπος συντάξεως τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως, τὸ περιεχόμενον, ὁ χρόνος ἰσχύος καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια καθορίζονται διὰ διατάγματος, μέχρις ἐκδόσεως τοῦ ὁποίου ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν παραγρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 131 τοῦ ν. 4173)1929.

Ἄρθρον 88.

Ἵλοτομία μὴ δημοσίων δασῶν, τῶν ὁποίων ἀμφισβητεῖται ἡ διακατοχή.

1. Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, τῶν ὁποίων ἡ διακατοχὴ ἀμφισβητεῖται ἢ ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀξιούται οἰαδήποτε δουλεία ἢ οἰονεὶ νομὴ αὐτῆς, τῆς ὁποίας ἡ ὑπαρξὶς ἀσκεῖ ἐπὶ τὴν ἐπὶ τοῦ ἀπεριορίστου καὶ ἐλευθέρου δικαίωματος ὑλοτομίας ἢ τοῦ συστήματος ὑπὸ τὸ ὁποῖον αὕτη δέον νὰ πραγματοποιηθῇ, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς διακατοχῆς ἢ τῆς ὑπαρξεως τῆς οἰονεὶ νομῆς δουλείας, ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ εἰρηνοδίκου ὡς προέδρου, τοῦ δασάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς ἐν ἣ τὸ δάσος περιφέρειας ἢ τῶν νομίμων ἀνάπληρωτῶν των, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, παραδιδόμενη εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς. Εἰς τὴν αἴτησιν ἐπισυνάπτεται γραμμᾶτιον παρακαταθήκης χρηματικοῦ ποσοῦ καλύπτοντος τὰς ὑπὸ τῶν κειμένων διατάξεων προβλεπόμενας ἐκαστοτὲς δαπάνας δι' ἡμερησίαν ἀποζημιώσεων καὶ ὁδοιπορικὰ ἐξόδα τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ προέδρου αὐτῆς. Ἄν ἡ αἴτησις αὕτη ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ Δημοσίου, αἱ σχετικαὶ δαπάναι τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς βαρύνουν τὸ Δημόσιον καταβαλλόμεναι κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

2. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων τῆς ἀκοῶται τῶν διαδίκων, καλεῖ καὶ ἐξετάζει ἐνὸρκως μάρτυρας, αἰτεῖται στοιχεῖα παρ' οἰαδήποτε ἀρχῆς, ἐξετάζει τίτλους καὶ ἐξαναλεῖ πᾶσαν ἀναγκαιούσαν ἐνέργειαν πρὸς μόρφωσιν πεποιθήσεως. Ἡ γνωμοδότησις ἐκδίδεται ἡτιολογημένη ἐντὸς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τῆς αἰτήσεως εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς καὶ κοινοποιεῖται ἐπὶ ἀποδείξει εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπιμελείᾳ τοῦ ἰδίου.

3. Κατὰ τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ὑπὸ τοῦ μὴ δικαιωθέντος, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ τὸ δάσος, κατατιθεμένη εἰς τὸν γραμματεῖα τοῦ αὐτοῦ πρωτοδικείου ἐντὸς ἀνταρπετικῆς προθεσμίας 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεώς της.

4. Ὁ δικαστὴς τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου ὀρίζει διὰ πράξεώς του ἐπὶ τοῦ δικογράφου τῆς προσφυγῆς δικάσιμον οὐχὶ πέραν τῶν 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως τῆς προσφυγῆς, ἣτις κοινοποιεῖται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τοὺς λοιποὺς ἀμφισβητούντας ἐν ἀντιγράφῳ δέκα τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου. Αἱ ὡς ἄνω προθεσμίαι ἰσχύουν καὶ κατ' ἂς περιπτώσεις δυνάμει ἐδικῶν νόμων ἀναγράφονται μείζονες προθεσμίαι διαδικασίας καὶ κλητεῦσεως ὑπὲρ ὠρισμένων διαδίκων, πλὴν τοῦ Δημοσίου, δι' ὃ ἰσχύουν αἱ ἐδικαὶ δι' αὐτὸ διατάξεις.

5. Ἡ προσφυγὴ ἐκδικάζεται ὑπὸ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου, τὸ ὁποῖον ἀποφασίζει ἐκ τῶν ἐνόντων ὁριστικῶς καὶ ἀνεκκλητῶς, ἀποκλειομένης τῆς ἀνακοπῆς ὡς καὶ τῆς παραπομπῆς εἰς τὸ πολυμελὲς πρωτοδικεῖον. Ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἐκδιδομένη ἐντὸς 15 ἡμερῶν, ἰσχύει προσωρινῶς μέχρις ἐκδόσεως τελεσιδικίου ἀποφάσεως κατὰ τὴν τακτικὴν διαδικασίαν, περὶ τῆς νομῆς ἢ κυριότητος ἢ περὶ τῆς ὑπαρξεως δουλείας, ἢ οἰονεὶ νομῆς αὐτῆς.

6. Ἡ γνωμοδότησις τῆς ἄνω ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον δὲν προσβλήθῃ διὰ προσφυγῆς ἐμπροθέσμου, ἢ, ἢ ἐπὶ τῆς τυχόν ἀσκηθείσης προσφυγῆς ἐκδοθεῖσα ἀπόφασις ὑποχρεοῖ τὴν δασικὴν ἀρχὴν νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ὑλοτομίαν εἰς τὸν ἀναγνωρισθέντα διακατόχον ἢ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν ἀναγνωριζομένην δι' αὐτὸν οἰονεὶ νομὴν δουλείας καὶ ρυθμίσῃ τὰ τῆς ὑλοτομίας οὕτως ὥστε νὰ μὴ θίγονται αὗται, προσαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ τῶν ἐγκριζομένων ἢ ἐγκριθσομένων διαχειριστικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων.

7. Τὰς αὐτάς ὡς ἄνω συνεπείας συνεπάγεται καὶ ἡ κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἐκδιδομένη ἀπόφασις τοῦ εἰρηνοδικείου ἢ τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς ἐν ἣ τὸ δάσος περιφέρειας, διὰ τῆς ὁποίας ἀναγνωρίζεται ἡ ὡς ἄνω διακατοχὴ ἢ ἡ ὑπαρξὶς τῆς δουλείας ἢ τῆς οἰονεὶ νομῆς αὐτῆς.

8. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δασῶν.

Ἄρθρον 89.

Ὑποχρεώσεις ὑλοτόμων.

Οἱ δασοκτήμονες, οἱ ἐκμεταλλεῖται τῶν δασῶν ὑλοτόμοι καὶ γενικῶς οἱ ἐνεργούντες ὑλοτομίας εἰς τὰ δάση ὀφείλουν κατὰ τὴν διενέργειαν τούτων νὰ τηροῦν ἀπαρεγκλίτως τοὺς ὅρους τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως, ὡς καὶ πᾶσας τὰς διατάξεις τῶν πινάκων ὑλοτομίας, τῶν δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων καὶ τῶν ἐγκριτικῶν διαταγῶν, ὡς πρὸς τὴν μέθοδον καὶ τὸν τρόπον ὑλοτομίας, τὸ ποσὸν καὶ τὸ εἶδος τοῦ δασικοῦ προϊόντος τοῦ καθοριζομένου ὡς ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος καὶ ἐν γένει τὰς διατάξεις τῶν δασικῶν νόμων καὶ διαταγμάτων περὶ ὑλοτομίας καὶ μεταφορᾷ δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 90.

Ἐλεγχος ὑλοτομιῶν.

Σύνταξις πρωτοκόλλου ἐξελέγξεως.

1. Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουν νὰ παρακολουθοῦν ἀγρόπνως τὰς διενεργουμένας εἰς τὰ δάση τῆς περιφέρειας τῶν ὑλοτομίας καὶ νὰ προβαίνουν ἐντὸς δεκαήμερου ἀπὸ τῆς συγκεντρώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων εἰς ἐλεγχον καὶ καταμέτρησιν τοῦ παραχθέντος ὑπὸ τοῦ ὑλοτόμου ποσοῦ καὶ εἶδους δασικοῦ προϊόντος, εἰς τὸ δάσος ἢ εἰς τὸν ὑπὸ τοῦ πρωτοκόλλου ἐγκαταστάσεως καθορισθέντα τόπον ἐξελέγξεως τῶν δασικῶν προϊόντων, διὰ τῆς συντάξεως πρωτοκόλλου ἐξελέγξεως ἐξ ἡριθμημένου διπλοτύπου βιβλίου. Εἰς τοῦτο δ' ὡς ἡθελε βεβαιωθῇ ὅτι ἀπελήφθη ἢ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος ἢ τοῦ ὑλοτόμου τὸ καθοριζόμενον ποσὸν δασικῶν προϊόντων ὑπὸ τῆς ἀδείας ὑλοτομίας ἢ τῶν πινάκων ὑλοτομίας, τῶν δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων ἢ καὶ ἐγκριτικῶν διαταγῶν, οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι ὀφείλουν νὰ διατάσσουν ἀμέσως τὴν παῦσιν τῆς περαιτέρω ὑλοτομίας.

2. Οί δασοκτήμονες ή οί ένοικιασταί δασών ύλοτόμοι ή γενικώς οί ύλοτόμοι οί ένεργούντες ύλοτομίας, εάν τυχόν πραγματοποιήσουν ποσά μεγαλύτερα τών καθοριζόμενων υπό τών πινάκων ύλοτομίας, τών δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων ή έγκριτικών διαταγών, όφείλουν πρό της τελικής εξέλέξεως νά δηλώσουν έγγραφως είς τήν άρμοδιάν δασικήν άρχήν τó προκύψαν πλεόνασμα δασικών προϊόντων, τιμωρούμενοι άλλως κατά τās διατάξεις του άρθρου 268. Η προσάθεια άποκρύψεως του πλεονάσματος θεωρείται ως έπιβαρυντική αίτία.

3. Τó πρωτόκολλον εξέλέξεως συντάσσεται υπό δύο δασικών υπαλλήλων, εκτός άν άλλως ήθελε καθορισθή δι' άποφάσεως του νομάρχου.

* Α ρ θ ρ ο ν 91.

Περιπτώσεις μη συντάξεως πρωτοκόλλου εξέλέξεως.

Πρωτόκολλον εξέλέξεως δέν συντάσσεται, προκειμένου περί: α) Τών άτελών, άλλ' έγκρίσει της δασικής άρχής διενεργουμένων ύλοτομιών. β) Τών δι' έπαγγελματίας διατιθεμένων άνδράκων σιδηρουργίας, τών βαλανιδίων, κερατίων, λιγυοεργών, κλπ, της ρητίνης και τών καυσόξυλων τών χρησιμποιούμενων είς κεραμοποιεία κλπ. ως και γ) Τής προς άσβεστοποιείαν καυσίμου ύλης. Ός δικαιολογητικών της μέχρι του τόπου της πρώτης άποθηκεύσεως μεταφοράς τών άνωτέρω δασικών προϊόντων χρησιμεύει ή άτελής άδεια ύλοτομίας διά τά άτελώς άποληφθέντα και ή άδεια ύλοτομίας διά τά λοιπά προς έμπορίαν τοιαύτα.

* Α ρ θ ρ ο ν 92.

Σφράγισις εξέλεγχόμενης ξυλείας.

Η ξυλεία κατά τήν εξέλεξιν σφραγίζεται διά της σφύρας του δασάρχου.

* Α ρ θ ρ ο ν 93.

Καταλογισμοί δι' ύλοτομίας καθ' ύπερβασιν έγκειμένου λήμματος.

1. Έπιφυλασσομένης της διατάξεως του άρθρου 90, εάν επί του ποσού του καθορισμένου ως έτησίου ή περιοδικού λήμματος, διά τών πινάκων ύλοτομίας, δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων ή επί του ποσού τών έγκριτικών διαταγών προκύψη πλεόνασμα μέχρι 10ο), προκειμένου περί μη καυσίμου ξυλείας, και 20ο) προκειμένου περί τών άλλων δασικών προϊόντων, έπιβάλλεται επί του πλεονάσματος, ό νόμιμος δασικός φόρος, επί τη βάση της διατιμήσεως της ισχυούσης κατά τόν χρόνον της ένεργείας της τελικής εξέλέξεως, ή μίσθωμα διά τά εκ δημοσίων δασών άποληφθέντα προϊόντα, εκδιδομένων συμπληρωματικών άδειών. Είς τό πλεόνασμα προστίθεται και ό κύβος τών χρησίων ύπολειμμάτων καθώς και του χρησίμου τμήματος τών πρέμων, τά όποία ό ύλοτόμος έγκατέλειψεν είς τό δάσος, εάν τυχόν ταύτα δέν έχουν καταλογισθή κατά τās γενόμενας τυχόν μερικής εξέλέξεις.

2. Τό ύπερ τά άνωτέρω όρια πλεόνασμα κατάσχεταί και δημεύεται. Δικαιούται όμως ό ύλοτομήσας νά αιτήσεται τήν μη κατάσχεσιν του πλεονάσματος, επί τη καταβολή τετραπλού φόρου επί τη βάση της διατιμήσεως της ισχυούσης κατά τόν χρόνον της ένεργείας της τελικής εξέλέξεως ή τετραπλού μισθώματος, εάν πρόκειται περί δασικών προϊόντων εκ δημοσίων δασών, έπιφυλασσομένης της ποινικής δίωξεως του παραβάτου συμφώνως τō άρθρω 268.

3. Αί ως άνω διατάξεις δέν έχουν εφαρμογήν προκειμένου περί πλεονασμάτων προκυπτόντων κατά τās ύλοτομίας δασικών προϊόντων άνευ καταβολής δασικού φόρου ή μισθώματος.

4. Κατ' εξέλεξιν είς τά κατ' έκτασιν και άποφύλακτικώς διά παραγωγήν ξυλανδράκων ή καυσόξυλων ύλοτομούμενα πρεμνοφυείς μορφής δάση και διφυείς μορφής τοιαύτα, προκειμένου περί ύλοτομίας του ύπορφου, εάν ήθελε παραχθή ποσόν επί πλέον του τυχόν καθορισθέντος υπό τών πινάκων ύλοτομίας, δασοπονικών σχεδίων ή εκθέσεων ή έγκριτικών δια-

ταγών έτησίου ή περιοδικού λήμματος, διά τό πλεόνασμα του- το καταβάλλεται ό κανονισμένος δασικός φόρος, έφ' όσον τουτο προέρχεται εκ μη δημοσίου δάσους, επί τη βάση της διατιμήσεως της ισχυούσης κατά τόν χρόνον της ένεργείας της τελικής εξέλέξεως, άλλως καταβάλλεται μίσθωμα. Τό αύτο ίσχύει και διά τό πλεόνασμα τών εκχερσομένων εκτάσεων, έφ' όσον διά της έγκριτικής διαταγής έχει καθορισθή έκτασις και ένδεικτικώς τό ύλοτομητέον ποσόν δασικών προϊόντων.

5. Είς τās κατά ποσόν έπιτραπέιας ύλοτομίας ξυλανδράκων ή καυσόξυλων τών ως άνω διαχειριστικής μορφής δασών, εάν προκύψη πλεόνασμα μέχρι 20ο), καταβάλλεται επί της εκ του πλεονάσματος άκαθαρίστου προσόδου, φόρος, επί τη βάση της διατιμήσεως της ισχυούσης κατά τόν χρόνον της ένεργείας της τελικής καταμετρήσεως ή τό μίσθωμα εάν τό προϊόν προέρχεται εκ δημοσίου δάσους. Εάν τό πλεόνασμα ύπερβαίη τό 20ο), εφαρμόζονται αι διατάξεις της παρ. 2 του παρόντος άρθρου.

* Α ρ θ ρ ο ν 94.

Καταλογισμός πλεονάσματος άδειών ύλοτομίας, δι' ός δέν συντάσσεται πρωτόκολλον εξέλέξεως.

Διά τό πλεόνασμα τών επί καταβολή δασικού φόρου ή μισθώματος δασικών προϊόντων, τών μη ύποκειμένων είς σύνταξιν πρωτοκόλλου εξέλέξεως, ρητίνης, βαλανιδίων και κερατίων, ό καταλογισμός κατά τās εξέλέξεις γίνεται επί του όπισθεν κενού μέρους του άποκόμματος και του στελέχους άδείας της ύλοτομίας. Όμοίως άναγράφεται και τό πλεόνασμα τών άτελών ύλοτομιών τό εύρεθέν κατά τās εξέλέξεις επί του όπισθίου κενού μέρους του άποκόμματος και στελέχους της άτελούς άδείας ύλοτομίας.

* Α ρ θ ρ ο ν 95.

Πλεονάσματα και έλλείμματα μερικών και τελικών εξέλέξεων.

1. Προκειμένου περί μερικής εξέλέξεως, έπιτρέπεται πλεόνασμα μέχρις ίσου ποσού προς τό τών άδειών, του επί πλέον άποδιδομένου επί καταβολή διπλού φόρου ή μισθώματος. Εάν ό υπάιτιος άρνηθή τήν τοιαύτην καταβολήν, τό πέραν του διπλασίου πλεόνασμα κατάσχεταί και δημεύεται, ό δέ υπάιτιος τιμωρείται κατά τās διατάξεις του άρθρου 268.

2. Εάν κατά τήν τελικήν εξέλεξιν τών δασικών προϊόντων προκύψη έλλειμμα, έπιστρέφεται τό διά τό ποσόν του έλλείμματος καταβληθέν τυχόν μίσθωμα ή φόρος.

* Α ρ θ ρ ο ν 96.

Ένστασις κατά του πρωτοκόλλου εξέλέξεως.

Κατά του πρωτοκόλλου εξέλέξεως έπιτρέπεται ένστασις υπό του ύλοτόμου ένώπιον του δασάρχου, εάν ό συντάκτης είναι δασοφύλαξ, δασοκόμος ή δασονόμος, ένώπιον του περιφερειακού διευθυντού δασών, εάν ό συντάκτης είναι δασάρχης, ένώπιον δέ του νομάρχου, εάν ό συντάκτης είναι περιφερειακός διευθυντού δασών και του νομάρχου είναι ύποχρεωτική διά τόν ύλοτόμον.

* Α ρ θ ρ ο ν 97.

Άναθεώρησις καταλογισμών.

1. Επί τών κατά τās διατάξεις του παρόντος κώδικος ένεργουμένων καταλογισμών, ό νομάρχης δικαιούται και όταν έτι τά καταλογισθέντα δεδαιώθησαν ως δημόσιον έσοδον, νά άναθεωρή επί τη αίτήσει του καταλογισθέντος τά διαταχθέντα παρ' αύτου ή τών δασικών άρχών και νά αίρη ή νά τροποποιή ταύτα, διά παράβασιν νόμου ή κεπλανημένην εκτίμησιν του πραγματικού, μετά προηγουμένην εξέτασιν του περιφερειακού διευθυντού δασών και γνώμην αύτου.

2. Η αίτησις περί άναθεωρήσεως υποβάλλεται έντös άνατρεπτικής προθεσμίας εξ μηνών από της κοινοποιήσεως της

καταλογιστικής πράξεως ή τῆς εἰδοποιήσεως περὶ τῆς βεβαιώσεως ἢ τῆς προσκλήσεως διὰ τὴν πληρωμὴν, μετὰ παραβόλου ἴσου πρὸς τὸ δέκατον τοῦ ποσού, εἰς τὸ ὅποιον ἀφορᾷ ὁ καταλογισμὸς. Τὸ παράβολον εἰσάγεται ἀμέσως ὡς δημόσιον ἔσοδον, ἀνεξαρτήτως τῆς ἐπὶ τῆς αἰτήσεως ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως.

3. Ἡ ὑποβληθεῖσα αἴτησις ἀναθεωρήσεως ἀναστέλλει τὴν διοικητικὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν περαιτέρω διαδικασίαν ἐπὶ ἀνακοπῇ κατὰ τῆς προσκλήσεως.

4. Αἱ ἀναστολαὶ αὗται παύουν ἅμα τῇ ἐκδόσει ἀπορριπτικῆς ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου. Γενομένης ὅμως δεκτικῆς τῆς ἀναθεωρήσεως ὁλικῶς, ἀκυροῦται ὁ καταλογισμὸς καὶ διαγράφεται ἡ βεβαιωθείσα ἀπαίτησις, ἂν δὲ μερικῶς, ἐνεργεῖται ἡ βεβαιώσις διὰ τὸ ποσὸν εἰς τὸ ὅποιον περιωρίσθη ὁ καταλογισμὸς.

5. Αἴτησις ἀναθεωρήσεως εἶναι ἀπαράδεκτος, ἂν ἔχη ἐκδοθῇ τελεσίδικος δικαστικὴ ἀπόφασις ἀπορρίπτουσα τὴν ἀσκηθεῖσαν ἀνακοπὴν κατὰ τῆς προσκλήσεως.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 98.

Εὐθύνη δασικῶν ὑπαλλήλων διὰ κανονικὴν ἐνέργειαν ὑλοτομιῶν κλπ.

1. Δασικοὶ ὑπάλληλοι, μὴ παρακολουθοῦντες ἐνδελεχῶς τὰς ἐνεργουμένας εἰς τὰ δάση τῆς περιφερείας τῶν ὑλοτομιῶν ἢ τὰς διενεργουμένας μεταφορὰς δασικῶν προϊόντων, ἐὰν τοῦτο ᾔθελε πιστοποιηθῇ δι' ἐκθέσεως περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, προκειμένου περὶ τοῦ δασάρχου, ἢ ἐκθέσεως δασάρχου ἢ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, προκειμένου περὶ δασονόμων, δασοκόμων καὶ δασοφυλάκων, τιμωροῦνται πειθαρχικῶς διὰ τῆς ποινῆς τοῦ προστίμου μέχρι καὶ τῆς ὀριστικῆς πώσεως.

2. Δασικοὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει, συντάσσοντες ἐκ προθέσεως πρῶτόκολλα μηνύσεως ἐναντίον ὑλοτόμων, ὑλοτομούντων κατὰ τὰς περιπτώσεις ἀτελείας τοῦ παρόντος ἀτελῶς μὲν ἀλλὰ νομίμως, τιμωροῦνται ποινικῶς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀρθροῦ 229 τοῦ ποινικοῦ κώδικος, ἐπιφυλασσομένης καὶ τῆς πειθαρχικῆς διώξεως.

3. Οἱ ἐπὶ τῆς ἐξελέγξεως δασικῶν προϊόντων δασικοὶ ὑπάλληλοι, καθὼς καὶ οἱ ἐκδίδοντες τὰς ἀδείας ὑλοτομιῶν, εὐθύνονται ἀτομικῶς καὶ εἰς ὁλόκληρον μετὰ τῶν ὑλοτόμων διὰ τὴν ἐπὶ ἔλαττον βεβαίωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου, τὸν δὲ καταλογισμὸν τῶν ἐπὶ ἔλαττον βεβαιωθέντων δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἐνεργεῖ εἰς ὅρος τῶν ὄντων δασικὰ προϊόντα ὑλοτόμων, ὁ νομάρχης διὰ τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν. Τὰ οὕτω καταλογιζόμενα ποσὰ εἰσπράττονται διοικητικῶς, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 99.

Ἀδέσποτα δασικὰ προϊόντα.

1. Τὴν ἐκποίησιν τῶν ἐντὸς τῶν δασῶν ἀδεσπῶτων δασικῶν προϊόντων διατάσσει ὁ δασάρχης. Ἡ ἐκποίησις ἐνεργεῖται διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας τὰ πρακτικὰ τῆς ὁποίας ἐγκρίνει ὁ δασάρχης, ἐφ' ὅσον τὸ ἐκπλειστηρίασμα δὲν υπερβαίνει τὰς 10.000 δραχμῶν, ἄλλως ὁ ἀρμόδιος περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν.

2. Ἀδέσποτα δασικὰ προϊόντα, διὰ τὰ ὁποῖα οὐδεὶς πλειοδοτεῖ, διατίθενται διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀναλόγως καὶ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δασάρχου, ἄλλως καταστρέφονται ὑπὸ τῶν ὀργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ὅταν βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ δασάρχου ὅτι ταῦτα εἶναι προϊόντα συστηματικῆς λαθροῦλοτομίας καὶ ὅτι ἡ εἰς τὰς ὑπηρεσίας διάθεσις αὐτῶν εἶναι ἀνέφικτος.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Ζ'

Μεταφορὰ δασικῶν προϊόντων.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 100.

Ρύθμισις μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων.

1. Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται αἱ διατυπώσεις πρὸς μεταφορὰν τῶν νομίμως ἀπολαμβανομένων δασικῶν προϊόντων καὶ ὁ τρόπος ἐλέγχου τῶν μεταφορῶν τούτων.

2. Αἱ διατυπώσεις αὗται καὶ ὁ ἐλεγχος δύναται διὰ τῶν ἐκδιδόμενων διαταγμάτων νὰ περιορισθῶν μέχρι πλήρους καταργήσεως δι' ὀρισμένα εἶδη μεταφερομένων δασικῶν προϊόντων ἢ δι' ὀρισμένους περιφερείας.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 101.

Δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων.

Δι' ἀστυνομικῶν δασικῶν διατάξεων δύναται νὰ ὀρίζονται αἱ ὁδοί, τὰς ὁποίας ὀφείλουν νὰ ἀκολουθοῦν οἱ μεταφέροντες δασικὰ προϊόντα, ἡ χρονικὴ διάρκεια, ἐντὸς τῆς ὁποίας θέον νὰ ἐνεργοῦνται αἱ μεταφοραὶ καὶ αἱ ἐκφορτώσεις δασικῶν προϊόντων, ἡ ὑποχρέωσις τῆς ζυγίσεως τῶν τοιούτων προϊόντων καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία πρὸς ἀποτελεσματικὸν ἐλεγχον τῆς νομιμότητος τῆς ἐνεργουμένης μεταφορᾶς.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Η'

Ρητίνευσις.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 102.

Ρητίνευσις δασῶν.

Τὰ τῆς ρητίνευσεως τῶν δασῶν, δημοσίων ἢ μὴ, ἥτοι τὰ τοῦ χρόνου καὶ τρόπου ρητίνευσεως, τὰ τῆς ἐνοικιάσεως τοῦ ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος τῆς ρητίνευσεως δημοσίων δασῶν, τὰ τῆς μεταφορᾶς τῆς ρητίνης, τὰ τοῦ ἐλέγχου ρητίνευσεως καὶ καταλογισμοῦ τῶν παρανόμως ρητίνευόντων, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια ρυθμίζονται διὰ διατάγματος.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Θ'

Βοσκή ἐντὸς δασῶν.

* Ἀ ρ θ ρ ο ν 103.

Παραχώρησις δικαιώματος βοσκῆς ἐντὸς δημοσίων δασῶν εἰς δήμους καὶ κοινότητες.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς βοσκῆς εἰς δημοσία δάση, μερικῶς δασοσκεπῆς ἐκτάσεις καὶ μὴ πεδινὰ χορτολιβάδα, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ἔχει ἀπαγορευθῇ αὐτὴ ὑπὸ τῆς δημοσίας δασικῆς διοικήσεως, καὶ αἱ ἐκ τῆς τυχρὸν ἐκμισθώσεως αὐτῆς πρόσδοι περιέρχονται εἰς τὰς οἰκείας κοινότητας ἢ δήμους. Ἐξαίρουνται τὰ ὑπὸ τῆς διευθύνσεως δημοσίων κτημάτων τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐνοικιαζόμενα διὰ βοσκὴν δάση, μερικῶς δασοσκεπῆ λιβάδια καὶ χορτολιβάδα.

2. Ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τῆς προηγουμένης παραγράφου ὡς καὶ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν τοιούτων ἢ καὶ ἐκείνων, τῶν ὁποίων κοινοὶ κύριοι ἢ νομεῖς εἶναι καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ἢ τῆς κομπούλεως, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων κεῖται τὸ δάσος, ἡ μερικῶς δασοσκεπὴς ἐκτασις καὶ τὸ μὴ πεδινὸν χορτολιβάδον, δικαιοῦνται οἱ κάτοικοι τῶν οἰκείων δήμων ἢ κοινοτήτων νὰ βοσκούν τὰ ἴδια αὐτῶν μικρὰ ἢ μεγάλα ζῶα, τηρουμένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἀναλόγως τῶν περὶ διαθέσεως βοσκῶν διατάξεων τῆς δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς νομοθεσίας.

3. Αἱ πρόσδοι τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἐκ τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἀρθρον βοσκῆς διατίθενται κυρίως δι' ἔργα ἀναδασώσεως ἰδία εἰς λεκάνας ἀπορροῆς χειμάρρων καὶ δασικῆς ὁδοποιίας ἢ ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα ἐντὸς τῶν οἰκείων δήμων

και κοινοτήτων. Διὰ τὰς δαπάνας ἀναδασώσεως και ὁδοποιίας ἀναγράφονται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ τοῦ οἰκείου νομάρχου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν ἐκάστης κοινότητος ἢ δήμου ἀπὸ 25 ἕως 500) οὗ τῶν προσόδων τούτων, αἱ ὁποῖαι, εἰσπραττέμεναι μερίμνη τοῦ δημοσίου ταμείου, ἀποδίδονται παρὰ τούτου εἰς τὰ οἰκεία ταμεία γεωργίας, κτηνοτροφίας και δασῶν τῶν νομῶν, ὑπὸ ἴδιον λογαριασμὸν, παρὰ τῶν ὑπαίων και διατίθενται ὡς ἀνωτέρω. Τὰ ἔργα ταῦτα ἐκτελοῦνται ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὀργάνων. Αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου καθορίζονται διὰ διατάγματος.

4. Κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς διακηρύξεως και τὴν διενέργειαν τῆς δημοπρασίας διὰ τὴν ἐνοικίαν τῶν ὡς ἄνω δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν βουκῶν, ὡς και τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν ὁλόκληρα τῶν κατόικων τοῦ χωρίου ἢ κομπούλεως, τὰ οἰκεία δημοτικά ἢ κοινοτικά συμβούλια ἢ οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ὁλόκληρας ὑποχρεοῦνται νὰ συμμεροῦνται πρὸς τὰς ἐπὶ τῇ θέσει τῆς κοινότητος περὶ δασῶν νομοθεσίας τεχνικὰς ὑποδείξεις τοῦ οἰκείου δασάρχου, δικαιουμένου νὰ παρίσταται εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε δι' ἀντιπροσώπου του κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δημοπρασίας.

Ἄρθρον 104.

Βουκὴ εἰς δάση συνεπεῖα ὕλοτομῶν, ἐκτελέσεως ὕδρονομικῶν ἔργων κλπ.

1. Εἰς δημόσια ἢ μὴ δάση, μερικῶς δασοσκεπῇ λιβάδια ἢ ὁρεινὰς βουκατόπους και μὴ πεδινὰ χορτολιβάδια ἢ εἰς μέρη αὐτῶν εὐρισκόμενα, ἴδια μετ' ἐνεργηθείαν ὕλοτομῶν εἰς κατὰστασιν φυσικῆς ἢ τεχνητῆς ἀναγεννήσεως, δύναται πρὸς βελτίωσιν τῆς δασοποιίας και λιθαδοποιίας αὐτῶν νὰ καθορισθῇ διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως ὁ ἀριθμὸς συνολικῶς και κατ' οἰκογένειαν και τὸ εἶδος τῶν μικρῶν και μεγάλων ζώων τῶν δυναμένων νὰ βόσκουν ὀλικῶς ἢ μερικῶς ἢ νὰ ἀπαγορευθῇ ἡ βοσκὴ ὠρισμένου ἢ και παντὸς εἴδους ζώου.

2. Δι' ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως δύναται νὰ ἀπαγορευεῖται κατὰ τ' ἀνωτέρω ἢ βοσκῇ: α) Εἰς δάση, μερικῶς δασοσκεπῆς ἐκτάσεις ἢ χορτολιβάδια, ἔχοντα ἀρχαιολογικὴν ἢ ιστορικὴν σπουδαιότητα, ἢ προοριζόμενα διὰ φυσικὴν προστασίαν ἢ ἐκτροφὴν θηραμάτων ἢ σπανίων ζώων και πτηνῶν.

β) Διὰ λόγους ὑγιεινῆς, αἰσθητικῆς ἢ ἐξωραϊσμοῦ εἰς δάση περὶ πόλεων, λουτροπόλεων, χωρίων, συνοικισμῶν, ὡς και περὶ ἐκκλησιῶν, νοσοκομειακῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσεων ἢ ἐγκαταστάσεων κοινωφελῶν ὀργανισμῶν.

γ) Εἰς περιοχὰς ἐκτελούμενων ἔργων ἀποξηράνσεως γαιῶν ἐνθα ἐνηργηθῇσαν ἢ ἐνεργοῦνται ἀναδασώσεως.

Ἄρθρον 105.

Βουκὴ εἰς ἀναδασωτέας ἐκτάσεις.

1. Ἐπὶ πάσης ἐκτάσεως κηρυχθείσης ἀναδασωτέας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος ἀπαγορεύεται διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως, ἐκδιδομένης αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δασάρχου, ἡ βοσκὴ παντὸς ζώου.

2. Ἐντὸς τῶν οὕτω ἀπηγορευμένων εἰς τὴν βοσκὴν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται εἰς τὰ ἔργα τῆς δασοφυλάκῆς, ἀγοφυλάκῆς και ἀστυνομίας νὰ προβάλλουν εἰς τὸν φόνον τὴν σύλληψιν τῶν παρανόμως βοσκόντων ζώων, ἐφαρμοζομένων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν σύλληψιν, τὴν πληρωμὴν συλλήπτρων και τὴν παροχὴν βοηθείας κατὰ τὴν σύλληψιν, τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 278.

3. Δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου ἐκδιδομένης κατόπιν προτάσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, δύναται νὰ ἀρθῇ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς βοσκῆς ἢ νὰ περιορισθῇ, εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς βοσκῆς μόνον τῶν αἰγῶν εἴτε ὡς πρὸς τὴν ἀπαγορευμένην ἐκτασιν.

Ἄρθρον 106.

Ἀπαγόρευσις ἐγκαταστάσεως ποιμνιοστασιῶν ἐντὸς πόλεων.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις ποιμνιοστασιῶν ἢ ποιμνίων ἐντὸς πόλεων και μέχρις ἀποστάσεως χιλίων μέτρων ἀπὸ τῶν τελευταίων οἰκοδομικῶν γραμμῶν ἀνευ ἀδείας τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, δυναμένου νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν τοιαύτην ἐγκατάστασιν μόνον διὰ ποιμνία διατηρούμενα και διὰ προσθέτων τροφῶν ἐντὸς σταύλων ἢ εἰς λιβάδια ἐκτάσεως ἐπαρκούς διὰ τὴν διατροφήν αὐτῶν. Οἱ παραβάται τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ὑπὸ κινεῖται εἰς τὰς ποινὰς τοῦ ἄρθρου 279.

Ἄρθρον 107.

Βουκὴ εἰς καέντα δάση.

1. Ἀπαγορεύεται:

α) Ἐντὸς καέντων δασῶν και

β) Ἐντὸς καεισῶν προστατευτικῶν μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, ὑπερκειμένων χωρίων ἢ συνοικισμῶν ἢ κειμένων ἐντὸς λεκανῶν σχηματισμοῦ χειμάρρων, ἡ βοσκὴ τῶν μὲν προβάτων και μεγάλων ζώων ἐπὶ πενταετίαν, τῶν δὲ αἰγῶν ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς.

2. Προκειμένου περὶ δασῶν ἀειφύλλων, πλατυφύλλων ἢ δασῶν χαλεπίου πεύκης μετ' ὑπόροφον ἐξ ἀειφύλλων, πλατυφύλλων ἢ μὴ, δύναται, ἐφ' ὅσον ἡ ἀναγέννησις εἰς δασικὰς συστάδας μετὰ τὴν πυρκαϊὰν ἐπῆλθε πλήρης, νὰ περιορίζεται ὁ χρόνος τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς βοσκῆς τῶν αἰγῶν εἰς πενταετίαν ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς, τῶν δὲ προβάτων και μεγάλων ζώων εἰς τριετίαν, ἐφ' ὅσον δι' ἐκδίσεως τῶν ἀρμοδίων δασάρχου και περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν βεβαιούται ὅτι διὰ τῆς βοσκῆς αὐτῶν δὲν διακινδυνεύει ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἐπελθούσης ἀναγεννήσεως τῶν συστάδων.

3. Προκειμένου περὶ καεισῶν μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι προστατευτικαὶ κατὰ τὴν παραγράφον 1 ἐδ. β' τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὡς και χορτολιθαδικῶν ἑδαφῶν, ἐφ' ὅσον θίγονται γενικώτεροι δασοπονοικοὶ σκοποὶ και ἡ πυρκαϊὰ ὀφείλεται εἰς ἐμπρησμὸν, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ πρότασιν τῶν ἀρμοδίων δασάρχου και περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, νὰ ἀπαγορευεῖται ἡ βοσκὴ διὰ χρόνον μέχρι τοῦ ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὁριζομένου.

4. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους δασικὴ ἀστυνομικὴ διατάξις βοσκῆς ἐκδίδεται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δασάρχου, κατόπιν αὐτοψίας αὐτοῦ, και ἐκτιμήσεως τῆς προϋποθέσεως ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημίας.

Ἄρθρον 108.

Βουκὴ ἐντὸς δασῶν διατιθεμένων πρὸς γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν.

Προκειμένου περὶ δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἢ μὴ πεδινῶν χορτολιθαδίων, διατεθέντων πρὸς ἐκχέρωσιν διὰ σκοποὺς δεινδροκομικοὺς ἢ γεωργικοὺς, δύο τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τῆς ἀνακοινωθείσης εἰς τὸν δασάρχην ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς δεινδροκομικῆς ἢ γεωργικῆς βελτιώσεως, ἀπαγορεύεται δι' ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως, αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ δασάρχου ἐκδιδομένης, ἡ βοσκὴ τῶν αἰγῶν και τῶν μεγάλων ζώων ἐντὸς τῶν ὑπὸ δεινδροκομικὴν και γεωργικὴν βελτιώσιν ὡς ἄνω ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 109.

Βουκὴ ἐντὸς ἀγρῶν κλπ. κειμένων ἐντὸς δασῶν.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται ἀγρῶν και ὑπὲρ δεινδροκομικὴν ἐκμετάλλευσιν κτημάτων, κειμένων ἐντὸς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος ἀπηγορευμένων εἰς τὴν βοσκὴν δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων και μὴ πεδινῶν χορτολιθαδίων και οἱ ὀπωσθήποτε δικαιούμενοι ὅπως εἰσάγουν ἐντὸς αὐτῶν πρὸς ὅ-

σκησιν τὰ ζῦα των, δύνανται νὰ ὀδηγήσουν διὰ τῶν οἰκείων δρόμων καὶ εἰσάγουν εἰς τοὺς ἐν λόγῳ ἀγρούς καὶ δενδροκομικάς ἐκμεταλλεύσεις πρὸς βόσκησιν τὸσον τὰ κατοικίδια αὐτῶν κτηνοτροφικὰ ζῦα, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 111, ὅσον καὶ τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν ζῦα φόρτου καὶ ἑλξέως.

2. Εἰσαγωγή περισσοτέρων τῶν ὅσων ὀρίζει ἡ προηγούμενη παράγραφος, αἰγῶν μὲν ἀπαγορεύεται, προβάτων δέ, βοοειδῶν ἢ ἵππων ἐπιτρέπεται διὰ δρόμων ἢ διαβάσεων πλάτους οὐχὶ μεγαλυτέρου τῶν 30 μέτρων, ἀριθμοῦ δὲ ἴσου τὸ πολὺ προβάτων μὲν πρὸς τὸ ἐν πέμπτον, βοοειδῶν δὲ πρὸς τὸ ἐν δέκατον τῶν στρεμμάτων τῶν βοσκηθισομένων ἀγρῶν ἢ δενδροκομικῶν ἐκμεταλλεύσεων.

3. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατ' ἐκάστην κτηνοτροφικὴν περίοδον εἰσαγωγῶν καὶ ἐπιστροφῶν προβάτων, βοοειδῶν καὶ ἵππων, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου, εἰς τοὺς βοσκηθισομένους ἀγρούς καὶ δενδροκομικάς ἐκμεταλλεύσεις δύνανται νὰ καθορισθῇ εἰς πρῶτον μὲν βαθμὴν ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν μετὰ πρότασιν τοῦ δασάρχου, εἰς δεύτερον δὲ βαθμὴν ὑπὸ τοῦ νομάρχου.

Ἄρθρον 110.

Ἀπαγόρευσις αἰγοδοκῆς εἰς δάση ἐλάτης.

Ἡ βόσκη τῶν αἰγῶν ἐντὸς δασῶν, δημοσίων ἢ μὴ, εἴτε ἀμειγρῶν ἐλάτης εἴτε μικτῶν μετὰ λαρικοειδοῦς πεύκης ἢ ὀξυῶς ἔνθα τὸ ποσοστὸν μίξεως τῆς ἐλάτης ὑπερβαίνει τὸ 0,5 ἀπαγορεύεται ἐπ' ἀόριστον δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως τοῦ δασάρχου, ὀριζούσης τὴν ἀπαγορευμένην ἔκτασιν καὶ τὰ ὅρια αὐτῆς, ὡς καὶ τυχὸν ἐλευθέρως ἐντὸς αὐτῶν ζώνων διελεύσεως πρὸς ποτισμὸν τῶν αἰγοποιμνίων.

Ἄρθρον 111.

Βόσκη κατοικίδιων ζώων (Μαναρλίδαδα).

1. Διὰ τὴν βόσκησιν τῶν κατοικίδιων ζώων, ἰδίως αἰγῶν καὶ ἀγελάδων τῶν κατοίκων τῶν συνοικισμῶν, χωρίων ἢ κομπόλεων ἐν γένει, δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου νὰ καθορισθῇ ἐπὶ δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ χορτολιβαδίων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουν δουλεῖαι βόσκης τῶν ζώων αὐτῶν, κατάλληλον διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ παρὰ τοὺς ἐξυπηρετηθισομένους συνοικισμούς, χωρία ἢ κομπούλες κείμενον λιβάδιον κατοικίδιων ζώων, ὀνομαζόμενον κοινῶς μαναρλίδαδον, ἔνθα, κανονιζομένης, περιοριζομένης ἢ ὅλως ἀπαγορευομένης τῆς ὑλοτομίας, δύνανται νὰ δημιουργηθῇ εἴτε φυσικῶς εἴτε καὶ διὰ τῆς προηγούμενης τεχνητῆς ἀναδάσωσης τοιαύτη πυκνότης καὶ σύνθεσις τῶν δασικῆς ξυλώδους ὅσον καὶ χορτολιβαδικῆς συστάδος, ὥστε αἱ συστάδες αὗται νὰ καταστούν ὅσον εἶναι δυνατόν περισσότερον ἐξυπηρετικαὶ τοῦ ἐπιδιωκόμενου λιβαδικοῦ σκοποῦ.

2. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δυναμένων νὰ βόσκουν εἰς ἕκαστον ὡς ἂν λιβάδι κατοικίδιων ζώων, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει καθορισθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου δι' ἕκαστον συνοικισμόν, χωρίον ἢ κομπούλιν, ὀρίζεται διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως τοῦ οἰκείου δασάρχου, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύνανται νὰ ὑπερβῇ κατὰ οἰκογένειαν τὰς δύο αἰγας, διὰ τὰς συνήθεις περιπτώσεις, τὰς τρεῖς διὰ τὰς ὀρεινὰς καὶ τὰς πέντε διὰ τὰς λίαν ὀρεινὰς περιοχάς.

3. Εἰς ὀρεινὰς περιοχὰς ὅπου ἡ ἰδρυσις λιβαδίου κατοικίδιων ζώων ἀποβαίνει ἀδύνατον, ἐὰν δὲν συμπεριληφθῶν εἰς αὐτὸ καὶ συστάδες ἐλάτης, μαύρης πεύκης, ὀξυῶς ἢ φυλλοβόλου δρυός, εἶναι δυνατόν δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ δασάρχου καὶ τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν νὰ συμπεριληφθῶν τοιαῦται εἰς τὸ λιβάδιον τοῦτο, λαμβανομένης ἰδιαίτερης προνοίας πρὸς συντήρησιν καὶ κατὰ τὸ δυνατόν αὐξήσιν τῶν εἰς τοῦτο περιληφθεῖσιν ξυλωδῶν ὡς ἂν συστάδων.

Ἄρθρον 112.

Κλαδονομή.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ κλαδονομή (κλάρισμα) εἰς δημόσια ἢ μὴ δάση φυλλοβόλων δρυῶν, ὀξυῶς, κασταναίας καὶ κωνοφόρων πρὸς διατροφὴν κτηνοτροφικῶν ζώων, τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου δυναμένου νὰ ἐκδώσῃ ἀστυνομικὴν διατάξιν κλαδονομῆς, καθορίζουσαν λεπτομερῶς, κατὰ χῶρον καὶ χρόνον τὰ κατὰ τὴν ἀπαγόρευσιν.

2. Ἐξαιρετικῶς δύνανται νὰ ἐπιτραπῇ ἀτελῶς ἡ κλαδονομή εἰς τὰ δάση τῆς προηγούμενης παραγράφου καὶ εἰς περιοχάς, εἰς τὰς ὁποίας ἐκπαλαί ἡσκαίτο αὐτῇ, μόνον ἐφόσον πρόκειται περὶ ὑπεργήρων φυλλοβόλων δένδρων, ὑποστάντων ἤδη κλαδονομῇ καὶ φουρμένων ἐντὸς δασικῶν συστάδων, κατόπιν προσημάνσεως ἢ ὑποδείξεως ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασικοῦ ὀργάνου.

3. Ἡ κλαδονομή φυλλοβόλων δένδρων, φουρμένων ἐντὸς ἀγρῶν ἢ γεωργικῶν κτημάτων, ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς κυρίους ἢ νομεῖς τῶν κτημάτων τούτων ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

4. Εἰς κυρίους ἢ νομεῖς δασυλλίων, ἐκτάσεως οὐχὶ μείζονος τῶν 15 στρεμμάτων, παρεμβολημένων μεταξὺ γεωργικῶς ἢ δενδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, κειμένων ἐντὸς καθαρῶς γεωργικῶν περιοχῶν, ἐπιτρέπεται ἀτελῶς ἡ κλαδονομή τοῦ ἀνωρόφου τῶν δασυλλίων τούτων, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἐπαρκὴς ὑπόροφος προστατευτικὸς τοῦ ἐδάφους.

5. Ὁ δασάρχης δύνανται δι' ἀστυνομικῆς δασικῆς διατάξεως νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς ποιμένας νὰ φέρουν ἐντὸς δασῶν πελέκεις ἢ κατακλήλους διὰ κλαδονομὴν μαχαίρας, ἄνευ ἀδείας αὐτοῦ ἢ τοῦ ἀρμοδίου δασονόμου.

Ἄρθρον 113.

Διαδικασία ἐκδόσεως, τροποποιήσεως καὶ ἀνανεώσεως δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων βόσκης.

1. Ὁ δασάρχης, πρὸ τῆς κρινοποιήσεως τῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων βόσκης, ἀποστέλλει πρὸς τὸ ἀρμόδιον δημοτικὸν ἢ κοινοτικὸν συμβούλιον ἀντίγραφον τοῦ σχεδίου τῆς πρὸς ἐκδοσιν δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως, ἵνα αὕτη κοινοποιηθῇ καὶ ἐπιμελεῖται τῆς κοινοποιήσεως αὐτοῦ εἰς τοὺς κατοίκους τοῦ ἐνδιαφερομένου συνοικισμοῦ, χωρίου, κομπούλεως ἢ πόλεως. Ἡ κοινοποίησις αὕτη γίνεται διὰ τοιχοκολλησεως εἰς τοὺς συνήθεις τοπικοὺς δημοσιεύσεων τῶν οἰκείων συνοικισμῶν, χωρίων κλπ. Ἐφ' ὅσον οὐδεμία ἀντίρρησης διευτυπώθη ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ οὐδεμία ἐδόθη ἀπάντησις ἐντὸς τριῶν ἐβδομάδων, ὁ δασάρχης προβαίνει εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως βόσκης, ἄλλως ὑποβάλλει τὸ σχέδιον ταύτης μετὰ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου εἰς τὸν ἀρμόδιον περιφερειακὸν διευθυντὴν δασῶν, ὅστις καὶ ἀποφασίζει περὶ τῆς ἐκδόσεως ἢ μὴ τῆς ἀπαγορευτικῆς διατάξεως ἢ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἀρχικοῦ σχεδίου ταύτης.

2. Ἐφόσον ἡ δασοπονικὴ μελέτη ἢ ἡ τοιαύτη δασοτεχνικῆς διευθετήσεως χειμάρρων ἢ βελτιώσεως βοσκοτόπων προβλέπει περιορισμούς ὡς πρὸς τὴν βόσκησιν κατὰ χῶρον, χρόνον, εἶδος ζώων κλπ., ὁ συντάκτης ταύτης ἢ, προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, ὁ ἐπαληθευτής, πρὶν ἡ ὑποβάλῃ ταύτην πρὸς ἔγκρισιν γνωστοποιεῖ πρὸς τὰ ἀρμόδια δημοτικὰ ἢ κοινοτικά συμβούλια τὰς ἐπὶ τῶν περιορισμῶν τῆς βόσκης προδιαγραφόμενας προτάσεις καὶ ἀναμένει ἐπὶ τρεῖς ἐβδομάδας τὰς ἀποφάσεις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, μετ' ὧν συνυποβάλλει τὴν τυχὸν ἀποσταλείσαν ἀπάντησιν μετὰ τῶν σχετικῶν παρατηρήσεων του εἰς τὴν πρὸς ἔγκρισιν ἀρμοδίαν ἀρχήν.

3. Ὅσάντις ἐγκρινόμενον δασοπονικὸν σχέδιον, διαχειριστικὴ ἐκθεσις ἢ πῖναξ ὑλοτομίας ἢ σχέδιον δασοτεχνικῆς διευθετήσεως χειμάρρων ἢ μελέτη διαχειρίσεως καὶ βελτιώσεως βοσκοτόπων καθορίζει περιορισμὸν ἢ ἀπαγόρευσιν βόσκης ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 104, αἱ σχετικαὶ δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις βόσκης ἐκδίδονται ἀμελλητί ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου εὐθὺς ὡς, κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ὡς ἂν σχεδίων καὶ μελετῶν, γίνῃ ἀναρξίς τοῦ ἔργου. Ἀμελλητί ἐπὶ

σης ενδίδονται υπό του αρμοδίου δασάρχου αι δασικαί αστυνομικαί διατάξεις βοσκής αι θεσπιζόμεναι συνεπεία πυρκαϊάς κατ' εφαρμογήν του άρθρου 107.

4. Προκειμένου περί δασικών αστυνομικών διατάξεων βοσκής, στηριζομένων επί έγκειμένων μελετών, ούδεμία τροποποίησις επιτρέπεται άνευ προγενεστέρως τροποποιήσεως τής μελέτης υπό τής έγκρινάσης ταύτην άρχής.

5. Τροποποιήσεις ή άναγεώσεις τών κατά τόν παρόντα κώδικα λοιπών δασικών διατάξεων βοσκής άποφασίζονται, κατόπιν προτάσεως του αρμοδίου δασάρχου, υπό του περιφερειακού διευθυντού δασών, έφ' όσον έχουν άυται θεσπισθή άπ' ευθείας υπό του δασάρχου, υπό του νομάρχου δέ, και κατόπιν προτάσεως του δασάρχου και γνωμοδοτήσεως του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών, έφ' όσον έχουν θεσπισθή έγκρίσει τούτου.

Άρθρον 114.

Χρονικά και τοπικά όρια ισχύος δασικών αστυνομικών διατάξεων.

1. Αι δασικαί αστυνομικαί διατάξεις βοσκής ισχύουν διά τήν είς αυτάς όριζόμενον χρόνον και μόνον μετά τήν, έπιμελεία του δασάρχου, δημοσίευσιν αυτών κατά τά έν παραγράφω 4 του άρθρου 66 όριζόμενα είς τούς συνουκιμους, χωρία, κομπολόις ή πόλεις, έντός τής περιφέρειας τών όποιων κείται αι έκτάσεις, είς τάς όποιάς περιορίζεται ή άπαγορεύεται ή βοσκή.

2. Η ισχύς τών δασικών αστυνομικών διατάξεων άρχεται από τής μετά τήν δημοσίευσιν τούτων προσεχούς κτηνοτροφικής περιόδου, και δη τής μέν χειμερινής από τής 26ης Οκτωβρίου, τής δέ θερινής από τής 23ης Απριλίου έκάστου έτους, όπωσδήποτε δέ μετά τήν πάροδον διμήνου από τής δημοσίευσως τούτων, έκτός έν πρόκειται περί τών περιπτώσεων θεσπίσεως αστυνομικών διατάξεων κατόπιν πυρκαϊάς, ισχυουσών είς τήν περίπτωσιν ταύτην από τής χρονολογίας τής δημοσίευσως των.

3. Τά τοπικά όρια ισχύος τών δασικών αστυνομικών διατάξεων βοσκής όρίζονται όσον είναι δυνατόν σαφή, όχι μόνον είς τό κείμενον τούτων, άλλα και επί του έδάφους. Ως όρια επί του έδάφους λαμβάνονται, έφ' όσον είναι δυνατόν, σταθερά και εύδιάκριτοι γραμμαί, καθώς και κορυφογραμμή, ράχη, ρεματιά, δρόμος, διαχειριστική ή άντιπυρική λωρίς κλπ. Σύνάμα λαμβάνεται κατά τό δυνατόν πρόνοια περί διασαφήσεως τών όριών τούτων επί του έδάφους δι' άναρτήσεως άπλών λευκών πινακίδων, χρωματισμού τών δένδρων, πασσάλων κλπ. ή δι' άλλων έπιτοπίως καταλλήλων σημάτων.

Άρθρον 115.

Ένισχυσις αίγοτρόφων διά παραχώρησεως δασικών έκτάσεων και παροχής άτελώς ξυλείας.

1. Είς έκαστον αίγοτρόφον, κάτοχον τεσσαράκοντα έως διακασιών αίγών, ό όποιος, λόγω άπαγορεύσεως τής βοσκής είς δημόσια ή μη θάση, προβαίνει είς τήν διά σφαγής έκποίησιν του ποιμνίου του, παραχωρούνται δωρεάν, έφ' όσον υπάρχουν, έντός διετίας από τής διά σφαγής έκποιήσεως τών αίγών, μέχρι 15 στρεμμάτων μονίμως γεωργικώς καλλιεργησίου ή μέχρι 30 στρεμμάτων μονίμως δεινδροκομικώς έκμεταλλευσίμου ή άναλόγων στρεμμάτων έκάτερας τών ως άνω κατηγοριών δημοσίου έδάφους, δασοσκεπούς ή μη, κειμένου είς τήν περιφέρειαν τής κοινότητος όπου κείται ή άπαγορευθείσα είς τήν αίγοδοσίην έκταση ή και άλλαχού, κατά προτίμησιν έντός του αυτού νομού, έφ' όσον δέν καθίσταται δυνατή ή διάθεσις τούτων καταλλήλων έκταθών έντός τής κοινότητος, όπου τό άπαγορευθέν εκ τής βοσκής δάσος. Οι εκ τών αίγοτρόφων μη άποκαθιστάμενοι, κατά τάς διατάξεις του προηγούμενου έδαφίου, δικαιούνται, έν περιπτώσει άπαλλοτριώσεως κτημάτων, είς άποκατάστασιν κατά τάς διατάξεις του άγροτικού νόμου (άρθρον 202 του από 29ης Οκτωβρίου — 6ης Δεκεμβρίου 1949 διατάγματος περί κωδικοποίησεως τών Αγροτικών Νόμων) προτιμώμενοι τών περιόχων έν τώ αὐτῷ νομῶ.

2. Η κατά τήν προηγούμενην παράγραφον παραχώρησις ενεργείται κατά τάς διατάξεις τών άρθρων 14, 16, 17, 20, 22, 23, 24 και 26.

3. Οι κατά τήν παράγραφον 1 του άρθρου τούτου δικαιούμενοι είς παραχώρησιν προς αυτούς δημοσίου έδάφους προς γεωργικήν ή δεινδροκομικήν εκμετάλλευσιν, δικαιούνται, προσέτι, επί μίαν πενταετίαν από τής διά σφαγής εκποιήσεως τών αίγών των, είς άτελή άπόληψιν εκ τών δασών τής περιφέρειας τής κοινότητος, ένθα οὔτοι είναι κάτοικοι, τής άναγκαιούσης είς αυτούς οίκοδομησίμου ξυλείας προς έπισκευήν ή άνέγερσιν τών ιδίων αυτών οίκων και άποθηκών, τών εύρισκομένων έν τή περιφέρειά τής ιδίας κοινότητος.

4. Οι έπιθυμούντες να τύχουν τών πλεονεκτημάτων του παρόντος άρθρου, δέον να υποβάλουν έντός τριών μηνών από τής δημοσίευσως τών δασικών αστυνομικών διατάξεων, περί άπαγορεύσεως τής βοσκής, δήλωσιν προς τάς αρμοδίας δασικάς άρχάς περί του αριθμού τών αίγών του ποιμνίου των. Προκειμένου περί εκδοθεισών ήδη δασικών αστυνομικών διατάξεων βοσκής, ή ως άνω τρίμηνος προθεσμία υποβολής των δηλώσεων άρχεται από τής ισχύος του παρόντος κώδικος. Οι αρμόδιοι δασάρχαι υποχρεούνται να βεβαιώσουν τό περιεχόμενον των ως άνω δηλώσεων και να καταρτίσουν κατά κοινότητα καταλόγους τών δικαιουμένων να τύχουν τών πλεονεκτημάτων του παρόντος άρθρου. Διά τήν κατά τήν παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου παραχώρησιν δασικών έκτάσεων, απαιτείται προσέτι βεβαίωσις τής οικίας δασικής άρχής περί τής σφαγής τών αίγών του αίτούντος τήν παραχώρησιν.

Άρθρον 116.

Ένισχυσις αίγοκτηνοτρόφων δι' έπιδοτήσεως.

1. Είς αίγοτρόφους, οὔτινες λόγω άπαγορεύσεως τής αίγοβοσκής είς δημόσια ή μη θάση προβαίνουν είς τήν διά σφαγής εκποίησιν του αίγοποιμνίου των, έφ' όσον δαν έτυχον τών εύεργετημάτων τής παραγράφου 1 του άρθρου 115, παρέχεται επί σκοπῷ άναπροσαρμογής τής οίκονομίας των υπό μορφήν έπιδοτήσεως χρηματική ένίσχυσις τούλάχιστον δραχμών έκάτον κατά κεφαλήν αίγος δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, εκδιδομένης μετ' είσήγησιν τών αρμοδίων δασάρχου και περιφερειακού διευθυντού δασών είς βάρος των δι' έργα άναπτύξεως τής δασοπονίας διατιθεμένων πιστώσεων. Τό άνωτέρω κατά κεφαλήν αίγος ποσόν δύναται να αύξηθῇ διά κοινής άποφάσεως τών ύπουργών Συντονισμού, Οικονομικών και Γεωργίας.

2. Αι διατάξεις τής προηγούμενης παραγράφου ισχύουν είς τάς περιφέρειας τών χωρίων, κοινότητων ή δήμων, είς τάς όποιάς προβλέπεται υπό έγκειμένων δασοπονικών μελετών ή σχεδίων δασοτεχνικής διευθετήσεως χειμάρρων ή μελέτης διαχειρίσεως και βελτιώσεως βοσκοτόπων ή μελέτης άναδασώσεων, ή άπαγορεύσεως τής βοσκής τών αίγών όλοσχερώς ή μέχρις ώρισμένου αριθμού και εφαρμόζεται αύτη διά δασικών αστυνομικών διατάξεων, εκδιδομένων επί τῇ βᾶσει τών μελετών τούτων.

3. Οι έπιδοτούμενοι αίγοτρόφοι όφείλουν να παραιτηθῶν όριστικῶς του αίγοτροφικού επαγγέλματος άναλαμβάνοντες τήν ύποχρέωσιν ταύτην δι' ύπευθύνου δηλώσεως των, άπαγορεύεται δέ είς τούτους και τά μέλη των οίκογενειών των ή δημιουργία νέου αίγοποιμνίου. Ως μέλη οίκογενείας νοούνται ή σύζυγος, τά άνήλικα τέκνα, οι συνουκύντες άνήλικοι άδελφοί, ως και οι συνουκύντες γονεΐς. Έν περιπτώσει άθετήσεως, άσχέτως τής ποινικής τούτων διώξεως, υποχρεούνται οὔτοι είς τήν έπιστροφήν του καταβληθέντος είς αυτούς χρηματικού ποσού, τό όποίον, έν άρνήσει των, εισπράττεται διοικητικῶς, κατά τάς περί είσπράξεως δημοσίων έσόδων διατάξεις.

4. Άμα τῇ εφαρμογῇ του μέτρου έπιδοτήσεως έν τινι περιφέρειᾳ, κατά τάς διατάξεις του παρόντος άρθρου, ενεργείται άπογραφή τών ένδιατωμένων αίγοποιμνίων, επί τῇ βᾶ-

σει τῆς ὁποίας ἐκδίδεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἀστυνομικὴ διατάξεις, καθορίζουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν κατεχομένων παρ' ἐνὸς ἐκάστου αἰγοτρόφου αἰγῶν καὶ ἀπαγορεύουσα ἀπολύτως καὶ παρ' οἰουδήποτε τὴν δημιουργίαν νέου αἰγοποιμνίου ὡς καὶ τὴν αὐξησιν τοῦ ὑφισταμένου κατὰ τὴν ἀπογραφὴν ἀριθμοῦ αἰγῶν.

5. Διῶκονται ποινικῶς καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς περὶ ψευδοῦς δηλώσεως διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος οἱ αἰγοτρόφοι, οἱ ὅποιοι ὑποβάλλουν ψευδεῖς ἢ ἀνακριβεῖς δηλώσεις, ὡς καὶ οἱ κρεοπῶλαι οἱ παρέχοντες εἰς τοὺς αἰγοτρόφους τοῦ παρόντος ἄρθρου ψευδεῖς ἢ ἀνακριβεῖς δηλώσεις ἢ τιμολόγια. Ὁμοίως διῶκονται ποινικῶς καὶ τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τοῦ ἄρθρου 276 οἱ αἰγοτρόφοι, οἱ ὅποιοι, ἂν καὶ ἀποκατεστάθην ἢ ἐπεδοτήθην, προβαίνουν εἰς δημιουργίαν νέου αἰγοποιμνίου, ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν ἀπογραφὴν δημιουργοῦντες αἰγοποιμνιον ἢ αὐξάνοντες τὸν ἀριθμὸν τῶν αἰγῶν τῶν ὑφισταμένων αἰγοποιμνίων. Τὰ δὲ εὖτω παρανόμως δημιουργούμενα αἰγοποιμνία κατὰσχονται καὶ δημεύονται.

6. Διὰ διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, δύναται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 115 καὶ τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἄρθρου νὰ ἐφαρμόζωνται καὶ δι' ἄλλα εἶδη ποιμενικῶν ζώων.

ΤΜΗΜΑ Β'

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ

Κεφάλαιον Α'

Γενικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 117.

Μελέται διαχειρίσεως δημοσίων δασῶν.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 δασοπονικὰ σχέδια ἢ ἐκθέσεις καὶ οἱ πίνακες ὑλοτομίας τῶν δημοσίων δασῶν συντάσσονται ὑπὸ τοῦ δασάρχου ἢ τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετούντων δασολόγων καὶ ἐγκρίνονται, ἀναθεωροῦνται ἢ τροποποιῶνται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 64 ὁριζόμενα.

2. Τὰ δασοπονικὰ σχέδια ἢ ἐκθέσεις δημοσίων δασῶν δύνανται νὰ συντάσσωνται καὶ ὑπὸ δασοτεχνικῶν συνεργειῶν, συγκατουμένων κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος ὁριζόμενα.

3. Ὁ δασάρχης ὡς καὶ ἕκαστος τῶν ὑπ' αὐτὸν ὑπηρετούντων δασολόγων ὑποχρεοῦνται νὰ συντάσσουν κατ' ἔτος δασοπονικὰς ἐκθέσεις δημοσίων δασῶν τῆς περιφέρειας τοῦ δασαρχείου ἐκτάσεως τοὐλάχιστον εἴκοσι χιλιάδων στρεμμάτων. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐκπληρώσεως τῆς ὑποχρέσεως ταύτης, ἄνευ ἀποχρώτων λόγου, ὁ ὑπαίτιος τιμωρεῖται διὰ πειθαρχικῆς ποινῆς μέχρι καὶ τοῦ υποβιβασμοῦ.

4. Ἡ σύνταξις δασοπονικῶν ἐκθέσεων ἀξιολόγων δημοσίων δασῶν, τῶν ὁποίων ἡ δασοσκευτὴς ἐκτασις εἶναι μείζων τῶν εἴκοσι χιλιάδων στρεμμάτων, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας νὰ ἀντιτίθεται δι' ἐργολαβίας εἰς ἰδιώτας δασολόγους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 222.

"Αρθρον 118.

Διοικήσις καὶ διαχειρίσις δασῶν διαλελυμένων μονῶν.

Ἡ ἐν γένει διοικήσις καὶ διαχειρίσις τῶν εἰς διαλελυμένους μονὰς ἀνηκόντων δασῶν, ὡς καὶ ἡ διαχείρισις τῆς ἐντὸς αὐτῶν βοσκῆς, ἐνεργεῖται κατὰ τὰς περὶ δημοσίων δασῶν διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

"Αρθρον 119.

Διάθεσις καρπώσεως δασικῶν προϊόντων εἰς τὰ διαφόρου διαχειριστικῆς μορφῆς δημόσια δάση.

1. Ἡ διάθεσις τῆς καρπώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων τοῦ ἐτησίου ἢ περιοδικοῦ λήμματος τῶν δημοσίων δασῶν

σπερμοφυοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς ἢ τοῦ ἀνθρώπου τῶν διφυοῦς μορφῆς τοιούτων γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὴν προσήμανσιν ἐξευρεθέντος ὅγκου κατὰ κυβικὸν μέτρον ἢ κατὰ δένδρον.

2. Ἡ διάθεσις τῆς καρπώσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, τῶν προσροχόμενων ἐκ τῆς ἀπολήψεως τοῦ ἐτησίου ἢ τοῦ περιοδικοῦ λήμματος δημοσίων δασῶν σπερμοφυοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς ἢ τοῦ ὑπωρόφου δασῶν διφυοῦς διαχειριστικῆς μορφῆς, γίνεται κατὰ μονάδα δασικοῦ προϊόντος, ἤτοι κατὰ χιλιογράμμον, τόννον κλπ., εἴτε ἀποφιλωτικῶς εἴτε ἀραιωτικῶς ἐνεργεῖται ἢ ὑλοτομία.

3. Ἡ διάθεσις τῆς καρπώσεως δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν δύναται νὰ γίνεται καὶ κατ' ἀποκοπὴν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ὅμως ταύτην τὰ ὑλοτομητέα δένδρα, αἱ ὑλοτομητέαι συνδενδρίαι, ὁμάδες, λόγμαι, λωρίδες καὶ συστάδες ἢ τὰ ὑλοτομητέα τμήματα καθορίζονται πρὸ τῆς διαθέσεως σαφῶς εἰς τὸ δάσος καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, εἴτε διὰ προσημάνσεως τῶν ὑλοτομητέων ἢ ἀντιθέτως τῶν παρακρατητέων δένδρων, εἴτε διὰ σαφούς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους καθορισμοῦ τῶν ὁρίων τῆς ἀποφιλωτικῆς ἢ ἄλλως ὑλοτομηθησομένης ἐκτάσεως.

Κεφάλαιον Β'

Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασῶν διὰ δημοπρασίας.

"Αρθρον 120.

Μισθώσεις διὰ δημοπρασίας.

1. Ἡ ἐντὸς δημοσίων δασῶν κάρπωσις προϊόντων ἐνεργεῖται ὑπὸ μισθωτῶν ἀναδεικνυομένων ἐν δημοπρασίᾳ, πλὴν τῶν ἐν τῷ παρόντι κώδικι ρητῶς καθοριζομένων ἐξαιρέσεων, κατὰ τὰς ὁποίας δύναται καὶ ἄνευ δημοπρασίας νὰ ἐπιτραπῇ ἡ κάρπωσις εἰς μισθωτάς ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος.

2. Αἱ μισθώσεις διὰ τὴν ἀπόληψιν δασικῶν προϊόντων ἐν δημοσίων δασῶν, ἐφόσον εἰς τὸν παρόντα κώδικα δὲν ὀρίζεται ἄλλως, εἶναι μονοτετεῖς.

3. Ἡ διάρκεια τῶν εἰς ρητίνευσιν ἀφορώσων μισθώσεων δύναται νὰ ὀρίζεται μέχρι πέντε ἐτῶν.

"Αρθρον 121.

Πολυτετεῖς μισθώσεις.

1. Δημόσια δάση, τῶν ὁποίων ἡ ἐκμετάλλευσις, εἴτε ἀπ' αὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους εἴτε δι' ἐπιχειρηματικῶν ἀναλαμβάνόντων ταύτην ἐπὶ ἐν μόνον ἔτος, δυσχεραίνεται ἢ καὶ καθίσταται ἀδύνατος ἔνεκα ἐλλείψεως εἴτε μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων εἴτε βιομηχανικῶν μέσων πρὸς κατεργασίαν τῶν δασικῶν προϊόντων εἰς τελικὰ προϊόντα, εὐκολώτερον ἢ ἀμέσως καταναλώσιμα, εἴτε ἔνεκα ἄλλων λόγων, δύνανται νὰ ἐκμισθῶνται διὰ δημοπρασίας πρὸς πολυτετὴ, τὸ πολὺ πενταετῇ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκμετάλλευσιν.

2. Ἐπὶ σποπῇ ἐγκαταστάσεως καὶ λειτουργίας σοβαρῶν βιομηχανικῶν μὲ πρῶτην ὕλην τὸ ξύλον ἢ ἄλλα προϊόντα τοῦ δάσους, ὡς ἐργαστασίων φουρνιστῆς ξυλείας ὀξυῶς, ξυλείας σταφιδουκιστωτίων, ρητίνης, κυτταρίνης κλπ., ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐκμισθωσις δύναται νὰ εἶναι καὶ δεκαετής.

3. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, ὁ ἀναδειγνόμενος μισθωτὴς ὑποχρεοῦται ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους τῆς μισθώσεως νὰ συμπληρώσῃ καὶ συγχρονίσῃ τὸ διατιθέμενον παρ' αὐτοῦ ἐργαστάσιον ἢ νὰ ἰδρύσῃ νέον τοιοῦτον, ὥστε νὰ δύναται πλήρως καὶ τεχνικῶς νὰ κατεργάζεσθαι ἢ ἐπεξεργάζεσθαι τὰ προϊόντα τοῦ μισθίου δάσους. Ἐν περιπτώσει μὴ ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρέσεων τῆς παρούσης παραγράφου, βεβαιουμένης δι' ἐκθέσεως τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, ὁ μισθωτὴς κηρύσσεται ἔκπτωτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, καταπιεστικῶς τῆς κατατεθειμένης ἐγγυήσεως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

"Α ρ θ ρ ο ν 122.

"Οροι πολυετών μισθώσεων.

1. Η εκμετάλλευσίς των κατά το προηγούμενον άρθρον εκμισθωμένων δασών καθορίζεται δι' έγκειμένου δασοπονικού σχεδίου ή εκθέσεως όριζούσης τὰ έτήσια ή περιοδικά λήμματα.

2. Η δημοπρασία προς πολυετή κατά το προηγούμενον άρθρον εκμισθώσιν άφορᾷ εἰς τὰ έγκειμένα λήμματα του δάσους και ενεργείται κατά τὰς διατάξεις του από 19 Νοεμβρίου 1928 διατάγματος, του διαποντος την διαχείρισιν δασών, τὸν κανονισμόν και τὸν τρόπον ύλοτομίας κλπ., επιφυλασσομένης και τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 1 του άρθρου 123. Αἱ ὡς ἄνω διατάξεις εφαρμόζονται και διὰ τὸς μισθωτάς του προηγούμενου άρθρου. Εξαιρετικῶς διὰ τὴν παρῶσαν περίπτωσιν αἱ προθεσμίαι διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς διακηρύξεως ὀρίζονται εἰς τριάκοντα ἡμέρας διὰ τὴν ἀρχικὴν και δέκα ἡμέρας διὰ τὴν επαναληπτικὴν δημοπρασίαν.

3. Τὸ ἐν τῇ δημοπρασίᾳ επιτυγχανόμενον κατά μονάδα μίσθωμα δασικῶν προϊόντων δύναται ἄνὰ διετίαν, τῆς πρώτης ἀρχομένης ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως του μισθωτοῦ, νὰ ἀναπροσαρμόζεται ὑπὸ του Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τῶν ἀρμοδίων δασάρχων και περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, ἀναλόγως πρὸς τὸν ἐπίσημον δείκτην τιμῶν καταναλωτοῦ και ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀναλόγως πρὸς τὴν μεταβαλλομένην τυχὸν νομισματικὴν κατάστασιν και τὰς ἐν γένει οἰκονομικὰς συνθήκας.

4. Ἐὰν τὸ εκμισθούμενον ἔτήσιον λῆμμα ὑπερβαίῃ τὰς τέσσαρας χιλιάδας κυβικά μέτρα τεχνικοῦ ξύλου, ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ ἀναθέσῃ τὴν τεχνικὴν διοίκησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως εἰς εἰδικὸν ἐντὸς ἢ παρὰ τὸ δάσος ἐδρεύοντα δασολόγον, κατέχοντα εἰδικὴν ἄδειαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος κατά τὸ ἄρθρον 143. Ἐν περιπτώσει μὴ συμμορφώσεως του μισθωτοῦ, τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἀποσπᾷ πρὸς τοῦτο δασολόγον δημόσιον ὑπάλληλον, του ὁποίου αἱ νόμιμοι ἀπολαυαὶ και ἀποζημιώσεις βαρύνουν τὸν μισθωτὴν, εἰσπραττόμεναι ἐν καθύστερήσει διοικητικῶς κατά τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

5. Κατὰ τὴν εκμετάλλευσιν δημοσίων δασῶν, εκμισθωθέντων διὰ πολυετοῦς μισθώσεως, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις του παρόντος κώδικος, ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ προσλαμβάνῃ ἐπὶ ἴσους ὅροις ὁμοιῆς και ἐργασίας ὡς ἐργάτας τοὺς κατοίκους τῶν παρακειμένων πρὸς τὰ εκμισθωθέντα δάση χωρίων ἢ συνοικισμῶν.

"Α ρ θ ρ ο ν 123.

Δημοπρασίαι, χρόνος ἐνεργείας αὐτῶν, ἐπανάληψις.

1. Διὰ διαταγμάτων, δύναται νὰ καθορίζονται ὁ χρόνος τῆς ἐνάρξεως και λήξεως τῶν δημοπρασιῶν και αἱ λεπτομέρειαι ἐν γένει τῆς διεξαγωγῆς αὐτῶν πρὸς διάθεσιν του ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων, ἀναγραφόμενων εἰς δασοπονικά σχέδια ἢ ἐκθέσεις και πίνακας ύλοτομίας, ἐκ δημοσίων ἢ ὑπὸ τὴν διαχείρισιν του Δημοσίου τελούντων δασῶν, ὡς και νὰ τροποποιῶνται ἢ καταργοῦνται διατάξεις του από 19 Νοεμβρίου 1928 διατάγματος, «περὶ διαχείρισεως δασῶν κλπ.»

2. Ὡς βάσις διὰ τὴν σύνταξιν τῆς διακηρύξεως δημοπρασίας χρησιμεύει πρωτίτως τὸ δελτίον προσημάνσεως, τὸ ὁποῖον συντάσσεται μετὰ ἰδιαζούσης προσοχῆς παρὰ του ἀρμοδίου δασικοῦ ὑπαλλήλου, εὐθυναμένου διὰ τὴν τυχὸν πλημμελεὴ σύνταξιν. Οὐδεμίᾳ δημοπρατίῃς ἢ διάθεσις δασικοῦ προϊόντος πρὸς ἐμπορίαν ἐκ δημοσίου δάσους, διὰ τὸ ὁποῖον προσδίδεται προσημάνσις, ἐνεργεῖται, ἂν εἰς τὴν σχετικὴν διακηρύξιν ἢ εἰς τὴν σχετικὴν ἀπόφασιν διαθέσεως δὲν προσαρτᾶται ἐν ἀντιγράφῳ τὸ δελτίον προσημάνσεως. Ἐν τῇ διακηρύξει δημοπρασίας ὀρίζονται και τὰ τῆς καταβολῆς τῶν δαπανῶν προσημάνσεως κατά τὰ ὀριζόμενα ὑπὸ του ἐν ἄρθρῳ 84 προβλεπομένου διατάγματος.

3. Προκειμένου περὶ δημοπρασίας ἢ διαθέσεως δασικῶν προϊόντων ἐκ πρεμνοφυῶν δημοσίων δασῶν, εἰς τὴν διακηρύξιν ἢ εἰς τὴν περὶ διαθέσεως ἀπόφασιν καθορίζονται σαφῶς και περιγράφονται καθ' ὅρια αἱ ὑλοτομηθόμεναι θέσεις, τὰ δασικά τμήματα ἢ αἱ συστάδες ὑπὸ τῆς τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς, εὐθυναμένης διὰ πᾶσαν παράλειψιν.

4. Πᾶσαι αἱ δημοπρασίαι δασικῶν προϊόντων δύναται νὰ ἐπαναλαμβάνωνται δι' ἀποφάσεως του νομάρχου και πέσαν τῶν προθεσμιῶν, τῶν ἀναγραφόμενων εἰς τὸ ἀπὸ 19.11.1928 διάταγμα περὶ διαχείρισεως δασῶν κλπ., ὡς τοῦτο ἰσχύει και ἤθελε τροποποιηθῇ κατά τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1, ὅταν πρὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως τῶν σχετικῶν πρακτικῶν ἐπὶ του ἀποτελέσματος τῆς δημοπρασίας γίνῃ νέα ἐγγράφος προσφορὰ ἀνωτέρα τουτοῦ κατά δέκα τοῖς ἑκατὸν, ἐκτὸς ἐὰν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργηθείσης δημοπρασίας ὑπερβαίῃ τὸ ἐν ἑκατομμύριον δραχμῶν, ὁπότε τὸ ποσοστὴν τῆς νέας προσφορᾶς ἐλαττοῦται εἰς πάντε τοῖς ἑκατὸν.

5. Ὁ νομάρχης δύναται νὰ διατάσῃ ὅποτεδήποτε τὴν ἐνέργειαν δημοπρασιῶν πρὸς εκμισθώσιν του ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος ὑλοτομίας και καρπώσεως δημοσίων δασῶν, ὡς ἐπίσης και νὰ χαρακτηρίξῃ δι' ἀποφάσεως του τελειωτικὴν τὴν δημοπρασίαν, ἐὰν αὕτη διενηργηθῇ τοῦλάχιστον πεντάκις μετὰ γονίμου ἀποτελέσματος, διὰ τῶν διδομένων δὲ ἐκάστοτε μετὰ τὴν κατακύρωσιν τῶν πρακτικῶν ἐγγράφων ἀντιπροσφορῶν διαιωνίζεται ἡ δημοπρασία ἐπὶ βλάβῃ ἢ ἀπωλείᾳ τῆς δημοπρατομένης προσόδου.

"Α ρ θ ρ ο ν 124.

Μίσθωμα και ἐγγυήσεις.

1. Τὸ ἐπὶ δημοπρασίᾳ προσφερόμενον μίσθωμα ὀρίζεται κατά μονάδα παραγομένου δασικοῦ προϊόντος εἰς δραχμὰς ἢ και λεπτά, πλην τῆς περιπτώσεως τῆς μισθώσεως του δικαιώματος ρητινεύσεως, κατά τὴν ὁποίαν τὸ μίσθωμα ὀρίζεται κατ' ἀποκοπὴν διὰ τὸ μισθούμενον δάσος και τὴν περίοδον μισθώσεως εἰς δραχμὰς.

2. Η καταβαλλομένη ὑπὸ τῶν ἀναδεικνυόμενων μισθωτῶν χρηματικὴ ἢ τραπεζικὴ ἐγγύησις ὀρίζεται εἰς εἴκοσι πέντε τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ του ἔτησιου μισθώματος, ἢ δὲ κτηματικὴ εἰς τέσσαράκοντα τοῖς ἑκατὸν αὐτοῦ. Πρὸς ἐξασφάλισιν του μισθώματος και τῶν λοιπῶν νομίμων ἀπαιτήσεων αὐτοῦ, τὸ Δημόσιον ἔχει δικαίωμα ἐγγραφῆς ὑποθήκης ἐπὶ κτημάτων του μισθωτοῦ ἢ του ἐγγυητοῦ αὐτοῦ.

3. Ὁ χρόνος τῆς μισθώσεως και τὸ ποσὸν και τὸ εἶδος τῶν ἐγγυήσεων ἀναγράφονται εἰς τοὺς ὅρους τῆς διακηρύξεως τῆς δημοπρασίας κατά τὰ διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

"Α ρ θ ρ ο ν 125.

Παράτασις μισθώσεων.

1. Παράτασις του χρόνου τῆς μισθώσεως του ἀποκλειστικοῦ δικαιώματος καρπώσεως δημοσίων δασῶν ἐπιτρέπεται, μόνον ἐφ' ὅσον διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θέλησεως του μισθωτοῦ δὲν ἐπραγματοποιήθῃ ἡ ὑλοτομία ἐντὸς του ὀρισθέντος χρονικοῦ διαστήματος, μετὰ πρότασιν τῶν ἀρμοδίων δασάρχων και περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, εἰς μὲν τὰς μονοετείς μισθώσεις ἐπὶ χρονικὸν διάστημα οὐχὶ μεγαλύτερον του ἔτους, εἰς δὲ τὰς πολυετείς οὐχὶ πέραν τῶν δύο ἐτῶν.

2. Η παράτασις τῆς μισθώσεως χορηγεῖται, εἴτε ἐπὶ τῷ αὐτῷ συμβατικῷ μισθώματι εἴτε και ἐπὶ ἀναπροσηρμοσμένῳ.

"Α ρ θ ρ ο ν 126.

Κυρώσεις εἰς βάρος του μισθωτοῦ.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν, ληξάσης τῆς προθεσμίας τῆς μισθώσεως και τῶν δυνάμει τῶν διατάξεων του προηγούμενου άρθρου χορηγηθεισῶν τυχῶν παρατάσεων, δὲν ἔχει ἐνεργηθῇ παρὰ του μισθωτοῦ κάρπωσις ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ὑποχρεοῦται αὐτός εἰς τὴν καταβολὴν προστίμου ἴσου πρὸς τὰ 300)ο

ἐπὶ τοῦ ἀντιστοίχου πρὸς τὸ μὴ πραγματοποιηθῆν μέρος τῆς καρπώσεως συμβατικῶν μισθώματος, βεβαιουμένου εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ τῶν ἐγγυητῶν του καὶ εἰσπραττομένου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Γ'

Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασῶν
ἄνευ δημοπρασίας.

"Α ρ θ ρ ο ν 127.

Διάθεσις καρπώσεων εἰς μικροῦλοτόμους.

1. Ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου εἰς ὑλοτόμους, ἀσχολουμένους αὐτοπρωσίπως εἰς τὰς ἐν τῷ δάσει ἐργασίας ρίψεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως, μεταφοράς καὶ κατεργασίας ἢ εἰς τινὰς ἢ εἰς τινὰ ἐργασιῶν τούτων, ἢ ὑλοτομία δι' ἑκάστον τεχνικῆς ξυλείας μέχρι 35 κυβικῶν μέτρων καὶ ξυλανθράκων μέχρι δέκα τριῶν χιλιάδων χιλιogramμων ἢ ἀναλόγου ποσοῦ ἄλλου εἴδους δασικῶν προϊόντων καθ' ἑκάστον δασικὸν διαχειριστικὸν ἔτος ἐκ δημοσίων δασῶν καὶ διὰ ποσὰ μὴ υπερβαίνοντα συνολικῶς τὸ ἐτήσιον λήμμα τῶν δασῶν τούτων. Τὸ καταβλητέον μισθὸν ἰσχύει ὑπὸ τοῦ νομάρχου οὐχὶ πάντως κατώτερον τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων.

2. Ὅμοιως ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ εἰς ὑλοτόμους τῆς ὁριζήσας περιφέρειας τῶν παραμεθορίων δασικῶν περιφερειῶν ἢ ὑλοτομία δι' ἑκάστον τούτων χρήσιμου στρουγγύλης ξυλείας μέχρι 50 κυβικῶν μέτρων ἢ ξυλανθράκων μέχρι 13 χιλιάδων χιλιogramμων ἢ ἀναλόγου ποσοῦ καυσξύλων, καθ' ἑκάστον δασικὸν ἔτος, ἐκ τῶν δασῶν τῆς περιφέρειας τῆς κοινότητος τῆς ὁποίας εἶναι κάτοικος ἢ τῆς παρακειμένης, ἐπὶ καταβολῇ μισθώματος ὀριζομένου κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον.

3. Εἰς ὅσας κοινότητας λειτουργοῦν δασικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐργασίας δύναται, ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ οἰκείου δασάρχου, νὰ μὴ ἐφαρμόζωνται αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

"Α ρ θ ρ ο ν 128.

Διάθεσις καρπώσεως εἰς μικροβιομηχανίας,
μικροεπαγγελματίας, ἀγρότας, μεταλλεῖα
καὶ λιγνιτωρυχείαι.

Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν:

α) Διὰ μικροβιομηχανίας ἢ μικροεπαγγελματίας ἀνάγκας τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ, ἐν τῇ ὁποίᾳ κεῖται τὸ δάσος τῆς ὑλοτομίας, ἐξ ἐπαγγέλματος σαγματοποιῶν, βαρελοποιῶν, καρποποιῶν, σιδηρουργῶν, κατασκευαστῶν οἰκιακῶν ξυλινῶν σκευῶν καὶ γεωργικῶν ἐργαλείων ἢ ἄλλων οἰουδήποτε τοιοῦτων εἶδους ἐπαγγελματιῶν μέχρι 10 κυβικῶν μέτρων κατ' ἔτος ξυλείας ἢ ἀναλόγου ποσοῦ ἐκ τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων ἢ διὰ κατασκευὴν ἀνθράκων σιδηρουργίας.

β) Διὰ τὰς ἀνάγκας μελισσοκομείων, κνικλοτροφείων καὶ ἐγκαταστάσεων ἐν γένει ζωοτεχνίας, ἐφ' ὅσον ἡ θεραπεία αὐτῶν δὲν καθίσταται δυνατὴ ἐκ τοῦ ἐλευθέρου ἐμπορίου.

γ) Διὰ ἀνάγκας ὑδρομύλων, ὑδροτριβείων καὶ λοιπῶν ἀγροτικῶν ἐγκαταστάσεων ἐντὸς ἢ ἐγγὺς τῶν δασῶν.

δ) Διὰ τὰς ἀνάγκας μεταλλείων.

ε) Διὰ τὰς ἀνάγκας λιγνιτωρυχείων.

"Α ρ θ ρ ο ν 129.

Διάθεσις καρπώσεως εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας,
σιδηροδρόμους, μονὰς καὶ δι' ἔργα δημοσίου ἐνδιαφέροντος.

1. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν:

α) Διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ὑπηρεσιῶν.

β) Διὰ τὴν κατασκευὴν ἐκτάκτων τεχνικῶν ἔργων δημοσίου ἐνδιαφέροντος.

γ) Δι' ἀνάγκας τῶν ἐνοικιαστῶν ἰχθυοτροφείων τοῦ Κράτους ἢ δημοσίων ἄλυσκων.

δ) Διὰ τὴν κατασκευὴν καλυψῶν ἢ παραπηγμάτων πρὸς ἀποθήκευσιν τῶν δασικῶν προϊόντων ἢ διαμονὴν τῶν ἐργατῶν εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς δι' ἐργολαβίας παραγωγῆς δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν.

ε) Διὰ τὴν κατασκευὴν στρωτήρων τῶν σιδηροδρόμων.

στ) Δι' ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευὴν τῶν ἐκκλησιῶν καὶ κελ-
λίων τῶν μονῶν.

2. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων α, β, καὶ ε τῆς προηγουμένης παραγράφου ἀποφασίζει ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν ὁ νομάρχης.

"Α ρ θ ρ ο ν 130.

Ἀντιπυρκαϊκὰς λωρίδες, δασικαὶ ὁδοί.

Ἄνευ δημοπρασίας δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἢ ἀπόληψις τῶν δασικῶν προϊόντων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς διανοίξεως ἀντιπυρκαϊκῶν λωρίδων ἐντὸς δημοσίων δασῶν, ὡς καὶ ἐκ τῆς διανοίξεως ὁδῶν ἢ χώρων πρὸς ἴδρυσιν οἰωνδύ-
ποτε ἐγκαταστάσεων ἢ ἐνέργειαν μεταλλευτικῶν ἐρευνῶν ἐν-
τὸς δημοσίων δασῶν.

"Α ρ θ ρ ο ν 131.

Ὑπολείμματα ὑλοτομίας ξυλείας.

Εἰς τοὺς κατὰ τὰ προηγούμενα ἀρθρα 128, 129 καὶ 130 ἐνεργούντας ὑλοτομίας ξυλείας δύναται νὰ παραχωρηθῇ ἄνευ δημοπρασίας τὸ δικαίωμα συλλογῆς τῶν υπολειμμάτων τῆς ὑλοτομίας ἢ καὶ τῆς διαμορφώσεως αὐτῶν εἰς καυσξύλα ἢ ξυλανθράκας.

"Α ρ θ ρ ο ν 132.

Καθορισμὸς μισθώματος. Τρόπος ἀναδείξεως καρπῶν καὶ
ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

1. Αἱ ὑλοτομιαί, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπονται τὰ ἀρθρα 128, 129, 130 καὶ 131, ἐγκρίνονται ἐπὶ τῇ καταβολῇ μισθώματος, καθοριζομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου, οὐχὶ πάντως κατωτέρου τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων α, β καὶ ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 129 τὸ μισθὸν καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Προκειμένου περὶ ξυλείας δι' ἀνάγκας λιγνιτωρυχείων, ἢ ὑλοτομίας καὶ ἀπόληψις ἐγκρίνεται ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος τοῦ κατὰ τὰ ἀμέσως ἀνωτέρω ὀριζομένου μισθώματος.

3. Διὰ τοὺς ἐνεργούντας ὑλοτομίας, περὶ τῶν ὁποίων τὰ ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ἀρθρα, ἰσχύουν αἱ εἰς τοὺς κατόπιν δημοπρασίας ἀναδεικνυόμενους μισθωτάς τῶν δημοσίων δασῶν ἐπιβαλλόμεναι ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

4. Ὅσας εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἀρθρῶν 128 καὶ 129 ἢ ὑλοτομία ἐνεργεῖται δι' ἐργολαβίας, ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας ἢ ὁ νομάρχης, κατὰ περίπτωσιν, ὀρίζει, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ πρὸ τῆς ἀναδείξεως ἐργολάβου ἢ προμηθευτοῦ ὑπὸ τούτων, τὸ δάσος, ὡς καὶ τὸν τρόπον, τὸ ποσὸν καὶ τοὺς ὅρους ἐν γένει τῆς ὑλοτομίας. Οἱ ἐργολάβοι ἢ προμηθευταὶ δεόν νὰ ἀναδεικνύωνται ἐν δημοπρασίᾳ προκηρυσσομένη ὑπὸ τῶν αἰτησάντων τὴν ὑλοτομίαν ἐνδιαφερομένων.

"Α ρ θ ρ ο ν 133.

Κάρπωσης δημοσίων δασῶν βεβαρημένων διὰ δουλείας.

Εἰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ὑπάρχουν ἐπὶ δημοσίων δασῶν δικαιώματα δουλείας τοιαῦτα, ὥστε ἐξ αὐτῶν νὰ παρακωλύεται ἢ ἐκ μέρους τοῦ Δημοσίου ἐλευθέρᾳ καὶ πλήρῃ καρπώσις, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου εἰς τὸν ἀσκαύοντα τὴν δουλείαν ἢ ἄνευ δημοπρασίας κάρπωσης τοῦ δάσους, ἐπὶ τῇ καταβολῇ μισθώματος ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου, πάντως οὐχὶ κατωτέρου τοῦ ὑπὸ τοῦ πίνακος διατιμήσεως δασικῶν προϊόντων ὀριζομένου.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Δ'

Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών
εἰς δασικούς συνεταιρισμούς ἐργασίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 134.

Ἐκμισθώσεις εἰς δασικούς συνεταιρισμούς ἐργασίας.

1. Δασικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐργασίας, εἰς ἣ πλείονες ὁμοῦ, δύνανται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, νὰ ἀναδειχθῶν δι' ἐν ἔτος μισθωταὶ ἄνευ δημοπρασίας πρὸς ἀπόληψιν δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν, τοῦ μισθώματος ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ νομάρχου ἀναλόγως τῶν οἰκονομικῶν ἐν γένει καὶ μεταφορικῶν συνθηκῶν τοῦ δάσους καὶ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἀποτελέσματα τῶν τοπικῶν καὶ κατ' ὅλον τὸ Κράτος διενεργουμένων δημοπρασιῶν καὶ πάντως οὐχὶ κατωτέρου τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ πίνακος διατίμησης δασικῶν προϊόντων.

2. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν καὶ προκειμένου περὶ ρητινευομένων δασῶν.

3. Διὰ τὴν μίσθωσιν δημοσίων, κοινοτικῶν, μοναστηριακῶν καὶ συνεταιρικῶν δασῶν ὑπὸ συνεταιρισμῶν δασικῆς ἐργασίας, θεωρεῖται ἐπαρκὴς ἐγγύησις ἡ παραγωγή ἐγγυητικῆς ἐπιστολῆς ἀνεγνωρισμένης Τραπεζῆς διὰ ποσὴν ἴσον πρὸς τὰ 25% τοῦ ἐτήσιου μισθώματος εἰς μετρητὰ ἢ χρεώγραφα ἐθνικῶν δανείων ὑπολογιζόμενα εἰς τὴν τρέχουσαν ἀγοράσιον αὐτῶν τιμῇ.

4. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκμισθώσεων εἰς δασικούς συνεταιρισμοὺς ἐργασίας ἐφαρμόζονται κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ διὰ τοὺς διὰ δημοπρασίας ἀναδεικνυομένους μισθωτὰς δημοσίων δασῶν ἰσχύουσαι διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 135.

Προϋποθέσεις ἐκμισθώσεως.

1. Εἰς ἕκαστον δασικὸν συνεταιρισμὸν ἐργασίας δὲν δύναται νὰ διατεθῇ ἐτησίως ποσὴν ἀνωτέρον τῆς δυναμικότητός του, ἐξαρτωμένης ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του καὶ τῆς κατὰ μέσον ὅρον ἐτησίας δυνατῆς παραγωγῆς ἐκάστου τούτων καὶ ὀριζομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου. Διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς δυναμικότητός των τὰ μέλη τῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν ἐργασίας διακρίνονται εἰς κύρια καὶ δόκιμα. Ὡς δόκιμα θεωροῦνται πάντες οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ἀρχηγοὶ οἰκογενείας, ὡς καὶ οἱ ἀσκήσαντες ὡς κύριον ἔργον τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ὑλοτόμου ὀλιγώτερον τοῦ ἔτους.

2. Διὰ νὰ τύχουν οἱ δασικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐργασίας τοῦ ἐνεργητικότητος τῆς ἄνευ δημοπρασίας μισθώσεως καρπώσεων δημοσίων δασῶν πρέπει, ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ μὴ ἔχουν ἀδικαιολογήτους οἰκονομικὰς ἐκκρεμότητας μετὰ τὸ Δημόσιον ἢ τὴν οἰκίαν κοινότητα ἐκ προηγουμένων μισθώσεων, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ἔχουν ἐπιδείξει πνεῦμα συμμορφώσεως πρὸς τοὺς δασικούς νόμους καὶ τὰς δασοτεχνικὰς ὁδηγίας τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

3. Εἶναι αὐτοδικαίως καὶ ἐξ ὑπαρχῆς ἄκυροι μισθώσεις εἰς συνεταιρισμούς, εἰς τὰς ὁποίας ἑλλείπουν αἱ νόμιμοι προϋποθέσεις ἢ εἰς τὰς ὁποίας μετέσχον εἰς ἢ περισσώτεροι μὴ ὄντες κανονικῶς μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 136.

Χρόνος καταβολῆς τοῦ μισθώματος.

Δασικοὶ συνεταιρισμοὶ ἐργασίας, ἀναδεικνυόμενοι μισθωταὶ δημοσίων δασῶν, δύνανται νὰ καταβάλουν τὸ μίσθωμα, ὡς καὶ τὰ τυχόν ὑπὲρ κοινοτήτων ἢ ἄλλων προσώπων δημοσίου δικαίου πρόσθετα ποσοστά, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 85 ὀριζόμενα.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Ε'

Πρότυπος δι' αὐτεπιστάσις ἐκμετάλλευσιν
δημοσίων δασῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 137.

Ἀνάθεσις ἀπ' εὐθείας ἐκμετάλλευσιν.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὰ οἰκεία δασαρχεῖα ἢ ἀπ' εὐθείας ἐκμετάλλευσιν δημοσίων δασῶν, εἴτε διὰ σκοποὺς προτύπου ἐκμετάλλευσιν εἴτε πρὸς θεραπείαν ἀναγκῶν τοῦ Κράτους ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ τῆς βιομηχανίας.

2. Ἡ κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἀπ' εὐθείας ἐκμετάλλευσιν ἐξυπηρετεῖται οἰκονομικῶς ὑπὸ τῶν οἰκείων Ταμείων Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τῶν νομῶν ἐκ τῶν ἐκείστοτε εἰδικῶς πρὸς τοῦτο τιθεμένων εἰς τὴν διάθεσιν τούτων πόρων, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς τοιαύτης ἐξυπηρέτησός των εἰς βάρος τῶν ἄλλων πόρων τῶν εἰρημένων ταμείων. Εἰδικώτερον, ἐπιτρέπεται ὅπως τὰ ἀνωτέρω ταμεία συνομολογούν, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δάνεια ἀπλᾶ ἢ τοκοχρεωλυτικὰ ἐπὶ ἐνεχύρῳ τῶν εἰς τὰ δασαρχεῖα ταῦτα παραγομένων ἐκ τῆς ἀπ' εὐθείας ἐκμετάλλευσιν δασικῶν προϊόντων ἢ ἐπὶ ἐκχωρήσει τῶν ἐξ αὐτῆς πόρων, πρὸς τὸν σκοπὸν, εἴτε τῆς ἐκτελέσεως μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν περὶ ὧν πρόκειται δασῶν εἴτε πρὸς σχηματισμὸν τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν αὐτῶν δασῶν κεφαλαίων κινήσεως. Ἐὰν ἡ περιφέρεια δασαρχείου τινὸς ὑπάγεται διοικητικῶς εἰς πλείονας νομούς, τὸ ταμεῖον γεωργίας κτηνοτροφίας καὶ δασῶν παρὰ τοῦ ὁποίου θέλει ἐξυπηρετηθῇ θὰ ὀρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Ἡ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, εἴτε δι' αὐτεπιστάσις εἴτε διὰ κανονικῆς ἢ προχείρου δημοπρασίας εἴτε καὶ ἄνευ δημοπρασίας. Ἡ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται μόνον διὰ συνεταιρισμῶν ὑλοτόμων, εἰς τὰς περιπτώσεις δὲ ταύτας τὸ καταβλητέον εἰς τὸ Δημόσιον μίσθωμα, ἐὰν τὰ δασικὰ προϊόντα παραλαμβάνη δι' ἴδιον λογαριασμὸν ὁ συνεταιρισμὸς, ὡς καὶ ἡ τιμὴ ρίψεως, διαμορφώσεως καὶ μετατοπίσεως τῶν δασικῶν προϊόντων, εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας τὰ δασικὰ προϊόντα παραλαμβάνει τὸ Δημόσιον ἀπὸ τὸν συνεταιρισμὸν, καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μετὰ σχετικὴν γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

4. Διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἐκμετάλλευσιν δημοσίων δασῶν, ἀναγράφεται ἰδίᾳ πίστωσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους διὰ προκαταβολὰς, ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμῶν εἰς τοὺς δασάρχας τῶν ἀρμοδίων δασαρχείων, καθοριζόμενος ἐκείστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χορηγούμεναι εἰς τὰ δασαρχεῖα προκαταβολαί, ἐφ' ὅσον ἀφορῶν εἰς κεφάλαια κινήσεως, ἀποδίδονται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης χρήσεως ἐκ τῶν πραγματοποιουμένων ἐσόδων τῶν δασῶν, διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ὁποίων διετέθησαν αἱ προκαταβολαί.

5. Αἱ κατὰ τὴν παράγραφον 4 προκαταβολαὶ ἀφορῶν εἰς ὅλας τὰς κατηγορίας δαπανῶν, εἴτε ἐργασίας ρίψεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως, περαιτέρω μηχανικῆς κατεργασίας ἢ μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων, ἀναδασώσεως, ὁδοποιίας καὶ ἀνεγέρσεως ἢ ἐπισκευῆς κτιρίων, ἐκτελουμένας ἐντὸς τῶν δημοσίων δασῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, εἴτε δι' αὐτεπιστάσις εἴτε κατόπιν κανονικῆς ἢ προχείρου δημοπρασίας εἴτε διὰ συνεταιρισμοῦ ἐργατῶν. Αἱ προμήθειαι τῶν ἀπαραιτήτων ἐργαλείων καὶ μηχανῶν γίνονται κατὰ τὰς περὶ κρατικῶν προμηθειῶν διατάξεις.

6. Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατεπειγούσης φύσεως δαπανῶν τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον κρατικῆς ἐκμετάλλευσιν, ὡς καὶ τὴν πρόσληψιν ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ

κού διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῆς, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 238 καὶ 249. Οἱ προϊστάμενοι τῶν δασαρχείων, ἐνθα ἐνεργεῖται κρατικὴ ἐκμετάλλευσις δημοσίων δασῶν δι' αὐτεπιστάσεως, δύναται νὰ χορηγῶν εἰς τοὺς ἐξ ἄλλων περιφερειῶν μετακαλούμενους δι' ἐργασίας ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἢ κατ' ἀποκοπὴν ὑλοτόμους, μονίμως διαμένοντας ἐν Ἑλλάδι, μικρὰς προκαταβολὰς, μὴ δυναμένας πάντως νὰ ὑπερβῶν τὰ ἡμερομίσθια δύο τὸ πολὺ ἐβδομάδων, κρατούμενας ἀκαλούθως ἐκ τῆς ἀμοιβῆς τῆς ἐργασίας τῶν δύο τὸ πολὺ μηνῶν. Ἐάν, λόγῳ διακοπῆς ἢ οἰασδῆποτε ἄλλης αἰτίας, δὲν ἐξορληθῇ ἐγκαίρως ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἡ προκαταβολή, τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν βεβαιούται καὶ εἰσπράττεται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

7. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου δύναται νὰ γίνῃ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐκμετάλλευσις καὶ ἐπιτασσόμενον ὑπ' αὐτοῦ ἰδιωτικῶν δασῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 138.

Διάθεσις τῶν δι' αὐτεπιστάσεως ἀπολαμβανόμενων δασικῶν προϊόντων.

1. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπολαμβανόμενα δασικά προϊόντα διατίθενται:

α) Ἐφ' ὅσον προορίζονται διὰ τὴν θεραπείαν δημοσίων ἀναγκῶν, ἄνευ δημοπρασίας καὶ δι' εἰδικῶν ἀπ' εὐθείας συμφωνιῶν, συναπτομένων μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τῶν οἰκείων Ὑπουργῶν. Ἐφ' ὅσον προορίζονται διὰ τὴν θεραπείαν ἀναγκῶν τῶν σιδηροδρόμων καὶ ὁργανισμῶν δημοσίου δικαίου ἢ ὁργανισμῶν ἐποπτευομένων καὶ ἐπιχορηγοιούμενων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς ὁ Αὐτόνομος Σταφιδικὸς Ὅργανισμός, ἡ Κοινοπραξία Συνεταιρικῶν Ὁργανώσεων Σουλτανίνας, ὁ Ὁργανισμὸς Τηλεπικοινωνιῶν Ἑλλάδος, ἡ Δ.Ε.Η. κλπ., ὡς καὶ διὰ τὴν θεραπείαν ἀναγκῶν μεταλλείων, ὁμοίως ἄνευ δημοπρασίας καὶ δι' εἰδικῶν ἀπ' εὐθείας συμφωνιῶν, συναπτομένων εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας μεταξὺ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τῆς διοικήσεως τῶν σιδηροδρόμων ἢ τῶν οἰκείων ὁργανισμῶν ἢ τοῦ ἐκμεταλλευτοῦ τῶν μεταλλείων. Τὸ καθορισθὲν ὅσον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τίμημα δὲν δύναται νὰ εἴναι μικρότερον τοῦ ἐπιτευχθέντος κατὰ τὸ τελευταῖον τρίτηνον ἐν δημοπρασίᾳ, ἐφ' ὅσον ἔχει διενεργηθῇ τοιαύτη.

β) Ὁμοίως ἄνευ δημοπρασίας εἰς δασικοὺς συνεταιρισμοὺς ἐργασίας πρὸς περαιτέρω ἐπεξεργασίαν τῶν δι' ἰδίων μέσων καὶ δι' ἰδίων λογαριασμῶν, τοῦ τιμήματος διαθέσεως καθορίζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

γ) Διὰ τοῦ προαίρου δημοπρασίας, εἴτε καὶ ἄνευ τοιαύτης, μετ' ἀποφασίν τοῦ νομάρχου μέχρι ποσοῦ δέκα κυθικῶν μέτρων πριστῆς ξυλείας ἢ ἀναλόγῳ ποσοῦ ἄλλου εἴδους δασικοῦ προϊόντος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ τίμημα διαθέσεως καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν.

δ) Προκαίμενον περὶ δημοπρατηθέντων δασικῶν προϊόντων καὶ ἐφ' ὅσον ἡ δημοπρασία διαθέσεως μεταβιβάσῃ δις ἕνα καὶ μὴ προσελεύσεως πλειοδοτῶν ἢ διενεργηθῇ δις καὶ αἱ προσερχθεῖσαι τιμαὶ κρίνονται ἀσύμφοροι, δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἢ εἰς πάντα τρίτον προσφέροντα πλείονα. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ τίμημα διαθέσεως καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν. Πάντως τὸ τίμημα τοῦτο δὲν δύναται νὰ εἴναι κατώτερον τῆς ἐν δημοπρασίᾳ προσερχθείσης προσφοράς.

ε) Ἐπὶ τῇ θάσει τῆς ἰσχυοῦσης διατιμῆσεως, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ καλύψεως ἀναγκῶν, εἴτε μικροσπαγγεληματικῶν εἴτε ἀτομικῆς καταναλώσεως τῶν κατοίκων τῆς περιφέρειας τοῦ δασαρχείου.

στ) Διὰ κανονικῆς δημοπρασίας εἰς τὰς λοιπὰς περιπτώσεις.

2. Τὸ τίμημα τῶν ἐκποιηθέντων διὰ δημοπρασίας προϊόντων καταβάλλεται, εἴτε ἐφ' ἅπαξ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην τῆς ἐγκρίσεως διὰ γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ δημοσίου ταμείου, εἴτε τμηματικῶς ἐντὸς ἐξ μηνῶν, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν διακήρυξιν ἔχει περιληφθῇ ὁ ὅρος τμηματικῆς καταβολῆς καὶ ἔχει καθορισθῇ ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ προθεσμία καταβολῆς τῶν δόσεων. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς τμηματικῆς καταβολῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως καταβάλλει διὰ τακτικοῦ γραμματίου εἰσπράξεως τοῦ δημοσίου ταμείου τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀξίας τῶν ἐκποιηθέντων, διὰ δὲ τὰ ὑπόλοιπα δύο τρίτα προσκομίζει ἰσόποσον ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης τραπεζίτης, ἐγγυωμένης τὴν καταβολὴν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τοῦ ποσοῦ ἐκάστης δόσεως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ πωλητηρίῳ ὀριζομένης προθεσμίας ἐξοφλήσεως τῶν. Μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου ὁ ἀγοραστὴς παραλαμβάνει τὰ προϊόντα κατὰ τὰ ἐν αὐτῷ ὀριζόμενα.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 139.

Διάθεσις δασικῶν προϊόντων διὰ πολυετῶν μισθώσεων.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 121 καὶ 122 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ προκαίμενον περὶ διαθέσεως ἐτοιμῶν δασικῶν προϊόντων ἐκ τῆς ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐνεργουμένης ἐκμεταλλεύσεως δασῶν καὶ διὰ παράδοσιν αὐτῶν κατ' ἴσα ἢ ἄνισα ποσὰ κατὰ τὰ ἐν τῇ διακηρύξει τῆς δημοπρασίας λεπτομερῶς καθοριζόμενα. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ κατὰ μονάδα τίμημα ἀναπροσαρμόζεται ὡς ἐν ἄρθρῳ 122 καθορίζεται.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον πολυετὴς σύμβασις διαθέσεως ἐτοιμῶν δασικῶν προϊόντων τῆς κρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως δασῶν δύναται νὰ λυθῇ μονομερῶς, δι' οἰονδήποτε λόγον, κατόπιν προτάσεως τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου χωρὶς ἐκ τῆς διαλύσεως ταύτης τῆς συμβάσεως νὰ γεννᾶται ὑπὲρ τοῦ ἀναδόχου δικαίωμα ἀποζημιώσεως. Ἐκδικώτερον μεταξὺ τῶν λόγων τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως δύναται νὰ εἴναι καὶ οἱ ἐξῆς:

α) Ἀδυναμία συνεχίσεως τῆς ἀπολήψεως τῶν διατεθέντων προϊόντων ἄνευ βλάβης τοῦ δάσους, διαπιστωμένη δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ ὀφειλομένη, εἴτε εἰς ἐσφαλμένην πρόβλεψιν καὶ ἐκτίμησιν τῆς διὰ τὸ δάσος ἐγκεκριμένης δασοπονικῆς μελέτης ἢ ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἔκτασιν, τὸ ξυλῶδες ἀπόθεμα, τὸ λῆμμα, τὴν μέθοδον καὶ τὸν χρόνον ἀναγεννήσεως τοῦ δάσους κλπ., εἴτε εἰς ἐπελθούσαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τῆς συμβάσεως καταστροφὴν ἢ σημαντικὴν φθορὰν τοῦ δάσους συνεπείᾳ πυρκαϊᾶς, προσβολῆς ἐντόμων, μυκήτων κλπ. ἢ ἐκ λαθραίας ὑλοτομίας ἢ ἄλλης ἀπροβλέπτου αἰτίας.

β) Ἀδυναμία πραγματοποιήσεως τῶν ὑλοτομιῶν καὶ τῆς μετατοπίσεως τῶν προϊόντων εἰς τοὺς τόπους παραδόσεως ἐκ λόγων ἀνωτέρας βίας ἢ ἀπροβλέπτων.

γ) Διακοπή, συνεπείᾳ νόμου, τῆς περαιτέρω ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀπ' εὐθείας ἐκμεταλλεύσεως τῶν δημοσίων δασῶν, εἰς τὰ ὅποια ἀφορᾷ ἡ σύμβασις.

ΤΜΗΜΑ Γ'

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ

Κεφάλαιον Α'

Γενικαὶ διατάξεις—Δασοπονικαὶ μελέται.

Ἄρθρον 140.

Δασοπολιτικὴ ἐπιτήρησις.

Τὸ Κράτος ἀσκήϊ ἐπιτήρησιν ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασοπο-
νιῶν κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 62 παρ. 1 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 141.

Δασοπονικαὶ μελέται μὴ δημοσίων δασῶν.

1. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 63 δασοπονικὰ σχέδια καὶ ἐκθέ-
σεις ὡς καὶ οἱ πίνακες ὑλοτομίας διὰ ποσὴν μείζον τῶν 1000
κυβικῶν μέτρων ξυλῶδους ὄγκου τῶν μὴ δημοσίων δασῶν
καταρτίζονται ὑπὸ δασολόγων τῇ μερίμνῃ καὶ δαπάνῃ τῶν δα-
σκοκτῆμονων (ἰδιοκτητῶν ἢ διακατόχων). Οἱ μέχρι τῶν 1000
κυβικῶν μέτρων πίνακες ὑλοτομίας καταρτίζονται ὑπὸ τῶν δα-
σκοκτῆμονων. Αἱ δασικαὶ ἀστυνομικαὶ διατάξεις ἐκδίδονται ὑπὸ
τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 66 ὁριζόμενα.

2. Τὰ δασοπονικὰ σχέδια, ἐκθέσεις καὶ πίνακες ὑλοτομίας
τῶν μὴ δημοσίων δασῶν τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν μετ' ἐπαλήθευ-
σιν καὶ θεώρησιν ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ περιφερεια-
κοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ ἐγκρίσιν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωρ-
γίας, προκειμένου δὲ περὶ δασοπονικῶν σχεδίων καὶ ἐκθέσεων
ἀπαιτεῖται προσέτι καὶ συμφωνος γνωμοδότησις τοῦ Τεχνικοῦ
Συμβουλίου Δασῶν.

3. Τὰ τῆς καταρτίσεως δασοπονικῶν σχεδίων, ἐκθέσεων
καὶ πινάκων ὑλοτομίας, τὰ τῆς ἀναλύσεως καὶ μελέτης τῶν
συντελεστῶν τῆς δασοπονίας ὡς καὶ ἡ μέθοδος διαχειρίσεως
καὶ τρόπος ὑλοτομίας, διὰ τὰ καὶ ἕκαστα τὸ δάσος ἀπαρτί-
ζοντα δασικὰ εἶδη, καθορίζονται ἐκάστοτε διὰ διαταγμάτων.

4. Ἡ διαχείρισις μὴ δημοσίων δασῶν περιλαμβανομένων εἰς
δασικὰ συμπλέγματα, διὰ τὰ ὅποια καταρτίζονται δασοπονικὰ
σχέδια ἢ ἐκθέσεις ὑπὸ δασοτεχνικῶν συνεργειῶν τῆς δημοσίας
ὑπηρεσίας, δύναται νὰ ἐνεργῇται ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεων καταρ-
τιζομένων ὑπὸ τῶν συνεργειῶν τούτων, ἕκαστον δὲ δασοκτῆμο-
να θαρρύνει τὸ μέρος τῆς καταβληθείσης διὰ τὴν σύνταξιν τῆς
ὅλης μελέτης δαπάνης, τὸ ἀναλογεῖν εἰς τὴν ἔκτασιν τῶν δα-
σῶν του εἰσπραττόμενον, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, καὶ διοικη-
τικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις,
κατόπιν ἐκκαθαρίσεως τῶν βαρυνουσῶν ἕκαστον δασοκτῆμονα
δαπανῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

5. Αἱ δασοπονικαὶ μελέται τῶν μὴ δημοσίων δασῶν συντά-
σσονται, ἐγκρίνονται καὶ ἰσχύουν κατὰ ἰδιοκτησίας ἢ συνιδιο-
κτησίας ἐξ ἀδιαίρετου. Ἐν ἀντίτυπον τῶν εἰς πενταπλὺν
ὑποβαλλομένων δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων ἢ πινάκων
ὑλοτομίας, ἀρμοδίως ἐγκριθέντων, κοινοποιεῖται ὑπὸ τοῦ ἀρμο-
δίου δασάρχου πρὸς τὸν ὑποβαλόντα αὐτὸ δασοκτῆμονα.

6. Δασοκτῆμονες διηρημένων δασῶν, ἀποτελούντων ἐν
σύνολῳ καὶ οὐχὶ κατὰ μέρος διαχειριστικὴν μονάδα, ὑποχρεού-
νται νὰ δεχθῶν, ὅπως τὸ εἰς αὐτοὺς ἀνήκον ἢ τὸ ὑπ' αὐτῶν
διακατεχόμενον τμήμα ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἐνδεικνυομένην τεχνι-
κὴν διαχείρισιν τοῦ ὅλου δάσους, θεωρούμενον ὡς ἀναπόσπα-
στον αὐτοῦ μέρος ἀπὸ ἀπόψεως τεχνικῆς διαχειρίσεως. Τὴν
ἐνίαιαν διαχείρισιν τῶν ἐν λόγῳ δασῶν ἀποφασίζει ὁ Ὑπουρ-
γὸς Γεωργίας μετὰ γνώμην τῶν ἀρμοδίων δασάρχου καὶ
περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ὡς καὶ γνωμοδότησιν τοῦ Τε-
χνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν.

7. Ἀποφασισθείσης τῆς ἐνίαιας διαχειρίσεως τοῦ δάσους,
ἡ κάρπωσις τῶν ἐπὶ μέρος ἰδιοκτησιῶν ἐνεργεῖται κατὰ τρό-
πον, χρόνον καὶ χρόνον, συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῇ οἰκείᾳ με-
λέτῃ καθοριζόμενα.

8. Προκειμένου περὶ μονοτοῦς καρπώσεως, ὁ χρόνος πρα-
γματοποιήσεως τῆς ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας ἀπο-
λήψεως ἢ ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἰδιοκτητῆτος εἰς τὴν
ὑλοτομίαν καὶ λήγει μετὰ ἐν ἔτος. Προκειμένου περὶ καρπώ-
σεων, τῶν ὁποίων ἡ πραγματοποιήσις προβλέπεται εἰς πλείονα
ἔτη, ὁ χρόνος πραγματοποιήσεως ἀρχεται ὡς ἀνωτέρω καὶ
λήγει μετὰ τὴν παρέλευσιν τοῦ καθωρισμένου χρόνου πραγμα-
τοποιήσεως τῶν. Εἰς ἃς ὅμως περιπτώσεις ἡ ἐναρξίς τῆς
καρπώσεως δὲν ἐγένετο ἐγκαίρως, ὁ χρόνος πραγματοποιήσεως
ταύτης μετατίθεται ἀναλόγως, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει οὐχὶ
τέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ καθωρισμένου χρόνου.

Ἄρθρον 142.

Παράτασις χρόνου καρπώσεως μὴ δημοσίων δασῶν.

1. Παράτασις τοῦ ἀρχικῶς ἐπὶ τῇ βάσει δασοπονικῶν με-
λετῶν ἢ πινάκων ὑλοτομίας ἢ εἰδικῶν διαταγῶν ἐγκριθέντος
χρόνου καρπώσεως εἰς μὴ δημόσια δάση δύναται νὰ χορηγηθῇ
ὑπὸ τῆς καθορισθείσης τὸν χρόνον τούτον ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἐπὶ
τῇ αἰτήσῃ τοῦ δασοκτῆμονος ἐφ' ὅσον δὲν ἤρχισεν ἡ πραγματο-
ποίησις τῆς καρπώσεως. Ἐὰν ἔλαβον χώραν ἔκτακτα γεγο-
νότα, ὡς πυρκαϊαί, ἀνεμοθλασίαι, χιονοθλασίαι, ἀποξηράν-
σεις καὶ παρόμοιαι ἐμφανίσεις θεομηνιῶν ἢ λαθροῦλοτομίαι,
μεταβάλλοντα τὴν σύνθεσιν τοῦ δάσους, δὲν χορηγεῖται παρά-
τασις ἀλλ' ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρ-
θρου 64.

2. Ἐφ' ὅσον ἤρχισεν ἡ πραγματοποιήσις τῆς καρπώσεως, δέ-
νεται νὰ χορηγηθῇ παράτασις τοῦ καθορισθέντος χρόνου, πέ-
ραν τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ προ-
βλεπομένου, κατόπιν αἰτήσεως τοῦ δασοκτῆμονος ἢ τοῦ μισθώ-
τοῦ τῇ συγκαταθέσει τοῦ δασοκτῆμονος.

3. Προκειμένου περὶ δασῶν ἀνηκόντων εἰς δῆμους ἢ κοι-
νότητας ὡς καὶ συνεταιρικῶν δασῶν, διὰ τὰ ὅποια ἔχει συστα-
θῇ συνεταιρισμὸς ἰδιοκτησίας, διὰ τὴν κατὰ τὰς προηγουμένας
παραγράφους χορήγησιν παρατάσεως ἀπαιτεῖται πρὸτασις τοῦ
ἀρμοδίου δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἐγκρινομένη ὑπὸ
τοῦ νομάρχου ἢ αἰτήσις τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συν-
εταιρισμοῦ.

4. Ἡ παράτασις αὕτη δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζων τοῦ
ἔτους, προκειμένου περὶ καρπώσεων τῶν ὁποίων ἡ πραγματο-
ποίησις προβλέπεται εἰς ἐν διαχειριστικὸν ἔτος. Προκειμένου
περὶ καρπώσεων, τῶν ὁποίων ἡ πραγματοποιήσις προβλέπεται
εἰς πλείονα τοῦ ἐνὸς διαχειριστικῶν ἔτη, ἡ παράτασις δύναται
νὰ εἶναι μέχρι δύο ἐτῶν. Ἡ παράτασις χορηγεῖται ὑπὸ τὰς
προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 125.

Ἄρθρον 143.

Δασολόγοι συντάσσοντες δασοπονικὰς μελέτας
μὴ δημοσίων δασῶν.

1. Οἱ δασοκτῆμονες μὴ δημοσίων δασῶν ἐκτάσεως 100 ἑκτα-
ρίων καὶ ὀνὸ καὶ ἐτησίῳ λήμματος τοῦλάχιστον 200 κυβι-
κῶν μέτρων ξυλῶδους ὄγκου ὀφείλουν, πρὸς διαχείρισιν καὶ
ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν τῶν, νὰ συντάσσον διὰ δασολόγων
ἰδιωτῶν τοῦλάχιστον δασοπονικὴν ἔκθεσιν.

2. Ἰδιῶται δασολόγοι, ἀπόφοιτοι δασολογικῶν σχολῶν τῆς
ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς δικαιούνται νὰ συντάσσον δασοπονικὰ
σχέδια, ἐκθέσεις καὶ πίνακες ὑλοτομίας μὴ δημοσίων δασῶν,
ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἀδείαν ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος, ἐκδιδομένην
κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ
Γεωργίας.

3. Ἡ τοιαύτη ἀδεία ἀνακαλεῖται, ἐφ' ὅρισμένον χρονικὸν
διάστημα παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐφ' ὅσον αἱ καταρ-
τιζόμεναι ὑπὸ τούτων δασοπονικαὶ μελέται ἀπορρίπτονται, καὶ
δὴ κατ' ἐπανάληψιν, ὡς ἀντιεπιστημονικῶς, ἀτέχνως, πλημ-
μελῶς ἢ ἀνακριδῶς καταρτισθείσαι καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει
ἐφ' ὅσον αὐταὶ δὲν συντάσσονται κατὰ τὰς καίμενας διατάξεις
νόμων καὶ διαταγμάτων καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου
Γεωργίας.

4. Τὸ παρεχόμενον εἰς τοὺς ὡς ἄνω ἰδιώτας δασολόγους, κατώτατον ὅριον ἀμοιβῆς κατὰ μονάδα ἐπιφανείας διαχειριζομένου δάσους καὶ κατὰ διαχειριστικὴν κλάσιν καὶ εἶδος ἐργασίας, ἢτοι διὰ τοπογράφειν, κατάρτισιν πρωτοτύπου, προχείρου καὶ ἐν μεγεθύνσει διαγράμματος, εἰδικὴν περιγραφὴν τῶν συστάδων, λήψιν δοκιμαστικῶν ἐπιφανειῶν, ἀνάλυσιν κορμεῦ κλπ., ὡς καὶ ἡ ἀμοιβὴ τούτων διὰ τὸν διατεθέντα ὑπ' αὐτῶν χρόνον πρὸς χορήγησιν τεχνικῆς συμβουλῆς, δι' ἐπίσκεψιν ἐκτὸς τῆς ἔδρας τοῦ γραφείου των, ἐνεργεῖαν πραγματογνωμοσύνης καὶ ἐκτίμησιν ἀξίας δάσους, καθορίζονται διὰ διαταγμάτων.

5. Εἰς ὧς περιπτώσεις ὁ δασοκτήμων ἢ ὁ ἐνοικιστὴς τοῦ δάσους, ὁ ἀναδέσας εἰς ἰδιωτὴν δασολόγον τὴν κατάρτισιν τῆς δασοπονικῆς μελέτης, πραγματογνωμοσύνης κλπ. ἀρνεῖται ἢ δυστροπεῖ εἰς τὴν καταβολὴν συμφωνηθείσης ἀμοιβῆς, δύναται ὁ δικαιούχος δασολόγος νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰσπράξιν ταύτης διὰ πέντε δικαιοματῶν του, συζητουμένου κατὰ τὴν εἰδικὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 722 ἕως 725 τοῦ κώδικος πολιτικῆς δικονομίας (ἀ.ν. 44) 1967) ἐνώπιον τοῦ μονομελοῦς πρωτοδικείου τῆς περιφέρειας, ἐν ἣ καίτοι τὸ δάσος, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν περὶ εἰσπράξεις δικηγορικῶν ἀμοιβῶν ἰσχυόντων. Ἡ ἐπὶ τοῦ πίνακος δικαιωμάτων ἀπόφασις ὑπόκειται μόνον εἰς ἔφεσιν.

6. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δασολόγους δημοσίους ὑπαλλήλους ἢ σύνταξις δασοπονικῶν μελετῶν μὴ δημοσίων δασῶν, ἐξαιρουμένων τῶν δασῶν τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Κεφαλληνίας, τῶν κοινοτήτων Θάσου καὶ ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

7. Εἰς τοὺς δασολόγους δημοσίους ὑπαλλήλους, τοὺς συντάσσοντας τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιτρεπομένης δασοπονικῆς μελέτης μὴ δημοσίου δάσους, καταβάλλονται παρὰ τῶν οἰκείων δασοκτημόνων τὰ διὰ τούτους προβλεπόμενα κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ὁδοιπορικὰ ἔξοδα καὶ αἱ ἡμερησίου ἀποζημιώσεις καὶ ἐπιπροσδότης ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη διὰ τὴν κατάρτισιν τῶν μελετῶν τούτων (ἐργαστικά, χαρτογραφήσεις, σχεδιάσεις, δακτυλογράφησεις κλπ.) ἐκκαθαριζομένη κατὰ τὴν ἐγκρίσιν τῆς μελέτης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Β'

Δάση κοινωφελῶν προσώπων, δῆμων, κοινοτήτων, ἀνταλλαξίμου περιουσίας κλπ.

*Α ρ θ ρ ο ν 144.

Διοικήσεις καὶ διαχειρίσεις δασῶν τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Κεφαλληνίας.

1. Τὰ ἐν Κεφαλληνίᾳ δάση, μερικῶς δασοσκεπείς ἐκτάσεις καὶ χορτολιβάδα τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν πάσης φύσεως κεφαλαίων, ὀνομαζόμενα κατωτέρω δασικὴ περιουσία τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων Κεφαλληνίας ὑπάγονται ὑπὸ τὴν δασοπολιτικὴν ἐπιτήρησιν, διοίκησιν καὶ διαχείρισιν τοῦ Κράτους, κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὰς ἐπομένους παραγράφους.

2. Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δασικῆς περιουσίας, ὡς ἡ κατάρτισις δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκδόσεων καὶ πινάκων ὕλοτομίας, καὶ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν ἐνεργεῖται ἐπ' ὀνόματι τοῦ δασοκτήμονος ὑπὸ τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τοῦ Νομοῦ Κεφαλληνίας, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ δημοσίων δασῶν ὑπὸ τὴν ἐλεγχον τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ τῶν ὑπ' αὐτὸν δασικῶν ὀργάνων. Εἰς τὴν σύνθεσιν τοῦ Ταμείου τούτου μετέχει ὡς μέλος καὶ ἀντιπρόσωπος τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας, ὀριζόμενος παρ' αὐτῶν.

3. Ἡ ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δασάρχου ἐκμετάλλευσις τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας περιλαμβάνει πᾶν ἔργον ρίψεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως ἢ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων, ἀναδασώσεως, κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως δασικῶν ὁδῶν καὶ δασικῶν ἐν γένει μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, δα-

σικῶν ἐργοστασίων καὶ κτιρίων, τὴν ἀγορὰν καὶ συντήρησιν μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας, ὡς καὶ τὰς μισθώσεις ἢ ἐκμεταλλεύσεις κτιρίων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων καρπώσεως.

4. Αἱ δημοπρασίαι πρὸς ἐκμίσθωσιν καὶ ἐμπορίαν ἀντικειμένων καρπώσεως τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας δύναται νὰ ἐνεργεῖται καὶ ἐπικυροῦνται κατὰ τὰ λεπτομερέστερον καθοριζόμενα διὰ διατάγματος, μέχρι δὲ ἐκδόσεως τούτου, κατὰ τὰς διατάξεις τὰς διατελούσας τὰ δημοσία δάση.

5. Τὸ Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν Νομοῦ Κεφαλληνίας εἰσπράττει ἀπάσας τὰς προσόδους ἐκ τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας ὡς καὶ τὰς λοιπὰς ἐκ δωρεῶν, κληροδοτημάτων καὶ παρομοίας προσλεύσεως ὑπὲρ ἀναδασώσεων καὶ παρομοίων σκοπῶν προσόδους, ἐπιμελεῖα δὲ τοῦ δασάρχου φροντίζει περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων βελτιώσεως, ἀναδασώσεων καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῆς δασικῆς περιουσίας. Χρηματικαὶ πιστώσεις, διατιθέμεναι τυχόν ὑπὸ τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἢ ἄλλων κοινωφελῶν νομικῶν προσώπων Κεφαλληνίας εἰς τὸ ὡς ἄνω Ταμεῖον διὰ σκοποῦς ἀναδασώσεων, δύναται νὰ χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἀναδασώσεις καὶ εἰς ἄλλας περιοχὰς τῆς νήσου Κεφαλληνίας.

6. Τὸ περίσσευμα τῶν χρηματικῶν προσόδων ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ὡς ἄνω δασικῆς περιουσίας, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων:

α) Ρίψεως, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως καὶ μεταφορᾶς τῶν παραγομένων δασικῶν προϊόντων. β) Δασικῆς κτιριακῆς ἢ ἄλλης φύσεως βελτιώσεως, ἰδίᾳ ἀναδασώσεως, μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, ἀνεγέρσεως δασικῶν κτιρίων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας καὶ γ) Τῶν ἐξόδων ἀμοιβῆς τῶν ἀναγκασιούτων δασικῶν ὀργάνων, διαβιβάζεται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας.

7. Προκειμένου περὶ ἀπολήψεως προϊόντων ἐκ τῶν δασῶν τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας ὑπὸ τῶν περιόκων πληθυσμῶν καθ' ἀπάσας τὰς περιπτώσεις, καθ' ὧς καὶ ἐκ τῶν δημοσίων δασῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἐπιτρέπεται αὕτη ἀτελῶς, δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια ἀπολήψεως τοῦ διαχειριζομένου τὰ δάση ταῦτα Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν Νομοῦ Κεφαλληνίας. Ἐπίσης δὲν ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ ὡς ἄνω Ταμείου διὰ τὴν ἐσοκὴν τῶν ζώων, πλὴν τῶν αἰγῶν, περιόκων πληθυσμῶν, ἢ ὑποία εἶναι ἐλευθέρᾳ, ἐσ' ὅσον ἀστυνομικὴ διάταξις δὲν ἀπαγορεύει ταύτην καὶ ἡ ἐσοκὴ ἐπὶ τῶν δασῶν τούτων δὲν ἐνοικιάζεται ὑπὸ τοῦ δασοκτήμονος μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5263 τῆς 4) 10.8. 1981 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν νόμων 4173) 1929 (περὶ δασικοῦ κώδικος) καὶ 4687) 1930 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 (περὶ δασικοῦ κώδικος).

*Α ρ θ ρ ο ν 145.

Διοικήσεις καὶ διαχειρίσεις δασῶν κοινοτήτων Θάσου.

1. Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τῶν δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβαδίων, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν κεφαλαίων πάσης φύσεως, τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς κοινότητας τῆς νήσου Θάσου καὶ ὀνομαζόμενα κατωτέρω «δασικὴ περιουσία κοινοτήτων Θάσου» ἐνεργεῖται διὰ λογαριασμῶν τῶν δασοκτημόνων κοινοτήτων παρὰ τοῦ νομικοῦ προσώπου τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων Θάσου (Σ.Κ.Θ.), ὡς προβλέπεται διὰ τοῦ νόμου 3866) τῆς 2) 9.2.1929 (περὶ κυρώσεως τοῦ ν.δ. τῆς 13 Νοεμβρίου 1927) «περὶ κυρώσεως τοῦ ν.δ. τῆς 21ης Ἀπριλίου 1926» (περὶ συστάσεως συνδέσμου κοινοτήτων Θάσου) καὶ ὡς διὰ τοῦ παρόντος κώδικος τροποποιεῖται.

2. Προκειμένου περὶ ἐκτελέσεως τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιδιωκόμενου σκοποῦ:

α) Εἰς τὸ συμβούλιον τοῦ συνδέσμου μετέχουν μετὰ φήσου ὁ δασάρχης Θάσου, ὅστις εἶναι καὶ ὁ τεχνικὸς σύμβουλος, καὶ ὁ εἰρηνοδίκης Θάσου.

6) Ἡ διοικούσα ἐπιτροπὴ τοῦ συνδέσμου εἶναι θμελὴς, ἀποτελούμενη ἐκ τριῶν μελῶν, ἐκλεγομένων μεταξὺ τῶν παρὰ τῇ συμβουλίᾳ τοῦ συνδέσμου ἐκπροσώπων τῶν δασοκτημόνων κοινοτήτων ὁδοῦ, ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν ὁδοῦ ἐκλεγομένου παρὰ τῶν δασικῶν συνεταιρισμῶν καὶ τῶν δασάρχων καὶ εἰρηνοδίκου ὁδοῦ.

γ) Διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια συμβουλίου καὶ διοικουσίας ἐπιτροπῆς ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 5—11 τοῦ ἀνω νόμου 3866) 1929, καὶ ὁ μέρους δὲν τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος κώδικος.

δ) Αἱ ἐκ τῆς δασικῆς περιουσίας κοινοτήτων ὁδοῦ πρόσδοι τοῦ συνδέσμου ἀποτελοῦν κεφάλαιον διακεκριμένης διαχειρίσεως περιλαμβανόμενα ἐν εἰδικῷ παραρτήματι τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ συνδέσμου.

8. Ὁ Σ.Κ.Θ. ἐν τῇ διοικήσει καὶ διαχειρίσει τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν κοινοτήτων ὁδοῦ μεριμνᾷ διὰ τὴν κατάρτισιν δασοπονικῶν σχεδίων ἢ ἐκθέσεων καὶ πινάκων ὑλοτομίας, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῶν, καθορίζει τὰ τῆς διαδόσεως τῶν καρπώσεων, καταρτίζει τοὺς ὅρους διακηρύξεως, ἐνεργεῖ τὰς δημοπρασίας, ἐγκρίνει ἢ ἀκυροῖ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν καὶ γενικώτερον μεριμνᾷ διὰ τὴν ἐπιμελεστέραν ἐκμετάλλευσιν τῆς τοιαύτης περιουσίας.

4. Αἱ ἐκ τῆς δασικῆς περιουσίας τῶν κοινοτήτων πρόσδοι, μετὰ τὴν παρακράτησιν ἐκ τούτων ποσοστοῦ, παρὰ τοῦ συνδέσμου καθοριζομένου, διὰ τὴν διοίκησιν, διαχείρισιν καὶ τὴν ἐκτέλεσιν, ἐξυπηρέτησιν ἢ συντήρησιν ἔργων βελτιώσεως τῆς δασικῆς περιουσίας, περιέρχονται κατ' ἀναλογίαν τῶν γενομένων εἰς τὰ κατ' ἑκάστα δάση καρπώσεων, εἰς τὰς δασοκτημονίας κοινοτήτας.

5. Ὁ δασάρχης ὁδοῦ καταρτίζει τὰ δασοπονικὰ σχέδια, ἐκθέσεις καὶ πίνακες ὑλοτομίας τῶν κοινοτικῶν δασῶν ὁδοῦ, ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ δημοσίων δασῶν, παρέχει δὲ καὶ πᾶσαν τεχνικὴν καθοδήγησιν καὶ συμβουλὴν εἰς τὸν σύνδεσμον κοινοτήτων.

6. Ἀποφάσει τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων ὁδοῦ καὶ ἐγκρίσει τοῦ νομάρχου δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς τὸν δασάρχην ὁδοῦ δι' αὐτεπιστάσεως ἢ ἐκμετάλλευσιν τῶν κοινοτικῶν δασῶν καὶ γενικῶς ἢ ἐκτέλεσιν δασικῶν ἔργων, ἤτοι ἐργασιῶν ρύθμισης, διαμορφώσεως, μετατοπίσεως ἢ μεταφορᾶς δασικῶν προϊόντων, ἀναδασώσεων, κατασκευῆς ἢ συντηρήσεως δασικῶν ὁδῶν καὶ δασικῶν ἐν γένει μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, δασικῶν ἐργοστασίων κατεργασίας ξυλείας, κτιρίων, ἢ ἀγορᾶ καὶ συντήρησις μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας, κατ' ἀναλογίαν τῶν ἀντιστοίχων διατάξεων τῶν διαποσθῶν τὰ δημόσια δάση ἢ κατὰ τὰ ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεων ἢ κανονισμῶν, ἐκδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Συνδέσμου Κοινοτήτων ὁδοῦ παρὰ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν καὶ δημοσιευμένων εἰς τὴν ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

7. Διὰ διατάγματος καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

8. Διὰ διαταγμάτων, ἐκδομένων ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν, δύναται αἱ διατάξεις τῶν παρ. 1—7 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ νὰ ἐπεκτείνωνται καὶ εἰς ἑταρα παρόμοια κοινοτικά δάση τῆς Χώρας καὶ νὰ ρυθμίζωνται αἱ σχετικαὶ λεπτομέρειαι.

Ἄρθρον 146.

Δασοπολιτικὴ ἐπιτήρησις καὶ διάδοσις καὶ πόσεως δασῶν δῆμων, κοινοτήτων, ἀνταλλαξίμου περιουσίας, κλπ.

1. Ἡ δασοπολιτικὴ ἐπιτήρησις τοῦ Κράτους ἐπὶ δασοπονίᾳ καὶ ἐκμετάλλευσιν εἰς δάση, μερικῶς δασοσκεπείς ἐκτάσεις καὶ μὴ πεδινὰ χορτολιβάδα, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν πάσης φύσεως δασικῶν κεφαλαίων, ἀνήκοντα εἰς δῆμους, κοινότητες, μονὰς ἢ Ὁργανισμὸν Διαχειρίσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας, κοινωφελῇ ἐν γένει πρόσωπα ἢ ἱδρύματα, ἀνταλλαξίμου περιουσίαν καὶ συνεταιρικὰ τῆς ὁδοῦ τῶν κατοίκων συνουσιασμοῦ τινος ἢ χωρίου, δύναται νὰ ἀσκήται, κατ' ἀνάλογον ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 144, τῶν ἰσχυρῶν ὡς πρὸς τὴν δασικὴν περιουσίαν τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστη-

μάτων τῆς Κεφαλῆς. Διατάγματα, ἐκάστοτε ἐκδιδόμενα, θέλουσιν καθορίζειν τὰ ὡς ἀνω δάση, τὴν ἔδραν τοῦ ἀσκούτος τὴν δασοπολιτικὴν ἐπιτήρησιν δασάρχου, ὡς καὶ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὰ προσόντα τῶν ὑπ' αὐτὸν δασικῶν ὁργάνων. Προκειμένου περὶ δασῶν ἀνήκοντων εἰς δῆμους ἢ κοινότητας, τὰ διατάγματα ἐκδίδονται ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν.

2. Ὡς μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμεῖου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τοῦ νομοῦ, εἰς τὰ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 144 καὶ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀρμόδια Ταμεῖα Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, μετέχει εἰς ἀντιπρόσωπος τοῦ οἰκείου δασοκτημόνος, προκειμένου μόνον περὶ ζητημάτων ἀφορώντων εἰς τὰ δάση καὶ τὰς μερικῶς δασοσκεπείς ἐκτάσεις τοῦ δασοκτημόνος τούτου.

3. Ὡς πρὸς τὴν διάδοσιν τῆς καρπώσεως δασικῶν προϊόντων ἐξ ἀνταλλαξίμων, δημοτικῶν, κοινοτικῶν ἢ μοναστηριακῶν δασῶν ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 119.

Ἄρθρον 147.

Διαχείρισις δασῶν δῆμων καὶ κοινοτήτων.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δασῶν καὶ δασικῶν περισχῶν ἐνεργεῖται, κατὰ τὸν παρόντα κώδικα, ὑπὸ τῶν οἰκείων δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν συμβουλίων, ἢ δὲ ἐκμισθώσεως διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἐπὶ τῇ ἐάσει ἐγκειμένου δασοπονικοῦ σχεδίου ἢ ἐκθέσεως ἢ πίνακος ὑλοτομίας.

2. Προκειμένου περὶ δασικῶν συνεταιρισμῶν ἐργασίας, τὸν ὁποῖον ἅπαντα τὰ μέλη εἶναι κάτοικοι τοῦ ἰδιοκτητοῦ τοῦ δάσους δῆμου ἢ κοινότητος, ἢ πρὸς αὐτοὺς ἐκμισθώσεως τοῦ δικαιοῦματος ἐκμετάλλευσιν τοῦ δάσους ἐπιτρέπεται ἀπ' εὐθείας καὶ ἀνευ δημοπρασίας ἐπὶ ἐν ἑτος, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου, ἐκδιδόμενης μετὰ γνώμην ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τῆς νομαρχίας, τοῦ προϊσταμένου τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τοῦ νομοῦ, ὡς καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς οἰκονομικῆς ἐφορίας τῆς ἐδορας τοῦ νομοῦ, ὁριζομένου τοῦ τελευταίου τούτου ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἐν περιπτώσει πλειόνων ἐφοριῶν ἐν τῇ ἐδορᾷ του. Ἡ ἀπόφασις τοῦ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ συμβουλίου χρήζει τῆς ἐγκρίσεως τοῦ νομάρχου.

3. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν παραχώρησις ὑπὸ τὸν μισθώσαντος συνεταιρισμὸν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαιοῦματος ἐκμετάλλευσιν, θεωρουμένης αὐτοδικαίως ἀκύρου τῆς τοιαύτης παραχωρήσεως. Οἱ παραβιάται τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἴσης τοῦλάχιστον πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τῆς ἀξίας τοῦ λήμματος ἢ φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτῶν ἢ καὶ ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 135 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν συνεταιρισμῶν ἐργασίας τῆς περιπτώσεως τῆς ἀνωτέρου 2 παραγράφου.

Ἄρθρον 148.

Ἐκποίησης μοναστηριακῶν δασῶν.

1. Ἐκτάσεις μονῶν κηρυχθεῖσαι ἀναδασώται, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 191 παρ. 4, ὡς καὶ δάση, δασικά ἐδάφη καὶ δασικά ἐκτάσεις τῶν μονῶν, ὑπαχθεῖσαι εἰς τὴν διατηρητέαν ἢ τὴν ρευστοποιητέαν περιουσίαν αὐτῶν, δύναται τὼν κατὰ τὸ ἀρθρον 8 τοῦ νόμου 4684 τῆς 9) 10.5.1930 (περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ συγχωνεύσεως τῶν μικρῶν Μονῶν) ἐκδοθέντων διαταγμάτων, ἐκποιεῖνται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων καὶ Γεωργίας, ἐκδιδόμενης μετὰ σύμφωνον γνώμην πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐκ τῶν ἀρμόδιων περιφερειακῶν διευθυντῶν δασῶν καὶ ἐπιθεωρητῶν γεωργίας, ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ἀντιπροσώπου τῆς Διευθύνσεως Δημοσίων Κτημάτων καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ὁργανισμοῦ Διοικήσεως Ἐκκλησιαστικῆς Περιουσίας (ΟΔΠ).

2. Προκειμένης εκποίησης των άνω εκτάσεων, τὸ Δημόσιον προτιμάται ἐπὶ ἴσους ὁροις ὡς ἀγοραστῆς, δηλοῦν εἰς τὸν διοικούντα τὸν Ο.Δ.Ε.Π. ἢ τὴν μονὴν τὴν περὶ τούτου βούλησιν του ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐγκρίσεως, ὑπὸ τὸν παρόντα ὅρον, τὼν πρακτικῶν δημοπρασίας, τὸσον εἰς τὸν τελευταῖον πλειοδότην, ὅσον καὶ εἰς τὸ Δημόσιον.

3. Μοναστηριακὰ δάση, δασικὰ ἐδάφη καὶ ἐν γένει δασικαὶ ἐκτάσεις τῆς ρευστοποιητέας περιουσίας τῶν ἱερῶν μονῶν, τῆς ὑπαγομένης ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., δύνανται νὰ ἐκποιήθωσιν ἢ ὅλα ἢ κατὰ τμήματα διὰ δημοπρασίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., ἄνευ τῶν διατυπώσεων καὶ περιορισμῶν τῶν προηγουμένων παραγράφων, ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἐντελῶς ἀπρόσδοκα ἢ ἢ ἀποδιδόμενη εἰς τὸν Ο.Δ.Ε.Π. ἐξ αὐτῶν καθαρὰ ἐτησίαν πρόσδοκος κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν ἐκ τῶν πάσης φύσεως δασικῶν προϊόντων καὶ χορτονομῆς εἶναι κατωτέρα τῆς προσόδου, τὴν ὁποίαν θὰ εἶχεν ὁ Ο.Δ.Ε.Π. ἐκ τῆς πραγματικῆς ἀξίας τοῦ δάσους εἰς δραχμὰς τοκίζουσας πρὸς 40)ο ἐτησίως.

4. Τὸ Δημόσιον δύνανται νὰ ἀσκήσῃ τὸ ἐκ τῆς παραγράφου 2 δικαίωμα προτιμήσεως διὰ τὴν ἀγορὰν τῶν δασῶν τούτων εἰς τὴν κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον καθοριζομένην πραγματικὴν ἀξίαν, ἐντὸς τριμήνου τὸ πολὺ ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. περὶ τούτου προσκλήσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ὑποχρεουμένου διὰ τὴν διατήρησιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἀγορᾶς ταύτης νὰ καταβάλῃ τὴν ἀξίαν ἐντὸς ἐξαμήνου ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἐμπροθέσου δηλώσεως.

5. Ἡ ἐξεύρεσις τῆς εἰς δραχμὰς πραγματικῆς ἀξίας τῶν δασῶν γίνεται ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκροτουμένης δι' ἐκάστην περιφέρειαν πρωτοδικείου, διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων καὶ Γεωργίας, ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας Γενικοῦ Διευθυντοῦ Δασῶν ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του, ἐνὸς δασολόγου ἰδιώτου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. καὶ τοῦ ἀρχαιότερου τῶν προέδρων τοῦ πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου καίται ἡ ἐκποιήτέα ἐκτασις, ἀναπληρουμένου ὑπὸ νεωτέρου προέδρου ἢ ὑπὸ πρωτοδίκου, ὀριζομένων ἀμεστέρων κατὰ νόμον.

6. Ἡ περὶ τῆς ἀξίας τοῦ δάσους γνωμάτευσις τῆς ἐπιτροπῆς λαμβάνεται κατὰ πλειοψηφίαν καὶ εἶναι ὑποχρεωτική. Ἐὰν περὶ τῆς ἀξίας ἐκδηλωθῶσιν τρεῖς διάφοροι γνώμαι, πρὸς καθορισμὸν αὐτῆς λαμβάνεται ὁ μέσος ὁρος τῶν τριῶν ποσῶν. Ἡ δαπάνη ὀδοποιικῶν ἐξόδων καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν μελῶν αὐτῆς βαρύνει τὸν Ο.Δ.Ε.Π. Ὡς ἀμοιβὴ ἐκάστου μέλους ἐκ τῶν ἐχόντων ὑπαλληλικὴν ἰδιότητα ὀρίζεται ἡμερησίᾳ ἀποζημίωσις ἴση πρὸς τὸ διπλάσιον τοῦ βασικοῦ μισθοῦ του.

7. Τὸ Κεντρικὸν Συμβούλιον τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., δι' ἡτιολογημένων ἀποφάσεων του καθορίζει ἐκάστοτε τὰ μοναστηριακὰ δάση, ἅτινα θεωρεῖ ἀπρόσδοκα ἢ ἡλαττωμένης προσόδου κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς ἀνωτέρω 3 παραγράφου, ὀρίζον τὴν κατὰ τὴν κρίσιν του ἀξίαν ἐκάστου, κατὰ στρέμμα ἢ κατὰ τμήματα ἢ ἐν ὅλῳ. Ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου μετὰ τῶν σχετικῶν στοιχείων ὑποβάλλονται ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Ὁρησκευμάτων, τὰ ὁποῖον ἐπιλαμβάνονται τοῦ καταρτισμοῦ τῶν ἐπιτροπῶν πρὸς ἐκδοσὴν τῶν σχετικῶν γνωματεύσεων.

8. Ἐὰν ἡ ἐκτιμητικὴ ἐπιτροπὴ δὲν καταρτισθῇ ἢ δὲν καταρτισθῇ νομίμως ἢ δὲν ἐκδόσῃ τὴν γνωμάτευσιν τῆς ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς υποβολῆς πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ ὡς ἄνω πρακτικοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ο.Δ.Ε.Π., ἡ γενομένη ὑπὸ τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. ἐκποίησις θεωρεῖται ὀριστική καὶ μὴ ἀμφισβητήσιμος.

9. Αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀ.ν. 1368 τῆς 2)10.9.1938 (περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ διοικήσεως καὶ διαχείρισεως τῆς Ἑκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ τῆς τῶν Μονῶν καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων) γενομέναι ἐκποιήσεις δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων ὡς καὶ δασικῶν ἐδαφῶν, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπεγράφησαν σχετικὰ συμβόλαια ἢ ἐκοινοποιήθησαν πρὸς τοὺς τελευταίους πλειοδότες ἐγκριτικαὶ ἀποφάσεις τοῦ Ο.Δ.Ε.Π. καὶ διὰ τὰς ὁποίας δὲν ἐξηρημάσθῃ ἢ διὰ τὰς εἰς τῆς 1 παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, θεωροῦνται ἔγκυροι.

Ἄρθρον 149.

Διαχείρισις δασῶν τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν ἀνταλλαξίμων δασῶν διενεργεῖται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Διαχειρίσεως Ἀνταλλαξίμων Μουσουλμανικῶν Κτημάτων (Δ.Δ.Α.Μ.Κ.) τηρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος. Αἱ ἀρμόδιαι κατὰ τόπους δασικαὶ ὑπηρεσίαι ὑποχρεοῦνται νὰ συντάσσουσιν τοὺς οἰκείους πίνακας ὑλοτομίας καὶ νὰ παρέχουσιν τὴν ἀναγκαίαν συνδρομὴν τῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν τούτων, εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῆς Δ.Δ.Α.Μ.Κ.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ διάθεσις ἀνταλλαξίμων δασῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῳ 9 παρ. 5 τοῦ ν.δ. 3713 τῆς 28.6)1.7.1957 (περὶ μέτρων ἀφορώντων εἰς τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς ρευστοποιήσεως τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας καὶ τὴν ὁλοκληρώσιν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων) ὀριζόμενα.

Κεφάλαιον Γ'

Δάση συνεταιρικά.

Ἄρθρον 150.

Διαχείρισις δασῶν προερχομένων ἐξ ἀπαλλοτριώσεως.

1. Ἡ ἐκμετάλλευσις καὶ διαχείρισις ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φυομένων παντὸς εἶδους δένδρων, περιλαμβανομένων ἐντὸς τῶν ἐξ ὀριστικῆς κυρωθείσης διανομῆς κοινοχρήστων κατὰ τὸν ἀγροτικὸν κώδικα ἐκτάσεων, ἀνήκει, πρὸ μὲν τῆς εἰς τὴν οἰκίαν κοινότητά μεταβιβάσεως αὐτῶν εἰς τὸν οἰκίον συνεταιρισμὸν ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν (Σ.Α.Α.Κ.), μετὰ δὲ τὴν μεταβίβασιν ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν κοινότητά. Ἡ ἐκχέρωσις τοιούτων ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται μόνον, ἐφ' ὅσον ἤθελε διατεθῇ ἡ πρὸς ἐκχέρωσιν ἔκτασις πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κλήρου τῶν ἀποκατεστημένων κληρῶν ἢ πρὸς ἀποκατάστασιν νέων ἀκτημόνων καὶ πρόκειται περὶ ἐκτάσεων καταλλήλων πρὸς γεωργικὴν καὶ δασοοικονομικὴν καλλιέργειαν κατὰ τὸ ἀρθρον 153.

2. Ἡ πρὸ τῆς κυρώσεως τῆς ὀριστικῆς διανομῆς ἐκμετάλλευσις καὶ διαχείρισις ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φυομένων παντὸς εἶδους δένδρων, παραχωρηθεῖσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ κώδικος εἰς κληρῶνους γηγενεῖς, ὡς καὶ τῶν κοινοχρήστων τοιούτων, ἀνήκει εἰς τοὺς οἰκείους Σ.Α.Α.Κ.

3. Ἡ διαχείρισις καὶ ἐκμετάλλευσις τῶν ἐντὸς τῶν ἀτομικῶν κλήρων δασικῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φυομένων παντὸς εἶδους δένδρων, μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς ὀριστικῆς κατὰ κληρῶνους διανομῆς αὐτῶν, ἀνήκει εἰς τοὺς οἰκείους κληρῶνους γηγενεῖς ἢ πρόσφυγας.

4. Ἡ πρὸ τῆς κυρώσεως τῆς ὀριστικῆς διανομῆς ἐκμετάλλευσις καὶ διαχείρισις τῶν δασικῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 1, ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν φυομένων πάσης φύσεως δένδρων, ἀπαλλοτριωθεῖσιν κατὰ τὸν νόμον 4857 τῆς 18)18.12.1930 (περὶ μεταβιβάσεως εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς Ε.Α. Προσφύγων καὶ συστάσεως ὑποθήκης ὑπὲρ τῆς Διεθνούς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς) ἢ διοικουμένων ἐν γένει ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐθικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ πρὸς ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος ἀτελῶς κατὰ τὰς διαπύσας τὰ δημόσια δάση διατάξεις.

5. Ἡ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ τῆς ὑλοτομίας ἢ ἐκ χερσώσεως ἢ κατ' ἄλλον τρόπον ἐκμεταλλεύσεως τῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω παραγράφων 1 ἕως 3 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ δασικῶν ἐκτάσεων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῶν Σ.Α.Α.Κ. ἢ τῶν κληρῶν γηγενῶν ἢ προσφύγων, ἐπὶ τῇ καταβολῇ δημοσίου δασικοῦ φόρου ὡς ἐπὶ ἰδιωτικοῦ δάσους. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖται καὶ ἡ ὑπὸ τῆς οἰκίας κοινότητος ἀπόληψις δασικῶν

προϊόντων εκ της ύλοτομίας, εκχερσώσεως ή κατ' άλλον τρόπον εκμεταλλεύσεως δασικών εκτάσεων περιελαμβουσών αυτήν κατά κυριότητα, συμφώνως προς τὰς διατάξεις του άγροτικού κώδικος.

6. Δασικά εκτάσεις εξαγορασθείσαι υπό του Δημοσίου, επί τη βάσει του νόμου 4245 της 26.7.18.1929 (περί κυρώσεως του από 23 Μαρτίου 1929 Ν.Δ. περί κυρώσεως των μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας, Ἑλλάδος καὶ Βελγίου καὶ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας συμφωνιών περί εξαγοράς κτημάτων υπηρκτών αὐτών), ὡς οὗτος μεταγενεστέρως ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη, ἐπὶ σκοπῇ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, γηγενῶν ἢ προσφύγων, καὶ μὴ δυνάμεναι νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον γεωργικῆς εκμεταλλεύσεως παραχωροῦνται πρὸς δασικὴν εκμετάλλευσιν εἰς τοὺς ἐπὲρ ὧν ἐξαγορασθῆσαν, συμπηγνυομένους εἰς δασικὸν συνεταιρισμὸν, ἐφ' ὅσον αἱ εκτάσεις αὗται παραμένουν εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου.

* Α ρ ρ ο ν 151.

Διαχείρισις καὶ μίσθωσις συνεταιρικῶν δασῶν.

1. Ἡ πρὸς ἐμπορίαν εκμετάλλευσιν δασῶν ἀνηκόντων κατὰ κυριότητα, νομὴν ἢ περιορισμένα δικαιώματα εἰς συνεταιρισμὸν δασοκτημόνων (κυρίων, νομέων ἢ καρπωτῶν περιουσιμῶν δικαιωμάτων) συνιστῶμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ά.ν. 1627 της 14)18.2.1939 (περί δασικῶν συνεταιρισμῶν), ὡς οὗτος ἐκάστοτε ἰσχύει, ἐνεργεῖται ἐπὶ τῇ βάσει δασοπονικοῦ σχεδίου ἢ ἐκθέσεως ἢ πίνακος ὑλοτομίας, εἴτε κατόπιν δημοπρασίας εἴτε ἄνευ δημοπρασίας δι' αὐτεπιστασίας χρησιμοποίησης ὡς ἐργάτας κυρίως μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ δασοκτημόνων. Ἡ ἄνευ δημοπρασίας ὡς ἄνω εκμετάλλευσιν ἐνεργεῖται, εἴτε δι' ὁμάδος ἐργατῶν δασοκτημόνων εἴτε διὰ συνεταιρισμοῦ ἐργατῶν δασοκτημόνων, εἰς τὰς περιπτώσεις δὲ ταύτας τὸ καταβλητέον ὑπὸ τῆς ὁμάδος ἢ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐργατῶν δασοκτημόνων εἰς τὸν συνεταιρισμὸν δασοκτημόνων μίσθωμα, ἐὰν τὰ δασικά προϊόντα παραλαμβάνῃ δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἢ ὁμάδος ἢ ὁ συνεταιρισμὸς ἐργατῶν δασοκτημόνων, ὡς καὶ ἡ τιμὴ ρίψεως, διαμορφώσεως καὶ μετατοπίσεως τῶν παραγομένων δασικῶν προϊόντων, εἰς ἀς περιπτώσεις τὰ δασικά προϊόντα παραλαμβάνει ὁ συνεταιρισμὸς δασοκτημόνων ἀπὸ τῆς ὁμάδας ἢ τὸν συνεταιρισμὸν ἐργατῶν δασοκτημόνων, καθορίζει ἢ κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον ἐπιτροπῇ, εἰς περίπτωσιν δὲ διαφωνίας ἢ Πανελληνίους Συνομοσπονδία Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δημοπρασία ἐνεργεῖται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἀπαρτιζομένης ἐκ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἢ τοῦ ἀντιποσώπου του, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἰδίου, ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ οἰκείου συνεταιρισμοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἀρμοδίου ἐπόπτου συνεταιρισμῶν ἢ τοῦ ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ κατὰ τόπους ὑποκαταστήματος τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

3. Ἐπὶ εκμεταλλεύσεως συνεταιρικῶν δασῶν ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογία αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 4 τοῦ άρθρου 103.

4. Προκαίμενον περὶ πολυώροφων διφυῶν ἐκ παραλλίου πεύκης δασῶν, ἀνηκόντων κατὰ κυριότητα νομὴν ἢ περιορισμένα δικαιώματα ἐξ ἀδιαίρετου εἰς πλείονας τῶν ἐπτά προσώπων καὶ ἐκτάσεως μείζονος τῶν χιλίων στρεμμάτων, διὰ τὰ ὑποκαταστήματα ἀναγκαστικὸς συνεταιρισμὸς, δύναται ὅπως, μετ' ἀπόφασιν τῆς γενικῆς συνελεύσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἢ πρὸς ἐμπορίαν κάρπωσιν τοῦ ἐξ ἀδιαίρετου δάσους νὰ ἐνεργῇται ὑφ' ἐνὸς ἐκαστοῦ τῶν συνιδιοκτητῶν εἰς τὸ τμήμα ἐκείνου τοῦ δάσους, εἰς τὸ ὑποῖον ἐνεργεῖ τὴν ρητινοκαλλιέργειαν. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου δὲν ἀναγνωρίζεται ἡ τυχὸν παρὰ τῶν συνιδιοκτητῶν γενομένη διανομὴ τοῦ δάσους ἄνευ τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐγκρίσεως διανομῆς τοῦ δάσους, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 60 παράγραφος 1. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην οἱ καθ' ἑκάστα συνιδιοκτητὴν ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἀνάλογον καταβολὴν εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἐτησίως τῆς ἐκάστοτε

καθοριζομένης ὑπ' αὐτοῦ χρηματικῆς ἢ εἰς εἶδος συνδρομῆς διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἐξόδων διοικήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ ιδιοκτησίας, δαπανῶν φυλάξεως, καταρτίσεως δασοπονικῆς μελέτης, ὁδοποιίας, καταστέσεως πυρκαϊῶν κλπ. Οἱ συνιδιοκτητὴν μέλη τοῦ συνεταιρισμοῦ ὑποχρεοῦνται, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀποφασισθῇ ἢ ὑπ' αὐτῶν ἀνάληψις τῆς ὑλοτομίας, ὅπως προβαίνουν εἰς ταύτην κατὰ τὴν σειρὰν, τάξιν καὶ χρόνον, ὡς καθορίζονται ὑπὸ τῆς δασοπονικῆς μελέτης. Ἐν ἀρνήσει τούτων νὰ καταβάλουν εἰς τὸν συνεταιρισμὸν τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τούτου συνδρομὴν, ἢ νὰ προβοῦν εἰς τὴν εκτέλεσιν τῆς ὑλοτομίας, συμφώνως πρὸς τὰ ὡς ἄνω καθορίζομενα, τὴν ἐνέργειαν τῆς ὑλοτομίας τῶν ἀρνούμενων ἀναλαμβάνει τὸ συμβούλιον τοῦ συνεταιρισμοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος άρθρου.

5. Προκαίμενης καρπώσεως δασῶν ἀνηκόντων ἢ κατεχομένων ὑπὸ ἐλασσόνων τῶν ἐπτά συνιδιοκτητῶν ἢ συνιδιοκτητῶν, μὴ συμφωνούντων εἰς κοινὴν εκμετάλλευσιν, ἢ ἀρμοδία δασικὴ ἀρχὴ παρέχει τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν ὑλοτομίας ἐκάστῳ αὐτῶν καὶ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν λοιπῶν συνιδιοκτητῶν, ἐφ' ὅσον ἀποβαίνει δυνατὴ ἡ τιαύτη ὑλοτομία χωρὶς βλάβην τοῦ δάσους.

6. Ἐπὶ μίσθωσιν, διὰ χρόνον ἀνωτέρων τῶν πέντε ἐτῶν, δασῶν ἐξ ἀδιαίρετου συνιδιοκτητῶν, εκτάσεως ἄνω τῶν 500 ἐκταρίων καὶ ἄνευ προϋπάρχουσας δασοπονικοῦ σχεδίου ἢ ἐκθέσεως, συνομολογουμένων παρ' ἐπιτροπῆς καὶ ἐν γένει ἐκπροσώπων τῶν συνιδιοκτητῶν, ἄνευ δημοπρασίας, τὸ δικαστήριον, ἀποφασίζον ἐπὶ τῇ ἀγωγῇ οἰομένης τῶν συνιδιοκτητῶν, κηρύσσει διαλελυμένην τὴν μίσθωσιν ἀπὸ τῆς ἐνάξεως τῆς διαχειριστικῆς περιόδου, καθ' ἣν ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ εἰς τὴν αὐτὴν περίοδον ἀντιστοιχοῦν ποσὸν ἐκ τοῦ ὅλου μισθώματος εἶναι κατώτερον τοῦ ἐνὸς τρίτου τῆς κατὰ τὸν πίνακα διατιμῆσεως τιμῆς τοῦ ἀποληπτοῦ κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον δασικοῦ ὕλικου. Περαιθεῖσης ἀγωγῆς, τὸ δικαστήριον, παρὰ τῷ ὑποφίῳ εἶναι εἰσγγημένη ἢ ἀγωγή, δύναται νὰ διατάξῃ πᾶν συντηρητικὸν μέτρον εἰς ἐξασφάλισιν τοῦ ἐνάγοντος, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ τῆς ἀνιστολήσεως τῆς εκτελέσεως τῆς συμβάσεως.

7. Κύριοι ἢ νομεῖς ἀδιαίρετου δάσους εκτάσεως ἀνωτέρως τῶν ἐκατὸν ἐκταρίων, εἴτε περιορισμένων δικαιωμάτων καρπώσεως δάσους τῆς αὐτῆς τοῦλάχιστον εκτάσεως, πλείονες τῶν ἐπτά, συνιστοῦν ἀναγκαστικῶς, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου δασάρχου, συνεταιρισμὸν εἴτε ιδιοκτησίας, τούτεστιν κυριότητος ἢ νομῆς, εἴτε καρπώσεως δασικῶν περιορισμένων δικαιωμάτων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ άρθρου 2 παρ. 2 τοῦ ά.ν. 1627)1939. Εἰς περίπτωσιν συστάσεως ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ὡς καὶ τὰς τοιαύτας τῆς παραγράφου 4 τοῦ άρθρου 2 τοῦ εἰρημένου ά.ν. καὶ διανοίξεως ἀντιπυρρικών λωρίδων, αἱ οὗτοι διανοιγόμεναι λωρίδες ἀποτελοῦν συνεταιρικὴν ιδιοκτησίαν, οἱ δὲ ἐκ τῆς διανοίξεως αὐτῶν διγόμενοι κύριοι ἢ νομεῖς ἀποζημιοῦνται μερίμνη τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς ὅρος τῶν μελῶν αὐτοῦ ἀναλόγως τῶν τεκμαίρομένων ὠφελειῶν ἐκάστου ἐκ τῶν προστατευομένων δασοτεμαχίων.

8. Οἱ ἀναγκαστικοὶ ἢ προαιρετικοὶ συνεταιρισμοὶ περιορισμένης εκμεταλλεύσεως δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου, μετὰ γνώμην τοῦ οἰκείου δασάρχου, ὅπως ὑποχρεωθοῦν νὰ διατηροῦν ἀπὸ κοινοῦ δασολόγον καὶ δασοφύλακα, νὰ ἔχουν κοινὰς ἐγκαταστάσεις καὶ μέσα μεταφορᾶς, νὰ προμηθεύονται ἀπὸ κοινοῦ ἐργαλεῖα, σπέρους, φυτάρια, νὰ προβαίνουν εἰς κοινὴν πώλησιν τῶν δασικῶν αὐτῶν προϊόντων ἢ νὰ ἀραιώνουν, θαμβεύουν καὶ φρυγανεύουν τὰ δάση διὰ λόγους ἀντιπυρρικούς. Διὰ διατεγμάτων ἐκδιδομένων, μετὰ γνώμην τῆς Πανελληνίου συνομοσπονδίας ἐνώσεων γεωργικῶν συνεταιρισμῶν, δύναται νὰ κανονισθοῦν λεπτομερέστερον τὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης παραγράφου.

9. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ἔγκρισιν ἢ μὴ καρπώσεως διὰ συνιδιοκτητὴν ἢ συνεταιρικὰ δάση, διὰ τὰ ὅποια δὲν συνεστήθησαν κατὰ τὸν ά.ν. 1627)1939 συνεταιρισμοὶ ιδιοκτησίας ἢ ὑφιστάμενοι τοιοῦτοι δὲν προσήρμασαν πρὸς τὸν νόμον τούτον τὰ καταστατικά αὐτῶν.

"Α ρ ρ ο ν 152.

Διαχειρίσεις συνιδιοκτητών μετά του Δημοσίου δασών.

1. Ἡ διαχείρισις τῶν δασῶν, τῶν ὁποίων τὸ Δημόσιον εἶναι ἐξ ἀδιαιρέτου συνιδιοκτήτης μετὰ φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων, ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατὰ πᾶς περὶ διαχειρίσεως τῶν δημοσίων δασῶν διατάξεις, ἐφ' ὅσον τὸ μερίδιον τοῦτο εἶναι τὸ ἥμισυ ἢ πλεον τοῦ ὅλου δάσους, ἀποδομιμένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κατ' ἔτος ἡ ἐξαμηνίαν εἰς τοὺς συνιδιοκτήτας αὐτοῦ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνηκουσῆς μερίδος τοῦ εἰσοδήματος, διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα. Ἐφ' ὅσον τὸ μερίδιον τοῦ Δημοσίου εἶναι ἑλαττον τοῦ ἡμίσεος, ἐὰν μὲν οἱ μετὰ τοῦ Δημοσίου συνιδιοκτῆται εἶναι τρεῖς ἢ ὀλιγώτεροι, ἡ διαχείρισις ἐνεργεῖται καχωρισμένως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν συνιδιοκτητῶν, ἐκαστοῦ δυναμένου νὰ διαθέσῃ τὸ ἀναλογούν εἰς τὸ μερίδιον του ποσὸν δασικῶν προϊόντων, ἐὰν δὲ οἱ συνιδιοκτῆται εἶναι πλείονες τῶν τριῶν, ἡ διαχείρισις ἐνεργεῖται ὑπὸ μὲν τοῦ Δημοσίου διὰ τὸ εἰς τὸ μερίδιον του ἀναλογούν ποσὸν προϊόντων, ὑπὸ ἐπιτροπῆς δὲ ἡ πληρεξούσιον, ἐκλεγομένων ὑπὸ τῶν συνιδιοκτητῶν διὰ τὸ ὑπόλοιπον ποσόν.

2. Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀναθέτῃ τὴν διαχείρισιν τοῦ εἰς αὐτὸ ἀνήκοντος μεριδίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ἑλαττον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὅλου δάσους, ἐὰν μὲν οἱ μετ' αὐτοῦ συνιδιοκτῆται εἶναι τρεῖς ἢ ὀλιγώτεροι εἰς τινὰ τούτων, καὶ ἰδίᾳ τὸν κεκτημένον μεγαλύτερον μερίδιον, ἐὰν δὲ οἱ συνιδιοκτῆται εἶναι πλείονες τῶν τριῶν, εἰς ἐπιτροπὴν, κατὰ τὰ διὰ διατάγματος καθοριζόμενα. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ Δημόσιον λαμβάνει μισθώμα, ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ὅπου κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ὑφίσταται δικαίωμα εἰσπράξεως τοιοῦτου μισθώματος.

3. Τὸ Δημόσιον δύναται τῇ αἰτήσῃ τῶν λοιπῶν συνιδιοκτητῶν ἢ τινῶν τούτων, νὰ διαχειρίζεται καὶ τὰ μερίδια αὐτῶν, εἴτε οὗτοι εἶναι περισσότεροι, εἴτε ὀλιγώτεροι τῶν τριῶν. Ἐπίσης, δύναται τὸ Δημόσιον, τῇ αἰτήσῃ τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ἀναλάβῃ τὴν διαχείρισιν τῶν υπολοίπων ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διαχειριζομένων μεριδίων. Ἡ ἀναλογία τῆς προσόδου τῶν συνιδιοκτητῶν ἀποδίδεται εἰς αὐτοὺς κατ' ἔτος ἡ ἐξαμηνίαν κατὰ τὰ διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

4. Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς δασικὰς καρπώσεις τοῦ ἐξ ἀδιαιρέτου ἐπὶ δασῶν τῶν Νέων Χωρῶν 1) 5 μεριδίου τοῦ Δημοσίου.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Δ'

Ἐκχέρσωσης δασῶν.

"Α ρ ρ ο ν 153.

Ἐκχέρσωσης μὴ δημοσίων δασῶν.

1. Ἡ ἐκχέρσωσις μὴ δημοσίων δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἀπαγορεύεται. Δύναται μόνον νὰ ἐπιτραπῇ καθόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἡ τοῦ νομάρχου ἐπὶ ἐκτάσεων μέχρι 200 στρεμμάτων, ἐφ' ὅσον θεσπιοῦται, προκειμένου μὲν περὶ ἐκτάσεων μέχρι τῶν 50 στρεμμάτων δι' ἐκθέσεως δασολόγου, προκειμένου δὲ περὶ μεγαλύτερων ἐκτάσεων δι' ἐκθέσεως ἐπιτροπῆς, ἀποτελουμένης ἐξ ἐνὸς δασολόγου καὶ ἐνὸς γεωπόνου, ὅτι ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως αὐτῶν δὲν ὑφίσταται κίνδυνος ἀποπλύσεως τοῦ ἐδάφους ἢ σχηματισμοῦ χειμάρρων, ὅτι τὸ ἐδαφὸς αὐτῶν εἶναι καταλλήλον πρὸν μόνιμον γεωργικὴν ἢ δασοκομικὴν καλλιέργειαν, ὅτι δὲν φέρουν ὀπωσθήποτε προσστατευτικὸν χαρακτήρα καὶ ὅτι ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους δὲν υπερβαίνει τὰ 20(ο)α προκειμένου περὶ γεωργικῆς καλλιεργείας καὶ 40(ο)α προκειμένου περὶ δασοκομικῆς τοιαύτης.

2. Εἰς περιφέρειας, ἐνθα ἀποδεδειγμένως ὑπάρχει στενότης καλλιεργησίου γῆς, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἐκχέρσωσης ὁμοίων ἐκτάσεων ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τῆς ὡς ἄνω παραγράφου καὶ ἐφ' ὅσον ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους δὲν υπερβαίνει τὰ 35(ο)α διὰ τὴν γεωργικὴν καλλιέργειαν καὶ 50(ο)α διὰ τὴν δασοκομικὴν τοιαύτην. Ἡ ἄδεια ἐκχερσώσεως τῶν ἐκτάσεων τούτων

χορηγεῖται ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι, πρὸ τῆς ἐνεργείας ταύτης, θὰ κατασκευασθῶν τοῖχοι (πεζούλια) πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κινδύνου τῆς ἀποπλύσεως τοῦ ἐδάφους.

3. Ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν ἢ ἐκτάσεων δασικῶν ἄνω τῶν 200 στρεμμάτων ἐγκρίνεται τμηματικῶς, ἡ δὲ συνέχισις ἀρξικμένης ἐκχερσώσεως δὲν δύναται νὰ ἐπιτραπῇ, ἐφ' ὅσον ἡ ἐκχερσώθῃσα ἤδη ἐκτασις δὲν ἐκαλλιεργηθῇ γεωργικῶς ἢ δασοκομικῶς. Δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκχέρσωσις μεγαλύτερας τῶν 200 στρεμμάτων ἐκτάσεως, οὐχὶ τμηματικῶς, ὅν χρησιμοποιοῦνται διὰ ταύτην μηχανικὰ μέσα (τρακτέρ κλπ.).

4. Ἡ προθεσμία, ἐντὸς τῆς ὁποίας πρέπει νὰ πραγματοποιηθῇ ἐγκριθεῖσα ἐκχέρσωσις, ὀρίζεται εἰς τρία ἔτη ἀπὸ τῆς ἐγκρίσεως ταύτης, ἀμα τῇ παρελεύσει τῆς ὁποίας ἡ ἐγκρίσις θεωρεῖται ἀνακληθεῖσα. Ἐὰν ἡ γεωργικὴ ἢ δασοκομικὴ καλλιέργεια δὲν πραγματοποιηθῇ ἐξ ὀλοκληρου ἐντὸς τριῶν ἐτῶν, βεβαιούμενον τούτου δι' ἐκθέσεως τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ὁ ιδιοκτήτης ἢ ὁ διακάτοχος τῆς ἐκχερσώσεως ἐκτάσεως ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον κατὰ στρέμμα καλλιεργησίου καὶ μὴ καλλιεργηθείσης ἐκτάσεως, χρηματικὸν ποσὸν ὀριζόμενον διὰ κανονιστικῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, βεβαιούμενον καὶ εἰσπραττόμενον διοικητικῶς.

5. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ δημοσίων ἐκτάσεων παραχωρηθεισῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ κεφαλαίου Γ' τοῦ πρώτου Βιβλίου πρὸς γεωργικὴν ἢ δασοκομικὴν ἐκμετάλλευσιν, διὰ τὰς ὁποίας ἐφαρμογὴν ἔχουν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 14, 15 καὶ 17.

6. Πρὸς προστασίαν τῶν ἐπικλινῶν ἐδαφῶν ἀπὸ τῆς διαβρώσεως, ἀπαγορεύεται ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων ἐν γένει, ἐφ' ὅσον ἡ κλίσις τοῦ ἐδάφους υπερβαίνει τὰ 10(ο)α, ἄνευ προηγουμένης ἢ συγχρόνου κατασκευῆς τῶν ἐνδεσθιμένων ἔργων προστασίας.

7. Ἐφ' ὅσον τοιαῦται ἐκτάσεις ἀνήκουν εἰς πλείονα πρόσωπα, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχετικῶν ἔργων προστασίας, τὴν διοίκησιν, τὴν συντήρησιν αὐτῶν δύναται νὰ συσταθῶν ὁργανισμοὶ ἀνάλογοι πρὸς τοὺς ἐν ἀρθρῷ 12 τοῦ ν.δ. 3881 τῆς 25)30.10.1958 (περὶ Ἔργων Ἐργείων Βελτιώσεων) προβλεπομένους.

8. Διὰ διαταγμάτων καθορίζονται τὰ τῆς συστάσεως τῶν ὡς ἄνω ὁργανισμῶν, τὰ τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἐκτάσεων ἔργων προστασίας, αἱ ἐπιτρεπόμεναι καλλιέργειαι καὶ καλλιεργητικὰ συστήματα εἰς τὰς ἐκτάσεις αὐτάς καὶ πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια.

9. Ἡ ἰσχύς τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 6 θὰ ἀρχίσῃ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ὑπὸ τῆς παραγράφου 8 προβλεπομένου διατάγματος.

"Α ρ ρ ο ν 154.

Ἐκχέρσωσης ἐπιταχθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθέντων δασῶν.

1. Ἡ ἐκχέρσωσις δασῶν καὶ δασικῶν ἐκτάσεων, ἀνηκουσῶν εἰς μονὰς ἢ ἄλλα νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα καὶ ἐπιταχθεισῶν ἢ ἀπαλλοτριωθεισῶν δι' ἐγκατάστασιν προσφύγων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ν.δ. τῆς 6 Ἰουλίου 1923 (περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων) καὶ ἐν γένει τῶν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν κώδικα ἀπαλλοτριουμένων καὶ διανεμομένων τοιούτων πρὸς καλλιέργειαν, περὶ τῆς γεωργικῆς ἢ δασοκομικῆς καταλληλότητος τῶν ὁποίων ἀπεφάνθη ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἐπιτροπῇ, ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τοῦ νομάρχου ἐπὶ ἐκτάσεων μέχρι 200 στρεμμάτων.

2. Διὰ τὴν ἐκχέρσωσιν τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων ἀπαιτεῖται ἔγγραφος πιστοποίησης τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὴν ἀρμοδίαν δασικὴν ἀρχήν, περὶ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἢ ἐπιτάξεως τοῦ δάσους εἰς τὸ ὅποιον θὰ γίνῃ ἐκχέρσωσις.

"Α ρ ρ ο ν 155.

Έγκειρσις παραχωρηθεισών δασικῶν ἐκτάσεων.

Διὰ τὴν ἐγκειρσίωσιν τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 14 καὶ 16 πρὸς καλλιέργειαν παραχωρουμένων δασικῶν ἐκτάσεων δὲν ἀπαιτεῖται ἡ κατὰ τὸ ἀρθρον 153 παράγρ. 1 ἐκείσιν δασολόγου ἢ ἐπιτροπῆς.

"Α ρ ρ ο ν 156.

Έγκειρσις δασῶν διακατεχομένων παρὰ τρίτων.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας ἢ ὁ νομάρχης ἐπὶ ἐκτάσεων μέχρι 200 στρεμμάτων δύναται νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἐγκειρσίωσιν διακατεχομένων παρὰ τρίτων δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων καταλλήλων πρὸς γεωργικὴν ἢ δεινδροκομικὴν καλλιέργειαν, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἐπιτρεπτοῦ τῆς ἐγκειρσίως τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθρου 153.

"Α ρ ρ ο ν 157.

Έγκειρσις παραμεθορίων δασικῶν ἐκτάσεων.

Προκειμένου περὶ ἐγκειρσίως δασικῶν ἐκτάσεων κειμένων εἰς παραμεθορίους περιοχάς, ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθρου 73.

"Α ρ ρ ο ν 158.

Ρόγγισμα.

Ἡ καθύς (ρόγγισμα) δασῶν ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβαδίων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς καλλιέργειας τούτων ἀπαγορεύεται.

"Α ρ ρ ο ν 159.

Ἡ ἐπὶ ἐγκειρσομένων ἢ καλλιεργουμένων ἀγρῶν καθιερωθεῖσα συνθήκη, κατ' ἀρχικὴν συγκατάθεσιν τῶν ιδιοκτητῶν, τῆς ἐλευθέρας βοσκῆς ζώων μετὰ τὴν συγκομιδὴν, ἐφ' ὅσον δὲν διεμορφώθῃ εἰς ἐμπράγματον δικαίωμα ὁρισμένου φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, καταργεῖται.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Ε'

Δασικὴ φορολογία.

(Μίσθωμα—Δασικὸς φόρος).

"Α ρ ρ ο ν 160.

Μίσθωμα — Δασικὸς φόρος — Πίναξ διατιμῆσεως.

1. Διὰ τὰ ἐκ καρπώσεων δασῶν καὶ δένδρων ἐντὸς κτημάτων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβαδίων παραγόμενα δασικὰ προϊόντα καταβάλλεται μίσθωμα μὲν ὅταν πρόκειται περὶ δημοσίων, δημοσίου δὲ δασικὸς φόρος (δικαίωμα) ὅταν πρόκειται περὶ μὴ δημοσίων τοιούτων καὶ κτημάτων.

2. Τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μίσθωμα, ἐφ' ὅσον τοῦτο κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις δὲν ὀρίζεται ἄλλως, ὡς καὶ ὁ δημόσιος δασικὸς φόρος, ὀρίζονται καθ' ἑκάστον δασοπονικὸν ἢ δασικὸν διαχειριστικὸν ἔτος διὰ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως, ὅστις κυροῦται κατ' ἔτος διὰ διατάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τοῦ Γεωγικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναγράφεται, κατὰ δασικὰς περιφερείας ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενας, ἡ τιμὴ τῶν δασικῶν προϊόντων, δι' ἑκάστον ἐκαστοποινικὸν ἔτος. καθοριζομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς χονδρικῆς πωλήσεως τῶν δύο προηγουμένων δασοπονικῶν ἐτῶν εἰς τοὺς τόπους παραγωγῆς. Δι' ὁμοίου διατάγματος τὸ μίσθωμα καὶ ὁ δημόσιος φόρος προσαρμόζονται ἀναλόγως τῆς ἀξιομειώσεως τῆς ἀγοραίας τιμῆς τῶν δασικῶν προϊόντων.

3. Πρὸς καθορισμὸν τοῦ μισθώματος ἢ φόρου ρητίνης παραγομένης ἐντὸς ὁλοκλήρου τῆς ρητινευτικῆς περιόδου ἐκάστου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, λαμβάνεται ὡς βάση ἡ τιμὴ τῆς ρητίνης ἢ ἀναγραφομένη εἰς τὸν πίνακα διατιμῆσεως τὸν ἱσχύοντα κατὰ τὴν ἐναρξίν τῆς ρητινευτικῆς περιόδου τοῦ ἰδίου ἔτους.

"Α ρ ρ ο ν 161.

Καθορισμὸς μισθώματος καὶ δασικοῦ φόρου.

1. Τὸ μίσθωμα τοῦ πίνακος διατιμῆσεως καθορίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα δύο δασοπονικὰ ἔτη ἐπιτευχθέντων μισθωμάτων ἐν τῇ οἰκείᾳ περιφερείᾳ.

2. Ὁ δημόσιος δασικὸς φόρος ὀρίζεται εἰς τὰ ἐξῆς ποσοστὰ τῆς τιμῆς τοῦ πίνακος διατιμῆσεως:

α) Εἰς 140ο προκειμένου περὶ παντὸς εἶδους τεχνικοῦ ξύλου (ξύλειας), δαδίου, κατράμης, φλοιοῦ καὶ δασικῶν φυτῶν.

β) Εἰς 100ο προκειμένου περὶ ξυλανθράκων, καυσοξύλων καὶ θάμνων.

γ) Εἰς 110ο προκειμένου περὶ πάντων τῶν λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, ὡς φύλλα, ἄνθη, καρποί, κῶνοι καὶ σπέρματα, βαφικὸς καὶ δεψικὸς ροῦς, κηκίδες, φυτόχωμα, καστανόχωμα, σχινόχωμα κλπ.

3. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὀφειλομένου δασικοῦ φόρου, ὡς δικαιολογητικὸν χρησιμεύει τὸ πρωτόκολλον ἐξελέγξεως καὶ πιστοποιήσεως μεταφορᾶς.

"Α ρ ρ ο ν 162.

Καταβολὴ μισθώματος καὶ δασικοῦ φόρου.

1. Τὸ μίσθωμα ὡς καὶ ὁ δημόσιος δασικὸς φόρος καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ λαμβάνοντος τὴν ἄδειαν ὑλοτομίας, ἐπὶ τῇ ἐάσει διπλοτύπου εἰσπράξεως προσαγομένου εἰς τὴν ἐκδίδουσαν τὴν ἄδειαν ὑλοτομίας δασικὴν ἀρχὴν. Ἡ ἄδεια αὕτη χρησιμεύει ὡς δικαιολογητικὸν τῆς ἐνεργουμένης ὑλοτομίας. Διὰ τὴν μεταφορὰν ἀπαιτεῖται ὡς δικαιολογητικὸν τὸ πρωτόκολλον ἐξελέγξεως καὶ πιστοποιήσεως μεταφορᾶς.

2. Προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων, κατ' ἐξαιρέσιν τῶν ἐν προηγουμένην παραγράφῳ ὀριζομένων, δύναται τῇ ἐγκρίσει τοῦ νομάρχου μετὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, ὅπως δι' ἅπαντα ἢ τινὰ τῶν δασικῶν προϊόντων, ὁ κατὰ τὸ προηγούμενον ἀρθρον ἐπιβαλλόμενος δημόσιος δασικὸς φόρος, ἀντὶ νὰ καταβάλλεται κατὰ τὴν ἐκδοσὶν τῆς ἀδείας ὑλοτομίας, καταβάλλεται εἰς τὸ τέλος τοῦ διαχειριστικοῦ ἔτους καὶ τὸ θραδύτερον ἐντὸς τοῦ πρώτου ἐπομένου μηνός. Διὰ τὴν τοιαύτην καταβολὴν τοῦ φόρου, ὁ ὑποκείμενος εἰς φορολογίαν δασοκτημῶν (κύριος, νομέυς, κάτοχος, ἐπικαρπωτής, ἐπὶ ἐταιρειῶν καὶ νομικῶν προσώπων τὸ νομικὸν πρόσωπον, ἐπὶ συνεταιρισμοῦ δασοκτημῶν ὁ πρόεδρος τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐπὶ ἀνηλίκων ἢ νομίμως ἀπηγορευμένων ὁ ἐπίτροπος, κηδεμὼν ἢ ἀντιλήπτωρ κλπ.) ὀφείλει ἐγκαίρως πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐκάστου δασοπονικοῦ ἔτους νὰ ἐπιδώσῃ πρὸς τὸν ἀρμόδιον δασάρχην αἴτησιν, ὑποβαλλομένην παρὰ τούτου μετὰ τῆς γνώμης τοῦ πρὸς τὴν νομαρχίαν. Ἡ ἐγκρίσις ἢ μὴ τῆς αἰτήσεως ἀποκρίνεται εἰς τὴν ἐλευθέραν κρίσιν τοῦ νομάρχου. Δι' ἐγγύησιν ὁ δασοκτημὼν ὑποχρεοῦται ὅπως προσαγάγῃ ἐκάστοτε ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν μιᾶς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων τραπεζῶν διὰ χρηματικὸν ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου τῆς ἀδείας ὑλοτομίας ἢ καὶ διὰ μεγαλύτερον ποσὸν προϊόντων, ἐὰν ἐπιθυμῇ τοῦτο.

"Α ρ ρ ο ν 163.

Δάση ἀμφισβητουμένης κυριότητος.

Ἐπὶ ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως δασικῶν προϊόντων εἰς δάση ἀμφισβητουμένης κυριότητος, ἐὰν μὲν τὸ δάσος τελῇ ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Δημοσίου, καταβάλλεται μίσθωμα κατὰ τὰς περὶ ὑλοτομίας ἢ ἀπολήψεως δασικῶν προϊόντων ἐκ δημοσίων δασῶν κειμένας διατάξεις, ἐὰν δὲ ὑπὸ τὴν κατοχὴν φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου, καταβάλλεται ἀντίστοιχος δημόσιος δασικὸς φόρος.

Ἀρθρον 164.

Φόρος καὶ μίσθωμα εἰς καέντα δάση.

1. Διὰ τὰ δασικὰ προϊόντα ἐκ καέντων μὴ δημοσίων δασῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καταβάλλεται διπλοῦς δημόσιος δασικὸς φόρος. ἐκ καέντων δὲ δημοσίων δασῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἀσκέϊ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα δουλείας τρίτος, τὸ ὑπὸ τούτου καταβάλλόμενον μίσθωμα καθορίζεται διπλάσιον τοῦ ἐν τῷ πίνακι διατιμῆσεως ἀναγραφομένου.

2. Ἐὰν ὁ δασοκτήμων μὴ δημοσίου δάσους ἢ ὁ ἀσκὼν τὸ ἀνεγνωρισμένον δικαίωμα δουλείας ἐπὶ δημοσίου δάσους ἡθελεν ἐφαρμόσει πρὸ τῆς πυρκαϊᾶς ὅλα τὰ ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ὑποδειχθέντα εἰς αὐτὸν προληπτικὰ ἀντιπυρρικά μέτρα, οἷον διάνοιξιν ἀντιπυρρικών λωρίδων, ἀραιώσεις, κηπεύσεις, θάμνευσεις, φρυγανεύσεις κλπ., τότε δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν νὰ μειοῦται ὁ ὡς ἄνω διπλάσιος δημόσιος δασικὸς φόρος ἢ μίσθωμα μέχρι τῶν ἐν τῷ πίνακι διατιμῆσεως καθοριζομένων ἁπλῶν τοιούτων.

3. Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου διπλοῦ δασικοῦ φόρου ἢ μισθώματος, ὁ μὲν ἁπλοῦς φόρος δὲν εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἀλλὰ κατατίθεται ὡς παρακαταθήκη εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων διὰ τὴν λήψιν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς προληπτικῶν ἀντιπυρρικών μέτρων ἢ ἐνέργειαν ἀναδασώσεων ἢ κατασκευὴν δασικῶν δρόμων εἰς τὸ καὲν μὴ δημόσιον δάσος, τὸ δὲ ἅπλουν μίσθωμα, εἰσαγόμενον εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, διατίθεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς προληπτικῶν ἀντιπυρρικών μέτρων, ἀναδασώσεων ἢ δασικῶν ὁδῶν εἰς τὰ οἰκεία δημόσια δασικὰ συμπλέγματα.

4. Ἡ πρὸς ἐμπορίαν κάρπωσις καέντων δημοσίων δασῶν ἢ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων ἐνεργεῖται, κατὰ τὰς ἀντιστοιχούς διατάξεις περὶ καρπώσεως δημοσίων δασῶν, εἴτε κατὸ πιν δημοπρασίας εἴτε ἄνευ δημοπρασίας, ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὅμως εἰς τὴν δευτέραν περίπτωσιν τοῦλάχιστον ἁπλοῦ μισθώματος, δυνάμενον νὰ ἀυξηθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ νομάρχου μέχρι τοῦ διπλάσιου τοῦ ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος πίνακος διατιμῆσεως καθοριζομένου. Ἡ ὑπὲρ τὸ ἅπλουν μίσθωμα, μετὰ ἢ ἄνευ δημοπρασίας, ἐπιτυγχανομένη χρηματικὴ πρόσοδος εἰσάγεται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διατίθεται διὰ τὴν ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἐκτέλεσιν προληπτικῶν ἀντιπυρρικών μέτρων, ἀναδασώσεων ἢ δασικῶν ὁδῶν εἰς τὰ οἰκεία δημόσια δασικὰ συμπλέγματα.

Ἀρθρον 165.

Φορολογία θαλανιδίων καὶ κερατίων.

1. Διὰ τὰ πρὸς ἐμπορίαν προοριζόμενα θαλανίδια καὶ κεράτια, τὰ προσερχόμενα ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων, εἰσπράττεται δημόσιος φόρος ἐπὶ τῇ ἐάσει τῆς τιμῆς τοῦ ἐν ἰσχύϊ πίνακος διατιμῆσεως δι' ἐκδόσεως ἀδείας ὑλοτομίας, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν συντάσσεται πρωτόκολλον ἐξελέγξεως.

2. Διὰ τὰ ἐκ δημοσίων δασῶν συλλεγόμενα θαλανίδια καὶ κεράτια εἰσπράττεται μίσθωμα κατόπιν ἐνοικιάσεως τούτων, κατὰ τὰς διατάξεις τὰς ἰσχυούσας περὶ ρητίνης, ἐκτὸς ἐὰν ἡ συλλογὴ αὕτη εἴναι κεκτημένον δικαίωμα δουλείας τρίτων, ὅποτε τὸ κατὰ τὸν πίνακα διατιμῆσεως καθοριζόμενον μίσθωμα εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἀρθρον 166.

Φορολογία προϊόντων ἐκχερσώσεως.

1. Τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως προκύπτοντα δασικὰ προϊόντα ὑπόκεινται εἰς καταβολὴν τοῦ νομίμου δασικοῦ φόρου.

2. Εἰς καταβολὴν τοῦ νομίμου φόρου ὑπόκεινται καὶ τὰ προϊόντα ἐκχερσώσεως δασῶν ἐπιταχθέντων ἢ ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 154, ἐφ' ὅσον τὰ ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως δασικὰ προϊόντα διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν.

Ἀρθρον 167.

Καυσόξυλα.

Πᾶς ξυλώδης ὄγκος ἐν ξηρᾷ ἢ γλωρᾷ καταστάσει, ὁ ὁποῖος, λόγῳ ποιότητος ἢ διαστάσεων ἢ εἶδους ἢ οἰκονομικῶν τοπικῶν ἢ γενικῶν συνθηκῶν, δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιεθῇ ὡς ξυλεία, χαρακτηρίζεται ὡς καυσόξυλα. Οἱ δὲ ἐπὶ λεπτοῦ κλώνου ἢ κορμοῦ κλαδίσκοι (κλαριά), οἱ θάμνοι χωρὶς κορμὸν καὶ τὰ φρύγανα χαρακτηρίζονται φορολογικῶς καὶ δασοπονικῶς ὡς θάμνοι ἢ κλαδίσκοι.

Ἀρθρον 168.

Ὑλοτομία ἐπὶ ἡλαττωμένῳ μισθώματι ἢ φόρῳ ὡς καὶ ἀτελεῖς.

1. Οἱ κάτοικοι χωρίων, κωμοπόλεων ἢ πόλεων πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000 δικαιούνται, μετὰ τὴν λήψιν ἀδείας ὑλοτομίας, νὰ ὑλοτομοῦν ἐκ δασῶν δημοσίων κειμένων εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὡς ἄνω χωρίων, κωμοπόλεων ἢ πόλεων, οἰκοδομήσιμον ξυλείαν ἢ καυσόξυλα καὶ θάμνους πρὸς ἀσβεστοποιεῖν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν τῶν ἰδίων αὐτῶν οἰκιῶν ἢ ἀπὸθνηκῶν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ χωρίου, κωμοπόλεως ἢ πόλεως ὡς ἄνω κειμένων, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἡμίσεος τοῦ διὰ τοῦ πίνακος διατιμῆσεως καθοριζομένου μισθώματος. Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ ὑπὸ τούτοις ὁρους δικαιούνται νὰ ὑλοτομοῦν τὰ αὐτὰ προϊόντα ἐκ τῶν αὐτῶν δασῶν, ἐὰν ἡ παραγωγικὴ αὐτῶν δυναμικότης εἴναι πρὸς τούτα ἐπαρκής, καὶ οἱ κάτοικοι γειτονικῶν χωρίων, ἐφ' ὅσον εἰς τὴν περιφέρειάν των δὲν ὑπάρχει δάσος ἢ τὸ ὑπάρχον εἶναι ἀκατάλληλον, ἀμφοτέρω δὲ οὐχὶ ἐξ ὑπαιτιότητος των.

2. Εἰς χωρία, κωμοπόλεις ἢ πόλεις πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν 10.000, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῶν ὁποίων δὲν ὑπάρχουν δάση πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν εἰς καυσόξυλα ἢ θάμνους, ἐπιτρέπεται ἀτελῶς ἢ ἄνευ δημοπρασίας ἀπόληψις καυσόξυλων ἢ θάμνων διὰ τὰς οἰκιακὰς αὐτῶν ἀνάγκας ἐκ γειτονικῶν δασῶν, εὐρίσκειν ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ δασαρχείου, ἐφ' ὅσον τὰ δάση ταῦτα ἐξαρκοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου ἢ συνοικισμοῦ, ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ ὁποίου ταῦτα εὐρίσκονται.

3. Ἡ κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 ὑλοτομία δύναται νὰ ἐνεργηθῇ καὶ εἰς μὴ δημόσια δάση, ἐπὶ τῇ καταβολῇ μὲν φόρου διὰ τὴν οἰκοδομήσιμον ξυλείαν καὶ τὰ πρὸς ἀσβεστοποιεῖν καυσόξυλα ἢ θάμνους, ἀτελῶς δὲ διὰ τὰ πρὸς θέρμανσιν τοιαῦτα, ἀλλὰ μόνον κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου δασοκτῆμονος.

4. Ἡ διάνοιξις ἀντιπυρρικών λωρίδων, ἢ φρυγανεύσεων, θάμνευσις καὶ ἐκπρέμνωσις τοῦ ἐξ ἀειφύλλων πλατυφύλλων ὑπορφου διφυῶν δασῶν, ὡς καὶ αἱ καλλισεργητικαὶ ἀραιωτικαὶ ὑλοτομίαι τῶν δασοσυστάδων δύνανται νὰ ἐπιτραποῦν εἰς δάση δημόσια ἢ μὴ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, κατόπιν γνώμης τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, ἐπὶ μειωμένῳ μισθώματι ἢ φόρῳ ἢ καὶ ἀτελῶς, ἐφ' ὅσον ἄλλως εἶναι οἰκονομικῶς ἀσύμφοροι.

5. Εἰς κυρίους ἢ νομεῖς γειτνιαζόντων πρὸς δημόσια ἢ μὴ δάση ἢ τοὺς μισθωτάς τούτων, οἵτινες, διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς ἐξασκουμένης ὑπ' αὐτῶν δασοπονίας, κατεσκεύασαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1936 ἢ θὰ κατασκευάσουν δασικὰς ὁδοὺς. ἐξυπηρετούσας τὴν καλυτέραν ἐκμετάλλευσιν καὶ ἐν γένει διοίκησιν τῶν δασῶν των, ἐπὶ δὲ καὶ τῶν γειτνιαζόντων πρὸς αὐτὸ τοιούτων, δύναται νὰ ἐγκριθῇ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν καὶ δι' ὀρισμένον χρόνον, μείωσις τοῦ φόρου μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὑπὸ τοῦ καθ' ἑκάστον ἔτος ἰσχύοντος πίνακος διατιμῆσεως προβλεπομένου ὁδου τοῦ Δημοσίου δι' ἅπαντα ἢ τινὰ τῶν ἐκ τοῦ δάσους ἐξαγομένων προϊόντων.

6. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μείωσις τοῦ φόρου δύναται νὰ ἐγκριθῇ, ἐφ' ὅσον αἱ διανοιγόμεναι δασικαὶ ὁδοὶ καὶ δευτερεύουσαι τριαῦται πληροῦν τοὺς ὑπὸ τῆς δασι-

κῆς ἀρχῆς τεθέντας καὶ παρὰ τοῦ Ὑπουργείου ἐγκριθέντας ὁρους ὡς πρὸς τὰ καθορισθέντα ὑποχρεωτικὰ σημεῖα διαβάσεως, ἀφετηρίαν καὶ τέρμα τῆς ὁδοῦ, ἐπιτρεπομένην κλίσιν, πλάτος καὶ ἄκτινα καμπυλότητος.

*Α ρ θ ρ ο ν 169.

Ξυλεία λιγνιτωρυχείων.

Ἡ ἀπολαμβανομένη ἐγγώριος ξυλεία ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν πρὸς χρῆσιν εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν λιγνιτωρυχείων καὶ κατασκευὴν ἔργων ἐξυηρητέσεως αὐτῶν ἀπαλλάσσεται τοῦ δημοσίου δασικοῦ φόρου.

*Α ρ θ ρ ο ν 170.

Προϊόντα ἐκποιουμένων δασῶν.

1. Ἡ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐκ τῶν ἐκποιουμένων δασῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς περὶ ἐκμεταλλεύσεως τῶν μὴ δημοσίων δασῶν διατάξεις, καταβαλλομένου τοῦ νομίμου φόρου.

2. Προκειμένου περὶ ἐκτάσεων παραχωρηθεισῶν πρὸς δυνάστεως ἐκμετάλλευσιν, τὸ ἥμισυ τοῦ τιμήματος αὐτῶν καὶ ἐπὶ πλεόν τὸ ἥμισυ τοῦ φόρου τοῦ καταβαλλομένου διὰ τὰ δασικὰ προϊόντα, τὰ προσερχόμενα ἐκ τῆς ἐκχερσώσεως, παρακατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθήκων καὶ Δανείων καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐὰν ἐντὸς 5 ἐτῶν ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως ἐπιτευχθῇ ἡ ἐξημέρωσις τῶν ἀγρίων δένδρων ἢ εὐδοκημήσουν τὰ φυτευθέντα, τοῦλάχιστον κατὰ 4)5 τοῦ συνόλου τῶν πρὸς ἐμβολιασμὸν ἢ φύτευσιν δένδρων, ὑπολογιζομένων κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 24. Ἐὰν παρέλθῃ ἀπρακτος ἡ προθεσμία αὕτη τὸ ὡς ἂν ποσὸν εἰσάγεται εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ὡς δημόσιον ἔσθον.

3. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζουμένων, ἀρμοδία ἀρχὴ εἶναι ὁ νομάρχης, ἀρμοδίως δὲ ὅπως βεβαιώσῃ τὴν πραγματοποιήσιν ἢ μὴ τῆς ἐξημερώσεως ἢ τῆς εὐδοκημείσεως τῆς φυτεύσεως εἶναι ὁ οἰκείος δασάρχης.

4. Ἐὰν, ὅμα τῇ λήξει τῆς κατὰ τὸ ἀρθρον 24 προθεσμίας τῶν 3 ἢ 4 ἐτῶν ἡδὲν ὁ ἀγόραστῆς κληρυθῇ ἐκπτώτος παντὸς δικαιώματος, κατὰ τὰ ἐν τῷ αὐτῷ ἀρθρῷ ὁριζόμενα, διατάσσεται ταυτοχρόνως ἢ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον εἰσαγωγῇ ὡς δημοσίου ἐσθῶν τοῦ κατὰ τὴν παράγραφον 2 ποσοῦ.

*Α ρ θ ρ ο ν 171.

Προϊόντα παραχωρουμένων δασικῶν ἐκτάσεων πρὸς ἀποκατάστασιν γεωργῶν κλπ.

Αἱ διατάξεις τῶν παρ. 2, 3 καὶ 4 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ περὶ ἀποδόσεως τοῦ ἡμίσεος τοῦ τιμήματος ἔχουν ἀναλόγως ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰς κατὰ τὸ ἀρθρον 20 τοῦ ἀν. 857) 1937 πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων διατιθέμενας ἐκτάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρον 18 παραγρ. 2 περ. β καὶ γ τοῦ παρόντος κώδικος διατιθεμένων τοιαύτων, ἡ ἀπόληψις δασικῶν προϊόντων ἐνεργεῖται ἀτελῶς.

*Α ρ θ ρ ο ν 172.

Προϊόντα ἀνταλλαξιμῶν δασῶν.

Τὰ ἐξ ἀνταλλαξιμῶν δασῶν ἀπολαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα ἀπαλλάσσονται τοῦ δημοσίου φόρου.

*Α ρ θ ρ ο ν 173.

Ἀτέλεια ἡμέρων κερατιῶν καὶ καστάνων.

Ἡ συλλογὴ καὶ μεταφορὰ ἡμέρων κερατιῶν ὡς καὶ ἡμέρων ἢ ἀγρίων καστάνων, προσερχομένων ἐκ δημοσίων ἢ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων καὶ προοριζομένων, εἴτε δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν συλλεγόντων εἴτε πρὸς ἐμπορίαν, εἶναι ἀτελεῖς.

*Α ρ θ ρ ο ν 174.

Μείωσις φόρου καὶ ἀτέλεια προϊόντων ἐκχερσώσεως.

1. Ὁ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 166 παρ. 1 προβλεπόμενος φόρος, προκειμένου περὶ ἐκχερσώσεως ἢ ἐκκαθαρισμοῦ ἐκτάσεων κα-

λυτομένων ὑπὸ ἀγριοελαιῶν ἢ ἀγρίων ὁπωροφόρων δένδρων, δύναται νὰ ἐλαττωθῇ καὶ μέχρι τοῦ ἐνὸς τετάρτου τοῦ κανονικοῦ τοιοῦτου.

2. Ἡ ἐκχερσώσις δασῶν, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει τὸ ἀρθρον 166 παρ. 2, ἐφ' ὅσον τὰ ἐξ αὐτῆς προϊόντα διατίθενται πρὸς θεραπείαν τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκχερσούντων, ἐπιτρέπεται ἀτελῶς κατὰ τὰ ἐν τῇ προμνησθείσῃ διατάξει ὁριζόμενα.

*Α ρ θ ρ ο ν 175.

Ἀτέλεια ρητίνης.

Ἡ ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν παραγομένη ρητίνη ἀπαλλάσσεται τῆς δασικῆς φορολογίας, τοῦ ἐκ ταύτης ἐσθῶν ἀναπληρουμένου δι' ἐτησίως ἐπιχορηγήσεως τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν ἐκ τοῦ κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ διὰ χρηματικοῦ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ προϊόν τοῦ φόρου ρητίνης κατὰ τὸ ἔτος 1958.

*Α ρ θ ρ ο ν 176.

Ἀτελεῖς ἀδειαι.

1. Ὑλοτομῶνται, συλλέγονται, ἢ κατασκευάζονται κατόπιν ἀτελοῦς ἀδείας:

α) Ξυλεία ὑλοτομούμενη ὑπὸ τῶν κατοίκων χωρίων ἢ κομπούλων πραγματικοῦ πληθυσμοῦ κάτω τῶν 3.500 ἐκ δασῶν τῆς περιφερείας τῶν ἢ παρακειμένων τοιούτων, μετ' ἔγγραφον ἔγκρισιν τοῦ δασοκτήμονος, ἐφόσον τὸ δάσος δὲν εἶναι δημόσιον καὶ χρησιμοποιοῦμένη ἀποκλειστικῶς δι' ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἰδίων οἰκιῶν ἢ ἀποθηκῶν, κειμένων ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου ἢ τῆς κομπούλεως, ἐφ' ὅσον οἱ κάτοικοι εἶναι ἄποροι καὶ ἡ ἀπορία τῶν βεβαιούται νομίμως.

β) Ξυλεία, καυσόξυλα ἢ θάμνοι πρὸς ἀβεστοποιεῖν, χρησιμοποιοῦμενα ἅπαντα ἀποκλειστικῶς, εἴτε πρὸς ἀνέγερσιν καὶ ἐπισκευὴν οἰκιῶν καὶ ἀποθηκῶν κατοίκων χωρίων, οἱ ὅποιοι ἔσθων ἐκ πυρκαϊῆς, σεισμοῦ, πλημμύρας, καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους ἢ ἄλλου τυχαίου δυστυχήματος, εἴτε πρὸς ἐπισκευὴν πλοίων παθόντων ἐν ναυαγίῳ.

γ) Ξυλεία, καυσόξυλα ἢ θάμνοι δι' ἀβεστοποιεῖν, χρησιμοποιοῦμενα ἅπαντα πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπισκευὴν ἐκκλησιῶν, σχολείων, ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων καὶ κοινοφελῶν ἐν γένει ἔργων, ἐφ' ὅσον γίνονται δι' αὐτεπιστάσεως ἢ καὶ ἐργολαβίας, ὅταν ὁ ὅρος τῆς ἀτελείας περιλαμβάνεται εἰς τὴν συγγραφὴν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐργολάβου, ὡς καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν θρανίων, πινάκων καὶ λοιπῶν ὀργάνων ἀναγκαίων διὰ τὴν λειτουργίαν σχολείων.

δ) Ξυλεία, καυσόξυλα ἢ θάμνοι πρὸς ἀβεστοποιεῖν ἐξ ἰδιωτικῶν ἢ δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν διὰ τὰς ἰδίας ἀνάγκας τῶν δασοκτημόνων ἢ τῶν μελῶν τῶν οἰκείων δήμων ἢ κοινοτήτων.

ε) Καυσόξυλα προοριζόμενα δι' ἀνάγκας λαϊκῶν συσσιτίων, παιδικῆς διατροφῆς ἐν γένει καὶ τῶν δημοσίων ὁφρανοτροφείων.

2. Οἱ καταδικασθέντες διὰ παραβάσεως τῶν περὶ πυρκαϊῆς δασῶν διατάξεων δὲν δύναται νὰ ὑλοτομήσουν ἀτελῶς οἰκοδομήσιμον ξυλείαν διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτῶν ἐπὶ πέντε μὲν ἔτη ἀπὸ τῆς καταδίκης, ἐὰν καταδικάσθῃσαν ἐπὶ πλημμελήματι, ἐπὶ τρία δὲ ἔτη, ἐφόσον πρόκειται περὶ ἀρμοδίως κληθέντων καὶ ἀναιτιολογήτως μὴ μεταδάντων πρὸς κατάσβεσιν πυρκαϊῆς.

*Α ρ θ ρ ο ν 177.

Ἀτελεῖς καὶ ἄνευ ἀδείας ὑλοτομίαι.

1. Ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἀδείας ὑλοτομῶνται, συλλέγονται ἢ κατασκευάζονται:

α) Τὰ καυσόξυλα καὶ οἱ θάμνοι, ὅταν προορίζονται δι' οἰκιακὴν χρῆσιν τοῦ ὑλοτομούντος καὶ μεταφέρονται δι' οἰουδήποτε μέσου ἐντὸς τοῦ δασαρχείου.

β) Τὰ καυσόξυλα καὶ οἱ θάμνοι, ὅταν μεταφέρονται δι' οἰουδήποτε μέσου θαλασσίως ἢ διὰ ξηρᾶς, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν τριῶν φορτίων ἢ πεντακαστίων χιλιogramμων καθ' ἐκάστην ἡμέραν καὶ κατ' ἄτομον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ δασαρχείου, εἰς τὸ ὅποιον συνελέγησαν ἢ ἐγχαίρει τοῦ νομάρχου λαμβανον-

μένη μετά γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ εἰς τὴν περιφέρειαν συνορεύοντος δασαρχείου, καὶ πωλοῦνται ὑπὸ τῶν ἰδίων συλλεκτῶν δι' οἰκιακὴν χρῆσιν τῶν κατοίκων ἢ εἰς ὑπαίθρια κεραμοποιεῖα, πλινθοποιεῖα, ἀγγειοπλαστεῖα, ἐλαιοτριβεῖα, τυροκομεία, ἀρτοκλιβάνους, ἀμβουκας, ἐγκαταστάσεις ἀποστάξεως φυτικῶν οὐσιῶν πρὸς παραγωγὴν αἰθερίων ἐλαίων, σησαμειοτριβεῖα, στραγαλοποιεῖα, θυροδεφεῖα καὶ λοιπὰς ὁμοίας φύσεως ἐγκαταστάσεις. Προκειμένου ὅμως περὶ χρήσεως τῶν καυστοξύλων ἢ θάμνων τούτων εἰς ἐργοστάσια, ἀσβεστοκαμίνους, συστηματικὰ κεραμοποιεῖα, πλινθοποιεῖα, ἀλωνιστικὰ μηχανάκια, ἀτμόπλοια διὰ τὴν θέρμανσιν τῶν ἀτμολεβήτων καὶ πρὸς ἐμπορίαν συγκέντρωσιν, ὅπως ἐξαιρετικῶς καὶ μόνον ὅταν εἰς τὰ δάση τῶν πέριξ χωρίων ὑπάρχουν πλεονάσματα καυστοξύλων ὑπὲρ τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων, δύναται ἡ τοιαύτη χρῆσις νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, ἐπὶ τῇ καταβολῇ, μισθώματος μὲν, ὀριζόμενου ὑπὸ τοῦ νομάρχου, ἐφ' ὅσον τὰ καυστοξύλα ἢ οἱ θάμνοι προέρχονται ἐκ δημοσίων ἢ ἀγαμῆς ἐκ δημοσίων καὶ μὴ δημοσίων δασῶν, φόρου δέ, ἐφ' ὅσον τὰ καυστοξύλα ἢ οἱ θάμνοι προέρχονται ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν.

γ) Γεωργικὰ ἐργαλεῖα ἐν γένει (ἰδίᾳ ἄροτρα, δίχαλα, στυλιάρια), ὑποθώματα ἀμπέλων, βέργαι περιελίξεως κηπουρικῶν φυτῶν, ξυλεία πρὸς κατασκευὴν κλιμάκων συλλογῆς ἐλαιοκάρπου, πρὸς περιφραξίν ποιμνιστασιῶν καὶ καταφυγίων τῶν ζώων, κήπων, ἀμπέλων ἢ ἀγρῶν, δρομάρια καὶ ῥάβδοι πρὸς ἀποξήρανσιν καπνοῦ, πάσσαλοι πρὸς διευθέτησιν χημάρρων ἢ πρὸς προστασίαν γεωργικῶν κτημάτων, πλαγινὰ ἐξαρτήματα βοαμαξῶν καὶ ὀβελοὶ κατὰ τὰς ἐορτάς τοῦ Πάσχα, ἐφ' ὅσον πάντα χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς ἰδίας τῶν ὑλοτομούντων ἀνάγκας.

δ) Σχινόφυλλον, κηκίδια, ἄνθη φιλύρας, λιγδόβεργαι καὶ ξηροὶ κῶνοι πεύκης. Τὰ προϊόντα ὅμως ταῦτα ὡς καὶ τὸ σχινόφυλλον, μεταφερόμενα διὰ ξηρᾶς ἢ διὰ θαλάσσης ἐκτὸς τοῦ δασαρχείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦ συνελέγησαν, ὑποβάλλονται εἰς πληρωμὴν μισθώματος μὲν, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ δημοσίων δασῶν, φόρου δέ, ἐφ' ὅσον προέρχονται ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν ἢ κτημάτων.

ε) Τὰ ἐντὸς κήπων, αὐλῶν, ἐλαιῶν καὶ ἀμπέλων φυόμενα οἰαδήποτε δένδρα.

στ) Τὰ ἐντὸς γεωργικῶς ἢ δεινδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων φυόμενα εἴτε ὀπωροφόρα ἢ καρποφόρα εἴτε τεχνητῶς φυτευθέντα, εἴτε αὐτοφυῆ οἰαδήποτε μεμονωμένως μέχρι πέντε κατὰ στρέμμα φυόμενα δένδρα, ὡς καὶ αἱ τεχνηταὶ ἢ αὐτοφυεῖς δασικαὶ λωρίδες ἐπὶ τῶν ὁρίων τῶν καλλιεργειῶν πλάτους μέχρι δέκα μέτρων. Τὰ αὐτοφυῆ ὅμως ταῦτα δένδρα, ἐφ' ὅσον διατίθενται πρὸς ἐμπορίαν, ὑλοτομοῦνται κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς δασικῆς ἀρχῆς καὶ ἐπὶ τῇ καταβολῇ δασικοῦ φόρου.

2. Αἱ περὶ τῶν ἢ προηγουμένη παράγραφος ὑλοτομίαι δύνανται νὰ ρυθμισθοῦν ἢ περιορισθοῦν μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως κατὰ χῶρον, χρόνον καὶ τρόπον, κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 66 ὀριζόμενα.

*Α ρ θ ρ ο ν 178.

Τοπικαὶ ἀτέλειαι.

1. Ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἀδείας ὑλοτομοῦνται, συλλέγονται ἢ κατασκευάζονται:

α) Ἡ ξυλεία, οἱ ξυλάνθρακες καὶ τὰ πρὸς ἀσβεστοποιεῖαν καυστοξύλα ἢ θάμνοι, ἐφ' ὅσον ἀπολαμβάνονται εἰς τὰς ἐπαρχίας Γυθείου καὶ Οἰτύλου ἐξ ἀνεγνωρισμένων μὴ δημοσίων δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ δένδρων (δασικῶν ἢ μὴ), καὶ προορίζονται διὰ τὰς ἰδίας ἀνάγκας ἢ καὶ ἐπιτόπιον κατανάλωσιν.

β) Τὰ εἰς τὴν Ἐπτανήσον ἀπολαμβανόμενα καὶ μεταφερόμενα δασικὰ προϊόντα, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται περὶ ὑλοτομίας δάσους, ἢ μερικῶς δασοσκεπῶς ἐκτάσεως, ὅποτε δὲν καταβάλλεται μὲν ἐπίσης φόρος ἢ μισθώμα, ἀπαιτεῖται ὅμως ἀτελῆς ἄδεια τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Τὰ διὰ θαλάσσης ὅμως ἐκτὸς τῆς Ἐπτανήσου μεταφερόμενα δασικὰ προϊόντα ὑποβάλλονται εἰς

τὴν καταβολὴν τοῦ ἐν τῷ πίνакι διατιμῆσεως ἀναγραφομένου δασικοῦ φόρου ἢ μισθώματος δι' ἐκδόσεως ἀδείας ὑλοτομίας παρὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

2. Διὰ τὰς ὑλοτομίας τῆς προηγουμένης παραγράφου ἰσχύουν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς δυναμένας νὰ ἐκδοθῶν ἀστυνομικὰς δασικὰς διατάξεις τὰ ἐν ἀρθρῷ 66 ὀριζόμενα.

3. Τὰ ἐν Ἀθῶ παραγόμενα δασικὰ προϊόντα ἀπαλλάσσονται τοῦ δημοσίου φόρου. Τὰ ἐκτὸς ὅμως τῆς Χερσονήσου τοῦ Ἀγίου Ὁρους Ἀθῶ δάση, μερικῶς δασοσκεπῆς ἐκτάσεις καὶ μὴ πεδινὰ χορτολίβαδα τῶν μονῶν τοῦ Ἀγίου Ὁρους ὑπάγονται εἰς τὰς αὐτὰς διατάξεις, ὑπὸ τὰς ὁποίας τελοῦν τὰ τῶν λοιπῶν ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἐπικρατείας.

*Α ρ θ ρ ο ν 179.

Γενικαὶ ἀτέλειαι.

1. Ὁ ἀναπτύξας οἰονδήποτε δάσος ἐπὶ ἰδίου ἐδάφους ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς παντὸς δημοσίου δασικοῦ φόρου διὰ πᾶν δασικὸν προϊόν προερχόμενον ἐκ τοῦ οὗτω δασωθέντος ἐδάφους ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸν περίτροπον χρόνον, καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ νομάρχου μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν. Ἐπὶ τούτοις χρηγεῖται ἄδεια ὑλοτομίας ἀτελῆς, ὅπου ἡ λήψις ἀδείας ἀπαιτεῖται κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

2. Ἡ ἐκρίζωσις ἀγριελαιῶν, πρὸς σκαπὸν μεταφυτεύσεως καὶ ἐμβολιασμοῦ, ἐνεργεῖται ἀτελῶς καὶ ἄνευ ἀδείας μὲν τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μὴ δημοσίων δασῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, πάντως ὅμως μετ' ἐγκρίσεως τοῦ οικείου δασοκλήμονος, κατόπιν ἀτελοῦς δὲ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δημοσίων δασῶν καὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων.

3. Δασικὰ προϊόντα, παραγόμενα ὡς προϊόν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων διὰ μηχανικῆς ἐπεξεργασίας ἢ διὰ χημικῆς ἀποστάξεως καυστοξύλων, ἀπαλλάσσονται τῆς πληρωμῆς μισθώματος ἢ δημοσίου δασικοῦ φόρου. Διὰ τὴν λειτουργίαν ὅμως τῶν τούτων ἐργοστασίων τὰ ὀπωδήποτε χρησιμοποιούμενα καυστοξύλα πρέπει νὰ προέρχονται ἐξ ὑλοτομίας ἐνεργηθείσης ἐπὶ τῇ βάσει ἀδείας ὑλοτομίας.

4. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς ἐργοστασίων μετατροπὴ νομίμως ἀποληφθέντων δασικῶν προϊόντων εἰς ἕτερα τοιαῦτα ἄνευ καταβολῆς τῆς τυχόν διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ δημοσίου δασικοῦ φόρου ἢ μισθώματος τοῦ ἀρχικῶς ἀποληφθέντος δασικοῦ προϊόντος καὶ τοῦ ἐκ μετατροπῆς προερχομένου τοιούτου.

*Α ρ θ ρ ο ν 180.

Στρεμματικὸς δασικὸς φόρος.

Οἱ ἰδιοκτῆται ἢ διακράτοχοι δασῶν ὑποχρεοῦνται, πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν ἐπιτηρήσεως αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν δημοσίων δασικῶν ὀργάνων, καὶ ἐφ' ὅσον συλλέγονται ἢ ὑλοτομοῦν ἐκ τῶν δασῶν δασικὰ προϊόντα πρὸς ἐμπορίαν, νὰ καταβάλλουν ἐτησίως στρεμματικὸν φόρον δι' ὁλόκληρον τὴν ἔκτασιν τοῦ δάσους τῶν, συνιστάμενον εἰς 0,10 δραχμὰς κατὰ στρέμμα. Ὁ οὗτω καταβαλλόμενος στρεμματικὸς φόρος ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ δωδέκατον τῆς κατὰ τὸν πίνакι διατιμῆσεως συνολικῆς τιμῆς χρονικῆς πωλήσεως τῶν καθ' ἕκαστον ἔτος ἀπολαμβανόμενων πρὸς ἐμπορίαν δασικῶν προϊόντων.

*Α ρ θ ρ ο ν 181.

Σιδηροδρομικὰ κόμιστρα, προστατευτικοὶ δασμοί.

1. Διὰ λόγους δασικῆς πολιτικῆς, τόνωσεως καὶ ἐνισχύσεως τῆς ἐγχωρίου δασικῆς παραγωγῆς, ὡς καὶ διευκολύνσεως τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν ἀπομεμαρυσμένων τῶν κέντρων καταναλώσεως δασῶν, τῇ ὑποδείξει τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν, δύναται νὰ ἐλαττωθῶν ἀναλόγως τὰ ἐκάστοτε ἰσχύοντα σιδηροδρομικὰ κόμιστρα μεταφορᾶς τῶν δασικῶν προϊόντων ἐγχωρίου προελεύσεως καὶ ἰδίᾳ τὰ τοιαῦτα καυσίμου ὕλης (ξυλάνθρακων καὶ καυστοξύλων).

2. Διὰ τούτων αὐτῶν ὡς ἄνω λόγους δύναται, τῇ ὑποδείξει τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν ἐν τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγομένων δασικῶν προϊόντων προστατευτικὸς δασμός, ρυθμιζόμενος ἐκάστοτε ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἐπὶ τοῦ δασμολογίου ἐπιτροπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν μετέχει ὑποχρεωτικῶς, προκειμένου περὶ τῆς δασμολογήσεως τῶν δασικῶν προϊόντων καὶ ὁ ἀρμοδῖος διευθυντὴς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 182.

Εἰδικαὶ φορολογικαὶ ἀπαλλαγαί.

1. Τοῦ δασικοῦ φόρου, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 160 καὶ τοῦ στρεμματικοῦ τοιοῦτου, περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 180, ἀπαλλάσσονται τὰ δάση, τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Α.Β.Υ. τὸν Διάδοχον ὡς καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Βασιλικῆς Οἰκονομίας.

2. Τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 42 παραχωρηθέντα κατὰ χρῆσιν δημόσια δάση εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς τοῦ ὡς ἄνω δημοσίου δασικοῦ φόρου διὰ τὰ ἐξ αὐτῶν παραγόμενα δασικὰ προϊόντα ὡς καὶ τῆς στρεμματικῆς φορολογίας.

ΤΜΗΜΑ Δ'

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΔΑΣΩΝ

Ἔκτακτοι δασοφύλακες.

Ἐπόπται πρασίνου.

Κεφάλαιον Α'

Ἰδιωτικὸν δασικὸν προσωπικὸν εἰς ἰδιωτικὰ δάση.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 183.

Ἰδιωτικοὶ δασολόγοι καὶ δασοφύλακες.

1. Δασοκτῆμονες μὴ δημοσίων δασῶν ἔχοντες ἕκαστος ἢ πλείονες ἑμῶν, ἐξ ἀδιαιρέτου ἢ μὴ, ὑπὸ τὴν κυριότητα ἢ νομὴν τὸν δάση, συνεχόμενα ἢ μὴ, ἐπιφανείας μείζονος τῶν 8.000 ἑκταρίων ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ αὐτοῦ δασαρχείου δύναται, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, νὰ ὑποχρεωθῶν ὅπως προσλάβουν διὰ τὴν διοίκησιν καὶ διαχείρισιν ἰδιωτῶν δασολόγων. Οἱ δασολόγοι οὗτοι διορίζονται παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν δασοκτῆμόνων ὑποβαλλομένη ἐν τῇ προθεσμίᾳ ταυσαμένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, ὁ δὲ μισθὸς αὐτῶν καταβάλλεται ὑπὸ τῶν δασοκτῆμόνων. Ἐν περιπτώσει ἀμελείας ἢ ἀσυμφωνίας αὐτῶν ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ δασολόγου, διορίζονται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Οἱ δασοκτῆμονες μὴ δημοσίων δασῶν ἐκτάσεως 300 ἑκταρίων καὶ ἄνω, ὡς καὶ ἐκτάσεως μικροτέρας μὲν τῶν 300 ἑκταρίων ἀποτελούσης ὅμως πηλὴμα δάσους 300 ἑκταρίων καὶ ἄνω ὑποχρεοῦνται νὰ προσλάβουν ἰδιωτικούς δασοφύλακας διὰ τὰ εἰς τὴν κυριότητα ἢ διακατοχὴν αὐτῶν τελούντα δάση, ἀναλόγως τῶν ἀπὸ τῶν δασῶν τούτων προσόδων τιν. Εἰς περιπτώσιν, καθ' ἣν ἡ ἑκτασίς τῶν τοιούτων δασῶν υπερβαίνει τὰ 1500 ἑκτάρια, οἱ δασοκτῆμονες ὑποχρεοῦνται νὰ προσλάβουν καὶ δευτέρον δασοφύλακα, τρίτον δὲ ἐὰν ὅσον ἡ ἑκτασίς τῶν ὑπὸ φύλαξιν δασῶν υπερβαίνει τὰ 2.500 ἑκτάρια. Ὡς ὑποχρεώσεως περὶ διορισμοῦ δευτέρου καὶ τρίτου δασοφύλακος δύναται νὰ ἀπαλλαγῶν οἱ ἰδιοκτῆται ἢ οἱ διακατοχοὶ δασῶν, κατὰστραφέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου 1940—41 καὶ τῆς κατοχῆς, τῶν ὁποίων αἱ πρόσδοι ἀποδεδειγμένως δὲν καλύπτουν τὰς δαπάνας μισθοδοσίας τῶν πλείονων τοῦ ἐνὸς δασοφύλακον.

3. Οἱ ἰδιωτικοὶ δασοφύλακες προτείνονται ὑπὸ τοῦ δασοκτῆμονος καὶ διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, μετὰ γνωμάτευσιν τοῦ οἰκείου δασάρχου. Περὶ πλείονων συνδιοικητῶν ἢ συνδιοικητῶν δασῶν, οἱ ἰδιωτικοὶ δασοφύλακες προτείνονται ὑπὸ τῆς πλειψηφίας τούτων, ἐκάστου ἔχοντος τὴν ψήφου. ὅσα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐπικρίνου δάσους ἰδιωτικὰ αὐτοῦ μερίδια.

4. Εἰς περιπτώσιν, καθ' ἣν οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑπόχρεοι πρὸς πρόσληψιν ἰδιωτικῶν δασοφύλακων ἀμελοῦν νὰ ὑποδείξουν τοιούτους ἐντὸς προθεσμίας ταυσαμένης εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ οἰκείου δασάρχου καὶ μὴ δυναμένης νὰ εἶναι μικροτέρας τῶν 45 ἡμερῶν, ὁ ἀρμοδῖος περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν, μετὰ πρότασιν τοῦ δασάρχου, προβαίνει αὐτεπαγγέλτως εἰς τὸν διορισμὸν τῶν ἰδιωτικῶν δασοφύλακων, καθορίζων ἅμα τὴν μισθοδοσίαν αὐτῶν, ἢ ὁποῖα, ἀρνούμενων τῶν ἰδιοκτῆτῶν ἢ διακατῶν νὰ καταβάλλουν ταύτην, εἰσπράττεται κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

5. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ἐξαρτήσῃ τὴν ἔγκρισιν ἢ μὴ καρπώσεων εἰς τὰ μὴ δημόσια δάση ἐκ τῆς συμμορφώσεως ἢ μὴ τῶν δασοκτῆμόνων ὡς πρὸς τὴν πρόσληψιν ἰδιωτικῶν δασολόγων καὶ τοῦ ἀπαραίτητου διὰ τὴν φύλαξιν τοῦ δάσους ἀριθμοῦ δασοφύλακων.

6. Ὁ περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν καὶ ὁ δασάρχης ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασοφύλακων, ὡς καὶ ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας καὶ ὁ περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν ἐπὶ τῶν ἰδιωτικῶν δασολόγων, ἀσκούν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν οἷαν καὶ ἐπὶ τῶν δημοσίων δασοφύλακων καὶ δασαρχῶν, αἱ δὲ ὑπ' αὐτῶν ἐπιβαλλόμεναι ποιναί, μὴδὲ τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως ἐξαιρουμένης, εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν δασοκτῆμονα. Ἡ ποινὴ τῆς ὀριστικῆς ἀπολύσεως, προκειμένου μὲν περὶ τῶν δασοφύλακων ἐπιβάλλεται ὑπὸ τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν, προκειμένου δὲ περὶ τῶν δασολόγων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, εἶναι δὲ καὶ αὕτη ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν δασοκτῆμονα. Τὰ ποσὰ τῶν τυχόν εἰς τοὺς ἰδιωτικούς δασολόγους καὶ δασοφύλακας ἐπιβαλλομένων πειθαρχικῶν ποινῶν προστίμου βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

7. Διάταγμα καθορίζει τὰ τοῦ τρόπου διορισμοῦ καὶ ἀπολύσεως τῶν ἰδιωτικῶν δασολόγων καὶ δασοφύλακων, τὰ προσόντα, τὰ τῆς μισθοδοσίας καὶ τοῦ τρόπου εἰσπράξεως, τὰ τῆς θαμνολογικῆς ἐξελέξεως, ὡς καὶ τὰ τῆς ἐντάξεως τῶν δασολόγων καὶ δασοφύλακων τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν δασῶν κατὰ τὰς ἀντιστοίχους διατάξεις τῶν λοιπῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων, τὰ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα, τὰ τῆς συντάξεως καὶ εφαρμογῆς δασοπονικῶν μελετῶν παρὰ δασολόγων, ὡς καὶ πᾶσαν λεπτομέρειαν εφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἀρθρου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 184.

Διάθεσις δημοσίου δασικοῦ προσωπικοῦ εἰς ἰδιωτικὰ δάση.

1. Εἰς τοὺς δασοκτῆμονας μὴ δημοσίων δασῶν πάσης ἐκτάσεως, τοὺς προσφερομένους νὰ καταβάλλουν τὰς νομίμους ἀπολαύς δημοσίων δασικῶν ὑπαλλήλων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ διαθέτῃ, πρὸς διοίκησιν, διαχείρισιν καὶ ἀστυνομίαν τῶν δασῶν τούτων, δημοσίους δασικούς ὑπαλλήλους, ἀπὸ τοῦ 10ου βαθμοῦ τοῦ δασικοῦ κλάδου Β' κατηγορίας καὶ ἄνω, μὴ ὑκαρτομένους εἰς τὰς περὶ ἐντοπιότητος διατάξεις τοῦ ὑπαλληλικοῦ κώδικος, τῶν ὁποίων ὁ χρόνος τῆς τειοῦτης ὑπηρεσίας λογίζεται εἰς τὸν χρόνον προαγωγῆς καὶ συντάξεως. Οἱ οὕτω διατιθέμενοι δὲν ἀπαλλάσσονται τῶν κανονισμένων διὰ τοὺς δημοσίους δασικούς ὑπαλλήλους κρατῆσεων καὶ διατηρῶν τὰ ἀντίστοιχα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου δικαιώματα.

2. Τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὰ Βασιλικὰ κτήρια Τατοῦ.

3. Εἰς τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας, διὰ τὴν παρ' αὐτῶν ἐκτέλεσιν ἢ ἐποπτείαν ἔργων ἀναδασώσεων, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ διαθέτῃ δημοσίους δασικούς ὑπαλλήλους, ἐὰν ὅσον οἱ δήμοι καὶ αἱ κοινότητες καταβάλλουν τὰς νομίμους ἀποδοχὰς τῶν. Οἱ διατιθέμενοι ἐξακολουθοῦν νὰ διατηροῦν τὰ δικαιώματα προαγωγῆς καὶ συντάξεως ὡς ἐν τῇ παραγ. 1.

4. Δασοκτῆμονες, κατὰ τὴν παραγρ. 1 τοῦ ἀρθρου 146, ἔχοντες συνολικῶς πλησίον ἀλλήλων κείμενα δάση ἐπιφανείας μεγαλυτέρας τῶν 6.000 ἑκταρίων, ὑποχρεοῦνται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν κατὰ τὴν αὐτὴν παράγραφον διαταγμάτων ὅπως καταβάλλουν ἐτησίως εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον τῆς περιφερείας τῶν ὁλόκληρον τὸν ἐτήσιον μισθὸν ἐνὸς δασάρχου, ἐπὶ θαμνῷ

βφ, κατανεμώμενον μεταξὺ τῶν δασοκτημόνων ἀναλόγως τῆς τιμῆς καὶ ἐκτάσεως τῶν δασῶν ἐκάστου καὶ εἰσπραττόμενον, ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν δασαρχῶν ἀυξάνεται ἐκάστοτε κατὰ τούτους δασάρχας, ὅσος ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων, τῶν ὁποίων ὁ νόμιμος μισθὸς καταβάλλεται ὑπὸ τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑποχρέων.

5. Προκειμένου περὶ ὑποδειγματικῶς διαχειριζομένων μὴ δημοσίων δασῶν, δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας νὰ χορηγῇ εἰς τοὺς κατὰ τὴν παρ. 1 προσλαμβανομένους δημοσίους ὑπαλλήλους μέχρι τοῦ 30 ο)ο τῶν ἀποδοχῶν των, τῶν ὑπολοίπων καταβαλλομένων ὑπὸ τοῦ οἰκείου δασοκτημόνου.

6. Εἰς τοὺς δασικοὺς συνεταιρισμοὺς, πλήρους ἢ περιορισμένης ἐκμεταλλεύσεως, δύναται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, λαμβανομένης κατόπιν αἰτήσεως ἢ γνώμης τῆς πανελληνίου συνμοσπονδίας ἐνώσεων γεωργικῶν συνεταιρισμῶν νὰ διατίθενται δημόσιοι ὑπαλλήλοι. Αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἀνωτέρω ὑπαλλήλων, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ διάθεσις, τὰ ἔξοδα κινήσεως ὡς καὶ ἡ ἡμερησία ἀποζημίωσις διὰ τὴν ἐκτὸς ἔδρας ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ δημοσίου ταμείου εἰς θάρος τῶν εἰς οὗς διατίθενται συνεταιρισμῶν κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος, ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας, καθοριζόμενα.

Ἄρθρον 185.

Δασικὸν προσωπικὸν πανεπιστημιακῶν δασῶν Θεσσαλονίκης.

Διὰ τὸ δασικὸν προσωπικὸν τῶν πανεπιστημιακῶν δασῶν Θεσσαλονίκης ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 4 ν. 6320) 1934, ἀρθρῶν 8 καὶ 11 ν. 1881) 51, 941) 41) π.ε. 4.6.57 ἀποφάσεως Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Ἄρθρον 186.

Δασικὸν κλπ. προσωπικὸν δημοτικῆς καὶ κοινοτικῆς δασοπονίας.

Ἡ ἴδρυσις κοινῆς δασοπονικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἡ πρόσληψις τοῦ ἀναγκαιούτου δασικοῦ κλπ. προσωπικοῦ ὑπὸ δύο ἢ πλείονων δήμων καὶ κοινοτήτων, διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν διαχείρισιν, ἐκμεταλλευσιν καὶ ἀξιοποίησιν τῶν δασῶν αὐτῶν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ κατὰ τὰς περὶ συνεργασίας δήμων καὶ κοινοτήτων, διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 152 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος.

Κεφάλαιον Β'

Ἐκτακτοὶ δασοφύλακες δημοσίων δασῶν.

Ἐπόπται πρασίνου.

Ἄρθρον 187.

1. Δύνανται νὰ διορισθῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ ἄλλων νομικῶν φιλοδασικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ιδιωτικοῦ δικαίου ἢ φυσικῶν προσώπων, ἑκτακτοὶ δασοφύλακες πρὸς φύλαξιν δημοσίων δασῶν, ἀμειβόμενοι ὑπὸ τῶν προτεινόντων τούτους, πρὸς τοὺς ὁποίους συνδέονται διὰ σχέσεως ιδιωτικοῦ δικαίου.

2. Μέλη φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν καὶ ἐνώσεων προσκοπικῶν, κυνηγετικῶν, τουριστικῶν καὶ φυσιολατρικῶν ἐν γένει σωματοίων δύναται νὰ διορισθῶν ὡς ἄμισθοι ἐπόπται τοῦ πρασίνου θεωρούμενοι, διὰ τὰς περὶ τὰ δάση παραβάσεις, ὡς ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι. Ἡ ιδιότης τοῦ ἀμίσθου ἐπόπτου πρασίνου δὲν ἀποτελεῖ ἀσυμβίβαστον μὲ ἄλλην δημοσίαν ἢ κοινοτικὴν θέσιν.

3. Διὰ διατάγματος καθορίζονται τὰ προσόντα διορισμοῦ, ὁ τρόπος διορισμοῦ, ἡ μισθοδοσία καὶ ὁ τρόπος καταβολῆς ταύτης, ἡ βαθμολογικὴ καὶ μισθολογικὴ ἐξέλιξις, τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα, ὁ πειθαρχικὸς ἐλεγχος, τὸ ὄριον ἡλικίας, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια διέπουσα τοὺς κατὰ τὰς προηγουμένας 1 καὶ 2 παραγράφους τοῦ ἀρθροῦ τούτου ἐκτάκτους δασοφύλακας καὶ ἐπόπτας πρασίνου.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΝΑΔΑΣΩΣΕΙΣ

Κεφάλαιον Α'

Ἀναδασωτέα ἐδάφη.

Ἄρθρον 188.

Χαρακτηρισμὸς ἐδαφῶν ὡς ἀναδασωτέων ἢ δασωτέων.

Ἐννοία ἀναδασώσεως.

1. Ὡς ἀναδασωτέα ἢ δασωτέα ἐδάφη, δημόσια ἢ μὴ, δύναται νὰ κηρυχθῶν, ὑπὸ τοὺς κάτωθι ὅρους, ἐκτάσεις τῶν ὁποίων ἔχει ἀραιωθῇ ἡ καταστροφῇ ἢ δασικῇ βλάστησις καὶ τῶν ὁποίων ἐπιβάλλεται ἡ ἀναδάσωσις ἢ δάσωσις:

α) Ἐφ' ὅσον ἀποτελοῦν ἀπόλυτα δασικά ἐδάφη, ἢτοι ἐδάφη τῶν ὁποίων ἡ κλίσις πρὸς τὸν ὀρίζοντα ὑπερβαίνει τὰ 40 ο)ο, ἀπειλεῖται δὲ ἡ ὑπὸ τῶν ὑδάτων ἀπόπλυσίς των.

β) Ἐφ' ὅσον ὑπέκεινται συναικισμῶν, ἀρχαιολογικῶν τύπων, ὁδῶν συγκοινωνίας ἢ ἄλλων τεχνικῶν ἔργων καὶ ἄσκειν ἐπ' αὐτῶν προστατευτικὴν σημασίαν.

γ) Ἐφ' ὅσον ἀποτελοῦν τὴν λεκάνην ἀπορροῆς χειμάρρων ἢ χρησιμεύουν πρὸς προστασίαν τοῦ ἰδίου ἐδάφους καὶ τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς τύπων κατὰ τῆς καταπτώσεως χιόνων, χωμάτων ἢ λίθων.

δ) Ἐφ' ὅσον ἡ ἀναδάσωσις ἢ δάσωσις αὐτῶν ἐπιβάλλεται ἐκ λόγων ὑγιεινῆς ἢ ἐξωραϊσμοῦ.

ε) Ἐφ' ὅσον περιλαμβάνονται εἰς τὴν ἀνωτάτην ζώνην τῆς δασικῆς βλαστήσεως.

2. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἀναδασώσεως περιλαμβάνεται καὶ ἡ δάσωσις.

Ἄρθρον 189.

Ὑποχρέωσις πρὸς ἀναδάσωσιν μὴ δημοσίων ἐκτάσεων.

1. Αἱμοι, κοινότητες, μοναὶ καὶ ἄλλαι ἰδιοκτῆται ἐκτάσεων ἄνω τῶν 3.000 στρεμμάτων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων δὲν περιλαμβάνεται ἀνάλογος δασικὴ ἐκτασις, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναδασώσωσιν ἐκτασιν, ἐκ τῆς ἑλῆς κτηματικῆς αὐτῶν περιφέρειας, μέχρι 150 ο)ο, ἀναλόγως τοῦ εἴδους τῶν ἐδαφῶν, πάντως ὅμως οὐχὶ μικροτέραν τῶν 50 στρεμμάτων οὐδ' ἄνω τῶν 2.000 στρεμμάτων. Ἐφ' ὅσον τὴν ἀναδάσωσιν τῶν τοιούτων ἐδαφῶν δὲν ἤθελον ζητήσῃ τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα αἱ ἐκτάσεις ἀνήκουν, δύναται αἱ ἐκτάσεις αὐταὶ νὰ κηρυχθῶν ἀναδασωτέαι αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος. Ἐφ' ὅσον τὰ ὡς ἄνω φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα δὲν ἤθελον ἐκτελέσει τὴν ἀναδάσωσιν, προβαίνει τὸ Δημόσιον εἰς τὴν ἀναδάσωσιν αὐτῶν, τῆς μὲν ἰδιοκτησίας τῶν ἐδαφῶν τούτων παραμενούσης εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας, τῆς δὲ φορολογίας τῶν ἐξ αὐτῶν δασικῶν προϊόντων γενομένης ὡς ἐπὶ δημοσίων δασῶν.

2. Αἱ δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἀρχαί, τὰ ἡγασμενοσυμβούλια καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἢ συνιδιοκτῆται τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀγροτικῶν κτημάτων, οἵτινες ὑποχρεοῦνται εἰς ἀναδάσωσιν, ὁφείλουσιν νὰ ἐπιληφθῶν ταύτης ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους ἀπὸ τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἀναδασωτέας ἐκτάσεως καὶ νὰ περατώσωσιν αὐτὴν ἐντὸς προθεσμίας, τασομένης ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς, τὸ πολὺ δὲ πενταετοῦς, πραγματοποιήσας κατ' ἔτος τὴν φύτευσιν τοῦ ἐνὸς πέμπτου τοῦλάχιστον τῆς ἑλῆς ἐκτάσεως.

3. Προκειμένου περὶ ἀναδασώσεως καεισῶν ἐκτάσεων ἔχουν ἐφαρμογὴν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 209 ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 190.

Ἰδρυσις δασοφυλάκων καὶ γραμμικῶν φυτειῶν.

Οἱ ἰδιοκτῆται κτημάτων γειτνιαζόντων μεθ' ὁδῶν συγκοινωνίας, ὡς καὶ αἱ σιδηροδρομικαὶ ἐπιχειρήσεις, δύναται νὰ ὑποχρεωθῶσιν ὅπως ἀναπτύξωσιν δένδρα ἢ φυτείας παραλλήλως πρὸς τὰς ὁδοὺς ἢ τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμάς, κατὰ τὰ ὁριζόμενα διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Συγκοινωνιῶν.

"Α ρ ϑ ρ ο ν 191.

Κήρυξις έδαφών αναδασωτέων.

1. Τα έδαφη, περί τών οποίων προβλέπουν τὰ άνωτέρω άρθρα 188, 189 και 190, κηρύσσονται ως δασωτέα ή αναδασωτέα δια πράξεως του νομάρχου, δημοσιευμένης εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και εκδιδομένης μετά πρότασιν της άρμοδίας δασικής ή φιλοδασικής ένωσης και γνωμοδότησιν της οικείας φιλοδασικής επιτροπής, άν ύφιστανται τοιαύται.

2. Όσα εις έγκριμένα διαχειριστικά σχέδια όρίζεται ή αναδάσωσης δημοσίων εκτάσεων, αύται κηρύσσονται αναδασωτέα, εφαρμοζομένων κατά τὰ λοιπά τών διατάξεων του παρόντος κώδικος.

3. Αί επί τη βάση του νόμου ΒΨΜ της 8)17.4.1900 (περί άναπτύξεως δασικών φυτειών περίξ ή έντός κατοικημένων μερών και περί αναδασώσεων έν γένει) του ν. 1396 της 3)10.5.1918 (περί αναδασώσεων) και του ν. 3077 της 16) 19.5.1924 (περί δασικού κώδικος), όπωσδήποτε γενόμενα άνακηρύξεις αναδασώσεων διατηρούνται ίσχυραί, εφαρμοζομένων κατά τὰ λοιπά επί τών εκτάσεων τούτων τών διατάξεων του παρόντος κώδικος.

4. Παραχωρήσεις μοναστηριακών εκτάσεων προς αναδάσωσιν, γενόμεναι προς φιλοδασικές ένσεις ή τὸ Δημόσιον, επί τη βάση του άρθρου 3 παρ. 1 του ν. ΒΨΜ ή της παραγράφου 2 του άρθρου 162 του ν. 3077 του 1924 διατηρούνται ίσχυραί, τὸ δὲ Δημόσιον δύναται νά χρησιμοποιήσῃ τὰς εκτάσεις ταύτας προς αναδάσωσιν.

"Α ρ ϑ ρ ο ν 192.

Παραχώρησις δημοσίων εδαφών προς αναδάσωσιν.

1. Εκτάσεις άνήκουσαι μὲν εις τὸ Δημόσιον, παραχωρηθεῖσαι όμως εις νομικά πρόσωπα και αναδασωθείσαι ίδια αὐτῶν δαπάνη, εύθως ως εξασφαλισθῇ ή εις αὐτάς ύπαρξίς δάσους, έν ικανοποιητικῇ πυκνότητι, περιέρχονται εις τήν κυριότητα αὐτῶν, εκδιδομένου προς τούτο παραχωρητηρίου υπό μὲν του νομάρχου, έφ' όσον πρόκειται περί εκτάσεως μέχρι χιλίων στρεμμάτων, υπό δὲ του Υπουργοῦ Γεωργίας, έφ' όσον πρόκειται περί εκτάσεως άνωτέρας, εφαρμοζομένης επ' αὐτῶν και της περί άτελείας διατάξεως του άρθρου 179.

2. Άν ή επιχειρηθεῖσα αναδάσωσης άποτύχῃ ή οὐδέν επισηρθῇ προς αναδάσωσιν έντός έτους από της παραχωρήσεως ή ή άναπτυχθεῖσα δασική καταστραφῇ δι' οίονδήποτε λόγον, ή γενομένη παραχώρησις επί τῶν εκτάσεων τούτων άκυροῦται, μετά βεβαίωσιν τῶν γεγονότων τούτων υπό της δασικής υπηρεσίας, δι' άποφάσεως του Υπουργοῦ Γεωργίας ή του νομάρχου κατά περίπτωσιν. Επί τῶν εκτάσεων τούτων δὲν χωρεῖ παραγραφή κατά του Δημοσίου, ό δὲ κάτοχος άποβάλλεται διοικητικώς.

3. Όμοίως επανέρχονται εις τήν κυριότητα και κατοχήν του Δημοσίου αἱ παραχωρηθεῖσαι προς αναδάσωσιν δημοσiai εκτάσεις εις οιαδήποτε νομικά πρόσωπα, εύθως ως ταῦτα παύσουν ύφιστάμενα.

"Α ρ ϑ ρ ο ν 193.

Παραχώρησις ιδιωτικῶν εκτάσεων εις νομικά πρόσωπα προς αναδάσωσιν.

Νομικά πρόσωπα δύναται νά ζητήσουν τήν κήρυξιν και τήν εις αὐτά παραχώρησιν εδαφών ως αναδασωτέων, της δαπάνης άπαλλοτριώσεως τῶν τυχόν έν τη αναδασωτέα εκτάσει κειμένων ιδιοκτησιῶν βαρυνούσης αὐτά, εάν οι κύριοι τῶν ιδιοκτησιῶν τούτων ήθελον άρνηθῇ νά αναλάβουν οι ίδιοι τήν εκτέλεσιν της αναδασώσεως.

"Α ρ ϑ ρ ο ν 194.

Παραχώρησις μὴ δημοσίων εκτάσεων προς αναδάσωσιν.

1. Επιτρέπεται εις τὰς μονάς ή άλλα νομικά πρόσωπα νά δωρήσουν άμετακλήτως ή νά πωλήσουν εις τὸ Δημόσιον, εις δήμους ή κοινότητας ιδιοκτήτους αὐτῶν εκτάσεις προς αναδάσωσιν ή εγκατάστασιν δασικῶν φυτειῶν άνευ δημοπρασίας ή άλλης διατυπώσεως.

2. Τὸ τίμημα της πωλήσεως καθορίζεται κατά τὰς διατάξεις του άρθρου 196 και καταβάλλεται έκ του Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασῶν, έφ' όσον ή παραχώρησις γίνεται εις τὸ Δημόσιον.

3. Μοναί ή άλλα νομικά πρόσωπα δύναται νά παραχωροῦν κατά τὸν αὐτὸν τρόπον εις τὸ Δημόσιον, εις δήμους ή κοινότητας εκτάσεις εις αὐτάς άνηκούσας, διατηροῦσαι και μετά τήν παραχώρησιν τήν επ' αὐτῶν κυριότητα, ως και τὸ δικαίωμα της εκμεταλλεύσεως αὐτῶν μετά τήν τελείαν άναπτύξιν του δάσους, επί τη άποδόσει τῶν δαπανῶν της αναδασώσεως εις τὸν αναδασώσαντα.

"Α ρ ϑ ρ ο ν 195.

Πώλησις ή άναγκαστικῇ άπαλλοτριώσις αναδασωτέων εκτάσεων.

1. Ό ιδιοκτήτης τῶν κατά τὰ άρθρα 188, 189 και 190 κηρυχθεισῶν ως αναδασωτέων εκτάσεων προσκαλεῖται υπό της δασικής υπηρεσίας νά δηλώσῃ έντός τασσομένης προθεσμίας, οὐχί μακροτέρας του τριμήνου, άν δέχεται νά αναλάβῃ αὐτὸς τήν εκτέλεσιν της αναδασώσεως ή έν άρνήσει του, άν δέχεται νά πωλήσῃ εκουσίως τὸ άκίνητον εις τὸ Δημόσιον, ότε και προσκαλεῖται νά προσάγῃ τοὺς τίτλους του.

2. Άν ό ιδιοκτήτης άρνηθῇ τήν πώλησιν ή παρέλθῃ άπρακτος ή προς δήλωσιν προθεσμία ή άποδεχθεῖς δὲν κάμῃ τήν έναρξιν τῶν εργασιῶν έντός τασσομένης προθεσμίας οὐχί μακροτέρας της διετίας ή δὲν συμπλήρῳσῃ έντελῶς τήν αναδάσωσιν έντός τασσομένης προθεσμίας, οὐχί μακροτέρας της πενταετίας, από της κηρύξεως της εκτάσεως του ως αναδασωτέας, ή αναδασωτέα εκτασις άπαλλοτριούται άναγκαστικῶς υπό του Δημοσίου προς τὸν σκοπὸν της αναδασώσεως.

3. Και εις τὰς περιπτώσεις, κατά τὰς όποιās ό ιδιοκτήτης τμήματος αναδασωτέας εκτάσεως δεχθῇ τήν ίδιας δαπάνης αναδάσωσιν της άνηκούσης εις αὐτὸν εκτάσεως και προεβῇ εις τήν εκτέλεσιν αὐτής, δύναται και ή εκτασις αὐτῇ νά άπαλλοτριωθῇ άναγκαστικῶς μετά τήν έκδοσιν ειδικοῦ περί της άπαλλοτριώσεως ταύτης διατάγματος, εάν ή αναδασωτέα εκτασις αὐτῇ περιβάλλεται πανταχόθεν υπό δάσους άνήκοντος εις τὸ Δημόσιον ή υπό αναδασωθείσης εκτάσεως υπό του Δημοσίου και ήθελε κριθῇ ότι ή ύπαρξις της ιδιωτικῆς ταύτης εκτάσεως δυσχεραίνει τήν διαχείρισιν και εκμετάλλευσιν του εις τὸ Δημόσιον άνήκοντος δάσους.

4. Προς εγκατάστασιν ή επέκτασιν δασικῶν φυτειῶν, δύναται δι' άποφάσεως του Υπουργοῦ Γεωργίας νά άπαλλοτριῶνται άναγκαστικῶς ιδιωτικαί εκτάσεις. Τὸ τίμημα τῶν τοιούτων εκτάσεων καταβάλλεται έκ τῶν δι' αναδασώσεις πιστώσεων του προϋπολογισμοῦ.

"Α ρ ϑ ρ ο ν 196.

Έλεγχος τίτλων ιδιοκτησίας και καθορισμός τιμήματος πωλουμένων εκτάσεων.

1. Περὶ τῶν τίτλων και τῶν βαρῶν ιδιοκτησίας τῶν προς αναδάσωσιν πωλουμένων εκτάσεων, είτε αὐταί άποτελοῦν άσκητῇ γήπεδα, είτε περιμανδρωμένας και δικαδομημένας ιδιοκτησίας, απαιτεῖται γνωμοδότησις του Συμβουλίου Ίδιοκτησίας Δημοσίων Δασῶν.

2. Τὸ τίμημα πωλήσεως όρίζεται επί τη βάση παντὸς στοιχείου εκτιμήσεως, ίδιὰ δὲ της τιμῆς προηγουμένων πωλήσεων του αὐτοῦ κτήματος ή άλλων υπό τὰς αὐτάς συνθήκας εύρισκομένων πλησιχώρων κτημάτων.

3. Η καταβολή του τιμήματος δύναται νά συμφωνηθῇ και κατά δόσεις.

"Α ρ ϑ ρ ο ν 197.

Διαδικασία άναγκαστικῆς άπαλλοτριώσεως αναδασωτέων εκτάσεων.

1. Η άναγκαστικῇ άπαλλοτριώσις αναδασωτέων εκτάσεων ενεργεῖται κατά τὰ έν άρθρῳ 55 όριζόμενα.

2. Ἡ κήρυξις ἐκτάσεων ὡς ἀναδασωτέων συνιστᾷ ἀναγκαστικήν ἀπαλλοτριώσιν, εἴτε ἐκλήθῃ ὁ ἰδιοκτήτης νὰ προβῇ εἰς τὴν ἀναδάσωσιν εἴτε μὴ, χωρὶς ἐντεῦθεν νὰ ἀποκλείεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην νὰ προσφερῇ, εἴτε εἰς τὴν ἐνέργειαν ἀναδάσωσης εἴτε εἰς τὴν πώλησιν, ἐφ' ὅσον δὲν καθορισθῇ τιμὴ μονάδος ἀποζημιώσεως πρὸ τῆς ἐνεργείας τῆς ἀναδάσωσης παρὰ τοῦ Δημοσίου ἢ πρὸ τοῦ πέραςτος τῆς περὶ καθορισμοῦ ταύτης διαδικασίας.

Ἄρθρον 198.

Ἀπαγόρευσις χρησιμοποίησεως ἀναδασωτέων ἐκτάσεων δι' ἄλλον σκοπὸν.

1. Αἱ κηρυχθεῖσαι ἀναδασωτέαι ἐκτάσεις δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθοῦν πρὸς ἄλλον σκοπὸν, ἀπαγορευομένης εἰδικώτερον διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως τῆς ἐκχερώσεως καὶ γεωργικῆς καλλιεργείας τῶν τοιούτων ἐκτάσεων, πᾶσα δὲ ἐν γένει διοικητικὴ πράξις, ἀφορῶσα εἰς τὴν δι' ἄλλον σκοπὸν χρησιμοποίησιν αὐτῶν, εἴη ἄκυρος.

2. Ἀνεγερθέντα, ἀνεγειρόμενα ἢ τοποθετούμενα ξύλινα παραπήγματα, πρόχειρα κτίσματα, κτίρια ὡς καὶ σκηναὶ ἐντὸς δασυλλίων καὶ λοιπῶν δασωτέων ἢ ἀναδασωτέων χώρων αὐθαιρέτως καὶ ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς, κατεδαφίζονται αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ ἀστυνομικῶν ὀργάνων, μὴ δικαιουμένου τοῦ ἀνεγείροντος εἰς ἀποζημιώσιν.

Ἄρθρον 199.

Ἀρσίς ἀναδασώσεως.

1. Ἐπὶ ἐκτάσεων κηρυχθεισῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὡς ἀναδασωτέων, δύναται νὰ ἀρθῇ ἡ ἀναδάσωσις διὰ δικτάγματος, ἐκδιδομένου μετὰ γνώμην τῶν οἰκείων τοπικῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὀργανώσεων.

2. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 197 ἀπόφασις περὶ ἀναδασώσεως καὶ ἡ ἐντεῦθεν ἀπαλλοτριώσις, ὡς καὶ πᾶσα περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἀπόφασις ἀνακαλεῖται, ἐφ' ὅσον δὲν καθωρίσθῃ ἡ πληρωτέα ἀποζημιώσις δι' ὀριστικῆς καὶ τελεσιδικίου ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου.

Ἄρθρον 200.

Δαπάναι ἀναδασώσεων.

1. Αἱ προτάσεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῶν φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν ἐκτελοῦμεναι ἀναδασώσεις, ἡ ἱδρύσεις καὶ ἡ συντήρησις δασικῶν φυτωρίων καὶ σπορείων ἢ πειραματικῶν δασικῶν σταθμῶν συντηρουμένων καὶ χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ὡς καὶ ἡ ἀμοιβὴ τῶν φυλάκων ἀναδασώσεων ἐνεργοῦνται δαπάνῃ τοῦ Δημοσίου, καταβαλλομένη ἐκ τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν.

2. Αἱ δαπάναι τεχνητῆς ἢ φυσικῆς ἀναδασώσεως, ὡς καὶ τῆς ὁροθεσίας, περιφράξεως, φυλάξεως καὶ ἐν γένει προστασίας τῶν κηρυχθεισῶν ὡς ἀναδασωτέων ἐκτάσεων, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ δαπάναι ἀπαλλοτριώσεως τῶν τυχόν ἐντὸς τῶν ἀναδασωτέων ἐκτάσεων περιλαμβανομένων ἰδιοκτησιῶν βαρύνουν τὸν αἰτήσαντα τὴν κήρυξιν τοῦ ἐδάφους ὡς ἀναδασωτέου ἢ τοὺς ἀναλαβόντας τὴν ὑποχρέωσιν τῆς ἀναδασώσεως ἰδιοκτήτας.

Ἄρθρον 201.

Δαπάναι δήμεν, κοινοτήτων κλπ. δι' ἀναδασώσεις.

1. Οἱ δῆμοι, αἱ κοινότητες, αἱ μοναί, τὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα ἢ ἄλλα νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράφουν εἰς τοὺς προϋπολογισμοὺς αὐτῶν πιστώσεις οὐχὶ κατωτέρας τῶν 500 τοῦ δασικῶν εἰσοδημάτων αὐτῶν διὰ δαπάνας ἀναδασώσεως ἢ ἀπαλλοτριώσεως ἐδαφῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν περιφέρειάν των. Τὰ αὐτὰ νομικὰ πρόσωπα ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράφουν ἐτησίως εἰς τὸν προϋπολογισμόν των πίστωσης, καθοριζομένην ὑπὸ τῆς ἐγκρινούσης τὸν προϋπολογισμόν ἀρχῆς, ἀναλόγως τῶν πόρων αὐτῶν, δι' ἃ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναδασώσεων εἰς τὴν περιοχὴν των. Ἡ ἀπόφασις αὕτη δύναται νὰ μεταρρυθμισθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ, εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ ὁποίου ἀνήκει ἡ ἐποπτεία τοῦ νομικοῦ προσώπου.

2. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναγραφόμενα ποσὰ διατίθενται, εἴτε διὰ τὴν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν εἰρημένων νομικῶν προσώπων ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων εἴτε ὡς εἰσφορὰ εἰς τὸ ἐκτελοῦν ταῦτα Δημοσίον.

Κεφάλαιον Β'

Φιλοδασικὴ προπαγάνδα — Φιλοδασικὰ σωματεία.

Ἄρθρον 202.

Ἐντυπα φιλοδασικῆς προπαγάνδας.

1. Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας δύναται νὰ προβαίη δαπάναις τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, εἰς τὴν σύνταξιν, ἐκτύπωσιν καὶ δωρεὰν διανομὴν περιτοκικοῦ φιλοδασικοῦ περιεχομένου καὶ βιβλιαρίων ἢ ἐντύπων ἀποσκοπόντων εἰς τὴν διάδοσιν φιλοδασικῶν γνώσεων καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς πρὸς τὸ δάσος καὶ τὰ δένδρα ἀγάπης.

2. Διὰ τὴν ἄσκησιν δασικῆς προπαγάνδας διατίθενται διὰ πράξεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκ τῶν δι' ἀναδασώσεις πιστώσεων, τὰ ἀναγκαῖα χρηματικὰ ποσὰ διὰ τὴν προμήθειαν ἢ ἐκτύπωσιν ἐντύπων, παροχὴν βραβείων, ὀργάνωσιν ἐκθέσεων, ἱδρυσιν καὶ συντήρησιν ἐθνικῶν πάρκων φυσικῆς προστασίας, προμήθειαν μέσων μεταφορᾶς ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ταχυτέραν καὶ σκόπιμον ἐπίβλεψιν τῶν ἀναδασώσεων ὡς καὶ ἐπιστημονικῶν ὀργάνων καὶ ἐργαλείων.

Ἄρθρον 203.

Φιλοδασικὰ Σωματεία.

1. Διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πρασίνου καὶ τὴν φυσικὴν καὶ τεχνητὴν ἀναδάσωσιν τῶν περὶ τὰς πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωρία λόφων καὶ βουνῶν διὰ σκοποὺς κυρίως αἰσθητικούς πρὸς δημιουργίαν ἰδίᾳ πάρκων, ὡς καὶ τὸν διὰ φυσικῆς ἀναδασώσεως ἐξωραϊσμόν ἀρχαιολογικῶν, ἱστορικῶν ἢ ἱερῶν χώρων, δύναται νὰ συνιστῶνται φιλοδασικὰ σωματεία.

2. Πόροι τῶν φιλοδασικῶν σωματείων δύναται νὰ εἶναι συνδρομαί, δωρεαί, κληρονομαί, κληροδοσίαι καὶ ἐπιχορηγήσεις τοῦ Κράτους, τῶν δήμων καὶ κοινοτήτων ἢ ἄλλων νομικῶν προσώπων, ὡς καὶ ἐξευρισκόμενοι ἄλλοι πόροι, τόκοι κεφαλαίων καὶ δάνεια.

3. Τὸ διὰ τοῦ ἀ. ν. 1247 τῆς (19)28.5.1938 (περὶ κυρώσεως τοῦ Καταστατικοῦ τῆς «Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως» κλπ.), κυρωθὲν καταστατικὸν τῆς Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως Ἀθηνῶν διέπεται ὑπὸ τοῦ ἀ. ν. τούτου.

Ἄρθρον 204.

Φιλοδασικαὶ Ἐπιτροπαί.

1. Διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πρασίνου, τὴν δημιουργίαν φιλοδένδρου αἰσθητικῶς καὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ἀναδασώσεως, συνιστῶνται διὰ πράξεων τοῦ νομάρχου, δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὰ μεγαλύτερα ἄστικά κέντρα τριμελεῖς ἢ πενταμελεῖς φιλοδασικαὶ ἐπιτροπαί. Εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ Κράτους ἡ φιλοδασικὴ ἐπιτροπὴ εἶναι ἐπταμελής.

2. Τὰ μέλη τῶν ἐπιτροπῶν ἀποτελοῦνται ἐκ τοῦ οἰκείου νομάρχου, ἐφ' ὅσον ἡ ἔδρα τῆς ἐπιτροπῆς συμπίπτει μετὰ τὴν ἔδραν τοῦ νομοῦ, ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς τοπικῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐξ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τῆς δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ οἰκείου συμβουλίου, τῶν λοιπῶν μελῶν, μέχρι συμπληρώσεως, ὁριζομένων διὰ πράξεως τοῦ οἰκείου νομάρχου, προτάσει τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς, ἐκ προσώπων διακρινομένων διὰ τὴν φιλοδένδρον αὐτῶν δράσιν.

3. Αἱ ἐπιτροπαὶ αὗται ἀποτελοῦν νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου, διαχειρίζονται τὰ εἰς αὐτὰς διατιθέμενα χρήματα, κατὰ τὰς διατάξεις περὶ δημοσίων ὑπολόγων, τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἔχοντος τὸ δικαίωμα τοῦ διοικητικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου τῶν ἐπιτροπῶν,

ἐκτός ἂν οὐτος μετέχῃ αὐτῆς, ὅποτε τὸν ἔλεγχον ἀσκεῖ ὁ νομάρχης δι' ἑνωτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου, ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Πόροι τῶν φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν εἶναι:

α) Κρατικά ἐπιχορηγήσεις.

β) Διατιθέμενα χρηματικά ποσὰ ὑπὸ δήμων καὶ κοινοτήτων, ὑδραυλικῶν ταμείων, κλπ. διὰ σκοποῦς ἀναδάσωσης καὶ δεινδροφυτεύσεων.

γ) Ἄλλαι χρηματικαὶ ἐνισχύσεις, συνδρομαί, δωρεαὶ καὶ ἔρανοι.

δ) Πρόσοδοι πάσης φύσεως προερχόμεναι ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως παραχωρουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ δήμων καὶ κοινοτήτων ἐδαφῶν πρὸς ἀναδάσωσιν δασυλλίων ἢ καὶ δασικῶν δεσμάτων.

5. Εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ νομάρχου ἀνήκουν καὶ ἅπαντα τὰ φιλοδασικά σωματεῖα ἢ ὅσα ἐκ τῶν φιλοπροσόδων ἐν γένει σωματείων θέτουν ὡς κύριον αὐτῶν σκοπὸν τὴν ἀναδάσωσιν καὶ δεινδροφυτεύσιν, ὑποκείμενα καὶ ταῦτα εἰς τὸν διοικητικὸν καὶ διαχειριστικὸν ἔλεγχον τοῦτου, ἀσκούμενον δι' ἑνωτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου ὀριζομένου ὑπ' αὐτοῦ.

6. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν τῶν ἐπιτροπῶν, ἡ σύνθεσις, ἡ θητεία, αἱ ὑπὸ τούτων διοριζόμεναι ἐκτελεστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ αἱ λοιπαὶ λεπτομέρειαι τῆς ἐν γένει ὁργανώσεως καὶ λειτουργίας τῶν φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν, ὡς καὶ τῶν φιλοδασικῶν σωματείων, καθορίζονται διὰ διατάγματος.

7. Ἡ παρὰ τῶν φιλοδασικῶν ἐπιτροπῶν ἐκτέλεσις ἀναδασωτικῶν καὶ φυτωριακῶν ἐργασιῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰ ἐν ἀρθρῷ 222 διαλαμβανόμενα.

Ἄρθρον 205.

Ρυθμίσεις λεπτομερειῶν ἀναδάσωσης.

Διὰ διαταγμάτων ρυθμίζονται αἱ λεπτομέρειαι τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς ὁροθεσίας τῶν ἀναδασωτικῶν ἐκτάσεων, τὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν δημοσίων ἐκτάσεων πρὸς ἀναδάσωσιν, ὁ τρόπος τοῦ καθορισμοῦ καὶ τῆς πληρωμῆς τῶν δαπανῶν ἀναδάσωσης, τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀναδασώσεων, τὰ τῆς φυλάξεως καὶ προστασίας τῶν ὑπὸ ἀναδάσωσιν δημοσίων ἢ μὴ ἐκτάσεων, τὰ τῶν καθήκοντων καὶ πληρωμῆς τῶν μισθῶν τῶν φυλάκων, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια τῶν περὶ ἀναδασώσεων διατάξεων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΑΣΩΝ

Κεφάλαιον Α'

Προστασία δασῶν ἐκ πυρκαϊῶν.

Ἄρθρον 206.

Προληπτικὰ μέτρα χρήσεως πυρός.

1. Ἀπαγορεύεται:

α) Νὰ ἀνάπτεται πῦρ ἐν ὑπαίθρῳ, ἐντὸς δασῶν, δασικῶν ἐκτάσεων ἢ ἐδαφῶν ἢ καὶ πλησίον αὐτῶν μέχρις ἀποστάσεως διακοσίων μέτρων, ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, χωρὶς νὰ λαμβάνωνται τὰ παρὰ τῶν δασικῶν κανονισμῶν ἐνδεικνύμενα μέτρα πρὸς πρόληψιν πυρκαϊῶν.

β) Νὰ ἀνάπτεται ἢ νὰ διατηρῆται πρὸς οἰονδήποτε σκοπὸν ἀκάλυπτον πῦρ ἐντὸς καλυδῶν, μανδρῶν, σπηλιῶν, αὐλῶν τῶν οἰκίῶν ἢ ἄλλων ἐνδοικημάτων, ἐφ' ὅσον ταῦτα εὕρισκονται ἐντὸς δασῶν, δασικῶν ἐδαφῶν ἢ ἐκτάσεων ἢ πλησίον αὐτῶν καὶ εἰς ἀπόστασιν διακοσίων μέτρων, ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.

γ) Ἡ καύσις κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἀγρῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐκτάσεων, ἐμπεριεχομένων ἢ παρακειμένων εἰς δάση, ἀνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου.

δ) Ἡ καύσις ἀνδρακοκαμίνων καὶ ἀσβεστοκαμίνων ἀπὸ 1ης Ἰουνίου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου ἐντὸς δασῶν ἢ παρ' αὐτὰ

καὶ εἰς ἀπόστασιν μικροτέραν τῶν 40 μέτρων, πρὸς δὲ καὶ ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις βιομηχανικοῦ καταστήματος λειτουργούντος διὰ καυσίμου ὕλης ἀνευ ἀδείας τοῦ δασάρχου.

ε) Ἡ καύσις ἀνδρακοκαμίνων ἐγκατεστημένων ἐντὸς δασοσυστάδων ἢ ὑπορῶφου ἐξ ἀειφύλλων πλατυφύλλων ἀπὸ 15ης Ἰουνίου μέχρι 1ης Σεπτεμβρίου.

στ) Ἡ κατὰ τοὺς αὐτοὺς μῆνας ἐντὸς δασῶν θήρα δι' ὅπλων ἐχόντων βύσμα ἐξ ὕλης ἐκ τῆς ὁποίας δύναται νὰ μεταδοθῇ τὸ πῦρ.

ζ) Ἡ ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐντὸς δασῶν.

η) Ἡ ἀπόρριψις ἀνημμένων σιγαρέττων ἐκ τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν.

θ) Τὸ κάπνισμα τῶν ἐντὸς κορυφῶν δένδρων μελισσῶν.

ι) Πᾶσα ἄλλη ἐνέργεια δυναμένη νὰ προκαλέσῃ πυρκαϊάν.

2. Αἱ ὑπὸ τῆς προηγουμένης παραγράφου προβλεπόμεναι ἀπαγορεύσεις δύνανται, ἂν συνεχίζεται ἡ ξηροθερμικὴ περίοδος καὶ πέραν τοῦ Σεπτεμβρίου, νὰ παραταθῶν μέχρι δύο μηνῶν, διὰ δασικῆς ἀστυνομικῆς διατάξεως, ἐκδιδομένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου δασάρχου.

3. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ δεκαετίαν μετὰ τὴν πυρκαϊάν ἡ ἐκχέρσις ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη μὴ δασικὴ καλλιέργεια καέντος δάσους δημοσίου ἢ μὴ.

Ἄρθρον 207.

Πρόνοια κατὰ τὴν καύσιν ἀγρῶν.

Ὅστις θέτει πῦρ εἰς τὸ φυτικὸν ἐπίστρομα τοῦ ἐδάφους ἢ εἰς φυτικὰς οὐσίας ἐπὶ γεωργικῶν κτημάτων, πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκχερσώσεως αὐτῶν ἢ αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς των, εὐρίσκομένων ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων ἢ βοσκοτόπων ἢ πλησίον αὐτῶν ὑποχρεοῦται νὰ ἐνεργῇ τούτο μετὰ δλὴν τὴν ἀπαιτούμενην πρόνοιαν. Ὁ θέτων πῦρ, ὡς καὶ ἐκείνοι, κατ' ἐντολὴν τῶν ὁποίων γίνεται τοῦτο, εὐθύνονται διὰ πᾶσαν παράλειψιν τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ εἰς πᾶσαν ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 208.

Κατάρτισις πινάκων διαμενόντων εἰς δάση.

Καθ' ἕκαστον μῆνα ἀπὸ 1ης Μαΐου μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου, τὰ δασικὰ ὄργανα τῆς ἐξωτερικῆς ὑπηρεσίας τῶν δασαρχείων συντάσσουν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ ἀρμοδίου προέδρου τῆς κοινότητος πίνακα τῶν ποιμένων, γεωργῶν καὶ οἰωνδήποτε ἄλλων προσώπων τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ παραμείνουν τοῦλάχιστον ἓνα μῆνα εἰς τὰς διαφόρους δασικὰς θέσεις ἐκάστου δήμου ἢ κοινότητος, ἐπὶ τῇ θάσει πληροφοριῶν, πρὸς δὲ καὶ δηλώσεων τῶν ὡς ἀνω προσώπων, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσων ἐγγράφως καὶ ὑπευθύνως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τὸν τόπον τῆς διαμονῆς των. Ἀντίγραφον τοῦ πίνακος τούτου ἀποστέλλεται πρὸς τὸ δασαρχεῖον, ἐν περιπτώσει δὲ πυρκαϊᾶς ἐν τῇ οἰκίᾳ περιφερείᾳ, ἀντίγραφα ἀποστέλλονται παρὰ τῶν ἀρχῶν τούτων εἰς τὸν ἀρμοδίον εἰσαγγελέα τῶν πλημμελειοδικῶν.

Ἄρθρον 209.

Ὑποχρεώσεις κοινοτήτων πρὸς ἀναδάσωσιν καέντων δασῶν.

1. Κοινότητες, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς πυρκαϊᾶς δημόσια ἢ κοινοτικά δάση, ὑποχρεοῦνται νὰ ἀναγράφουν ἐτησίως ἐπὶ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς πυρκαϊᾶς εἰς τὸν προϋπολογισμὸν αὐτῶν πίστωσιν διὰ τὴν ὑποβοήθησιν διὰ τεχνικῶν ἀναδασωτικῶν ἔργων τῆς ἐπανιδρύσεως τοῦ καέντος δάσους.

2. Τὰ ἀναδασωτικὰ ταῦτα ἔργα ὑποδεικνύονται καὶ ἐκτελοῦνται μερίμνῃ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 210.

Ὑποχρεώσεις διευθύνσεων σιδηροδρόμων πρὸς πρόληψιν πυρκαϊῶν.

1. Κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ προστασίας τοῦ δασάρχου, ὑποχρεοῦνται αἱ διευθύνσεις τῶν σιδηροδρόμων νὰ ἀποκαθαίρουν ἀπὸ πάσης εὐφλέκτου ὕλης (οἶον

δένδρων, θάμνων, φρυγάνων και χόρτων) ἐντὸς τῶν δασῶν, διὰ τῶν ὁποίων διέρχονται αἱ σιδηραὶ γραμμαὶ καὶ ἐκατέρωθεν τῶν τροχιῶν λωρίδα γῆς μέχρι τριάκοντα μέτρων, ὑπολογιζομένων ἀπὸ τῆς ἐξωτερικῆς ράβδου. Τὸ προκύπτον ἐκ τοῦ καθαρισμοῦ ὑλικόν, ἐὰν εἶναι ἀχρηστον καταστρέφεται, ἐφ' ὅσον οὐδεὶς προσέρχεται πρὸς παραλαβὴν αὐτοῦ. ἄλλως, ἐὰν μὲν πρόκειται περὶ δημοσίου δάσους, διατίθεται κατὰ τὰς κει- μένας διατάξεις διὰ δημοπρασίας, ἐὰν δὲ πρόκειται περὶ μὴ δημοσίου δάσους, παραδίδεται εἰς τὸν δασοκτήμονα, τούτου δὲ ἀρνούμενου, διατίθεται διὰ δημοπρασίας καὶ τὸ ἀντίτιμον, με- τὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δημοσίων δικαιωμάτων, παραδίδεται εἰς τὸν δασοκτήμονα.

2. Αἱ διευθύνσεις σιδηροδρόμων ὑποχρεοῦνται, πρὸς πρόλη- ψιν τῆς ἐκτινάξεως σπινθήρων, νὰ τοποθετοῦν εἰς τὰς καπνο- δόχους τῶν ἀτμομηχανῶν των κατάλληλα συρματοπλέγματα ἢ ἄλλα κατάλληλα ἐσωτερικὰ μηχανήματα καὶ τεροδόχους ὑπὸ τὰς ἐσχάρας τῶν μηχανῶν. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται νὰ με- ριμοῦν, διὰ τῆς ἐκδόσεως καταλλήλων κανονιστικῶν ὁδηγιῶν, ἵνα ἀποφεύγεται ἡ ἐκβολὴ καπνοῦ καὶ πεπυρακτωμένων μορίων ἀνθρώκων εἰς μέρη ἰδιαιτέρως ἐκτινέμενα εἰς τὸν κίνδυνον πυρ- καϊῶν.

3. Ἐπίσης ὑποχρεοῦνται αἱ διευθύνσεις σιδηροδρόμων νὰ το- ποθετοῦν εἰς τὰς ἀμάξας καὶ τὰς αἰθούσας ἀναμονῆς ἐντὸς τῶν σταθμῶν πινακίδας, διὰ τῶν ὁποίων νὰ εἰδοποιῶνται οἱ ἐπιβάται περὶ τοῦ κινδύνου τῶν πυρκαϊῶν ἐκ τῆς ἀπορρίψεως ἀνημμένων σιγαρέττων ἀπὸ τῶν παραθύρων τῶν ἀμαξοστοι- χίων.

Ἄρθρον 211.

Ἀντιπυρκαϊκὴ λωρίδες.

1. Εἰς δημόσια ἢ μὴ δάση, ἀπειλούμενα ὑπὸ πυρκαϊῶν, διανοίγονται ἀντιπυρκαϊκὴ λωρίδες πλάτους 10 περίπου μέ- τρων καὶ πραγματοποιοῦνται φρυγανεύσεις, θαμνεύσεις, ἐκπρε- μνώσεις καὶ ὑπεραραιώσεις ἐκατέρωθεν τῶν λωρίδων τούτων, μέχρι πλάτους 15 περίπου μέτρων. Ἐπίσης ἐνεργοῦνται ἀραι- ωτικαὶ ὑλοτομίαι τῶν συστάδων, ὡς καὶ φρυγανεύσεις, θα- μνεύσεις καὶ ἐκπρεμνώσεις τοῦ ὑπωρόφου τῶν διφυῶν ἰδίᾳ δασῶν.

2. Ἄν οἱ δασοκτήμονες δὲν προβαίνουν εἰς τὰς ὡς ἄνω ἐνερ- γείας, ἐντὸς τασσομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου προθε- σμίας, ἢ διανοίξεις ἀντιπυρκαϊκῶν λωρίδων, ἢ ἀραιώσεως τῶν συστάδων καὶ ἢ φρυγανεύσεις, θάμνευσεις καὶ ἐκπρεμνώσεις τοῦ ὑπωρόφου ἐνεργοῦνται ὑπὸ τῆς δημοσίας δασικῆς ἀρχῆς, τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίων ὑπὲρ τὰς ἐκ τῶν καρπώσεων τούτων τυχόν προσόδους δαπανῶν εἰσπραττομένων παρὰ τοῦ ὑπολόγου ἰδιοκτῆτου κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἄρθρον 212.

Στέρησις ἐμπρηστῶν δασῶν δικαιώματος καρπώσεως ἐκ καέντων δασῶν.

1. Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ δύνανται νὰ ἐξαρτοῦν τὴν ἐκδοσὶν ἁδειῶν ὑλοτομίας ἢ καρπώσεως μὴ δημοσίου δάσους ἐκ τῆς συμμορφώσεως τοῦ κυρίου ἢ κατόχου πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας διὰ τὴν πρόληψιν ἢ καταστολὴν τῶν ἀπὸ πυρκαϊῶν κινδύνων.

2. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτῆτης δάσους κατεδικάσθῃ ἐπὶ ἐμπρησμῷ αὐτοῦ, ἢ διάδοσις τῶν ἐκ τοῦ καέντος μέρους ἀπολαμβανόμε- νων δασικῶν αὐτοῦ προϊόντων γίνεσθαι κατὰ τὰς περὶ δημο- σίων δασῶν ἰσχυρῶς διατάξεις, τοῦ ἰδιοκτῆτου μὴ δικαιου- μένου εἰς τὴν ἀπὸ τῆς διαθέσεως προκύπτοντος χρηματικῷ ποσῷ.

3. Ὁ ἐκ προθέσεως ἢ ἀμελείας ἐμπρήσας δάσος, ἐφόσον ἐξεδόθῃ κατ' αὐτοῦ καταδικαστικὴ ἀπόφασις, ἀποκλείεται πά- σης ὠφελείας ἐκ τῆς χρησιμοποίησεως ἢ ἐκποίησεως τῶν ἐκ τῆς καείσεως ἐκτάσεως ἀπολαμβανόμενων δασικῶν προϊόντων, μὴ δυνάμενος νὰ κατεργασθῇ ἢ μεταφέρει διὰ λογαριασμὸν ἄλλου τὰ δασικὰ προϊόντα, μηδὲ νὰ χρησιμοποίησιν ταῦτα δι' ἑαυτὸν ἢ νὰ ἀγοράσῃ ταῦτα ἐν πλειστηριασμῷ.

Ἄρθρον 213.

Ὑποχρεώσεις κοινοτήτων καὶ ἰδιωτῶν.

1. Ὁ νομάρχης δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ ὅπως οἱ κάτοικοι, ἀρ- ρενες ἢ θήλειες, συνουκισμῶν ἢ κοινοτήτων, ἐπὶ τῇ θάσει κα- ταλόγου συντασσομένου παρὰ τῶν οἰκείων κοινοτικῶν συμβου- λίων, ἐργασθῶν ἐπὶ δύο ἡμέρας κατ' ἔτος εἰς ἔργα προλη- πτικὰ ἢ κατασταλτικὰ τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν, οἷον θα- μνεύσεις, ἀραιώσεις, διανοίξεις ἀντιπυρκαϊκῶν λωρίδων κλπ. κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν ἢ κατὰ τὰ διὰ διατάγματος καθοριζόμενα. Τὰ ἐκ τῶν ἐργασιῶν τούτων ἀπολαμβανόμενα δασικὰ προϊόντα χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἐργα- σθέντας ἄνευ οἰουδήποτε τέλους καὶ ἄνευ ἀποζημιώσεως τοῦ δασοκτήμονος, ἐκτὸς ἂν οὗτος, ἐγκαίρως καλούμενος, ἀναλά- βῃ καὶ ἐκτελέσῃ, ἐν τακτῇ προθεσμίᾳ, τὰ ὡς ἄνω ἔργα.

2. Συμβούλια κοινοτήτων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῶν ὁποίων ἐβεβαιώθῃ ἡ ἔναρξις πυρκαϊῆς δάσους, ὑποχρεοῦνται νὰ σπεύσουν μετ' ἀναλόγου ἀριθμοῦ μελῶν τῆς κοινότητος των, ἐφωδιασμένων διὰ τῶν ἀπαιτητῶν ἐργαλείων, πρὸς κατὰ- σθεσιν τῆς πυρκαϊᾶς. Τὰ κοινοτικά συμβούλια ὑποχρεοῦνται νὰ καταρτίσουν ἐγκαίρως τοὺς καταλόγους τῶν μελῶν τῆς κοινότητος, τὰ ὁποῖα θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ σπεύσουν πρὸς κατὰσθεσιν πυρκαϊᾶς.

Ἄρθρον 214.

Ὑποχρεώσεις ἀντιλαμβανόμενων πυρκαϊῶν.

1. Ὁ ἀντιλαμβανόμενος πυρκαϊᾶν ἐντὸς δάσους ἢ παρ' αὐτὸ καὶ μὴ δυνάμενος νὰ κατασθέσῃ ταύτην μόνος ὑποχρε- οῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰ πλησιέστερα πρὸς τὸν τόπον ἄτομα, πρὸς δὲ καὶ τὴν δασικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἀρχὴν ἢ τὸν δήμαρχον ἢ πρόεδρον τῆς κοινότητος. Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τῶν γειτονικῶν κοινοτήτων, ὡς καὶ πᾶς παρευρισκόμε- νος ἐκεῖ, ὑποχρεοῦνται, καλούμενοι παρ' οἰασδήποτε ἀρχῆς, νὰ μεταβῶν εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς μετὰ τῶν ἀναγ- καίων ἐργαλείων καὶ νὰ ἐργασθῶν πρὸς κατὰσθεσιν αὐτῆς, κατὰ τὰς ὁδηγίας τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας. Αἱ ὡς ἄνω διατα- γαὶ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἶναι παραχρῆμα ἐκτελεστέαι, οὐ- δεμίαν δ' εὐθύνην φέρουν οἱ ἐκδόντες αὐτάς δι' ἐπιζημιώσεις συνεπείας προκύψασας ἐκ τῶν διαταγῶν των, ἐφ' ὅσον ἐνήρ- γουν ἐν καλῇ πίστει.

2. Οἱ προστρέχοντες ὡς ἀνωτέρω πρὸς κατὰσθεσιν πυρ- καϊᾶς μετ' ἀξίνης ἢ πελέκως καὶ πράγματι ἐργαζόμενοι ἀμείβονται διὰ τὴν ἐργασίαν ταύτην χρηματικῶς, κατὰ τὰ διὰ διατάγματος κανονιζόμενα, παρὰ τοῦ Δημοσίου μὲν, ἐὰν πρόκειται περὶ δημοσίων δασῶν, ἀναγκαφομένης σχετικῆς πι- στώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, παρὰ τῶν δασοκτημόνων δὲ προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, παρὰ τῶν ὁποίων, ἀρνούμενων, εἰσπράττονται διοικη- τικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατά- ξεις καὶ διανέμονται αἱ κατὰ τὴν παρὰ τὸν ἀντὶ τῆς ἀμοι- βαί μερίμνη τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 215.

Παροχαὶ διὰ τὴν κατὰσθεσιν πυρκαϊῶν.

1. Εἰς τοὺς ἀσχοληθέντας πρὸς κατὰσθεσιν πυρκαϊᾶς δά- σους ἐργάτας, ὡς καὶ εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς δασικῆς ὑπηρε- σίας, χωροφυλακῆς καὶ ἀγροφυλακῆς χορηγεῖται, μετὰ πρό- ταςιν τοῦ ἀνωτέρου κατὰ βαθμὸν δασικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ διευ- θυναντος τὰς ἐργασίας κατὰσθέσεως τῆς πυρκαϊᾶς, λόγῳ φθορᾶς ἱματισμοῦ καὶ ὑποδήσεως, ἀποζημιώσεις καθοριζομένης ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Ἡ καταβαλλομένη ὡς ἀνωτέρω ἀποζημιώσις βαρύνει τὸ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν ἐφ' ὅσον τὸ δάσος ἀνήκει εἰς τὸ Δη- μόσιον, ἀναγκαφομένης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολό- γισμὸν ἐξόδων τοῦ Ταμείου τούτου, τοὺς δασοκτήμονας δὲ, ἐφ' ὅσον τὸ δάσος εἶναι μὴ δημόσιον καὶ εἰσπράττεται διοι-

κητικώς κατά τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, ἐὰν ἤθελον ἀρνηθῇ τὴν καταβολὴν αὐτῆς.

3. Αἱ ὑπὸ τῆς δασικῆς ἢ ἄλλης δημοσίας ὑπηρεσίας γινόμεναι δαπάναι, (ὁδοιπορικὰ ἔξοδα ὑπαλλήλων κλπ.) διὰ τὴν κατὰσβεσιν πυρκαϊῶν μὴ δημοσίων δασῶν, ἐπιβαρύνουν τοὺς δασικτῆμονας καὶ εἰσπράττονται διοικητικῶς κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις. Διὰ διατάγματος καθορίζεται λεπτομερέστερον ὁ τρόπος τῆς βεβαιώσεως τῆς γυνομένης δαπάνης.

Ἄρθρον 216.

Υποχρεώσεις Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς διὰ τὴν καταστολὴν πυρκαϊῶν.

1. Αἱ διοικήσεις Στρατοῦ καὶ Χωροφυλακῆς ὑποχρεοῦνται, εὐθὺς ὡς λάβουν γνῶσιν ἐκταγείσης πυρκαϊᾶς εἰς δάσος πλησίον τῆς ἑδρας τῶν κείμενον, νὰ ἀποστείλουν τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς διαθέσιμον δύναμιν ἐκ τῶν ἀνδρῶν τῶν, ἐφοδιασμένων διὰ τῶν ἀπαραιτήτων ἐργαλείων, ἥτις, ἂν ᾖ ἡς φθάσει εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς, τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ὑποχρεοῦται δὲ νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὰς ὁδηγίας ταύτης διὰ τὴν κατὰσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς.

2. Τὴν διεύθυνσιν πάσης κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἐνεργείας ἀναλαμβάνει ὁ ἀνώτερος κατὰ βαθμὴν τῶν παρισταμένων δασικῶν ὑπαλλήλων, ἐπὶ ὁμοιοβάθμων δὲ ὁ ἀρχαιότερος τούτων, πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ὁποίου πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ συμμορφῶνται πάντες οἱ μετέχοντες τοῦ ἀγῶνος κατὰ τοῦ πυρός.

3. Ἡ διοίκησις τοῦ ἐν ἐκάστη φρουρᾷ στρατοῦ λαμβάνει γνῶσιν περὶ τοῦ τόπου τῆς πυρκαϊᾶς παρὰ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, τῆς χωροφυλακῆς ἢ τοῦ νομάρχου.

4. Τὰ ἀπαραίτητα ἐργαλεῖα πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν ὁπλιτῶν, τῶν ἀποστελλομένων διὰ τὴν κατὰσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν, χορηγοῦνται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους δασικῶν ὑπηρεσιῶν.

5. Τὰ στρατιωτικὰ τμήματα ἐργάζονται κατὰ τὴν ὁργανικὴν αὐτῶν σύνθεσιν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν ἡγετῶν αὐτῶν καὶ συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ ἀνωτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου, τοῦ παρισταμένου εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς.

6. Τὴν καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς ἐπακολουθεῖ ἄγρυπνος φύλαξις τῆς ἐμπροσθεν ἐκτάσεως τοῦλάχιστον ἐπὶ 48 ὥρων, πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως αὐτῆς ἐκ τῶν κειομένων πρέμνων τῶν δένδρων, ὑπὸ προσώπων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ κατὰ τὰ ἀνωτέρω δευδύνοντος τὸν κατὰ τῆς πυρκαϊᾶς ἀγῶνα.

Ἄρθρον 217.

Υποχρεώσεις δασικῶν ὑπαλλήλων.

1. Ὁ δασάρχης, ὁ δασονόμος, ὁ δασοκόμος καὶ ὁ δασοφύλαξ, εὐθὺς ὡς λάβουν γνῶσιν ἐκταγείσης πυρκαϊᾶς εἰς δάσος τι τῆς περιφερείας τῶν, σπεύδουν τὸ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς καὶ ἐπιλαμβάνονται τῆς κατὰσβεσεως αὐτῆς, δίδοντας τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς διὰ τὰ περαιτέρω ληπτέα μέτρα. Εὐθὺς μετὰ τὸν ἐντοπισμὸν καὶ τὴν καταστολὴν τῆς πυρκαϊᾶς, οἱ ὡς ἂν δασικοὶ ὑπάλληλοι διενεργοῦν προανάκρισιν πρὸς ἐξακριβώσιν τῶν αἰτίων τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν τυχόν ἐνεχομένων προσώπων.

2. Λεπτομερὲς ἐκθέσεις, περὶ τῶν γυνομένων ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς ζημιῶν, τῶν αἰτίων, τὰ ὅποια προὐκάλεσαν ταύτην, ὡς καὶ τῶν τυχόν ἀνακαλυφθέντων ὡς ὑπαιτίων τῆς πυρκαϊᾶς, ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ δασάρχου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πυρκαϊᾶς.

3. Τὰ δασαρχεῖα ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλουν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους, λεπτομερῆ κατὰστασιν τῶν ἐπισυμβασῶν κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον εἰς δάση τῆς περιφερείας τῶν πυρκαϊῶν.

Ἄρθρον 218.

Πρόβλεψις δαπάνης διὰ μέτρα προλήψεως καὶ καταστολῆς πυρκαϊῶν.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ἀναγράφεται κατ' ἔτος ἡ ἀναγκαίουσα πίστώσις διὰ τὴν προμήθειαν ἢ ἐπισκευὴν καὶ ἀπαστολὴν πελέκων, ἀξινῶν καὶ λοιπῶν καταλλήλων ἐργαλείων καὶ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν κατὰσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν, πρὸς ἐφοδιασμὸν τῶν κατὰ τόπους ἀρμοδίων δασικῶν ἀρχῶν.

2. Ὡσαύτως ἀναγράφεται εἰς τὸν αὐτὸν προϋπολογισμὸν ἡ ἀπαιτούμενη πίστώσις διὰ τὴν κατασκευὴν ὁδῶν προσπελάσεως, τὴν ἐγκατάστασιν παρατηρητηρίων εἰς τὰ ἐπικαίρα σημεῖα τῶν εἰς τὸν κίνδυνον τῶν πυρκαϊῶν ἐκτεθειμένων δασῶν καὶ τὴν τηλεπικοινωνιακὴν αὐτῶν σύνδεσιν.

Ἄρθρον 219.

Πρόσληψις πυροφυλάκων καὶ μισθώσις ἢ ἐπίταξις αὐτοκινήτων.

1. Πρὸς πρόληψιν ἐπικτάσεως τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν καὶ κατὰσβεσιν αὐτῶν, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν Γεωργίας ἵνα δι' ἀποφάσεώς του προσλαμβάνῃ κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ 15 Ἰουνίου μέχρι 15 Ὀκτωβρίου ἐκάστου ἔτους ἐργάτας ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἀναλόγῳ πρὸς τὰς κατὰ τόπους συνθήκας, ὡς καὶ νὰ ἐνεργῇ μισθώσεις ἢ ἐπιτάξεις φορητῶν ἢ ἐπιβατικῶν αὐτοκινήτων διὰ τὴν μεταφορὰν προσωπικοῦ καὶ ἐργαλείων εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς. Ὁ ἀριθμὸς, κατ' ἀνάγκαν, τῶν προσλαμβανομένων ἐργατῶν ὁρίζεται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν.

2. Διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν σχετικῶν δαπανῶν ἐγγράφεται ἀνάλογος πίστώσις εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν, ἐπιτρεπομένης ἅμα τῆς ἐκδόσεως χρηματικῶν ἐνταλμάτων ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ.

Κεφάλαιον Β'

Προστασία δασῶν ἐξ ἐντόμων καὶ μυκήτων.

Ἄρθρον 220.

1. Ἐν περιπτώσει ἐμφανίσεως καμπῶν ἢ ἄλλων βλαπτικῶν τῶν δασικῶν δένδρων ἐντόμων ἢ μυκήτων, οἱ κύριοι ἢ κατόχοι δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, λιθαρίων, γεωργικῶς ἢ δεινδροκομικῶς καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, κήπων καὶ αὐλῶν ὑποχρεοῦνται νὰ προβαίνουν εἰς καταπολέμησην καὶ ἐξαφάνισιν τῶν βλαπτικῶν τούτων ἐντόμων ἢ μυκήτων, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς δασικῆς ἀρχῆς, τιμωρούμενοι ἄλλως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 268.

2. Ἐν ἀρνήσει τῶν ὡς ἂν κυρίων ἢ κατόχων, ὅπως προβῶν εἰς τὰ ὑποδειχθέντα παρὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς μέτρα, δύναται αὕτη νὰ προβῇ εἰς τὴν λήψιν τῶν μέτρων τούτων, τῶν πρὸς τοῦτο δαπανῶν εἰσπραττομένων παρὰ τοῦ ὑποχρέου κυρίου ἢ κατόχου, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

Ἄρθρον 221.

Ἀπαγόρευσις εἰσαγωγῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ξυλείας πρὸς πρόληψιν μεταδόσεως ἀσθενειῶν.

Πρὸς προστασίαν τῶν δασῶν τῆς χώρας ἐκ βλαπτικῶν τῶν δασικῶν δένδρων ἐντόμων ἢ μυκήτων, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας νὰ ἐπιτρέπεται ὑπὸ ὁρους ἢ καὶ νὰ ἀπαγορευεῖται ἐντελῶς, καθ' ὅλην τὴν Χώραν ἢ περιφερείας ταύτης, ἢ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή παντὸς εἶδους ξυλείας, ὑπὸ οἰανδήποτε μορφήν ξυλίνων σκευῶν ὡς καὶ φυτῶν, σπόρων, φύλλων, ἀνθέων, φυτικῆς γῆς, χωμάτων, ἔρματος πλοίων ἐκ χώματος, ὡς καὶ χαλίκων καὶ ἄμμου περιεχόντων χώματα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΔΑΣΙΚΑ ΕΡΓΑ

Κεφάλαιον Α'

Γενικαί διατάξεις ἀφορώσαι εἰς δασοτεχνικά ἔργα.

Ἄρθρον 222.

Μελέτη καὶ ἐκτέλεσις.

1. Ἡ μελέτη καὶ ἐκτέλεσις τοπογραφήσεων, χωροσταθμῶν καὶ πάσης φύσεως τεχνικῆς ἐργασίας διευθετήσεως χειμάρρων, διαχειρίσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως δασῶν, ἀναδασώσεων, φυτωρίων, περιφράξεων, δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, δασικῆς ὁδοποιίας καὶ βελτιώσεως ὁρεινῶν ἑσκαρπῶν, ἐνεργεῖται δι' ἐργολαβίας ἢ δι' αὐτεπιστάσεως ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἢ τοῦ νομάρχου, κατὰ τὰς περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως διατάξεις.

2. Διὰ τὴν δι' αὐτεπιστάσεως ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, τῶν χρηματοδοτούμενων παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, συνιστᾶται παγία προκαταβολή, ἢ διαχειρίσις τῆς ὁποίας ἀνατίθεται εἰς διαχειριστὴν δημόσιον ὑπάλληλον, ὁρίζομενον δι' ἀποφάσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ταμείου τούτου. Ὡς διαχειριστὴς τῆς παγίας προκαταβολῆς δὲν ὀρίζεται ὑπάλληλος μετέχων εἰς τὴν ἐκτέλεσιν καὶ ἐπιβλέψιν τῶν ἔργων.

3. Εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς διὰ τὴν δι' ἐργολαβίας μελέτην ἢ ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω δασοτεχνικῶν ἐργασιῶν γίνονται δεκτοὶ καὶ δασολόγοι, ἔχοντες εἰδικὸν πτυχίον ἐργολήπτου δασικῶν ἔργων, χορηγούμενον παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄρθρον 223.

Τρόπος συντάξεως μελετῶν κλπ.

Διὰ διατάγματος καθορίζονται τὰ τῆς συντάξεως ἀναγνωριστικῶν καὶ προκαταρκτικῶν μελετῶν, γενικῶν σχεδίων (προμελετῶν), τῶν ὁριστικῶν μελετῶν καὶ τῶν ἐτησίων προγραμμάτων ἔργων, τὰ τοῦ ἐλέγχου, ἐγκρίσεως καὶ θέσεως εἰς ἐφαρμογὴν αὐτῶν, τὰ τῆς ἀναθεωρήσεως καὶ τροποποιήσεως αὐτῶν, τὰ τῆς διενεργείας τῶν δημοπρασιῶν, τὰ τῆς ἐπιβλέψεως, ἐκτελέσεως καὶ παραλαβῆς τῶν ἐκτελούμενων δασοτεχνικῶν ἔργων, τὰ τῆς ἐκδόσεως, διαβαθμίσεως καὶ ἀκυρώσεως τῶν εἰδικῶν πτυχίων ἐργοληπτῶν δασοτεχνικῶν ἔργων, ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Κεφάλαιον Β'

Ἔργα διευθετήσεως χειμάρρων.

Ἄρθρον 224.

Φορεὺς ἐκτελέσεως ἔργων.

1. Τὰ δασοτεχνικά ἔργα διευθετήσεως χειμάρρων καὶ ἀποκαταστάσεως ὁρεινῶν ἑσκαρπῶν τῶν λεκανῶν ἀπορροῆς ἐκτελοῦνται ἀνεξαρτήτως τάξεως ὑπὸ τοῦ Κράτους. Μέρος τῆς δαπάνης τούτων δύναται νὰ βαρύνῃ τὰς ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων προστατευομένας ἰδιοκτησίας εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ χειμάρρου ἐπηρεαζομένην πεδινὴν περιοχὴν. Τὴν συντήρησιν τῶν κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον ἔργων ἀναλαμβάνουσιν αἱ ἐκτελοῦσαι ταῦτα ἀρμόδιαι δασικαὶ ὑπηρεσίαι ἢ, εἰς τὰς κρίνεται ὑπὸ τούτων σκόπιμον, οἱ ὀργανισμοὶ ἐγγείων βελτιώσεων.

2. Ἡ ταξινόμησις τῶν ἔργων δασοτεχνικῆς διευθετήσεως χειμάρρων καὶ ἀποκαταστάσεως τῶν ὁρεινῶν ἑσκαρπῶν, ἐχόντων ἄμεσον σχέσιν πρὸς ἐκτελούμενα μείζονος σημασίας πεδινὰ ἐγγειοβελτιωτικὰ τοιαῦτα, ὃ γενικὸς προγραμματισμὸς ἢ ἐνταξίς των εἰς τὸ σύνολον τῶν ἔργων καὶ ὃ συντονισμὸς τούτων ἐνεργεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας κεντρικοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου ἐγγειοβελτιωτικῶν ἔργων.

3. Αἱ προκαταρκτικαὶ μελέται τῶν ἀνωτέρω ἔργων ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ κεντρικοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου ἐγγείων βελτιώσεων προτάσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν, ἀρμοδίας διὰ τὴν περαιτέρω ἐκπόνησιν τῶν μελετῶν ἐκτελέσεως, ἐγκρίσιν τούτων, εἰδικὴν κατὰ χῶρον προγραμματισμὸν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, κατὰ τὰς διατελούσας ταύτην διατάξεις, ἐκ πιστώσεων τοῦ προγράμματος αὐτῆς, εἴτε ἐκ τοιούτων διατεθειμένων παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐγγείων βελτιώσεων Ὑπουργείου Γεωργίας, δυναμένων νὰ ἐφαρμοσθοῦν ἐν προκειμένῳ καὶ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 8—11 τοῦ ν.δ. 3881(1958), ὡς αὗται ἐκάστοτε ἰσχύουσιν.

4. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δασῶν, μετὰ γνώμην τοῦ κεντρικοῦ γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου ἐγγείων βελτιώσεων, δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐγγείων βελτιώσεων ἢ προμελέτη, μελέτη καὶ ἐκτέλεσις τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἔργων, δι' οἷωνδήποτε πιστώσεων, ἀποσπώμενου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ παρ' αὐτῇ τοῦ ἀναγκαίου πλεονεκτήματος δασικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄρθρον 225.

Εἰδικὰ μέτρα διὰ λεκάνας χειμάρρων Μακεδονίας.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ ἀρμοδίου περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν καὶ δημοσιευομένων εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ κηρύσσονται ὑπὸ προστασίαν λεκάναι ἀπορροῆς τῶν χειμάρρων τῶν πεδιάδων Μακεδονίας.

2. Ἐντὸς τῶν ὑπὸ προστασίαν περιοχῶν δύναται νὰ ἀπαγορεύονται αἱ ἐκχερῶσεις ἐπικλινῶν ἑδαφῶν, νὰ ἐπιβάλλωνται εἰδικὰ μέτρα κλιμακώσεως (πεζούλια) ἢ περιορισμοῦ κατ' ἐκτασιν καὶ εἶδος καλλιέργειας δι' ἐκχερῶσεως, νὰ περιορίζονται αἱ πάσης φύσεως καρπώσεις τῶν δημοσίων ἢ μὴ δασῶν, μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων καὶ οἰωνδήποτε φυλῶν βοσκῶν καὶ νὰ ρυθμίζεται κατὰ τύπον καὶ χρόνον καὶ μέχρι πλήρους ἀπαγορεύσεως ἢ βοσκῆ ὁρισμένου εἴδους ἢ παντὸς ζώου, ἢ χρήσις τοῦ ὕδατος φυσικῶν πηγῶν καὶ ρεϊθρῶν, ἢ ἀλλοτρίη τῆς κοίτης τῶν χειμάρρων, ὡς καὶ ἡ ἀνέγερσις οἰωνδήποτε δασικῶν ἐγκαταστάσεων. Εἰς τὰς οὗτω ὑπὸ προστασίαν κηρυχθείσας περιοχάς, θεωρουμένας ὡς ἀναδασωτέας, ἔχουν ἐφαρμογὴν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων, τὴν φύλαξιν καὶ ἀστυνόμεν, τὴν βεβαίωσιν τῶν παραβάσεων, ὡς καὶ τὰς ἐπιβαλλομένας ποινὰς καὶ ἀποζημιώσεις, αἱ ὁποῖαι στοιχοῦν διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

3. Διὰ διατάγματος δύναται αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων 1 καὶ 2 νὰ ἐπεκταθοῦν εἰς τὰς λεκάνας ἀπορροῆς χειμάρρων καὶ ἄλλων διαμερισμάτων τῆς χώρας, ὅταν αὗται τίθενται, ἐπὶ τῇ βάσει ἐγκεκριμένης μελέτης, ὑπὸ δασοτεχνικῆς διευθέτησιν.

Κεφάλαιον Γ'

Δασικὰ μεταφορικὰ ἐγκαταστάσεις. Δασικὰ κτίρια.

Ἄρθρον 226.

Διαδικασία ἀναθέσεως κατασκευῆς.

1. Πρὸς τὸν σκοπὸν ἐκμεταλλεύσεως δασικῶν συμπλεγμάτων, ἐπιτρέπεται ὅπως διὰ διαταγμάτων ἐκδιδομένων, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων ἔργων, ἀνατίθεται εἰς τὰ Ταμεία Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν τῶν νομῶν ἢ κατασκευὴ καὶ συντήρησις δασικῶν ὁδῶν καὶ μεταφορικῶν ἐν γένει ἐγκαταστάσεων, δασικῶν ἐργαστασίων, κτιρίων, ὡς καὶ ἡ ἀγορὰ καὶ συντήρησις τῶν γεωμετρικῶν μηχανῶν, ἐργαλείων καὶ μέσων ἐπικοινωνίας. Εἰς τὰ αὐτὰ Ταμεία δύναται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, νὰ ἀνατίθεται καὶ ἡ πληρωμὴ τῆς δαπάνης καλλιέργειας τῶν συστάδων, ἀναδασώσεως καὶ δασικῶν φυτωρίων ἐντὸς τῶν οἰκείων δασικῶν συμπλεγμάτων.

2. Πρὸς ἐκδοσιν τῶν ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ προβλεπομένων διαταγμάτων ἀπαιτεῖται προγενεστέρως ἐκθεσις τοῦ οἰκείου θαλάργου, περὶ τῆς ἀναγκαίου τῶν ἐκτελε-

στέων έργων, συνοδευομένη υπό δασοπονικής μελέτης του δασικού συμπλέγματος και γνωμοδότησις του αρμοδίου περιφερειακού διευθυντού δασών και του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών του Υπουργείου Γεωργίας. Η ως άνω έκθεσις του δασάρχου δέον να διαλαμβάνη και περί των επιβληθησομένων φόρων και εισφορών, κατὰ τὰ ἐν άρθροις 240—244 ὁριζόμενα περί τοῦ ποσού αὐτῶν, περί τῶν οικονομικῶν πόρων τοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ περί τῶν κατὰ προσέγγισιν δαπανῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν προβλεπομένων δασικῶν ἐγκαταστάσεων.

Ἄρθρον 227.

Δασικαὶ ὁδοί.

Δασικαὶ ὁδοὶ θεωροῦνται αἱ ὁδοὶ αἱ ἐξυπηρετοῦσαι, ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῶν δασῶν, τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ τὰς μεταφορὰς τῶν δασικῶν προϊόντων, ὡς καὶ τὰ πάσης φύσεως δασικὰ ἔργα καὶ μὴ συμπίπτουσαι μετὰ τοῦ δικτύου τῆς ἐθνικῆς ἢ ἐπαρχιακῆς ὁδοποιίας τῆς χώρας.

Ἄρθρον 228.

Ἀστυνομία δασικῶν ὁδῶν.

1. Ἡ ἀστυνομία τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 226 ἔργων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περί ἀποκλειστικῶς δασικῶν ὁδῶν μὴ συμπίπτουσιν πρὸς ἐθνικὰς, ἐπαρχιακὰς, δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ὁδούς, ἀνατίθεται εἰς τὸν ἀρμόδιον δασικὸν προσωπικόν, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα, ἐφαρμοζομένων ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ διατάγματος τῆς 29 Νοεμβρίου 1929 «περί κωδικοποιήσεως τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως ὁδῶν κειμένων διατάξεων».

2. Πάντα τὰ λόγῳ βλαβῶν τῶν ἐν λόγῳ ὁδῶν εἰσπραττόμενα ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων ποσά, κατατίθενται ἀπ' εὐθείας ὑπ' εὐθύνην των ὑπὲρ τοῦ εἰδικοῦ λογαριασμοῦ τῶν οἰκείων Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν.

Ἄρθρον 229.

Διάνοιξις προσωρινῶν ὁδῶν.

Κύριος ἢ κάτοχος ἐδάφους δὲν δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διὰ μέσου τοῦ ἐδάφους τοῦ μεταφορὰν δασικῶν προϊόντων ἐξ ὑπερκειμένων ἢ παρακειμένων δασῶν, ἐφ' ὅσον αὕτη, γινόμενη πρὸς τὰ κέντρα καταναλώσεως ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους τοῦ, συνεπάγεται δυσανάλογως μεγαλύτεραν δαπάνην, δικαιούται ὅμως εἰς πλήρη, ἐκ μέρους τοῦ κυρίου ἢ κατόχου τῶν προϊόντων ἢ τοῦ μεταφέροντος αὐτά, ἀποζημιώσιν ἐκ τῆς διανοίξεως τῆς ἀναγκαίας δασικῆς ὁδοῦ.

Ἄρθρον 230.

Σύνταξις μελετῶν δασικῶν ὁδῶν.

Αἱ μελέται διὰ τὰς δασικὰς ὁδοὺς συντάσσονται, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 222 προβλεπόμενα, ὑπὸ τῶν οἰκείων δασικῶν ὁργάνων.

Ἄρθρον 231.

Ἐκτέλεσις ἔργων.

1. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας ἢ ὁ νομάρχης, κατὰ τὰς περὶ διοικητικῆς ἀπακεντρώσεως διατάξεις, ἀποφασίζει τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 226, 3, αὐτεπιστάτως ἐπὶ ἐπιγευσῶν περιπτώσεων ἢ ἔπου κρίνεται ἀσύμφορος ἢ δι' ἐργολαβίας ἐκτέλεσις αὐτῶν.

2. Διὰ τὰ ὡς ἄνω ἔργα, ὅταν ἐκτελοῦνται ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους δασικῶν ὑπηρεσιῶν δι' ἐργολαβίας, ἀκολουθεῖται ἡ διαδικασία τῶν περὶ κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν δημοσίων ὁδῶν διατεταγμένων.

3. Ἡ ἀρμόδιότης τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων ἔργων, ἢ προβλεπομένη ὑπὸ τῶν διατάξεων περὶ ἐκτέλεσεως ἐν γένει δημοσίων ἔργων, μεταβιβάζεται διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας, ἐπιφυλασσομένης τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ συμβουλίου δημοσίων ἔργων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κρίσιν αἰτήσεων θεραπείας, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς δια-

τάξεως τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 5 τοῦ ν. 5367 τῆς 2)18.4.1932 (περὶ ἐκτελέσεως τῶν δημοσίων ἔργων), ὡς ἀντικατεστάνη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ἀ.ν. 1966 τῆς 7)13.9.1939 (περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ ἐκτελέσεως Δημοσίων ἔργων κειμένων διατάξεων).

Ἄρθρον 232.

Ἐποπτεία καὶ ἐλεγχος.

Τὴν ἄμεσον ἐποπτεῖαν καὶ τὸν τεχνικοοικονομικὸν ἐλεγχον τῆς ἐκτελέσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 226 προβλεπομένων ἔργων ἀσκεῖ ὁ ἀρμόδιος περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν, τὴν γενικωτέραν δὲ ἐποπτεῖαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τούτων ἀσκεῖ, κατ' ἐντολὴν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν, τριμελὲς ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ προέδρου τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν, τοῦ διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ νομοῦ καὶ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος καθοριζόμενα.

Ἄρθρον 233.

Δασικαὶ ὁδοὶ συμπίπτουσαι πρὸς ἐπαρχιακὰς καὶ ἐθνικὰς.

1. Προκειμένου περὶ κατασκευῆς δασικῶν ὁδῶν, τῶν ὁποίων ἡ διαδρομὴ συμπίπτει ἐν μέρει ἢ ἐν ὅλῳ πρὸς τὴν διαδρομὴν ἐθνικῶν ἢ ἐπαρχιακῶν ὁδῶν, ἡ μελέτῃ καὶ κατασκευὴ τῶν συμπίπτόντων τμημάτων ἐκτελεῖται πάντοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων ἔργων ἢ τοῦ οἰκείου νομαρχιακοῦ ταμείου, τῶν κατασκευαστέων τμημάτων ὁριζόμενων δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων ἔργων, διὰ τῆς ὁποίας ὁρίζεται ἅμα καὶ ἡ διὰ τὴν κατασκευὴν χρηματικὴ ἀρωγὴ τοῦ ἀρμοδίου Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν ἢ τῶν διὰ τὴν δασικὴν ὁδοποιῖαν πιστώσεων τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Κατὰ τὴν ἐγκρίσιν τῶν μελετῶν τούτων, παρὰ τοῦ συμβουλίου δημοσίων ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Δημοσίων ἔργων, συμμετέχει τῶν συνεδριάσεων αὐτοῦ μετὰ ψήφου ὁ γενικὸς διευθυντὴς δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

2. Ἡ κατασκευὴ, συντήρησις καὶ ἀνακαινίσις τῶν δασικῶν ὁδῶν, περὶ ὧν ἡ παρ. 1, δύναται νὰ ἐκτελῇται καὶ ὑπὸ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Δημοσίων ἔργων, εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας αἱ ὁδοὶ ἐξυπηρετοῦν τὰς δασομεταφορὰς δασαρχείων, τὰ ὁποῖα διαθέτουν ἴδια μηχανήματα δασικῆς ὁδοποιίας.

Ἄρθρον 234.

Κατασκευὴ δασικῶν ὁδῶν ὑπὸ Β.Ε. Ἰδρύματος καὶ Β. Προνοίας.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται, προκειμένου τὸ Βασιλικὸν Ἐθνικὸν Ἰδρυμα ἢ ἡ Βασιλικὴ Πρόνοια νὰ προβῇ εἰς ἀξιοποίησιν δασικῶν περιοχῶν διὰ τῆς διανοίξεως καὶ κατασκευῆς δασικῶν ὁδῶν, νὰ ἐκχωρῇ τὸ δικαίωμα ἀπολήψεως ποσότητος τῶν πρὸς ἐμπορίαν, ἐπὶ τῇ βάσει μελετῶν, προβλεπομένων δασικῶν προϊόντων ἐκ τῆς ἀξιοποιουμένης περιφέρειας, πρὸς ἐξόφλησιν τῶν παρὰ τῶν ὁργανισμῶν τούτων διατιθεμένων δαπανῶν.

Ἄρθρον 235.

Ἐκτέλεσις δασικῶν ὁδῶν ὑπὸ δασικῆς ὑπηρεσίας.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ ν.δ. 1042 τῆς 28.1)20.2.1942 (περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν ὑπ' ἀριθ. 453)1941 καὶ 584)1941 Νομοθετικῶν Διαταγμάτων (περὶ συστάσεως Γραφείου Μελετῶν καὶ Δημοσιεύσεων καὶ Συμβουλίου Μελετῶν), ἀποφασίζει τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων δασικῆς ὁδοποιίας, ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῶν δασῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 226 — 232, ὅσας ἐξ ὅσων κρίνεται τοῦτο ἀναγκαῖον διὰ τὴν ταχύτεραν ἐκμετάλλευσιν τῶν δασῶν καὶ παραγωγὴν τεχνικοῦ ξύλου διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Χώρας.

*Α ρ θ ρ ο ν 236.

'Αγορά οικοπέδων και δασικών κτιρίων.

Τὸ Δημόσιον δύναται νὰ ἀποκτᾷ δι' ἀγορᾶς, ἀνεγείρη, μισθώσῃ καὶ ἐπισκευάζῃ κτίρια πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν καὶ ὁργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, ἀναγραφόμενης σχετικῆς πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κράτους ἢ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ ἀποκτᾷ δι' ἀγορᾶς οἰκόπεδα πρὸς ἀνέγερσιν δασικῶν κτιρίων ἢ γήπεδα πρὸς ἐγκατάστασιν δασικῶν φυτωρίων, σταθμῶν δασικῶν ἐρευνῶν κλπ., ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν κατάλληλα πρὸς παραχώρησιν δωρεὰν διὰ τοιοῦτον σκοπὸν.

2. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐκτελέσεως δημοσίων ἔργων διατάξεις. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὅμως ἐπισκευῶν ὑπαρχόντων δασικῶν κτιρίων, τῶν ὁποίων ἡ δαπάνη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 5.000 δραχμῶν, δύναται αὕτη νὰ ἐνεργῇται δι' αὐτεπιστάσεως, ἐκδομένου ἐντάλματος ἐπὶ ἀποδόσει λογαριασμοῦ ἐπ' ὄνοματι τοῦ οἰκείου δασάρχου.

*Α ρ θ ρ ο ν 237.

Μελέτη καὶ ἐκτέλεσις κτιριακῶν ἔργων.

1. Ἡ ἀνέγερσις δασικῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων ἐν γένει, ὡς ἐργαστασίων κρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν, παραρτημάτων αὐτῶν, ἀποθηκῶν ξυλείας ἢ ὕλικου ἢ σπόρων, δεξαμενῶν ἀρδεύσεως, ἐκκολαπτηρίων ἰχθύων τῶν ὁρεινῶν ρεόντων ὑδάτων, παρατηρητηρίων πυρκαϊῶν, δασικῶν κτιρίων, ὡς καὶ ἡ ἐπισκευὴ καὶ συμπλήρωσις τούτων ἐκτελεῖται δι' ἐργολαβίας, κατὰ τὰς περὶ δημοσίων ἔργων διατάξεις, ἐκτὸς ἂν πρόκειται περὶ ἔργου συνολικῆς ἀξίας οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἢ ἐὰν διὰ πρόξεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ἡθελὼν χαρακτηρισθῇ ταῦτα ὡς κατεπείγοντα ἢ ἀνεπίδεκτα ἐκτελέσεως δι' ἐργολαβίας, ὅποτε ἐκτελοῦνται δι' αὐτεπιστάσεως καὶ μικροεργολαβιῶν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ὑπηρεσίας.

2. Αἱ μελέται διὰ τὰ ὡς ἄνω ἔργα συντάσσονται παρὰ τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Κ ε φ ἄ λ ι ο ν Δ'

Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις δασικῶν ἔργων.

*Α ρ θ ρ ο ν 238.

'Αναγραφή πιστώσεων εἰς πρ)σμὸν Κ.Τ.Γ.Κ.Δ.

Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγραφή εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν ἐιδικῶν πιστώσεων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν κατεπειγούσης φύσεως δαπανῶν δι' ἔργα καὶ ἐργασίας κρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως δασῶν καὶ δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων, διὰ προμηθείας καὶ λοιπὰς συναφεῖς δαπάνας, ἀναλόγως τῶν εἰσπραττομένων δασικῶν ἐσόδων. Αἱ ὡς ἄνω εἰδικαὶ πιστώσεις διατίθενται δι' ἀποφάσεων τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν δι' ἐντάλμάτων προπληρωμῆς ἐπ' ὄνοματι τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὑπαλλήλων. Ἀπαντα τὰ ὡς ἄνω κατεπειγούσης φύσεως ἔργα, ἐργασίαι καὶ προμήθειαι ἐκτελοῦνται κατὰ παρέκκλισιν τῶν περὶ δημοσίου λογιστικοῦ, περὶ δημοσίων ἔργων, περὶ προμηθειῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν διατάξεων.

*Α ρ θ ρ ο ν 239.

Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις παρὰ Τ.Γ.Κ.Δ. τῶν νομῶν.

1. Ἀρμοδίον Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν εἰς τὰ ἄρθρα 226—233 ἔργων, εἶναι τὸ τοῦ νομοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῦοι καίται τὸ δασικὸν σύμπλεγμα ἢ ἐκτελοῦνται τὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν δασικὰ ἔργα. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ καθορίσῃ καὶ ἕτερον

Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἔργων, ἐφ' ὅσον λόγοι ὁργανώσεως τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἐπιβάλλουν τοῦτο.

2. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν, προκειμένου ταῦτα νὰ ἐκτελέσουν καὶ νὰ διαχειρισθῶν ἔργα ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 226—233 προβλεπομένων, συνέρχεται εἰς εἰδικὰς συνεδριάσεις, εἰς τὰς ὁποίας συζητοῦνται καὶ λαμβάνονται ἀποφάσεις μόνον σχετικαὶ πρὸς τὰ ὡς ἄνω ἔργα, συμμετέχοντος τοῦ συμβουλίου, ἐν τῇ εἰδικῇ ταύτῃ περιπτώσει, καὶ τοῦ διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ νομοῦ ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ του.

3. Προκειμένου περὶ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν νομῶν τῆς Μακεδονίας, Θράκης καὶ Ἡπείρου καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν, καδ' ἣν συζητεῖται θέμα διανοίξεως δασικῆς ὁδοῦ, συμμετέχει καὶ εἰς ἀξιωματικὸς ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου σώματος στρατοῦ.

4. Διὰ τὰς εἰδικὰς ταύτας συνεδριάσεις καταβάλλεται εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν καὶ τὸν γραμματέα ἀμοιβὴ καθοριζομένη κατὰ τὰς οἰκείας διατάξεις. Κατὰ τὰ λοιπὰ διὰ τὰς εἰδικὰς ταύτας συνεδριάσεις ἰσχύουν αἱ ἀντίστοιχοι περὶ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν διατάξεις.

5. Διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ ἔργων τῶν προηγουμένων παραγράφων ἀπαιτεῖται πάντοτε ἡ παρουσία τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἢ δασάρχου καὶ τοῦ οἰκείου διευθυντοῦ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς τεχνικῆς ὑπηρεσίας δήμων καὶ κοινοτήτων (Τ.Υ.Δ.Κ.), ἀναπληρουμένων τῶν δύο τελευταίων τούτων, εἰς περίπτωσιν ἀπουσίας ἢ καλύμματος, ὑπὸ τῶν νομίμων ἀναπληρωτῶν των.

6. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται, κατόπιν ἀσκουμένης ἐνόπιον αὐτοῦ ἐφέσεως, νὰ ἀποδέχεται, τροποποιῇ ἢ ἀπορρίπτῃ ὀριστικῶς τὰς ἀποφάσεις τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου διοικητικῶν συμβουλίων τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν. Τοῦτο ἰσχύει καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἀποφάσεις τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν μετὰ γνώμην τοῦ συμβουλίου τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν.

*Α ρ θ ρ ο ν 240.

Εἰδικοί προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοί.

1. Πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τῶν ἄρθρων 226—233 προβλεπομένων ἔργων, τὰ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν ἐπιχορηγοῦνται διὰ τῶν ἀναγκασιούτων πιστώσεων παρὰ τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν.

2. Τὰ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν ὑποχρεοῦνται νὰ τηροῦν ἴδια βιβλία καὶ νὰ καταρτίζουν εἰδικὸν προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν διὰ τὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἄρθρων 226—233 ἐκτελούμενα παρὰ τούτων ἔργα καὶ κατὰ οἰκονομικὸν ἔτος τοῦ Ταμείου. Ἡ ἔγκρισις τῶν ἐν λόγῳ προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν γίνεται κατὰ τὰς γενικὰς περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν διατάξεις, πλὴν τῶν σχετικῶν πρὸς τὸν χρόνον τῆς ψηφίσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἰσηγῆται τῶν εἰδικῶν τούτων προϋπολογισμῶν καὶ ἀπολογισμῶν εἶναι ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου περιφερειακὸς διευθυντὴς δασῶν ἢ δασάρχης. Ἐν ἡ περιπτώσει παρὰ τοῦ αὐτοῦ Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν ἐκτελοῦνται ἔργα εἰς πλείονα δασικὰ συμπλέγματα τοῦ νομοῦ, μὴ ἔχοντα ἄμεσον συνάφειαν, δύναται νὰ τηρῶνται ἴδιοι λογαριασμοί, προϋπολογισμοὶ καὶ ἀπολογισμοί, δι' ἕκαστον τῶν συμπλεγμάτων τούτων κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζόμενα.

*Α ρ θ ρ ο ν 241.

Εἰδικοί φόροι καὶ εἰσφοραί.

Πλὴν τῶν ἐν ἁρθρῳ 240 πόρων ἐπιτρέπεται ὅπως ἐπιβληθῶν ὑπὲρ τῶν Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν τῶν νομῶν, τῶν ἐκτελούντων τὰ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 226—233 προβλεπόμενα ἔργα, οἱ κάτωθι εἰδικοί φόροι, πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν οἰκονομικῶν αὐτῶν ἀναγκῶν:

α) Εἰδικὸς φόρος ἐπὶ τῆς προσουξήσεως τῆς ἀξίας τῶν μὴ δημοσίων δασῶν τῶν ἐξυπηρετουμένων διὰ τῆς κατασκευῆς τῆς δασικῆς ὁδοῦ.

β) Ειδικός φόρος επιβαλλόμενος επί δασικών προϊόντων προερχομένων εξ άλλων δασικών συμπλεγμάτων δημοσίων ή μη άμέσως ή έμμέσως όμως εξυπηρετούμενων υπό των έκτελουμένων υπό του Ταμείου έργων.

γ) Ειδικός φόρος επιβαλλόμενος επί της άξιας των παραγομένων γαλακτοκομικών προϊόντων εντός του δασικού συμπλέγματος του εξυπηρετούμενου διά των έκτελουμένων έργων. Ο φόρος ούτος υπολογίζεται επί τη βάσει της συνολικής παραγωγής έκαστου γαλακτοφόρου ζώου, δέν δύναται δέ να υπερβή τά 20)ο της άξιας των προϊόντων τούτων.

δ) Ειδικός φόρος επί πάντων εν γένει άνεξαιρέτως των προϊόντων και είδων των μεταφερομένων διά των υπό των Τ.Γ.Κ. και Δασών κατασκευαζομένων δασικών δόων. Ο φόρος ούτος εισπράττεται πάντως μετά την άποπεράτωσιν του σχετικού έργου, μέχρις όριου δέ 10)ο της άξιας των προϊόντων. Επιβάλλεται επίσης ειδική εισφορά εις τά τροχοφόρα όχηματα τά εισερχόμενα εντός του εξυπηρετούμενου δασικού συμπλέγματος και χρησιμοποιούντα τας κατασκευαζόμενας δασικάς οδούς διά των πόρων του Τ.Γ.Κ. και Δασών. Η εισφορά αύτη δέν επιβάλλεται δαπάνης χρησιμοποιούνται τμήματα των ως άνω δασικών οδών, τά όποια συμπίπτουν προς έπαρχιακάς ή έθνικάς οδούς.

ε) Άναγκαστική εισφορά των ωφελουμένων άμέσως ή έμμέσως εκ του έργου δασικών ίδικτησιών, των άνηκουστών εις φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου.

στ) Προσωπική εργασία μέχρι δέκα ήμερών ετησίως των κατοίκων των χωρίων ή κοινοτήτων των ωφελουμένων άμέσως ή έμμέσως εκ της έκτέλεσεως του έργου.

*Αρθρον 242.

Διαδικασία έπιβολής φόρων και εισφορών.

1. Οί υπό στοιχεία α', β', γ' και δ' του άρθρου 241 φόροι επιβάλλονται, μετά πρότασιν του διοικητικού συμβουλίου του Τ.Γ.Κ. και Δασών του νομού, διά διατάγματος, εκδιδόμενου επί τη προτάσει των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, δικαιουμένων όπως τροποποιούν, εν μέρει ή εν όλω, ή και άπορρίπτουν την πρότασιν του διοικητικού συμβουλίου.

2. Αί περί έπιβολής των άνωτέρω φόρων προτάσεις των διοικητικών συμβουλίων των Τ.Γ.Κ. και Δασών κοινοποιούνται παρά αυτών εις τους οικείους δήμους και κοινότητες, παρά των όποιων τοιχοκολλούνται εις τό δημοτικόν και κοινοτικόν κατάστημα, ίνα λάβουν γνώσιν τούτων οί μέλλοντες να υποχρεωθούν εις την καταβολήν αυτών, οί όποιοι και δικαιούνται όπως εντός εικοσήμερου από της τοιαύτης τοιχοκολλήσεως, υποβάλλουν διά του οικείου δήμου ή κοινότητος τας ενστάσεις ή παρατηρήσεις αυτών προς τό Υπουργείον Γεωργίας, ίνα αύται εξετασθούν πρό της εκδόσεως του σχετικού διατάγματος.

3. Η υπό στοιχείον στ' του άρθρου 241 προσωπική εργασία επιβάλλεται διά πράξεως του οικείου νομάρχου, μετά γνώμην του διοικητικού συμβουλίου του Τ.Γ.Κ. και Δασών και άπόφασιν του οικείου δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου. Εάν οί υπόχρεοι δέν προσέρχονται προς εργασία εντός του τασσομένου χρόνου, τό αντίτιμον ταύτης, καθοριζόμενον υπό του Τ.Γ.Κ. και Δασών, εισπράττεται παρά των υποχρέων διοικητικώς, κατά τας περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις.

*Αρθρον 243.

Διαδικασία καταργήσεως φόρων και εισφορών.

Οί ως άνω φόροι, εισφοραί και προσωπική εργασία δύναται να καταργηθούν ή τροποποιηθούν, καθ' όν τρόπον έπέβληθησαν, έφ' όσον ήθελεν εκλαίψει ο λόγος της έπιβολής των και δέν απαιτείται ή διατήρησις αυτών, είτε προς συντήρησιν των έργων είτε προς εξυπηρέτησιν των τυχόν αναληφθεισών υπό του Τ.Γ.Κ. και Δασών διά την έκτέλεσιν των έργων οικονομικών υποχρεώσεων.

*Αρθρον 244.

Είσπραξις φόρων και εισφορών.

Από της ισχύος των εν άρθρω 226 παρ. 2 προβλεπομένων διαταγμάτων, διά των όποιων ανατίθεται εις τά Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών ή εκτέλεσις των υπό των άρθρων 226—233 προβλεπομένων έργων, άπαντες οί εν άρθρω 241 φόροι και αί εισφοραί εισπράττονται υπό των άρμοδίων προς είσπραξιν αυτών όργάνων διά λογαριασμόν του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, εις τό όποιον αποδίδονται άπ' ευθείας ύπ' ευθύνην των ενεργούντων την είσπραξιν. Εν περιπτώσει άρνήσεως των υποχρέων εις καταβολήν, οί κατά τό άρθρον τούτο φόροι βαλαιοϋνται και εισπράττονται διοικητικώς κατά τας περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων διατάξεις.

*Αρθρον 245.

Σύναψις δανείων.

Διά την έκτέλεσιν των υπό των άρθρων 226—233 προβλεπομένων έργων, επιτρέπεται εις τά Τ.Γ.Κ. και Δασών των νομών όπως, επί εκχωρήσει των υπό του ίδιου κώδικος προβλεπομένων πόρων αυτών, συνομολογούν, μετά ή άνευ της έγγραφείσεως του Δημοσίου, δάνεια άπλά ή τοκοχρεωλυτικά, βραχυπρόθεσμα ή μακροπρόθεσμα, κατά τους έκαστοτε όρίζομενους όρους υπό του διοικητικού συμβουλίου του οικείου Τ.Γ.Κ. και Δασών. Διά την συνομολόγησιν των δανείων τούτων απαιτείται όπως ή περί ταύτης σχετική άπόφασις του διοικητικού συμβουλίου του οικείου Τ.Γ.Κ. και Δασών έγκριθί ή διά διατάγματος, εκδιδόμενου επί τη προτάσει των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών. Διά την σύναψιν δανείων προς έκτέλεσιν έργων δασικών μεταφορικών εγκαταστάσεων ή άλλων έργων ή προμηθειών, δύναται να παρέχεται ή έγγυήσις του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών. Τούτο, παρισταμένης ανάγκης εκπληρώσεως αναληφθεισών υποχρεώσεων εκ του ως άνω λόγου, δύναται να χρησιμοποιήση τους κατά τά άρθρα 240—245 πόρους, τους άντιστοιχοϋντας εις έκαστον Τ.Γ.Κ. και Δασών εις ποσόν καθοριζόμενον δι' ειδικής άποφάσεως του διοικητικού συμβουλίου του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

*Αρθρον 246.

Είσπραξις των πόρων.

Η είσπραξις των κατά τά άρθρα 240—245 πόρων ενεργείται κατά τας διατάξεις περί εισπράξεως των πόρων του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών. Διά διατάγματος, εκδιδόμενου επί τη προτάσει των Υπουργών Γεωργίας και Οικονομικών, δύναται να καθορισθούν αί λεπτομέρειαι της είσπράξεως των ως άνω πόρων και της καταθέσεως αυτών προς τοίς άλλοις παρά τή πιστωτική ιδρύματι, τό όποιον έχορήγησε τό κατά τό προηγούμενον άρθρον δάνειον. Η άπόδοσις των υπό των δημοσίων ταμείων πραγματοποιουμένων εσόδων βαρύνει τας χρήσεις κατά τας όποιας διενηργήθησαν αί είσπράξεις.

*Αρθρον 247.

Πληρωμή εξόδων.

Η πληρωμή των εξόδων γίνεται επί τη βάσει ειδικών ενταλμάτων δι' έκαστον των ειδικών προϋπολογισμών, ισχυουσών κατά τά λοιπά ως προς την εκκαθάρισιν, πληρωμήν κλπ. των περί Τ.Γ.Κ. και Δασών γενικών διατάξεων.

*Αρθρον 248.

Πρόσληψις υπαλληλικού προσωπικού.

Διά την έκτέλεσιν των πάσης φύσεως διοικητικών, λογιστικών και διαχειριστικών εργασιών, των αναφερομένων εις την έκτέλεσιν των διά των άρθρων 226—233 προβλεπομένων έργων, δύναται να προσλαμβάνεται παρά των Τ.Γ.Κ.

και Δασών το έκαστοτε αναγκαιοῦν ἡμερομίσθιον προσωπικόν. Τὰ τῆς μισθοδοσίας, τρόπου προσλήψεως, διαρκείας τῆς ὑπηρεσίας ὡς και τὰ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἡμερομισθίου προσωπικοῦ ὁρίζονται κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ ἀπὸ 20)22.7.1937 διατάγματος (περὶ διοικήσεως και διαχειρίσεως ἐν γένει τοῦ Κεντρικοῦ Τομεῖου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασῶν) μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄρθρον 249.

Πρόσληψις ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ.

Μετ' ἔγκρισιν τῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων παρὰ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασῶν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἐπιβαρύνουν τὸν δασικὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασῶν, ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ὅπως ἡ ἐπὶ ἡμερομισθίῳ γινομένη πρόσληψις ἐργατοτεχνικοῦ προσωπικοῦ, οἷον μηχανοδηγῶν, ἐφαρμοστῶν, θεωρημαστῶν, ἡλεκτροτεχνιτῶν, ἐμπειροτεχνιτῶν, ἐπιστάτων, ὁδηγῶν αὐτοκινήτων κλπ. διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς κρατικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν δασῶν, ὡς και τῶν ἔργων, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπουν τὰ ἄρθρα 226—233, γίνεται και ἐπὶ συμβάσει ἰδιωτικοῦ δικαίου χρονικῆς διαρκείας ἀπὸ ἕξ μηνῶν μέχρι δύο κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐτῶν. Ἡ σύμβασις αὕτη δύνανται νὰ ἀνανεωθῇ δι' ἰσχύρονον διάστημα διὰ νέας ἀποφάσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναγράφεται ὁ ὅρος ὅτι ἡ ὑπηρεσία δύνανται νὰ χρησιμοποίησιν και εἰς ἄλλην περιφέρειαν τὸν προσλαμβανόμενον.

Ἄρθρον 250.

Δαπάναι κατασκευῶν.

1. Ἐκ τῶν διατιθεμένων πιστώσεων διὰ τὰ ἔργα, περὶ τῶν ὁποίων προβλέπει τὸ ἄρθρον 222, καταβάλλονται ἀντιστοίχως και αἱ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἐπὶ ὁρεινῶν και μακρῶν τῶν κέντρων ἔργων, μικροδαπάναι κατασκευῶν, κατὰ τὰ έκαστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καθοριζόμενα.

2. Ἐκ τῶν πόρων τῶν εἰδικῶν προϋπολογισμῶν δασῶν έκαστου Τ.Γ.Κ. και Δασῶν τῶν νομῶν, δύνανται νὰ καταβάλλωνται και αἱ δαπάναι κατασκευῆς προχείρων κλιθῶν ἀρτοποιίας και παραπηγμάτων, διὰ τὴν ἰδρυσιν εἰς ἀπομακρυσμένους τόπους πρατηρίων τροφῆς και χρεωδῶν διὰ τοὺς ἐργάτας και τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας. Τὰ οὕτω κατασκευαζόμενα ἐνοικιάζονται εἰς ἰδιώτας κατόπιν δημοπρασίας. Τὰ ἄλεια και τὰ λοιπὰ εἶδη δύνανται νὰ μεταφέρονται διὰ τῶν κρατικῶν ἐπιτοπίων μεταφορικῶν μέσων δωρεάν, ἐφ' ὅσον αὐτὰ ἐπιστρέφουν κενά, αἱ δὲ ἐπιτόπιοι δασικαὶ και ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ ἐλέγχουν τὴν καλὴν ποιότητα, ὡς και τὰς τιμὰς πωλήσεως, γινομένης ρητῆς μείας εἰς τοὺς ὅρους τῆς σχετικῆς διακηρύξεως και τὸ συμφωνητικόν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

ΘΗΡΑ

Κεφάλαιον Α'

Θηράματα. Μέσα ἀσκήσεως θήρας. Κυνηγετικά περριοχαί.

Ἄρθρον 251.

Θηράματα.

1. Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται νὰ ἀσκήται ὡς ἄθλημα, καθ' ὅλην τὴν Ἑπικράτειαν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος.

2. Ὡς θηρεύσιμα θηράματα νοοῦνται πάντα τὰ ἄγρια θηλαστικά και πτηνὰ πλῆν:

Ἐκ τῶν θηλαστικῶν: Τῶν ἀκανθοχόρου, νυκτερίδος, μυγαλῆς, ἀσπάλακος.

Ἐκ τῶν πτηνῶν: α) Τῶν μικροτέρων κατὰ μέγεθος τῆς σιταρῆθρας, μὴ συμπεριλαμβανομένης (τοῦτέστι τῶν μικροτέρων εἰς μῆκος τῶν 17 ἐκ.), β) τῶν κύκνου, πελαργοῦ,

φοινικοπτέρου, ροδοχρόου, γερανοῦ, κούκκου, ὄλων τῶν εἰδῶν γυπὸς (ὀρνέου), παντὸς εἶδους θρυκολάπτου, ἐσποπος (σαλαπιτείνου), ὄλων τῶν εἰδῶν κίρκου (κίρκινεζιού) και τριόρχου, ἀκριδοθήρας (ἀγριοπουλιού), σίττης (τσπανάνκου σφυρικτῆ), αἰγοθήλου (γιδροβίζι—πλάνου), τοῦ μικροῦ μελανοκεφάλου γλάρου, παντὸς εἶδους χαλιδόνος, τοῦ κορακίου (χαλικοκουρύνος), παντὸς εἶδους νυκτοβίου και τῆς τρυγόνος τῆς στρεπτοπτηλίας δεκαοκτῶ (δεκοχτούρας).

Ἄρθρον 252.

Μέσα ἀσκήσεως θήρας.

1. Ἡ θήρα ἀσκεῖται μόνον διὰ συνθήδους κυνηγετικοῦ ἐπωμιζόμενου πυροβόλου ὅπλου, ὡς και διὰ τόξου και κυνηγετικοῦ μαχαίριου, μετὰ ἢ ἄνευ κυνός. Ὡς συνθήκη κυνηγετικὰ ὅπλα νοοῦνται τὰ ἐπωμιζόμενα μόνικαννα, δίκαννα, ἐπαναληπτικά ἢ αὐτογεμῆ (αὐτόματα) τοιαῦτα, ἔχοντα τὸ ἐσωτερικὸν τῆς κάννης λεῖον και οὐχὶ ραβδωτόν. Ἡ διὰ πυροβόλου πολεμικοῦ ὅπλου ἢ ἀεροβόλου ἢ ἄλλου εἶδους ὅπλου ἀσκήσις τῆς θήρας ἀπαγορεύεται.

2. Πᾶς κάτοχος κυνηγετικοῦ ὅπλου ὑποχρεοῦται νὰ εἶναι ἐφοδιασμένος διὰ δελτίου κατοχῆς ὅπλου, ἐκδιδόμενου ὑπὸ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς. Ὁ ἀγοραστῆς κυνηγετικοῦ ὅπλου, ἐξαιρουμένων τῶν ἐμπόρων ὅπλων και τῶν ὁπλοηγῶν, ὑποχρεοῦται ὅπως, ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, ζητήσῃ τὸν ἐφοδιασμὸν τοῦ διὰ δελτίου κατοχῆς ὅπλου. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, δημοσιευμένης εἰς τὴν Ἑφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται τὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ δελτίου κατοχῆς ὅπλου.

3. Ὁ κάτοχος κυνηγετικοῦ ὅπλου ὑποχρεοῦται νὰ μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀσφαλὴ φύλαξιν τοῦ ὅπλου τοῦ.

4. Δύνανται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, ὅταν ἀπαγορεύεται ἡ θήρα, νὰ ἐπιβάλῃ δι' ἀποφάσεώς του τὴν σφράγισιν ἢ τὴν συγκέντρωσιν τῶν ὅπλων, εἰς περιοχὰς ἐνθα παρατηρεῖται εὐρεία ἀσκήσις παρανόμου θήρας ἢ καθ' ἅπασαν τὴν Ἑπικράτειαν.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ τοποθέτησις και ἡ χρῆσις παγίδων, δηλητηρίων, δικτύων, θρόνων, ἱξοῦ, εἰδικῶν καθρεπτῶν, ἀγκίστρων και παντὸς εἶδους ἐλαστικῶν φῶτων ἢ ὀργάνων ἢ ἄλλων ἀναλόγων μέσων, σκοπὸν ἔχοντων τὴν θανάτωσιν, σύλληψιν ἢ νάρκωσιν, ἐν γένει ἀγρίων θηλαστικῶν και πτηνῶν, ὡς και ἡ ἐμπορία, κατασκευὴ και ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγὴ τῶν ὀργάνων τούτων.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ πρὸς θήραν χρησιμοποίησις ἐλαστικῆς σφενδόνης, κραχτῶν, ὁμοιωμάτων και μιμητικῶν φωνῶν τῶν θηραμάτων.

7. Χρῆσις παγίδων πάσης φύσεως ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μόνον δι' ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς (δακτυλίωσις, μελέται, τυχίσεις).

Ἄρθρον 253.

Κυνηγετικά περριοχαί.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύνανται νὰ χαρακτηρίζονται ὡς συνεχεῖς κυνηγετικά περριοχαί θηράματα ἐκτάσεις οὐχὶ μικρότεροι τῶν 5.000 στρεμμάτων. Εἰς τὰς ἐκτάσεις ταύτας ἐπιτρέπεται ἡ θήρα ὀρισμένου εἶδους και ἀριθμοῦ θηραμάτων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, κατόπιν εἰδικῶν ὁδῶν ἢ κατόπιν ἐκμισθώσεως τοῦ σχετικοῦ δικαιώματος.

2. Αἱ κυνηγετικά περριοχαί δὲν δύνανται νὰ περιέχουν λίμνας ἢ ἀνεγνωρισμένους σταθμοὺς διαβάσεως κατὰ τὸ φθινόπωρον ὁρτύγων ἢ τρυγόνων.

3. Διὰ 6. δ. καθορίζονται αἱ προϋποθέσεις και ὁ τρόπος τῆς θήρας εἰς τὰς κυνηγετικάς περριοχὰς, τὰ τῆς ἐκμισθώσεως τῶν περριοχῶν τούτων, ὡς και πᾶσα ἑτέρα λεπτομέρεια.

4. Δύνανται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, δι' ἀποφάσεώς του, ἐκδιδόμενης μετὰ γνώμην τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου Δασῶν, νὰ χαρακτηρίσῃ και μὴ δημοσίας ἐκτάσεις, ὡς κυνηγετικάς περριοχὰς, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν και ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ. Ἐν αὐταῖς παρέχεται τὸ δικαίωμα ἐκμεταλλεύσεως τῆς θήρας εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν, ἐφ' ὅσον οὗτοι προδοῦν εἰς τὴν ἰδρυσιν ἰδιωτικῶν ἐκτρο-

φείων ἐμπλουτισμοῦ τῶν ἐκτάσεων τούτων καὶ συντάξουν, δι' ἰδιωτῶν δασολόγων, δαπάναις των, εἰδικὰς μελέτας ἢ πίνακας διαχειρίσεως τοῦ θηραματικοῦ πλοῦτος, ἐγκρινομένας ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐκτάσεων τούτων δικαιοῦνται εἰς εἰσπραξίν δικαιοῦματος παρὰ τῶν νομίμως ἐφωδιασμένων δι' ἀδείας θήρας κυνηγῶν. Τὸ δικαίωμα τοῦτο καθορίζεται διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 254.

Μέτρα ἀναπτύξεως θηραματικοῦ πλοῦτος.

Καταφύγια — Ἐκτροφεῖα θηραμάτων.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἰδρύονται μόνιμα καταφύγια θηραμάτων ἐπὶ ἐκτάσεως, οὐχὶ μικροτέρας τῶν πέντε χιλιάδων (5.000) στρεμμάτων, προκειμένου περὶ δασῶν, δέκα χιλιάδων (10.000) στρεμμάτων, προκειμένου περὶ μερικῶς δασοσκεπῶν ἐκτάσεων, χιλίων (1.000) στρεμμάτων, προκειμένου περὶ πεδινῶν καὶ πεντακοσίων (500) στρεμμάτων προκειμένου περὶ ἐλωδῶν. Τὰ καταφύγια ταῦτα δεῖν νὰ πληροῦν τὰς βασικὰς ἀνάγκας τοῦ θηράματος, εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν ἡσυχίαν, τροφήν καὶ ὕδωρ. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζονται αἱ ἀπαιτούμεναι τεχνικαὶ ἐργασίαι καὶ τὰ μέτρα πρὸς βελτίωσιν καὶ συμπλήρωσιν τῆς ἐλαστικότητος, ὡς καὶ τὰ πρὸς τροποποίησιν καὶ προσαρμογὴν τοῦ περιβάλλοντος πρὸς τὸ ἀρμόζον δι' ἕκαστον διαβιῶν θήραμα. Ἐκαστος κυνηγετικὸς σύλλογος ὑποχρεοῦται ἐπίσης εἰς τὴν ἰδρυσιν καὶ συντήρησιν, τοῦλάχιστον ἐνὸς καταφυγίου θηραμάτων, ἐπὶ καταλλήλῳ ἐκτάσεως, ὑποδειχθεμένης παρὰ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα παντὸς θηράματος ἐντὸς καταφυγίου θηραμάτων.

3. Ἡ δίωξις ἐντὸς τῶν καταφυγίων τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων ἐνεργεῖται παρὰ τῶν δασικῶν ὁργάνων ἢ τῶν φυλάκων θήρας δι' εἰδικῶν συνεργείων. Ἐπιτρέπεται ἡ σύλληψις θηράματος δι' ἐπιστημονικοῦ σκοποῦς ἢ ἡ μεταφορὰ τούτου πρὸς ἐμπλουτισμὸν ἄλλης περιοχῆς, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Αἱ διατάξεις τῶν ἀνωτέρω παραγράφων ἰσχύουν καὶ δι' ἐρμηονήσους ἐκτάσεως οὐχὶ μικροτέρας τῶν 1.000 στρεμμάτων.

5. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἰδρύονται ἐκτροφεῖα θηραμάτων, διὰ περιφράξεως καταλλήλων ἐκτάσεων, ἐπὶ σκοπῷ ἀναπαραγωγῆς καὶ αὐξήσεως τῶν ἐνδημικῶν θηραμάτων ἢ εἰσγαγωγῆς ξενικῶν τοιούτων, ὅταν ἐπιδιώκεται ὁ ἐμπλουτισμὸς ἄλλων περιοχῶν δι' αὐτῶν.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπεται ἡ ἰδρυσις μικρῶν ἐκτροφείων θηραμάτων ἐπὶ μὴ δημοσίων ἐκτάσεων ὑπὸ ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναπαραγωγῆς τῶν θηραμάτων, εἴτε πρὸς ἐμπορίαν (κρέατος, δέρματος, πτερῶν, κεράτων κλπ.), εἴτε πρὸς ἐμπλουτισμὸν μὴ δημοσίων ἐκτάσεων διὰ θηραμάτων μὴ ἐπιβλαβῶν, ἐφ' ὅσον ἡ λειτουργία τούτων δὲν ἀντίκειται πρὸς τὰς ἰσχύουσας περὶ δημοσίας ὑγείας διατάξεις.

7. Ἐπιτρέπεται ἡ ἀγορὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, κατόπιν ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἐκτάσεων ὡς καὶ ἐρμηονήσων, ἐνθα διαβιῶν αἰγάχοι ἢ ἑτέρα εὐγενῆ θηράματα, πρὸς δημιουργίαν ἐντὸς τούτων ἐκτροφείων θηραμάτων ἢ πρὸς ἰδρυσιν σταθμῶν παρακολουθήσεως καὶ δακτυλιώσεως ἀποδημητικῶν πτηνῶν. Ὅμοιως ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις κτημάτων οἰασθήποτε φύσεως, κεμμένων ἐντὸς τῶν ἐκτάσεων, περὶ ὧν αἱ παράγραφοι 1, 4 καὶ 5 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

8. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐπὶ σκοπῷ θήρας παράβασις τῶν ὁρίων ἐκτροφείων, ὡς καὶ ὁ φόνος ἢ οἰασθήποτε ἐλατὴς ἐκτροφόμενων ζώων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 255.

Κυνηγετικοὶ κύνες.

1. Κύριοι κυνηγετικῶν κυνῶν, μὴ ἐφωδιασμένοι διὰ βελτίου ταυτέτητος τούτων, δὲν ἀπολαμβάνουν τῶν περὶ προστασίας

τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν διατάξεων τοῦ παρόντος.

2. Τὸ βελτίον ταυτέτητος τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν χορηγεῖται εἰς τοὺς κυρίους τούτων ὑπὸ τοῦ οἰκείου κυνηγετικοῦ συλλόγου, ἐπὶ καταβολῇ παραδόλου ὀριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Πρὸς διάκρισιν τῶν κυνηγετικῶν κυνῶν, καθιερροῦται ἐνιαῖον ὁμοιόμορφον διακριτικὸν σῆμα δι' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν, καθοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

4. Ἡ μεταφορὰ διὰ δημοσίου μεταφορικοῦ μέσου κυνηγετικοῦ κυνὸς ἄνευ φινώτρου ἀπαγορεύεται.

5. Ἀπαγορεύεται ἡ κατὰ τὴν νύκτα ἐν τῇ ὑπαίθρῳ, ἐλευθέρα ἢ ὑπὸ ἐπιτήρησιν, κυκλοφορία κυνηγετικῶν κυνῶν, ὡσαύτως δὲ ἡ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐλευθέρα κυκλοφορία τούτων, ὅταν ἀπαγορεύεται ἡ θήρα. Ἀδέσποτοι κυνηγετικοὶ κύνες, περιπλανώμενοι ἐν ὑπαίθρῳ κατὰ τὴν ἀπαγορευομένην περίοδον θήρας, συλλαμβάνονται.

6. Ἀπαγορεύεται ἡ διατήρησις εἰς ὑπαίθριους ποιμενικὰς ἐγκαταστάσεις κυνηγετικῶν κυνῶν, ἰδίως κυνῶν διώξεως (ἰχνηλατῶν), ἥτοι λαγωσκύλων, φώλεοδυτῶν, λαγωνικῶν.

7. Ὁ συλλαμβάνων κυνηγετικὸν κύνα περιπλανώμενον, φέροντα ὅμως διακριτικὸν σῆμα, ὑποχρεοῦται ὅπως παραδώσῃ τούτον ἀμελλητί εἰς τὸν κύριον τοῦ ἢ τὴν πλησιέστεραν δασικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἀρχήν. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὸ πλησιέστερον δασικὸν ὄργανον. Ἡ δασικὴ ἢ καὶ ἄλλη ἀρχὴ παραδίδει τὸν κύνα εἰς τὸν οἰκείον κυνηγετικὸν σύλλογον, ὁ ὁποῖος ὑποχρεοῦται ὅπως φροντίσῃ διὰ τὴν εὐρεσιν τοῦ κατόχου καὶ τὴν ἀπόδοσιν τούτου, μετὰ τὴν καταβολὴν τῶν μέχρι τῆς ἀποδόσεως ἐξόδων διατροφῆς καὶ συντηρήσεως του. Ἐὰν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως τοῦ κυνὸς εἰς τὸν κυνηγετικὸν σύλλογον δὲν εὐρεθῇ ὁ κύριος τούτου, ὁ σύλλογος προβαίνει εἰς τὴν διὰ δημοπρασίας ἐκποίησιν τοῦ κυνός, τῶν πρακτικῶν ταύτης ὑποκειμένων εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ δασάρχου. Τὸ ἐκπλειστηρίασμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν καταβληθέντων ἐξόδων διατροφῆς καὶ συντηρήσεως τοῦ κυνός, ἀποδίδεται εἰς τὸν κύριον τούτου, ἐφ' ὅσον ἤθελε παρουσιαθῇ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἐκποιήσεως, ἄλλως εἰσάγεται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (εἰς εἰδικὸν λογαριασμὸν «Κεφάλαιον Θήρας»), πλην τοῦ ἐνὸς τρίτου χορηγομένου ὡς ἀμοιβῇ εἰς τὸν συλλαβόντα τὸν κύνα.

8. Ἐπὶ κυνηγετικῶν κυνῶν δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἡ διάταξις τοῦ ἀρθροῦ 80 παρ. 3 τοῦ ν. 3030 τῆς 6) 11.10.1954 (περὶ Ἀγροφυλακῆς).

9. Διὰ τούτων κυνηγετικῶν κύνας ἰσχύουν κατὰ τὰ λοιπὰ αἱ περὶ συλλογῆς κυνῶν ἀστυνομικαὶ διατάξεις.

10. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐκγύμνασις τῶν κυνῶν δεικτῶν καὶ ἐρευνητῶν, συνοδευομένων ὑπὸ τῶν κυνηγῶν ἢ κυναγωγῶν, μὴ φερόντων κυνηγετικὸν ὄπλον, ἕνα μῆνα πρὸ τῆς ἀνάξεως τῆς κυνηγετικῆς περιόδου καὶ εἰς περιορισμένας ἐκτάσεις, καθοριζόμενας ὑπὸ τῆς οἰκείας δασικῆς ἀρχῆς.

11. Ἐπιτρέπεται μετὰ ἡ ἄνευ κυνός, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἡ χρησιμοποίησις θηρευτικοῦ ἱέρακος μόνον διὰ θήραν ἀποδημητικῶν πτηνῶν (ἱερακοθήρα), ἐκγυμνασμένου ἀετοῦ διὰ τὴν θήραν τῶν ἐπιβλαβῶν θηλαστικῶν ὡς καὶ τῆς ἱκτιδὸς (γαλῆς) διὰ τὴν θήραν τῶν ἀγριοκονίλων.

Κεφάλαιον Β'

Ἀπαγόρευσις θήρας — Προστασία θηραμάτων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 256.

Ἀπνηγορευμένοι εἰς τὴν θήραν χώροι.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ θήρα ἐντὸς τῶν πόλεων, κοινοπόλεων, χωρίων ἢ συναικισμῶν ἐν γένει καὶ εἰς ἀκτίνα 250 μέτρων ἀπὸ τῆς παρυφῆς αὐτῶν ἢ εἰς ἀκτίνα 100 μέτρων ἀπὸ μεμονωμένων οἰκιῶν. Κατὰ παρέκκλισιν δύναται ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τῆς δασικῆς ἀρχῆς καὶ συμφώνου γνώμης τῆς οἰκείας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν θήραν τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων καὶ εἰς τοὺς ἀνωτέρω χώρους.

2. Απαγορεύεται ή θήρα άνευ τής συγκαταθέσεως του ιδιοκτήτου, νομέως ή μισθωτού:

α) Έντός των άμπελώνων από τής έναρξεως τής περιόδου τής θήρας έως λήξεως του τρυγητού.

β) Έντός των άθιερώσεων λιμνών.

γ) Έντός καλλιεργουμένων εκτάσεων και όπωρώνων, έφ' όσον ή έντός αυτών άσκησις τής θήρας ελάττει την καλλιέργειαν.

δ) Έντός περιπεφραγμένων διά συνεχούς φράκτου εκτάσεως.

ε) Κατόπιν έγκρίσεως τής δασικής άρχής, εις άπεριφράκτους ιδιωτικούς εκτάσεις, μέζονας των 3.000 στρεμμάτων, όταν έν αυτάς ή ιδιοκτήτης, νομέας ή μισθωτής έγκαταστήσῃ, κατά την κρίσιν τής άρχής ταύτης, αξιόλογα φυσικά ή τεχνητά έκτροφεία φασιανών, δορκάδων, ελάφων, αιγάρων, ιδίαις αυτού δαπάναις.

3. Απαγορεύεται ή θήρα έντός του πυρήνος έθνικών δρυμών.

4. Απαγορεύεται ή θήρα διά σκοπεύσεως επί πτηνών ισταμένων επί τηλεγραφικών στύλων, τηλεγραφικών καλωδίων του Όργανισμού Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος και λοιπών έργων, έφ' όν δύναται νά προκληθῇ βλάβη εις τας εγκαταστάσεις.

Άρθρον 257.

Προστασία υδροβίων - Σκοπευτήρια - Αμύδια
διώξεως επιβλαβών θηραμάτων.

1. Εις τὰ βασιλικά δασοκτήματα και πανεπιστημιακά δάση επιτρέπεται ή άσκησις τής θήρας κατά τας διατάξεις του παρόντος, κατόπιν ειδικής άδείας τής διευθύνσεως των βασιλικών κτημάτων ή των πανεπιστημιακών άρχών.

2. Εις περιοχάς περιλαμβανούσας λίμνας, δάλτους, ελώδεις εκτάσεις ή δάλα ποταμών και ποταμοκόλπους, ως και παροχθίους γενικώς εκτάσεις, εις άς σταθμεύουν και διαβιούν τὰ υδρόβια πτερωτά θηράματα (ένυδρα και παρυδάτια), δύναται ή Υπουργός Γεωργίας δι' άποφάσεώς του νά λάβῃ πᾶν μέτρον πρόσφορον άποβλέπον εις την διατήρησιν, διαφύλαξιν και αύξησιν του θηραματικού κεφαλαίου, σχετικών προς την ένασκησιν τής θήρας.

3. Απαγορεύεται πᾶσα μόλυνσις δι' οίονδήποτε τρόπον υδάτων, λιμνών, ποταμών, λιμνοθαλασσών, είτε διά δηλητηρίου είτε εξ ύπολειμματων διαφόρων εργοστασίων και βιομηχανιών. Οί ιδιοκτήται τούτων ύποχρεούνται βπως, διά τής ιδρυτικής των μελέτης ή διά συμπληρωματικής τοιαύτης διά τὰ ήδη υφιστάμενα, προβλέπουν την κατασκευήν των άπαραίτητων τεχνικών έργων προς άσφαλή και άζημίον, διά τὰ ρέοντα ύδατα, την πανίδα και χλωρίδα, παροχέτευσιν των βιομηχανικών ακαθάρτων υδάτων.

4. Επιτρέπεται δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας, τῇ προτάσει τής κυνηγετικής συνμοσπονδίας και συμφώνῳ γνώμῃ του δασάρχου, ή ίδρυσις κυνηγετικών σκοπευτηρίων παρά των κυνηγετικών οργανώσεων, σκοπόν έχόντων την εξάσκησιν των κυνηγών και την ενεργείαν άθλητικών σκοπευτικών άγώνων, ως και ή καθορισμός περιοχῆς εκχυμνάσεως κυνηγετικών κυών. Η θέσις και λειτουργία έν γένει τούτων καθορίζονται έν τῇ άποφάσει.

5. Αί άμύδια διά την καταπολέμησιν επιβλαβών θηραμάτων, ή τρόπος παραθέσεως και παραλαβῆς των τεμνηρίων, ή πληρωμή τής άμειβῆς άμέσως, επί τῇ παραθέσει του τεμνηρίου, καταβαλλομένης, ως και πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ρυθμίζονται δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

Άρθρον 258.

Γενικά άπογορεύσεις θήρας.

1. Απαγορεύεται:

α) Η χρησιμοποίησις προς άσκησιν θήρας μηχανοκινήτων πλωτών μέσων, διά την θήραν των υδροβίων πτηνών έντός των λιμνών, ελωδών εκτάσεων, ποταμών και λιμνοθαλασσών.

β) Η άσκησις τής θήρας από μηχανοκινήτων μέσων και ή μεταφορά διά τοιούτων κυνηγετικών όπλων, εάν ταύτα δεν

είναι λελυμένα ή έντός θήρας, ως και διά πάσης φύσεως προβολέων και έλκυστικών φωτών.

γ) Οί οδηγοί των μηχανοκινήτων μέσων, δι' όν τρίτοι ή σκησαν παράνομον θήραν, εύθύνονται ως συναυτοεργοί, ως και οί παραχωρήσαντες την χρῆσιν τούτου, έφ' όσον τελούν έν γνώσει. Οί παρά των ιδιοκτητῶν του τροχοφόρου άσκησις τής θήρας, κατά τον διαληφθέντα τρόπον, θεωρεῖται ως έπιβαρυντική περίπτωσης.

δ) Η θήρα ελάφου, δορκάδος, αιγάρου (άγριοκάτσικου), άγριόγιδου, τετράωνος (άγριοπετεινού), ως και φασιανού.

Δι' άποφάσεων του Υπουργού Γεωργίας, μή δυναμένων έν πάση περιπτώσει νά εκδοθούν πρό τής 1ης Αυγούστου 1971, δύναται νά έγκριθῇ ή θήρα των άνωτέρω, έφ' όσον ή άριθμός τούτων αύξηθῇ, όποτε έν τῇ άποφάσει θα καθορίζεται ή τόπος, ή τρόπος και ή χρόνος τής θήρας, τὸ είδος και ή άριθμός των θηραμάτων και ή παρά του κυνηγού καταβολή προσθέτου τέλους άδείας.

2. Απαγορεύεται επίσης:

α) Η θήρα ώφέλιμων πτηνών και θηλαστικών, καθοριζομένων δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας.

β) Η άγοραπωλησία και ή μεταφορά προς πώλησιν παντός είδους θηράματος κατά την διάρκειαν τής άπαγορεύσεως τής θήρας.

γ) Η άγοραπωλησία καθ' όλον τὸ έτος του λαγού και τής πέριδικος.

δ) Η άγοραπωλησία παντός θηράματος, έφ' όσον διαπιστωθῇ ότι ή θανάτωσις τούτου έτελέσθη δι' άπηγορευμένων μέσων.

ε) Η μεταφορά, ή εκθεσις εις κοινήν θέαν και ή καθ' οίονδήποτε τρόπον βασανισμός συλληφθέντων θηραμάτων.

στ) Η θήρα παρά του κυνηγού πλέον του ενός λαγού και τεσσάρων περδίκων δι' έκαστην ήμερησίαν έξοδον τούτου. Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται δι' άποφάσεώς του νά τροποποιήσῃ τον άριθμόν τούτων καθ' άπασαν την Έπικράτειαν ή κατά περιφερείας ταύτης, ως επίσης νά περιορίξῃ τον άριθμόν προς θήραν και ἄλλων θηραμάτων.

ζ) Η θήρα τής άρκτου και του λυγκού (ρήσου) άνευ έγκρίσεως του Υπουργού Γεωργίας.

3. Ωσαύτως άπαγορεύεται:

α) Η καταστροφή των φωλεών παντός πτηνού και ή αφαίρεσις εξ αυτών των ώών και των νεοσσών και ή άγοραπωλησία τούτων, πλην των κατά τας διατάξεις του άρθρου 257 χαρακτηριζομένων δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας ως επιβλαβών.

β) Η θήρα δι' ενέδρας (καρτέρι εις τας πηγάς), ως και ή χρησιμοποίησις βοηθού φέροντος όπλον άνευ άδείας.

γ) Η μεταφορά ζώντος θηράματος καθ' όλον τὸ έτος και ή διατήρησις έν αίχμαλωσίᾳ όδικών πτηνών, ως και παντός θηράματος, πλην των έξωτικών (κολυμπρίων, καναρίων, ψιττακόν), επιτροπομένη μόνον δι' άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας εις δημοσίας, δημοτικές ή κοινοτικές άρχάς ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ως και κυνηγετικές οργανώσεις προς έμπλουτισμόν ζωολογικών κήπων και πάρκων των πόλεων. Επιτρέπεται ή κατόπιν ειδικής άδείας του Υπουργού Γεωργίας σύλληψις και μεταφορά θηράματος δι' επιστημονικούς λόγους.

δ) Η άνευ άδείας τής δασικής ή αστυνομικής άρχής μεταφορά κυνηγετικών όπλων εις υπαίθριους τόπους κατά την περίοδον, καθ' ήν άπαγορεύεται ή θήρα, κατά δε τον χρόνον τής κυνηγετικής περιόδου άνευ άδείας θήρας.

ε) Η μετά του κυνηγετικού όπλου διάδοσις δι' άπηγορευμένων εις την θήραν εκτάσεων, εκτός εάν τὸ όπλον είναι λελυμένο.

στ) Ο Υπουργός Γεωργίας δύναται ν' άπαγορεύῃ την θήραν παντός θηράματος έν περιπτώσει γινομενόμενης μεγάλης διαρκείας και εντάσεως εις όλην την χώραν ή μεμονωμένας περιοχάς.

ζ) Η θήρα καθ' ομάδας, περιλαμβανούσας πλείονας των εξ κυνηγών, εκτός τής ομάδικής θήρας υδροβίων πτηνών, άγριογίρων και επιβλαβών ζώων, ήτοι λύκου, άλσπεκος, θιάς και κορακοειδών, ήτις δέον νά διενεργήται κατόπιν

ἀδείας τοῦ δασάρχου τῇ ἐπιβλέψει δασικοῦ ὁργάνου ἢ τοῦ κυνηγετικοῦ συλλόγου. Ἡ δι' οἰουδήποτε μεταφορικοῦ μέσου μεταφορά μεγαλύτερου ἀριθμοῦ κυνηγῶν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν διάρκειαν ταύτης δὲν ἐνεργεῖται θήρα, δὲν θεωρεῖται ὡς παράβασις, ὡς ἐπίσης καὶ ὅταν οἱ πλείονες τῶν ἐξ (6) κυνηγοὶ εὐρίσκωνται εἰς ταυτοῦτην ἀπόστασιν, ὥστε νὰ υφίσταται ἡ ἀπαιτούμενη ζώνη ἀσφαλείας διὰ τὰ θηράματα. Ἡ ζώνη αὕτη καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

η) Ἡ ἄνευ προηγουμένης ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγή, ζώων ἢ μὴ, πάσης φύσεως θηραμάτων, ὡς καὶ ἡ ἐξαγωγή τοιούτων εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τὰ ἄνευ ἐγκρίσεως ἐξαγόμενα θηράματα κατασχονται ὑπὸ τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς καὶ παραδίδονται εἰς τὴν πλησιεστέραν δασικὴν ἀρχὴν πρὸς ἐκποίησην. Ἐν ἑλλείψει ταύτης, τὴν ἐκποίησην διὰ πλειστηριασμοῦ ἐνεργεῖ ἡ τελωνειακὴ ἀρχή. τοῦ ἐκπλειστηριασμοῦ εἰσαγαμένου εἰς τὸ Κεντρικὸν Γραμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας).

4. Κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας ἐπιτρέπονται ὁ φόνος καὶ ἡ τὰρίχευσις μὴ θηρευσίμων θηραμάτων. πρὸς ἐμπλουτισμὸν συλλογῶν μουσείων καὶ τῶν, ἐργαστηρίων ζωολογίας τῶν πανεπιστημίων, ὡς καὶ διὰ διδακτικὰ σκοποῦς ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων.

Ἀρθρον 259.

Εἰδικὰ μέτρα προστασίας θηραμάτων.

1. Ἰδιοκτῆται, νομεῖς ἢ μισθωταὶ οἰκιῶν, κήπων ἢ ἀγρῶν ὑποχρεοῦνται νὰ καταστρέφουν τὰς ὑπὸ τῶν κορακοειδῶν (κάργια, καρκαῖα κλπ.) κατασκευαζόμενας φωλεὰς εἰς τὰς οἰκίας ἢ παραρτήματα τούτων ἢ εἰς δένδρα εὐρισκόμενα ἐντὸς τῶν κήπων ἢ ἀγρῶν τῶν.

2. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται:

α) Νὰ διατάσῃ ἐπ' ἀμοιβῇ ἢ μὴ τὴν δι' οἰουδήποτε μέσου δίδωσιν ὀρισμένων θηραμάτων καὶ λοιπῶν ζώων καὶ καταστροφῇ τῶν φωλεῶν τούτων, ἐπιζημιῶν εἰς τὴν γεωργικὴν, κτηνοτροφικὴν, δασικὴν, ἀλιευτικὴν καὶ θηραματικὴν οἰκονομίαν, ἰδίᾳ δὲ ἐκ τῶν πτηνῶν τῶν ἀπαριθμουμένων εἰς τὴν συναρθεῖσαν τὴν 18ην Ὀκτωβρίου 1950 ἐν Παρισίοις διεθνή συνῆλθιν καὶ ὑπογραφείσαν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος τὴν 18ην Νοεμβρίου 1953.

β) Νὰ ἀπαγορεύῃ τὸν φόνον θηράματος, ὅταν ἀπειληται διὰ πλήρους ἀφανισμοῦ.

3. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τὴν ἐκχέρσεωσιν ἐκτάσεων, ὡς καὶ τὴν ὑλοτομίαν ἢ ἀποκλάδωσιν μεμονωμένων δένδρων ἢ συστάδων ἢ δεινδροστοιχιῶν, τῶν ὁποίων ἡ διατήρησις ἐπιβιβάζεται πρὸς καταφυγὴν, προστασίαν καὶ ἀναπαραγωγὴν (κατασκευὴ φωλεῶν) ζώων καὶ πτηνῶν, ἅτινα εἶναι σπάνια ἢ τείνουν νὰ ἐξαφανισθοῦν, ὡς καὶ τὴν βοσκὴν παντὸς ζώου εἰς πάρκ, ἐκτροφεία καὶ εἰς νησιὰς πρὸς προστασίαν καὶ μὴ ἐκφυλισμὸν τῶν ἐκεῖ διαβιούντων σπανίων θηραμάτων.

4. Δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας, δύναται νὰ λαμβάνωνται τὰ ἐνδεδειγμένα μέτρα προστασίας τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν, διὰ τὴν μὴ πρόσκειρσιν τῶν ἐπὶ τῶν φάρων.

5. Ἡ χρῆσις γεωργικῶν φαρμάκων (ἐντομοκτόνων — ζιζανιοκτόνων) ἐπὶ γεωργικῶν ἐκτάσεων ἐπιτρέπεται τῇ καθοδηγήσει τῆς διευθύνσεως γεωργίας καὶ εἰς ποσότητα ταυτοῦτην, ὥστε νὰ ἀποβῇ ἀνέμυνος διὰ τὰ θηράματα. Ἡ χρῆσις τούτων ἐντὸς τῶν δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων θὰ γίνεται κατόπιν συνεννόησεως μετὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

Κεφάλαιον Γ'

Κυνηγετικαὶ περιφέρειαι—Χρόνος—Ἀδείαι θήρας. Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις.

Ἀρθρον 260.

Κυνηγετικαὶ περιφέρειαι.

Ἡ ὅλη Ἑπικράτεια διαιρεῖται εἰς τὰς κάτωθι κυνηγετικὰς περιφέρειας:

α) Τῆς Κρήτης καὶ Δωδεκανήσου μετὰ τῶν νήσων αὐτῶν, με ἔδραν τὰ Χανιά.

β) Τῶν νήσων Ἀρχιπελάγους, με ἔδραν τὴν Μυτιλήνην.

γ) Τῆς Πελοποννήσου μετὰ τῶν νήσων Ὑδρας, Σπετσῶν, Ζακύνθου, Πόρου, Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων, Κεφάλαινας, Ἰθάκης καὶ τῶν λοιπῶν μικροτέρων τῆς περιφέρειας τῶν, με ἔδραν τὰς Πάτρας.

δ) Τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ Θεσσαλίας μετὰ τῶν νήσων Εὐβοίας, Λευκάδος, Σκύρου, Αἰγίνης, Κυκλάδων, Σαλαμίνας, Κυθήρων, Ἀντικυθήρων, Ὑδρας, Σπετσῶν, Πόρου, Σποράδων, ὡς καὶ τῶν μικροτέρων τῆς περιφέρειας τῶν, με ἔδραν τὰς Ἀθήνας.

ε) Τῆς Ἡπείρου μετὰ τῶν νήσων Κερκύρας καὶ Παξῶν, με ἔδραν τὰ Ἰωάννινα.

στ) Τῆς Βορείου Ἑλλάδος (Μακεδονία — Θράκη) μετὰ τῶν νήσων Θάσου καὶ Σαμοθράκης, με ἔδραν τὴν Θεσσαλονίκην.

Ἀρθρον 261.

Χρόνος θήρας.

1. Τὸ κυνηγετικὸν ἔτος ἄρχεται ἀπὸ 1 Αὐγούστου καὶ λήγει τὴν 31 Ἰουλίου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

2. Ἡ κυνηγετικὴ περίοδος, καθ' ἣν γενικῶς ἐπιτρέπεται ἡ θήρα, ἄρχεται:

α) Τοῦ λαγαοῦ ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 10 Ἰανουαρίου.

β) Τῆς ὀρεινῆς πέρδικος ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου.

γ) Τῆς πεδινῆς πέρδικος ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τὴν 30 Νοεμβρίου.

δ) Τῶν λοιπῶν θηραμάτων, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀπὸ 10 Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τὴν 10 Μαρτίου.

3. Ἐπιτρέπεται ἡ θήρα ἄνευ κυνός, μόνον τρυγόνων καὶ δεινδροβίων πτηνῶν (ἀστομάχων, συκοφάγων), ἀπὸ 25 Αὐγούστου εἰς περιοχὰς ὅπου ὑπάρχουν περάσματα, καθοριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας τῇ προτάσει τῶν δασικῶν ἀρχῶν.

4. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του, τῇ προτάσει τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ τῆς κυνηγετικῆς συνομοσπονδίας, νὰ περιορίσῃ τὴν κυνηγετικὴν περίοδον καθ' ὅλην τὴν Ἑπικράτειαν ἢ περιφέρειαν ταύτης.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ θήρα μόνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, ἥτοι ἡμίσειαν ὥραν πρὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ μέχρις ἡμισείας ὥρας μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου.

6. Ἀπὸ 11ης Μαρτίου καὶ μέχρις ἐνάρξεως τῆς κυνηγετικῆς περιόδου ἐπιτρέπεται ἡ διὰ δηλητηρίου καταπολέμησις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων, μερίμνη καὶ εὐθύνη τῶν κυνηγετικῶν συλλόγων καὶ ἄνευ χρήσεως κυνηγετικῶν ὅπλων, ἢ σύλληψις εἰς τὰς φωλεὰς τῶν νεοσσῶν αὐτῶν, ὡς καὶ ἡ καταστροφὴ τῶν φωλεῶν τῶν. Ἐπίσης ἡ συγκρότησις συνεργειῶν δι' ἔρευναν (παγὰνα) ὡς καὶ ἡ δίδωσις τῶν κορακοειδῶν τῇ ἐπιβλέψει δασικοῦ ὁργάνου. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς κυνηγετικῆς περιόδου ἡ χρῆσις παγίδων καὶ δηλητηρίων ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

7. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ παρατείνῃ τὴν θήραν τῶν ἀποδημητικῶν πτηνῶν καθ' ἅπασαν τὴν Ἑπικράτειαν ἢ περιφέρειαν ταύτης, ἐπὶ προσθέτῳ καταβολῇ τέλους καθοριζομένου ἐν τῇ ἀποφάσει.

Ἀρθρον 262.

Ἀδείαι θήρας.

1. Ἡ θήρα ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τὸν κάτοχον ἀδείας θήρας, ἐκδιδομένης εἰς τὸν τόπον τῆς μονίμου κατοικίας του ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δασικῆς ἀρχῆς.

2. Οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ ἄδειαν θήρας, ἐὰν δὲν εἶναι μέλος κυνηγετικοῦ συλλόγου. Ἐξαιροῦνται ὅσοι, ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μετέχουν εἰς ὁργανώσεις, ὡς καὶ οἱ ἄλλοδαποί.

3. Ἡ ἄδεια θήρας, οὕσα προσωπικὴ καὶ ἀμεταβίβαστος,

ισχύει διά τὴν κυνηγετικὴν περίοδον καὶ περιφέρειαν, δι' ἣν ἐξεδόθη, διακρίνεται δέ:

- α) Εἰς τοπικὴν, ἰσχύουσαν διὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ νομοῦ.
- β) Εἰς περιφερειακὴν, ἰσχύουσαν διὰ μίαν τῶν κυνηγετικῶν περιφερειῶν, περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 260.
- γ) Εἰς γενικὴν, ἰσχύουσαν δι' ὅλην τὴν Ἑπικράτειαν καὶ

δ) Εἰς γενικὴν τοιαύτην ὑπηκόων ξένων κρατῶν.

Ἡ ἄδεια θήρας ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ ὑποβολῇ γραμματίου ἢ τριπλότυπου εἰσπράξεως τοῦ ἀρμοδίου ταμείου, ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας), ἐκ δραχμῶν ἑκατὸν εἴκοσι πέντε (125) διὰ τὴν τοπικὴν ἄδειαν, τριακοσίων (300) διὰ τὴν περιφερειακὴν, ἑξακοσίων (600) διὰ τὴν γενικὴν καὶ δραχμῶν δύο χιλιάδων (2.000) διὰ τὴν γενικὴν ὑπηκόων ξένων κρατῶν, πλην τῶν ὁμογενῶν καὶ τῶν ἁλλοδαπῶν τῶν διαμενόντων ἐν Ἑλλάδι: πέραν τῆς δεκαετίας, δι' ἅσκησιν θήρας μέχρι ἐνὸς μηνὸς, τριῶν χιλιάδων (3.000) δι' ἅσκησιν θήρας μέχρι δύο μηνῶν καὶ τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δι' ὅλην τὴν περίοδον.

4. Πρὸς ἔκδοσιν τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἁδείας θήρας ἀπαιτεῖται εἰσέτι καὶ γραμμάτιον ἢ τριπλότυπον εἰσπράξεως τοῦ ἀρμοδίου ταμείου ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας) ἐκ δραχμῶν ἑξήκοντα (60) διὰ τοπικᾶς καὶ περιφερειακᾶς ἁδείας καὶ δραχμῶν ἑκατὸν (100) διὰ γενικᾶς τοιαύτας, πρὸς ἐξασφάλισιν λογαριασμοῦ πληρωμῆς τῶν ἐν ἄρθρῳ 267 φυλάκων θήρας. Ἡ ἔκδοσις τῶν ἁδείων θήρας ἀρχεῖται ἀπὸ 1 Ἀυγούστου ἐκάστου ἔτους.

5. Τὰ εἰς τὰς παραγράφους 3 καὶ 4 τοῦ παρόντος ἁρθροῦ ἀναφερόμενα ποσὰ δύνανται νὰ ἀυξάνωνται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας.

6. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, δημοσιουμένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, καθορίζονται ὁ τύπος, ἡ μορφή καὶ τὰ στοιχεῖα, ἅτινα δεόν νὰ περιέχῃ ἡ ἄδεια θήρας, ἡ διαδικασία ἐκδόσεως ταύτης, τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά πρὸς ἔκδοσιν ταύτης, τὸσον διὰ τοὺς Ἕλληνας πολίτας, ὅσον καὶ διὰ ὑπηκόους ξένων κρατῶν, ὡς καὶ τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα υγείας, κυνηγετικῆς ἱκανότητος καὶ κυνηγετικῶν γνώσεων διὰ τοὺς τὸ πρῶτον αἰτουμένους ἔκδοσιν ἁδείας θήρας.

7. Πρὸς ἔκδοσιν ἁδείων θήρας κατοίκων τῶν ἀπηγορευμένων ζωνῶν τῆς παραμεθορίου περιοχῆς ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἔγκρισις τῆς ἀρμοδίας στρατιωτικῆς ἀρχῆς ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου.

8. Οἱ δημόσιοι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, κἀτοχοὶ ἁδείας θήρας, μετατιθέμενοι, δύνανται νὰ θηρεύουν εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ἁδέας εἰς ἣν τοποθετοῦνται μετὰ τὴν αὐτὴν ἄδειαν θεωρουμένην παρὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 263.

Θήρα ὑπὸ δασικῶν ὑπαλλήλων.

Οἱ μόνον δημόσιοι δασικοὶ ὑπάλληλοι δύνανται νὰ θηρεύουν, ὅπου καὶ ὅταν ἐπιτρέπεται ἡ θήρα, ἐπὶ τῇ βάσει ἀτελοῦς ἁδείας ἐκδομένης παρὰ τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

Ἄρθρον 264.

Ἀπαγορεύσεις χορηγήσεως ἁδείων θήρας.

1. Ἄδεια θήρας δὲν χορηγεῖται εἰς τοὺς καταδικασθέντας:

- α) Ἐπὶ κακούργηματι εἰς οἰονδήποτε ποινὴν ἢ ἐπὶ πλημμελήματι, δι' ὃ ἐπεβλήθη στέρησις τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.
- β) Ἐπὶ ζωνολοπῇ, ζυφοκτονίᾳ, παρανόμῳ ὀπλοφορίᾳ, παρανόμῳ καποχῇ ὀπλοῦ, παραβάσει τῶν διατάξεων περὶ θήρας.
- γ) Ἐπὶ ἐμπρησμῷ, ἀνθρωποκτονίᾳ ἐξ ὁμολογίας καὶ ὁμορᾶ ξένης ιδιοκτησίας, ἐφ' ὅσον ἡ τέλεσις τῶν ἀδικημάτων τούτων συνδέεται πρὸς τὴν ἄσκησιν τῆς θήρας καὶ πρὸς τὴν προστασίαν τῶν δασῶν.

Μετὰ πάροδον πέντε ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκτίσεως τῆς ἐπὶ τινὶ τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων ἐπιβληθείσης ποινῆς, δύνανται νὰ χορηγηθῇ εἰς τοὺς καταδικασθέντας ἄδεια θήρας μετὰ γνώμοδότησιν τοῦ περιφερειακοῦ διευθυντοῦ δασῶν ἢ τοῦ δασάρχου.

2. Ἡ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς κυνηγετικῆς περιόδου κατάδικη, διὰ παραβάσιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, συνεπάγεται τὴν ἀνύρωσιν τῆς ἁδείας θήρας, ἥτις κατὰχεται ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων διὰ τὴν τήρησιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος δημοσίων ὁργάνων, ἄνευ ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων διὰ τὴν ἔκδοσιν χρηματικῶν ποσῶν.

3. Δὲν χορηγεῖται ἄδεια θήρας εἰς τοὺς μὴ συμπληρώσαντας τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, δύναται ὅμως νὰ χορηγηθῇ τοιαύτη εἰς τοὺς συμπληρώσαντας τὸ 18ον ἔτος, ἐφ' ὅσον προτιμηθῇ ὑπεύθυνος θήλων τοῦ ἔχοντος τὴν ἐμπειρίαν τοῦ ἀνηλίκου ὅτι συγκατατίθεται εἰς τὴν ἔκδοσιν ἁδείας θήρας.

4. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Ἀμύνης, δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τὴν χορήγησιν ἁδείας θήρας εἰς ὁρισμένους περιφέρειας, ἐφ' ὅσον λόγοι ἀσφαλείας ἐπιβάλλουν τοῦτο.

5. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας, μετὰ πρότασιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, δύναται ν' ἀπαγορεύῃ τὴν χορήγησιν ἁδείας θήρας εἰς ὅτομα χαρακτηριζόμενα ὡς ἐπικίνδυνα εἰς τὴν ἀσφάλειαν ἐν γένει ἢ ν' ἀνακαλῇ τυχὸν χορηγηθείσας ἁδείας, ἄνευ ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων πρὸς ἔκδοσιν αὐτῶν χρηματικῶν ποσῶν.

Ἄρθρον 265.

Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις τῆς θήρας.

1. Ἀπαντες οἱ ἐκ τῆς θήρας πόροι, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, περιέρχονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν, συνιστωμένου πρὸς τοῦτο ἰδιαιτέρου κεφαλαίου ἐν τῷ προϋπολογισμῷ του. Οἱ ὡς ἄνω πόροι διατίθενται πρὸς ἐκπλήρωσιν φιλοδηραματικῶν σκοπῶν καὶ ἄσκησιν τῆς θηραματικῆς πολιτικῆς, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς καδ' οἰονδήποτε τρόπον διαθέσεως τῶν πόρων ταύτης δι' ἑτέρους σκοποῦς.

2. Εἰς τὰ τριπλότυπα εἰσπράξεως ὡς καὶ πάσης φύσεως καταβάσεις ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν ὡς ἔσοδα ἐκ τῆς θήρας ἢ ὑπὲρ τῆς θήρας ὑποχρεωτικῶς θὰ τίθεται ἡ ἐνδειξις: «Κεφάλαιον Θήρας».

3. Πόροι τοῦ Κεφαλαίου Θήρας εἶναι:

α) Αἱ κατὰ τὰ ἄρθρα 262 καὶ 264 εἰσπράξεις δι' ἔκδοσιν ἁδείων θήρας.

β) Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 287 παρ. 14 ἐπιδικαζόμεναι ἀποζημιώσεις.

γ) Τὰ χρηματικὰ ποσὰ τὰ προσερχόμενα ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων ἀπαγγελλομένων χρηματικῶν ποινῶν καὶ προστίμων κατὰ τῶν παραβαίνοντων τὰς περὶ θήρας διατάξεις.

δ) Τὰ ἐκπλειστηριάσματα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως τῶν κατασχαιμένων πειστηρίων.

ε) Αἱ εἰσπράξεις ἐξ ἐπιχορηγήσεως παρὰ τῶν γεωργικῶν συνεταιρισμῶν διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν εἰς τὴν γεωργίαν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων.

4. Σκοπὸς τοῦ Κεφαλαίου Θήρας εἶναι ἡ παροχὴ τῶν οἰκονομικῶν δυνατοτήτων πρὸς διατήρησιν, διαφύλαξιν καὶ αὐξήσιν τοῦ θηραματικοῦ πλούτου τῆς Χώρας διὰ τῆς λήψεως τῶν ἐνδεδειγμένων μέτρων, τὰ κυριώτερα τῶν ὁποίων εἶναι:

α) Ἡ ἐξασφάλισις τῶν οἰκονομικῶν μέσων διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν φυλάκων θήρας καὶ τῆς τοποθετήσεως τῶν ἀναγκαίων πινακίδων.

β) Ἡ ἱδρυσις ἐκτροφείων καὶ καταφυγίων θηραμάτων.

γ) Ἡ συστηματικὴ καταπολέμησις τῶν ἐπιβλαβῶν θηραμάτων.

δ) Ἡ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ ἀγορᾶ, μεταφορᾶ καὶ ἐγκατάστασις διαφόρων θηραμάτων πρὸς ἐμπλουτισμὸν καὶ αὐξήσιν τοῦ θηραματικοῦ κεφαλαίου τῆς χώρας.

ε) Ἡ ἱδρυσις καὶ λειτουργία σταθμῶν ἐρευνῆς, παρακολούθησεως καὶ δασυλιώσεως ἀποθηματικῶν πτηνῶν καὶ θηραμάτων ἐν γένει.

στ) Ἡ ἀγορὰ ἢ ἀπαλλοτριώσις ἐκτάσεων ἢ ἐρημονήσων ἢ μεμονωμένων ἀγρῶν, ἐντὸς καταφυγίων θηραμάτων ἢ ἐκτροφείων, ἀπαραιτήτων διὰ τὴν ἄσκησιν τῆς θηραματικῆς πολιτικῆς.

ζ) Η λήψις μέτρων προστασίας τών αποδημητικών πτηνών δια τήν μη πρόστροφον των επί τών φάρων.

η) Η καταβολή εισφορών τής χώρας δια τήν συμμετοχήν τής Ελλάδος εις διεθνείς οργανισμούς θηρευτικού αντι-καίμενου (Διεθνές Συμβούλιον Θήρας κλπ.).

Κ ε φ α λ α ι ο ν Δ'

Κυνηγετικά όργανώσεις.

"Α ρ θ ρ ο ν 266.

1. Διά τήν σύστασιν κυνηγετικού συλλόγου απαιτείται ή τήρησις τών περι σωματείων καιμένων διατάξεων, ή δε έπω- νυμία του δέον να είναι «Κυνηγετικός Σύλλογος» προστιθε- μένης τής ονομασίας τής έδρας δασαρχείου ή νομαρχίας ή έπαρχείου.

2. Σκοπός τούτων είναι, άφ' ενός μεν ή οργάνωσις τών κυνηγών και ή φίλαθλος κυνηγετική κατάρτισις και προα- γωγή αυτών δια τήν αναγκαίαν πειθαρχίαν προς εφαρμογήν του παρόντος κώδικος, άφ' έτέρου δε ή συμβολή τούτων εις τήν προσπάθειαν τής Πολιτείας δια τήν διατήρησιν, ανάπτυ- ξιν και προστασίαν του θηραματικού πλούτου τής Χώρας. Αί κυνηγετικά όργανώσεις οφείλουν να βοηθούν τας δασι- κας άρχάς εις πών ζήτημα ενδιαφέρον τήν θήραν και τó θή- ρα και να παρέχουν εις αυτάς πᾶσαν αναγκαίαν πληρο- φορίαν και συνδρομήν.

3. Αί κυνηγετικά όργανώσεις υπάγονται εις τó Ύπουρ- γεϊον Γεωργίας, τó όποϊον όρίζεται ως άνωτέρα έποπτική άρχή.

4. Είς έκαστην έδραν δασαρχείου αναγνωρίζεται υπό του Ύπουργού Γεωργίας εις κυνηγετικός σύλλογος, άνεξαρτή- τος του άριθμού κυνηγών, άπαγορευμένης τής αναγνωρίσεως έτέρου, έστω και εάν επιδιώκεται συναφής σκοπός. Κατ' έ- ξαιρέσιν εις τó δασαρχείον Αθηνών, λόγω του μεγάλου άρι- θμού τών κυνηγών, αναγνωρίζονται τέσσαρες (4) κυνηγε- τικοί σύλλογοι. Αί έδραι τών κυνηγετικών συλλόγων και αι περιφέρειαι τών εις τó δασαρχείον Αθηνών τοιούτων καθο- ρίζονται δι' άποφάσεως του Ύπουργού Γεωργίας. Όπου δέν ύφίσταται έδρα δασαρχείου, αναγνωρίζεται εις (1) κυνηγε- τικός σύλλογος εις τήν έδραν τής νομαρχίας και έκάστου έπαρχείου.

5. Είς έκαστην κυνηγετικήν περιφέρειαν ιδρύεται ανά μία κυνηγετική έμοσπονδία, εις ήν υπάγονται υποχρεωτικώς άπαν- τες οι κυνηγετικοί σύλλογοι τής περιφέρειας με έδραν τήν τής κυνηγετικής περιφέρειας.

6. Ιδρύεται, με έδραν τας Αθήνας, μία κυνηγετική συν- μοσπονδία, εις ήν υποχρεωτικώς υπάγονται άπαντες αι κυνη- γετικοί έμοσπονδίαι. Οι πρόεδροι τών έμοσπονδιών συγκρο- τούν τó διοικητικόν συμβούλιον τής συνομοσπονδίας, του ό- ποιου ή θητεία είναι διετής.

7. Δι' άποφάσεως του Ύπουργού Γεωργίας, δημοσιευμέ- νης εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως, καθορίζονται αι λεπτομέρειαι τής λειτουργίας τών κυνηγετικών συλλόγων, τών έμοσπονδιών και συνομοσπονδίας, τών διοικητικών συμβου- λίων, τής συνθέσεως αυτών, τών προσόντων και ιδιοτήτων τών μελών αυτών, τής θητείας τούτων, τών καταστατικών των, τής περιουσίας αυτών, τής προσωρινής διοικήσεως αυ- τών και πάσης συναφούς λεπτομερείας, σκοπούσης εις τήν καλύτεραν εξυπηρέτησιν τής θήρας. Όσαύτως, δια τής αύ- τής άποφάσεως ρυθμίζονται αι προϋποθέσεις και τά κριτή- ρια αναγνωρίσεως τών κυνηγετικών συλλόγων ως και τά τής συγχωνεύσεως αυτών.

8. Κατά τά λοιπά ως προς τας κυνηγετικές όργανώσεις, ισχύουν αι διατάξεις περί σωματείων του Αστικού Κώδικος, ως και αι διατηρηθείσαι, μετά τήν ισχόν του, διατάξεις του ν. 281 τής 21/25.6.1914 (περί Σωματείων) δυνάμει του άρθρου 22 του εισαγωγικού ά.ν. 2783 τής 30/30.1.1941 (Εισαγωγικός Νόμος του Αστικού Κώδικος), έφ' όσον δέν αντίκεινται εις τας σχετικές διατάξεις του παρόντος.

9. Δεν επιτρέπεται να είναι μέλη διοικητικών συμβουλίων κυνηγετικών όργανώσεων οι μη κρινόμενοι ως νομιμόφρονες

υπό τής οικείας αστυνομικής άρχής, μέλη δε τών κυνηγε- τικών συλλόγων:

α) Οι στερούμενοι του δικαιώματος λήψεως άδείας θήρας κατά τας διατάξεις του παρόντος.

β) Οι άλλοδαποί, εξαιρουμένων τών όμογενών ξένης υπη- κούσεως, τών διαμενόντων μονίμως εν τή ήμεδαπή.

10. Δι' άποφάσεως του Ύπουργού Γεωργίας, δημοσιευμέ- νης εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως, καθορίζονται τά τών δικαιωμάτων έγγραφής, έτησίων συνδρομών και τά τής διαθέσεως τών έσόδων τών κυνηγετικών συλλόγων. Έν πά- σι περιπτώσει τó ποσόν αυτό δέν δύναται να όρισθῃ μικρότε- ρον τών 50 και 60 δραχμ., αντίστοιχως, πάντως τούλάχιστον τó ήμισυ τών έσόδων τούτων δέον να διατίθεται υποχρεωτι- κώς δια σκοπούς φιλοθηραματικούς.

"Α ρ θ ρ ο ν 267.

Φύλακες θήρας.

1. Η εφαρμογή και τήρησις τών περι θήρας διατάξεων ανατίθεται εις τήν δασικήν ύπηρεσίαν και άνήκει εις τήν άρμοδιότητα τής δια τó ν.δ. 4519 τής 29/30.6.1966 (περί διαρρυθμίσεως κατά βαθμούς τών οργανικών θέσεων του Κτη- νιατρικού Κλάδου του Ύπουργείου Γεωργίας) και 818 τής 3/15.10.1966 β.δ. (περί όργανώσεως τής παρὰ τή Γενική Διευθύνσει Δασών του Ύπουργείου Γεωργίας Ε' Διευθύνσεως Οικονομίας Δασικών Βοσκοτόπων και καθορισμού τής άρμη- διότητος αυτής), συσταθείσης Εης Δ)νσεως Δασών υπό τών τίτλων «Δ)νσις Οικονομίας Δασικών Βοσκοτόπων», άσκείται δε υπό τών δασικών όργάνων και τών δια του πα- ρόντος προδλεγομένων φυλάκων θήρας, διατηρουμένων εν ισχύι τών διατάξεων του παρόντος ως προς τά καθήκοντα τών δασικών όργάνων δια τήν θηροφυλακήν. Οι φύλακες θή- ρας συγγρόνως υποχρεούνται, κατά τήν καθορισμένην των καθή- κοντων τούτων, εντός τών εκτάσεων, περί όν τó άρθρον 1, να καταγγέλλουν πάντα παραβάτην τών περι τών δασών δια- τάξεων εξομοιούμενοι ως προς τήν επιτέλεσιν τών καθηκό- νων των προς τούς δασοφύλακας.

2. Δι' άποφάσεως τών Ύπουργών Γεωργίας και Οικονο- μικών, δημοσιευμένης εις τήν Έφημερίδα τής Κυβερνήσεως, προελαμβάνονται μέχρι τριακόσιαι (300) φύλακες θήρας επί μηνιαία άντιμισθία και επί σχέσει έργασίας ιδιωτικού δι- καίου, άμειβόμενοι εις βάρος του Κεντρικού Ταμείου Γεωρ- γίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κεφάλαιον Θήρας). Διά τής αυτής ως άνω άποφάσεως καθορίζονται τά καθήκοντα και οι περιορισμοί, τά προσόντα, ή πρόσθετος εκπαιδευσις των, ή ηλικία, ή έδρα και κατανομή του ως άνω άριθμού ανά τήν Χώραν, μη ισχυουσών δια τούς προσλαμβανόμενους φύλακας θήρας τών περι έντοπιότητος διατάξεων του υπαλ- ληλικού κώδικος, ως επίσης ή τρόπος τής προσλήψεως, τó ύψος τής άντιμισθίας, τά επιδόματα ευδοκίμου ύπηρεσίας, τά όδοιπορικά αυτών έξοδα, ή άναλώσις τής συμβάσεως και άναπροσαρμογή τών αποδοχών των ως και ή άπόλυσις και ό πειθαρχικός έλεγχος αυτών, ή στολή, ή υπόδησις, ή όπλι- σμός και πάσα συναφής λεπτομέρεια δια τήν εκτέλεσιν τής ύπηρεσίας των.

3. Κυνηγετικά όργανώσεις ή ιδιοκτήται μη δημοσίαν έκ- τάσεων, δύναται δαπάναις των να προσλαμβάνουν ιδιωτικούς φύλακας θήρας. Ούτοι αναγνωρίζονται, μετά πρότασιν τής άρμοδίας δασικής άρχής, υπό του Ύπουργού Γεωργίας, ως φύλακες θήρας, εξομοιούμενοι εις ό,τι άφορά εις τά καθή- κοντα και δικαιώματα με τούς εν τή παραγρ. 1 του παρόν- τος άρθρου τοιούτους, πλην τής άντιμισθίας. Η έδρα και ή περιφέρεια φυλάξεως όρίζεται εν τή άποφάσει αναγνωρί- σεως, μετά προηγουμένην σύμφωνον πρότασιν τής κυνηγετικής όργανώσεως ή του ιδιοκτήτου.

4. Οι κυνηγετικοί σύλλογοι δύνανται δι' ειδικής εισφο- ράς τών μελών των, κατόπιν έγγραφείας του Ύπουργού Γεωργίας, να προμηθεύονται μεταφορικά μέσα, δια τήν άπο- τελεσματικήν διώξιν τής λαθροθήρας, άτινα διατίθενται εις τούς φύλακας θήρας τής περιφέρειας των. Αί δαπάναι κι- νήσεως και συντηρήσεως τούτων βαρύνουν τούς οικείους κυ- νηγετικούς συλλόγους.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Κεφάλαιον Α'

Ποινικαὶ διατάξεις.

"Α ρ θ ρ ο ν 268.

Παράνομος ύλοτομία καὶ κλαδονομή — Παράβασις
ἀστυνομικῶν διατάξεων.

1. Ὁ ὁπωσδήποτε βλάπτων δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν ἢ προξενῶν οἰανδήποτε φθοράν, ὁ ἄνευ ἀδείας ύλοτομίας ἢ προκειμένου περὶ ἀτελῶν ύλοτομιῶν, ὁ ἄνευ ἐγκρίσεως ἢ ἐγκαταστάσεως ἢ παρὰ τὰς ὑποδείξεις τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὀργάνων, ὅπου ἀπαιτοῦνται τοιαῦται, ἢ, προκειμένου περὶ μὴ δημοσίων δασῶν, ὁ ἄνευ ἀδείας καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ διακατόχου τοῦ δάσους, ύλοτομῶν, κατασκευάζων ἢ συλλέγων δασικὰ προϊόντα, ἐφ' ὅσον εἰδικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος δὲν ὀρίζουν ἄλλως, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἄμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐὰν οὐδεμία ἐκ τῆς παραβάσεως ἐπῆλθε ζημία, ἢ ἡ προξενηθεῖσα τοιαύτη δὲν ὑπερβαίῃ τὰς χιλίας δραχμὰς.

2. Ἐὰν ἡ ζημία ὑπερβαίῃ τὰς χιλίας δραχμὰς, ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 381 καὶ 382 τοῦ ποινικοῦ κώδικος. Ὡς ἐπιβαρυντικὴ περίπτωσις θεωρεῖται, ἐὰν τὸ δάσος εἶναι δημοσίον.

3. Οἱ παραβάται τῶν δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως, ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἐκ τῆς παραβάσεως αὐτῶν προκύψασα ζημία εἶναι μεγαλύτερα τῶν χιλίων δραχμῶν, ὅτε τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ.

4. Διὰ τῶν ποινῶν τοῦ παρόντος ἀρθροῦ τιμωροῦνται καὶ οἱ παραβάται τῶν περὶ κλαδονομῆς διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 112. Ἡ κλαδονομὴ ἐντὸς δημοσίων, δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν δασῶν θεωρεῖται ὡς ἐπιβαρυντικὴ αἰτία.

"Α ρ θ ρ ο ν 269.

Κυρώσεις κατὰ τῶν παρανόμως εἰσαγόντων ἐκ τοῦ
ἐξωτερικοῦ ξυλείαν, φυτὰ κλπ.

Τὰ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 221 εἰσαγόμενα εἶδη κατασχόνται παρὰ τῶν δασικῶν ἢ ἀστυνομικῶν ἀρχῶν καὶ καταστρέφονται διὰ πυρὸς ἐπὶ τόπου, ὁ δὲ παραλήπτης τούτων τιμωρεῖται διὰ χρηματικῆς ποινῆς 5.000 δραχμῶν καὶ διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν. Διὰ τῆς αὐτῆς ποινῆς τιμωρεῖται καὶ ὁ ἰδιοκτήτης τῶν ὡς ἄνω εἰδῶν ὁ μεταφέρων τοιαῦτα εἰς ἄλλην περιφέρειαν τῆς Χώρας ἐκείνης τῆς τυχόν ἀρχικῶς καθορισθείσης πρὸς εἰσαγωγὴν. Τὰ μεταφερόμενα εἶδη κατασχόνται καὶ καταστρέφονται ἐπὶ τόπου, τὰ δὲ ἔξοδα καταστροφῆς βαρύνουν τὸν παραβάτην ἰδιοκτήτην, εἰσπραττόμενα κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

"Α ρ θ ρ ο ν 270.

Ἀπαγόρευσις ύλοτομίας ἐλατῶν κ.λ.π. Κυρώσεις.

1. Ἡ ύλοτομία καὶ μεταφορὰ νεαρῶν ἐλατῶν ἢ κορυφῶν ἢ κλάδων ἐλάτης δυναμένων νὰ χρησιμοποιοῦν ὡς δένδρα Χριστουγέννων ὡς καὶ ἡ ἐκκοπή, χρησιμοποιοῦν καὶ μεταφορὰ κλάδων ἀμυγδαλέων, βερυκοκκεῶν, ροδακινέων καὶ λοιπῶν ἐν γένει πυρηνοκάρπων ὀπωροφόρων δένδρων πρὸς ἐορταστικὴν χρῆσιν καὶ διακόσμησιν ἐκ τῶν δημοσίων καὶ μὴ δημοσίων δασῶν, κήπων καὶ ὀπωρῶν, ἀπαγορεύεται. Κατ' ἐξαιρέσιν ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν περίπτωσιν καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου 3.

2. Οἱ ύλοτομοῦντες ἢ μεταφέροντες καθῶς καὶ οἱ κατέχοντες ἢ χρησιμοποιοῦντες τοιαῦτα δένδρα Χριστουγέννων ἢ διακοσμητικὰ κλάδους αὐτῶν τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ δι' ἄμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, τὰ δὲ δένδρα καὶ οἱ κλάδοι κατασχόνται καὶ καταστρέφονται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασικοῦ ὀργάνου, συντασσμένου πρωτοκόλλου καταστροφῆς αὐτῶν.

3. Εἰς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὴν παραγωγὴν καὶ πώλησιν τῶν ἄνωτέρω εἰδῶν ἀποκλειστικῶς διὰ καλλωπιστικὰς σκοπούς, ἢ μεταφορὰ καὶ πώλησις αὐτῶν ἐπιτρέπεται κατόπιν εἰδικῆς ἀδείας τῶν ἀρμοδίων δασικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐλατῶν, ἢ τῶν γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ὀπωροφόρων δένδρων.

4. Διὰ πράξεως τοῦ νομάρχου, δημοσιευμένης εἰς τὴν ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δύναται νὰ ἐπιβληθῇ ἡ κατὰ περιφέρειας, ὀριζομένης ἐν τῇ αὐτῇ πράξει, κατάσχεσις τῶν ζώων καὶ τροχοφόρων, διὰ τῶν ὁποίων διενεργεῖται μεταφορὰ τῶν ὡς ἄνω προϊόντων, ὡς καὶ ἄλλων δασικῶν προϊόντων ὀριζομένων ἐν τῇ πράξει ταύτῃ καὶ προσερχομένων ἐξ ἀναδασωτέων ἐκτάσεων.

5. Τὰ οὕτω κατασχόμενα ζῶα καὶ μεταφορικὰ μέσα παραδίδονται πρὸς φύλαξιν εἰς τὴν πλησιέστεραν ἀστυνομικὴν ἢ δασικὴν ἀρχήν, ἀποδιδόμενα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην μετὰ καταβολῆς, διὰ γραμματίου παρακαταθήκης, δραχμῶν πεντακοσίων δι' ἕκαστον ζῶον ἢ χιλίων πεντακοσίων δι' ἕκαστον τροχοφόρον ἢ, λόγω ἐγγυήσεως καὶ ἐπὶ ἄλλῃ ἀποδείξει, τῶν ἐξόδων φυλάξεως καὶ συντηρήσεως, ὀριζομένων ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἢ δασικῆς ἀρχῆς.

6. Ἐφ' ὅσον, ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατασχέσεως, δὲν ἤθελον καταβληθῇ τὰ ὡς ἄνω ἔξοδα καὶ ἡ ἐγγύησις, τὰ κατασχεθέντα μεταφορικὰ μέσα ἐκποιοῦνται διὰ δημοπρασίας, τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐξόδων φυλάξεως καὶ συντηρήσεως καὶ τὴν καταβολὴν αὐτῶν εἰς τὸν δικαιοῦχον, κατατίθενται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηρῶν καὶ Δανείων.

7. Μετὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως τὸ κατατεθειμένον ἐκπλειστηρίασμα ἢ ἡ ἐγγύησις ἀποδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐὰν ἡ ἀπόφασις εἶναι ἀθωωτικὴ, ἄλλως καταπίπτουν ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου. Τὰ ἔξοδα φυλάξεως ὁπωσδήποτε δὲν ἐπιστρέφονται.

"Α ρ θ ρ ο ν 271.

Κατάσχεσις καὶ δήμευσις δασικῶν προϊόντων,
ἐργαλείων, ὀργάνων, σκευῶν κλπ.

1. Κατάσχονται καὶ δήμευνται παρὰ τῶν δασικῶν, ἀστυνομικῶν ἢ ὀργάνων τῆς ἀγροφυλακῆς τὰ δασικὰ προϊόντα :

α) Τὰ ύλοτομούμενα, κατασκευαζόμενα ἢ συλλεγόμενα ἄνευ ἀδείας ύλοτομίας ἢ ἐγκρίσεως ἀτελοῦς ύλοτομίας τῆς δασικῆς ἀρχῆς, προκειμένου δὲ περὶ μὴ δημοσίων δασῶν καὶ ἄνευ ἀδείας τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ διακατόχου τοῦ δάσους ὅπου ἀπαιτεῖται τοιαύτη ἀδεία.

β) Τὰ ύλοτομούμενα, κατασκευαζόμενα ἢ συλλεγόμενα, ὀνόματι ἀδείας ἢ ἐγκρίσεως ἀτελοῦς ύλοτομίας τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἢ ἀδείας καὶ τοῦ ἰδιοκτῆτου προκειμένου, περὶ μὴ δημοσίου δάσους, κατὰ τρόπον ἀντιβαίνοντα εἰς τὰς περὶ τρόπου ύλοτομίας, κατασκευῆς ἢ συλλογῆς δασικῶν προϊόντων διατάξεις.

γ) Τὰ μεταφερόμενα πρὸ τῆς ἐξελέγξεως πέραν τοῦ τόπου τῆς καταμετρήσεως.

δ) Τὰ μεταφερόμενα μετὰ τὴν ἐξελέγξιν, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς συμπληρωματικῆς ἀδείας, κατασχομένου καὶ δήμευμένου ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ποσὸς οὐχὶ μείζονος τοῦ διαπιστωθέντος πλεονάσματος.

ε) Ἡ ἐκ δημοσίων δασῶν μεταφερομένη ρητίνη ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς.

στ) Τὰ μεταφερόμενα βαλανίδια καὶ κεράτια ἄνευ καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸ ἀρθρον 165 καθοριζομένου φόρου ἢ μισθώματος.

ζ) Τὰ παρανόμως καὶ ἄνευ δασονομικῶν ἐγγράφων μεταφερόμενα ἢ πωλούμενα δασικὰ προϊόντα.

2. Τὰ ὡς ἄνω κατασχόμενα δασικὰ προϊόντα, εὐθὺς μετὰ τὴν κατάσχεσιν, διατίθενται ἄνευ δημοπρασίας ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ οἰκείου δασαρχείου, εἴτε εἰς ἀγχιθεργὰ ἢ ἄλλα κοινωφελῆ ἰδρύματα εἴτε εἰς δημοσίας ὑπηρεσίας εἴτε εἰς ἀνεγνωρισμένους συνεταιρισμούς, κατὰ προτίμησιν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους, ἐπὶ καταβολῇ τοῦ πενταπλοῦ μισθώματος τοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἰσχύοντος πίνακος διατιμῆσεως, ἐκτὸς

ἐάν πρόκειται περί προϊόντων ἐκ μὴ δημοσίων δασῶν, ὅποτε καταβάλλεται παρὰ τούτων τίμημα ὀριζόμενον ὑπὸ τοῦ νομάρχου. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὰ κατασχόμενα δασικὰ προϊόντα δὲν ἀναγκαιῶς εἰς τοὺς ὡς ἀνωτέρω ὁργανισμούς, ἰδρύματα, κ.λ.π. ἐκποιδύνται ταῦτα διὰ προχείρου δημοπρασίας, ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ποινικῆς ἀποφάσεως. Τὸ κατὰ τὰ ἄνω τίμημα ἢ τὸ ἐκπλειστηρίασμα, προκειμένου περί προϊόντων μὴ δημοσίων δασῶν, μετ' ἀφαίρεσιν τοῦ δημοσίου φόρου, ἀποδίδεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ διακρίτοχον τοῦ δάσους, ἐάν αὗτος δὲν ἐνέχεται εἰς τὴν παρόντομον ὑλοτομίαν καὶ δὲν ἀπεζημιώθῃ ἐξ οἰασδῆποτε ἄλλης αἰτίας διὰ τὴν γενομένην εἰς τὸ δάσος τοῦ ὑλοτομίας.

3. Ὅμοιος κατὰσχονται καὶ δημεύονται τὰ παντὸς εἶδους ἐργαλεῖα, ὅργανα καὶ σκεύη, τῶν ὁποίων ὁ παραβάτης ποιεῖται χρῆσιν πρὸς ἐκπύεσιν τοῦ ἀδικήματος, καθὼς καὶ τὰ μεταφορικά μέσα, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὴν παράνομον ὑλοτομίαν ἢ μεταφορὰν. Τὰ κατασχόμενα ἐργαλεῖα, ὅργανα καὶ σκεύη, ὡς καὶ τὰ παντὸς εἶδους μεταφορικά μέσα (ἱστιοφόρα, αὐτοκίνητα, δίκροχα, τετράτροχα, φορτηγὰ ζῶα κ.λ.π.) ἐκποιδύνται μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ δικάζοντος τὴν ὑπόθεσιν δικαστηρίου ἐπικύρωσιν τῆς κατασχέσεως. Αἱ ὡς ἀνωτέρω δημοπρασίαι ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς διατάξεις περί ἐκποιήσεως ἀπεσπάρτων ἢ κατασχθέντων δασικῶν προϊόντων.

4. Τὸ ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ὡς ἄνω τίμημα, ὡς καὶ τὸ μίσθωμα τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος εἰσάγονται εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διατίθενται ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἔσδα δάσων.

5. Κατ' ἐξαίρεσιν, προκειμένου περί ἐργαλείων καὶ μεταφορικῶν μέσων χρησίων τῇ δασικῇ ὑπηρεσίᾳ, ταῦτα δὲν ἐκποιδύνται ἀλλὰ παραδίδονται ἐπὶ ἀποδείξει ὑπὸ τοῦ κατασχόντος εἰς τὸν ἀρμοδίον δασάρχην καὶ χρησιμοποιοῦνται κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

6. Ἐξαίρετικῶς δὲν κατὰσχονται τὰ φορτηγὰ ζῶα, διὰ τῶν ὁποίων μεταφέρονται καυσόξυλα εἰς συνοικισμούς ἢ χωρία τῆς διαμονῆς τῶν μεταφερόντων καὶ τὰ ὁποῖα προορίζονται δι' ἀτομικὰς ἀνάγκας αὐτῶν.

7. Ἐπὶ κατασχέσεως τῶν λοιπῶν φορτηγῶν ζῶων, ταῦτα μετὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐκδόσεως κατασχέσεως, παραδίδονται ἐπὶ ἀποδείξει πρὸς φύλαξιν εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας των, ὀριζόμενος ὡς μεσεγγυούχος καὶ εὐθυνομένος διὰ τὴν διατροφὴν καὶ φύλαξιν αὐτῶν μέχρις ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως, διὰ τῆς ὁποίας θὰ καθορίζεται ἡ περαιτέρω τύχη τούτων. Ἐὰν δὲν εἶναι δυνατὴ ἢ ἐὰν εἶναι ἐπικίνδυνος ἡ παράδοσις τοῦ ζώου εἰς τὸν ἰδιοκτήτην, τοῦτο, κατ' ἐλευθέρην κρίσιν τοῦ οἰκείου δασάρχου, παραδίδεται ἐπὶ ἀποδείξει, εἰς οἰονδήποτε τρίτον ἀναλαμβάνοντα τὴν διατροφὴν καὶ τὴν φύλαξιν του, ὅποτε τὰ ἔσδα ταῦτα ὁρῶνται τὸν ἰδιοκτήτην μὲν τοῦ ζώου, ἂν τοῦτο διὰ τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀποδοθῇ εἰς αὐτόν, τὸ ἐκπλειστηρίασμα δέ, ἐφ' ὅσον ἐκποιήθῃ διὰ δημοπρασίας.

8. Διὰ διατάγματος δύναται νὰ ὁρισθῶν καὶ ἄλλαι περιπτώσεις κατασχέσεως δασικῶν προϊόντων.

Ἄρθρον 272.

Παρακράτησις φόρου ἢ μισθώματος τοῦ Δημοσίου.

Ὅταν ἀδικοδικτικὴ ἀπόφασις ἢ βούλευμα διατάσῃ τὴν ἀπόδοσιν τῶν κατασχθέντων δασικῶν προϊόντων, ἐκ τοῦ ἐκπλειστηρίασματος αὐτῶν ἢ τῆς κατατεθειμένης ἐγγυήσεως ἀφαιρεῖται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὁ φόρος ἢ τὸ μίσθωμα αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει καταβληθῇ, ὑπολογιζόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς διατιμῆσεως τῆς ἰσχυούσης κατὰ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς τοῦ ὀφειλομένου φόρου ἢ μισθώματος τῶν δασικῶν προϊόντων. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουν καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν ἔχουν ἐκποιήθῃ τὰ προϊόντα ταῦτα.

Ἄρθρον 273.

Ἐξόδον δασικῶν, τελωνειακῶν καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων.

1. Ὁ κατὰ παράβασιν τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος, τῶν οἰκείων διαταγμάτων καὶ τῶν ἐκδιδόμενων ὁδηγίων, συντάσων ἢ ἐκδίδων ἄλλας ὑλοτομίας, πρωτόκολλα ἐξελέγξεως ἢ πιστοποιήσεις δασικὰς ὑπαλλήλους, ὡς καὶ ὁ

τελωνειακὸς ὑπάλληλος, ὁ θεωρῶν διασάφησιν μεταφορὰς δασικῶν προϊόντων μὴ συνοδευομένην ὑπὸ τῶν ἀπαιτούμενων δασικῶν ἐγγράφων ἢ καθ' ὑπερβάσιν τοῦ ἐν αὐτοῖς ἀναγραφόμενου ποσού, τιμωρεῖται διὰ προστίμου καὶ ἐὰν ἐνήργησε δολίως διὰ φυλακίσεως ἐνδὸς μηνὸς μέχρις ἐνδὸς ἔτους, ἀσχετῶς πρὸς ἐπιβληθεῖσαν τυχὸν πειθαρχικὴν ποινὴν.

2. Τὰ ὅργανα τῆς δασοφυλακῆς, τῆς ἀστυνομίας, τῆς ἀγροφυλακῆς, τῆς τελωνειακῆς ἀρχῆς ἢ οἱ οἰκονομικοὶ καὶ σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι, λαμβάνοντες γνώσιν παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, ἐὰν δὲν προδῶν ἀμέσως εἰς τὴν μήνυσιν τῆς παραβάσεως, τιμωροῦνται ὡς συνεργοὶ τῆς πράξεως.

3. Δασικὰ ἐν γένει ὅργανα ἀγροφυλακῆς ἢ ἀστυνομικὰ ὅργανα, τὰ ὁποῖα ἐκ προθέσεως ἢ βαρεῖας ἀμελείας συλλαμβάνουν ζῶα βόσκοντα ἐντὸς μὴ ἀπαγορευομένης ἐκτάσεως, τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐπιφυλασσομένων καὶ τῶν ὀριζομένων ἐν τῷ ἀρθρῷ 585 τοῦ κώδικος ποινικῆς δικονομίας.

Ἄρθρον 274.

Ἀπόδοσις κατασχθέντων δασικῶν προϊόντων.

1. Προκειμένου περί δασικῶν προϊόντων, παρὰνόμως ἀπληφθέντων ἢ ἀπλάμβανόμενων, ὡς καὶ τῶν ἄνευ δασονομικῶν ἐγγράφων μεταφερόντων ἢ μεταφερομένων, ἐφ' ὅσον γενῶνται βάσιμοι ἀμφιβολίαι περί τοῦ ἐπιβαλλομένου τῆς ποινικῆς διώξεως τοῦ ὑπαίτιου, εἴτε λόγω τοῦ τυπικοῦ τῆς παραβάσεως εἴτε δι' ἑλλειψιν δόλου ἐκ μέρους αὐτοῦ εἴτε δι' ἀδυναμίαν συμμορφώσεως του πρὸς τὸν νόμον διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεώς του, δὲν συντάσσεται μήνυσις, ἀλλ' ἐπιβάλλεται συντηρητικὴ κατὰσχέσις ἐπὶ τῶν τυχόν παρανόμως ἀπληφθέντων ἢ μεταφερόντων δασικῶν προϊόντων, ἡ ὅλη δὲ ἀλληλογραφία μετὰ τῆς τυχόν παρὰ ταῦτα συνταγείσης μηνύσεως ὑποβάλλεται ὑπὸ τοῦ προϊστάμενου τοῦ δασάρχου μετὰ τῆς σχετικῆς προτάσεως πρὸς τὸν νομάρχην.

2. Ὁ νομάρχης ἀποφαίνεται, ἂν δέον νὰ γίνῃ ποινικὴ διώξις τοῦ ὑπαίτιου ἢ ὅχι, ἀποδιδόμενος ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει τῶν τυχόν κατασχθέντων δασικῶν προϊόντων εἰς αὐτόν, ἐπὶ καταβολῇ μέχρι τοῦ τετραπλοῦ τοῦ ἀντιστοίχου μισθώματος ἢ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου (φόρου), ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ καὶ τοῦ εἶδους τῆς παραβάσεως.

Ἄρθρον 275.

Ποινὰ κατὰ τῶν δημοσίων καὶ λοιπῶν ὑπαλλήλων.

1. Πᾶς δημόσιος, δημοτικὸς ἢ κοινοτικὸς ὑπάλληλος, λαμβάνων γνώσιν οἰουδήποτε δασικοῦ ἀδικήματος, διαπραττομένου ἐν τῇ περιφερείᾳ του, ὑποχρεοῦται ἐπὶ ποινῇ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν καὶ χρηματικῆς ποινῆς, ἀνεξαρτήτως τῆς πειθαρχικῆς διώξεώς του, νὰ λαμβάνῃ πάραυτα πᾶν μέτρον ἐνδεκνυόμενον διὰ τὴν καταστολὴν τοῦ διαπραττομένου δασικοῦ ἀδικήματος καὶ νὰ εἰδοποιῇ συγχρόνως τὸν προϊστάμενον τοῦ ἀρμοδίου δασάρχου ἢ τὸν προϊστάμενον τοῦ πλησιέστερου ἀστυνομικοῦ τμήματος ἢ σταθμοῦ ἢ τὸ πλησιέστερον δασικὸν ὄργανον.

2. Αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ καὶ τὰ ὅργανα τῆς ἀγροφυλακῆς καὶ ἀγροφυλακῆς ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχουν προθύμως πᾶσαν συνδρομὴν ζητούμενην ὑπὸ τῶν δασικῶν ὁργάνων καὶ νὰ ἐπιλαμβάνονται τῆς διώξεως τῶν διαπραττομένων εἰς τὴν περιφέρειάν των δασικῶν ἀδικημάτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπελήφθησαν αὐτῆς τὰ ἀρμόδια δασικὰ ὅργανα, τιμωρούμενα ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

3. Σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι, ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων καὶ παντὸς εἶδους μεταφορικῶν μέσων, μὴ ἐξυπηρετοῦντες κατὰ πρότίμησιν δασικοὺς ὑπαλλήλους καὶ ὅργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν μετακίνησιν αὐτῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν.

*Α ρ θ ρ ο ν 276.

Παράνομος βοσκή.

1. Οἱ παραβάται τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως βοσκῆς δασικῶν ἀστυνομικῶν διατάξεων ὡς καὶ ἐκεῖνοι, κατ' ἐντολὴν τῶν ὁποίων ἐνεργεῖν οὗτοι, τιμωροῦνται συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 268 τοῦ παρόντος κώδικος.

2. Θεωροῦνται ὡς ἐντεταλμένοι τὴν παράνομον βοσκὴν καὶ ὡς τοιοῦτοι τιμωροῦνται, κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον, οἱ ἰδιοκτῆται ἢ διακράτοιοι τῶν δασῶν καὶ ἐπὶ νομικῶν προσώπων ὁ ἔχων τὴν διοίκησιν αὐτῶν, ἐκτὸς ἐὰν διὰ συμβολαιογραφικῶν πράξεων περὶ παραχωρήσεως τῆς βοσκῆς ἢ ἄλλων ἀποδεικτικῶν μέσων ἤθελον ἀποδείξει ὅτι εἶναι ἀνεύθυνος διὰ τὴν παράνομον βοσκὴν.

*Α ρ θ ρ ο ν 277.

Σύλληψις ζώων παρανόμως βοσκόντων.

1. Ποῖναια βόσκοντα ἐντὸς δασῶν ἢ δασικῶν ἐκτάσεων, εἰς τὰς ὁποίας ἡ βοσκὴ εἶναι ἀπαγορευμένη διὰ διατάξεις τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ὑπόκεινται εἰς σύλληψιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει παρὰ τῶν δασικῶν ἢ ἀστυνομικῶν ὁργάνων ἢ τῶν ὁργάνων τῆς ἀγροφυλακῆς, δικαιουμένων νὰ ζητήσουν τὴν συνδρομὴν καὶ ἄλλων δημοσίων ὑπαλλήλων ἢ ἰδιωτῶν.

2. Ὁ πλησιέστερος ἀστυνομικὸς σταθμὸς ἢ πρόεδρος κοινότητος, ἐν ἐλλείψει ἢ ἀδυναμίᾳ δασικοῦ σταθμοῦ, ὑποχρεοῦται εἰς φύλαξιν καὶ διατροφὴν τῶν συλληφθέντων ζώων. Ταῦτα ἀποδίδονται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην, ἐὰν ἤθελε καταβάλλει λόγῳ ἐγγυήσεως δρχ. ἑκατοσι δι' ἑκαστον μικρὸν καὶ δρχ. πενήκοντα δι' ἑκαστον μεγάλον ζῶον.

3. Τὰ καταβλητέα σύλληπτρα καὶ ἔξοδα διατροφῆς τῶν ζώων καθορίζονται ὑπὸ τοῦ δικάζοντος τὸ ἀδίκημα δικαστοῦ, εἰσπραττόμενα ἐπὶ ἀκροατηρίῳ ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου καὶ ἀποδιδόμενα εἰς τὸν δικαιούχον ἐπὶ ἀποδείξει ἐφ' ἀπλοῦ, συμπληρωμένης ἢ ἐν ἀδωῶσει ἐπιστρεφόμενης τῆς καταβληθείσης ἐγγυήσεως.

4. Ἐὰν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ὁ ἰδιοκτῆτης τῶν συλληφθέντων ζώων δὲν ἤθελε ζητήσει ταῦτα, ἐκποιεῖνται διὰ δημοπρασίας παρὰ τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος καὶ τῆς δασικῆς ἢ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, τὸ δὲ ἐκπλειστηρίασμα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δαπανῶν διατροφῆς καὶ φυλάξεως, αἱ ὁποῖαι δίδονται εἰς τὸν φυλάξαντα, παρακατατίθεται εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

5. Ἐὰν ὁ ὑπαίτιος τῆς παρανόμου βοσκῆς ἀδωοδῇ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐπιστρέφεται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τῶν συλληφθέντων ζώων τὸ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζώων κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καταβληθὲν ποσὸν ἢ τὸ παρακαταβληθὲν εἰς τὸ Ταμεῖον ἐκπλειστηρίασμα, οὐχὶ δὲ καὶ τὰ καταβληθέντα ἔξοδα διατροφῆς καὶ φυλάξεως τῶν ζώων. Ἐὰν ἐπακολούθησιν καταδικαστικὴ ἀπόφασις, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει ἢ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν συλλαβόντων τὰ ζῶα κατὰδασεῖς τοῦ καταβληθέντος διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ζώων ποσὸν ἢ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος.

*Α ρ θ ρ ο ν 278.

Δήμευσις παρανόμως βοσκόντων ζώων.

1. Ὅσῳκις αἱ ἐπ' αὐτοφώρῳ παραβάσεις τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως βοσκῆς διατάξεων ἐκδικάζονται ἀμέσως κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐπ' αὐτοφώρῳ ἀδικημάτων, τὸ δικαστήριον ὁρεῖται, πλὴν τῆς ἐπιβελῆς τῆς ὀριζομένης εἰς τὸ ἄρθρον 268 ποινῆς, νὰ διατάξῃ καὶ τὴν δήμευσιν τοῦλάχιστον τοῦ ἐνὸς δεκάτου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν παρανόμως βοσκόντων ζώων, πάντως δὲ ἐνὸς ζώου.

2. Τὰ δήμευθέντα ζῶα ἐκποιεῖνται διὰ δημοπρασίας ὑπὸ τῆς δασικῆς ἀρχῆς ὅσον τὸ δυνατόν ταχύτερον. Ἐκ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ὁ συλλαβὼν λαμβάνει τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 277 σύλληπτρα, τὸ δὲ ὑπόλοιπον εἰσάγεται εἰς τὸ δημοσίον ταμεῖον. Ἐὰν προβλέπεται ὅτι ἡ διὰ δημοπρασίας ἐκποίησης εἶναι ἀδύνατος, λόγῳ ἐλλείψεως πλειοδοτῶν ἢ δι' ἄλλους λόγους, τὰ δήμευθέντα ζῶα δύνανται νὰ πωληθῶσιν εἰς τὸν καταδικασθέντα ἀνευ δημοπρασίας, ἐπὶ καταβολῇ τῆς ἀγοραίας αὐτῶν ἀξίας.

3. Αἱ ἐπ' αὐτοφώρῳ παραβάσεις τῶν περὶ ἀπαγορεύσεως βοσκῶν διατάξεων, δύναται νὰ ἐκδικάζονται ἐπὶ τόπου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, πλὴν τῶν ἐν τῇ πρώτῃ παραγράφῳ ποινῶν, τὸ δικαστήριον ἐπιβάλλει εἰς βάρος τοῦ καταδικασθέντος καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἐπὶ τόπου μεταβάσεως τοῦ δικαστηρίου.

*Α ρ θ ρ ο ν 279.

Παραβάσεις τῶν περὶ τὴν ρητινοσυλλογὴν διατάξεων.

Αἱ παραβάσεις τῶν ἐκάστοτε ἰσχυροῦσθιν διατάξεων, περὶ κανονισμοῦ τῆς ρητινοσυλλογῆς τῶν δασῶν, τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 268, θεωροῦνται δὲ ὡς ἐπιεικρυτικὴ περίπτωσης. Κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις τιμωροῦνται οἱ δολάπτοντες, καταστρέφοντες ἢ ἀφαιρούντες κοχρεῖα ρητίνης, τοποθετημένα ἐπὶ δημοσίων ἢ μὴ περικυκλωμένων.

*Α ρ θ ρ ο ν 280.

Κυρώσεις κατὰ ἐπιχειρούντων καταπάτησιν δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως.

Οἱ, ἐπὶ δασικῆς ἐκτάσεως δημοσίας, κακτημένης λόγῳ θέσεως ἢ συστάσεως ἢ ἐκτάσεως ἐξαιρετικῆς σημασίας, ἐπιχειροῦντες καταπάτησιν ἢ δημιουργίαν ἀνυπάρκτων δικαιωμάτων διὰ ψευδῶν ἢ εἰκονικῶν τίτλων ἢ δικῶν εἰς τὰς ὁποίας δὲν μετέσχε τὸ Δημόσιον ἢ δι' ἐκδόσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτο συνεταιρισμῶν μετὰ τρίτων ἢ δι' ἀπατηλῆς μεταβιβάσεως δικαιωμάτων εἰς ἀγνοούντας τὴν ἀνυπαρξίαν αὐτῶν ἢ δι' ἐμπλοκῆς τῆς υπηρεσίας εἰς ἀλλεπαλλήλους ἀπασχολήσεις καὶ ἐνεργείας, ἀποληγούσας εἰς ἀκύρωσιν τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἢ διὰ τρόπων ἀπάτης τῶν δικαιωμάτων τοῦ Δημοσίου ἢ διὰ τρόπων ἀπάτης αἰσθητῶς μορφῆς ἢ διὰ παντὸς ἄλλου μέσου τείνοντες ὅπως παραστήσῃ ὑπὸ νόμιμον ἐμφάνισιν ἀξιώσεις καταδύλως ἀθεμίτους, καθὼς καὶ οἱ ἀποδεχόμενοι μεταβιβάσιν δικαιωμάτων ἐν γνώσει τῆς εἰκονικότητος καὶ ἀνυπαρξίας αὐτῶν παρὰ τῷ δικαιωπαρῶν, ἀφ' ἐνὸς μὲν ἀποβάλλονται διοικητικῶς ἐκ τῆς τυχόν καταληφθείσης ἐκτάσεως, ἀφ' ἑτέρου δὲ τιμωροῦνται κατὰ τὰς οὐκείας διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος.

*Α ρ θ ρ ο ν 281.

Ποινὰ ἐπὶ παρανόμου ἐκχερσώσεως.

1. Ὁ ἀνευ τῆς ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς ἐκχερσῶν δάσος ἢ δασικὴν ἔκτασιν ἢ καλλιεργῶν παρανόμως ἐκχερσώσαντα ἔκτασιν ἢ ἐνεργῶν ἐπ' αὐτῆς πράξεις διακατοχῆς τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 268.

2. Ἐὰν ἡ κατάσχεσις ἤθελεν ἐπιβληθῇ ἐπὶ ἀσυγκομιστῶν προΐοντων, ὁ ἀρμόδιος δασάρχης, μετὰ τοῦ οὐκείου ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου, διὰ πρωτοκόλλου κοινοποιουμένου εἰς τὸν παρανόμως ἐκχερσώσαντα ὑπολογίζει τὸ κατὰ προσέγγισιν συγκομισθέντα ποσόν, τὸ ὅποιον οὗτος ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν δασάρχην ἅμα τῇ συγκομιδῇ. Ὁ μὴ συμμορφούμενος πρὸς τὴν διατάξιν ταύτην ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας τοῦ καθορισθέντος ὡς ἂν ποσοῦ τῶν προΐοντων τῆς γεωργικῆς καλλιέργειας, εἰσπραττομένης, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων ἰσχύουσας διατάξεις, ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ὀριστικῆς καὶ τελεσιδικίου ἀποφάσεως.

*Α ρ θ ρ ο ν 282.

Ποινὰ ἐπὶ ἐκχερσώσεως ἢ καρπώσεως παραμεθορίου δάσους.

1. Ὁ ἀνευ ἀδείας τοῦ στρατιωτικοῦ διοικητοῦ τῆς παραμεθορίου περιοχῆς ἐκχερσῶν δασικὴν ἔκτασιν ἢ βόσκων ζῶα τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἐξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν ἢ χρηματικῆς ποινῆς ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

2. Ἐργάζεται ὑλοτόμοι ἢ ἀνδροσκαποὶ, μὴ ἐφωδιασμένοι διὰ πιστοποιητικοῦ ταυτότητος ἐκδιδόμενου ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ τοῦ στρατιωτικοῦ τομέως εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ὁποίου μέλλουν νὰ ἐργασθῶσιν, ὡς καὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι χρησιμοποιοῦν τοιούτους ἐργάτας, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως δύο μηνῶν μέχρις ἐνὸς ἐτους ἢ χρηματικῆς ποινῆς ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

"Α ρ θ ρ ο ν 283.

Ἀπαγορεύσεις ἐγκαταστάσεως ἐντὸς δασῶν
πρὸς παραθερισμὸν ἢ διαχειμασιν.

Ἀπαγορεύεται ἡ ἐντὸς δημοσίων δασῶν ἢ εἰς ἀπόστασιν ἀπ' αὐτῶν διακοσίων μέτρων ἐγκατάστασις πρὸς παραθερισμὸν καὶ διαχειμασιν ἄνευ ἀδείας τῆς δασικῆς ἀρχῆς. Ὁ παραβάτης ἀποβάλλεται διοικητικῶς καὶ τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων. Ἐὰν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν προέβη καὶ εἰς παράνομον ὁλοτομίαν, τιμωρεῖται προσέτι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 268.

"Α ρ θ ρ ο ν 284.

Ποινὰ κατὰ τῶν παραβαινόντων τὰς διατάξεις
περὶ ἀναδασώσεων.

1. Ὁ βλάπτων ἢ αὐθαίρετως μετακινῶν τὰ σημεῖα τὰ ἐνδεικνύοντα τὴν προστασίαν ὠρισμένης ἐκτάσεως ἢ τὰ ὅρια τῆς ἀπηγορευμένης διὰ τὴν βοσκὴν τοιαύτης τιμωρεῖται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

2. Ὁ βλάπτων τὰς δασικὰς φυτείας, φυτώρια, τὰ παραρτήματα ἢ ἐξαρτήματα αὐτῶν, οἷον ἀποθήκας ἐργαλείων, ὕδραγωγεία, περιφράγματα κλπ. ὡς καὶ ὁ ἐκχερῶν ἢ γεωργικῶς καλλιεργῶν τὰ κηρυχθέντα ὡς ἀναδασωτέα ἐδάφη, τιμωρεῖται, ἀνεξαρτήτως τῆς πρὸς ἀποζημιώσιν ὑποχρεώσεως, διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

3. Ὁ ἄνευ δικαιώματος ἢ παρὰ τὰς ἐκδοθείσας διατάξεις τῆς δασικῆς ἀρχῆς καρπούμενος ἢ κάμνων χρῆσιν οἰανδήποτε ἢ βλάπτων τὰς δασικὰς συστάδας, αἵτινες ἐδημιουργήθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος κώδικος, τιμωρεῖται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 268, ὑποχρεούμενος καὶ εἰς ἀποκατάστασιν πάσης ζημίας.

4. Αἱ ὡς ἄνω ἀναφερόμεναι ποινὰὶ ἐπιβάλλονται ἐπίσης κατὰ τοῦ ἀμελήσαντος συζύγου, πατρὸς, κηδεμόνος ἢ ἐργοδότου. Τὸ ἀρθρον 274 ἔχει ἐπίσης ἐφαρμογὴν καὶ ἐν προκειμένῳ.

5. Ἡ παράλειψις τῆς κατὰ τὰς παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 189 ὑποχρεώσεως καθιστᾷ τὰς κοινοτικὰς ἀρχὰς ὑπευθύνους ἐπὶ παραβάσει καθήκοντος. Τὰ μέλη τοῦ ἡγουμένου συμβουλίου καὶ οἱ ἰδιοκτῆται ἢ συνιδιοκτῆται ἀγροτικῶν κτημάτων τιμωροῦνται διὰ τὴν τοιαύτην παράλειψιν διὰ προστίμου ὑπολογιζομένου εἰς 10 - 20 δραχ. κατὰ στρέμμα τῆς ἀναδασωτέας ἐκτάσεως, οἱ δὲ κατὰ τὸ ἀρθρον 190 ἰδιοκτῆται κτημάτων ἢ ἀρμόδιοι διευθύνοντες σιτηροδρόμων διὰ τοῦ αὐτοῦ προστίμου, ὑπολογιζομένου κατὰ 100 μέτρα.

"Α ρ θ ρ ο ν 285.

Ποινὰ κατὰ τῶν παραβατῶν
τῶν περὶ πυρκαϊῶν τῶν δασῶν διατάξεων.

1. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν περιπτώσεων α, β, γ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 206 τιμωροῦνται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐπιφυλασσομένων τῶν ὑπὸ τοῦ ποινικοῦ κώδικος βαρυτέρων κυρώσεων καὶ παντὸς δικαιώματος ἀποζημιώσεως. Ἄν οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τούτων εἴναι γυναῖκες, ἀνήλικα, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ κώδικος, τέκνα ἢ ἄλλα πρόσωπα στερούμενα τῆς συνειδήσεως τῶν πρακτομένων ἢ ἐργάται, ἀγωγιάται καὶ λοιποὶ ἐπιδέχονται, σύζυγοι, πατέρες ἢ λοιποὶ ἐπιτετραμμένοι τὴν ἐπιτήρησιν ἢ ἐργοδοτοὶ τῶν παραβατῶν, τιμωροῦνται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθροῦ 411 τοῦ ποινικοῦ κώδικος, διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν, πλην τῶν ποινῶν τῆς στέρησεως τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας.

2. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῶν περιπτώσεων δ καὶ ε τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 206 καὶ ἐκείνοι κατ' ἐντολὴν τῶν ὁποίων ἐνεργεῖν τιμωροῦνται διὰ τῶν ποινῶν τῆς προηγουμένης παραγράφου, διατασσομένης καὶ τῆς δημεύσεως τῶν προϊόντων τῶν καμίνων, ὡς καὶ τοῦ κλεισίματος τοῦ βιομηχανικοῦ καταστήματος.

3. Οἱ παραβάται τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 206 τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

4. Ἡ καύσις ἄγρων ἢ θάμνων ἐκτάσεων κατὰ παράβασιν τῆς περιπτώσεως γ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 206, ὡς καὶ ἡ καλλιέργεια κατὰ παράβασιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ ἐπάγεται προσέτι τὴν κατάσχεσιν καὶ δημεύσιν τῶν προϊόντων τῆς συγκομιδῆς, εἰς τὴν πρώτην δὲ περιπτώσιν καὶ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς καλλιέργειας τοῦ ἀγροῦ ἐπὶ ἐν ἔτος ἐπὶ ταῖς αὐταῖς ποιναῖς. Ἐφ' ὅσον τὰ προϊόντα δὲν ἔχουν συγκομισθῇ, ὑπολογίζονται κατὰ ποσὸν καὶ ἀξίαν ὑπὸ τοῦ δασάρχου καὶ κατάσχονται εἰς χεῖρας τοῦ καλλιεργητοῦ, ὑποχρεουμένου ὅμως τῇ συγκομιδῇ νὰ παραδώσῃ ταῦτα εἰς τὸν δασάρχην πρὸς ἐκποίησην ἢ μὴ. Ἐὰν ὁ καλλιεργητὴς ἀρνηθῇ νὰ συγκομίσῃ τὸ προϊόν, τὴν συγκομιδὴν ἀναλαμβάνει ὁ δασάρχης δι' ἐργατῶν, τῶν ὁποίων ἡ ἀμοιβὴ ἐκπίπτει ἐκ τοῦ πλειστηριασματος. Ἐὰν δὲ ὁ συγκομιστὴς τὸ προϊόν ἀρνηθῇ νὰ παραδώσῃ τοῦτο, τὸ καθορισθὲν ἀντίτιμον εἰσπράττεται παρ' αὐτοῦ διοικητικῶς, κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις.

5. Οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 214 τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων. Δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἀστυνομικοὶ, δῆμαρχοι, πρόεδροι κοινοτήτων τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν, προκειμένου περὶ αἰρετῶν ἀρχόντων καὶ δι' ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ ἀξιώματός των ἐπὶ χρόνον ὀριζόμενον παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

6. Οἱ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 208 τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων.

7. Διὰ τὴν ἀκριβὴ ἐκτέλεσιν τῶν ἐν ἀρθρῳ 210 ὀριζομένων εἶναι προσωπικῶς ὑπεύθυνοι οἱ ἀρμόδιοι διευθυνταὶ τῶν σιτηροδρόμων καὶ οἱ πρόεδροι τῶν διοικητικῶν συμβουλίων αὐτῶν, οἱ ὅποιοι ἐν περιπτώσει παραλείψεως τιμωροῦνται διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ φυλακίσεως ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, ἐπιφυλασσομένης πάσης βαρυτέρας ποινῆς τοῦ ποινικοῦ κώδικος καὶ ἀποζημιώσεως.

8. Ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη κοινοτικοῦ συμβουλίου, παραλείποντες νὰ καταρτίσῃ ἐγκαιρῶς τοὺς καταλόγους, περὶ τῶν ὁποίων προδίδεται τὸ ἀρθρον 213, τιμωροῦνται διὰ προστίμου ἢ κρατήσεως. Διὰ τῶν αὐτῶν ποινῶν τιμωροῦνται οἱ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἀνωτέρω καταλόγους, οἱ ὅποιοι, προσκαλούμενοι, ἀρνοῦνται νὰ σπεύσουν πρὸς καταθέσιν πυρκαϊῶν.

9. Τὰ πρόσωπα, εἰς τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν παρ. 6 τοῦ ἀρθροῦ 216, ἀνατίθεται ἡ φύλαξις ἐμπρησθείσης ἐκτάσεως, ἀδικαιολογητῶς ἀπομακρυνόμενα τοῦ τόπου τῆς φύλαξεως, τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνός μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

"Α ρ θ ρ ο ν 286.

Ποινὰ κατὰ τῶν καταστρεφόντων κλπ. ὄρσημα δάσους.

1. Ὁ ὁπωσδήποτε καταστρέφων, ἀφαιρῶν ἢ μετατοπίζων ὄρσημα δάσους, τοποθετηθέντα κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος κώδικος, ὡς καὶ τοπογραφικὰς σημάτων ἢ ὁδοσημάτων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ πυρηνῶς ἐθνικοῦ δρυμοῦ τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἐνός ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ καὶ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων, θεωρουμένης ὡς ἐπιδαρυντικῆς περιπτώσεως ἂν ὁ ἔνοχος εἴναι ὁμορος ἰδιοκτῆτης.

2. Τὰ πρόστιμα εἰσάγονται ὡς ἔσοδα τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν καὶ διατίθενται παρ' αὐτοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν τοῦ παρόντος κώδικος, κατὰ τὰ λεπτομερέστερον καθοριζόμενα διὰ διατάγματα.

"Α ρ θ ρ ο ν 287.

Ποινὰ κατὰ τῶν παραβαινόντων τὰς
διατάξεις περὶ θήρας.

1. Κάτοχος κυνηγετικοῦ ὅπλου, μὴ μερμηῶν διὰ τὴν ἀσφαλὴ φύλαξιν αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 252, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως.

2. Ὁ παρὰ τὴν διάταξιν τῆς παρ. 6 τοῦ ἀρθροῦ 252 χρησιμοποιοῦν πρὸς θήραν ἐλαστικὴν σφενδόνην, κρᾶχτας, ὁμοιώματα καὶ μιμητικὰ φωνὰς τῶν θηραμάτων, τιμωρεῖται διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου.

3. Διὰ κρατήσεως ἢ προστίμου ἢ δι' ἀμφοτέρων τῶν ποινῶν τούτων τιμωροῦνται:

α) Ὁ κατὰ παράβασιν τῆς διατάξεως τῆς παρ. 4 τοῦ ἀρθροῦ 255 μεταφέρων κυνηγετικὸν κύνα διὰ δημοσίου μεταφορικοῦ μέσου ἄνευ φημώτρου.

β) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 255.

γ) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 258.

δ) Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 259.

4. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 259 τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 268.

5. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 258 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν. Ἡ ἐπιβαλλομένη ποινὴ φυλακίσεως, λόγῳ παρανόμου θήρας διὰ μηχανοκινήτων μέσων ἢ ἀσκήσεως ταύτης διὰ προβολέων ὡς καὶ ἡ τοιαύτη λόγῳ τῆς θήρας ἐλάφου, δορκάδος, αἰγᾶρου, φασιανού, τετράωνος (ἀγριοπετεινοῦ), δὲν μετατρέπεται εἰς χρηματικὴν.

6. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἀρθροῦ 255 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑξ μηνῶν ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

7. Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἀμελείας παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 256 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

8. Οἱ ἐκ προθέσεως παραβαίνοντες τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 252 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους καὶ χρηματικῆς ποινῆς, οἱ δὲ ἐξ ἀμελείας διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

9. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 8 τοῦ ἀρθροῦ 254 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις δύο ἔτων.

10. Διὰ φυλακίσεως μέχρις δύο ἔτων ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τιμωροῦνται:

α) Ὁ ἐκ προθέσεως ἀποκτείνων ἢ καθιστὼν ἀνίκανον πρὸς θήραν κυνηγετικὸν κύνα ἄνευ ὑπόπτων ἐκδηλώσεως ἐπὶ τοῦτου λύσεως. Διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιδικάζεται ἀποζημίωσις ὑπὲρ τοῦ κυρίου τοῦ κυνὸς 1000—15000 δραχμῶν, ἀναλόγως τῆς ἀξίας αὐτοῦ. Ἀποζημίωσις ἐπιδικάζεται καὶ ἐν περιπτώσει καταδίκης διὰ κλοπῆν κυνηγετικοῦ κυνός, ἐφ' ὅσον δὲν ᾔθελε πραγματοποιηθῇ ἡ ἀπόδοσις τοῦ κυνός εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ.

β) Ὁ θηρεύων κατὰ χρόνον μὴ ἐμπέμποντα ἐντὸς τῆς κυνηγετικῆς περιόδου.

γ) Ὁ ἄνευ ἀδείας θήρας φονεύων ἐνδημικὸν θήραμα.

11. Διὰ φυλακίσεως μέχρις ἑνὸς ἔτους ἢ διὰ χρηματικῆς ποινῆς ἢ δι' ἀμφοτέρων τιμωροῦνται:

α) Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἀρθροῦ 257.

β) Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 258.

γ) Οἱ παραβαίνοντες τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἀρθροῦ 261.

δ) Οἱ θηρεύοντες ἄνευ ἀδείας θήρας.

ε) Οἱ ἀρνούμενοι νὰ ὑποστοῦν τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 289 ἔρευναν.

12. Οἱ παραβαίνοντες τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἀρθροῦ 255 τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον ἑνὸς μηνὸς καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

13. Ὁ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἀρθροῦ 252 θηρεύων διὰ πυροβόλου πολεμικοῦ ὅπλου ἢ ἀεροβόλου ἢ ἄλλου εἶδους ὅπλου, μὴ συνήθους κυνηγετικοῦ, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοῦλάχιστον δύο μηνῶν καὶ μέχρις δύο ἔτων, ὡς καὶ διὰ χρηματικῆς ποινῆς.

14. Εἰς τὸν καταδικαζόμενον διὰ τὴν θανάτωσιν ἢ σύλληψιν ἐλάφου, δορκάδος, ἀγριόγιδου, παντὸς εἶδους αἰγᾶρου (ἀγριοκάτσικου), τετράωνος (ἀγριοπετεινοῦ) καὶ φασιανού, ἐπιβάλλεται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ χρηματικῆ ἀποζημίωσις ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας), καθοριζομένη ὡς ἑξῆς:

Δι' ἐκάστην ἐλάφον ποσὸν δραχμῶν δέκα χιλιάδων (10.000), δι' ἐκάστην δορκάδα, ἀγριόγιδον καὶ αἰγᾶρον Κρήτης ποσὸν πέντε χιλιάδων (5.000) δραχμῶν. Διὰ δὲ τὰ λοιπὰ εἶδη αἰγᾶρων ποσὸν τεσσάρων χιλιάδων (4.000) δραχμῶν καὶ δι' ἐκάστον τετράωνον (ἀγριοπετεινόν), φασιανὸν ἢ ἀγριοπετινὸν τῶν ὧν τὸν ποσὸν πεντακοσίων (500) δραχμῶν. Τὰ, ὡς ἄνω, ποσὰ δύνανται νὰ αὐξάνωνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

15. Ἡ ιδιότης τοῦ καταδικαζομένου ὡς δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ υπαλλήλου ἢ ὡς ἀνήκοντος εἰς τὰς ἐνόπλους δυνάμεις ἢ τὰ σώματα ασφαλείας ἢ ὡς μέλους διοικητικοῦ συμβουλίου κυνηγετικῆς ὁργανώσεως, ἀποτελεῖ ἰδιαίτερον ἐπιβαρυντικὴν περίπτωσιν.

16. Ἡ καταδίκη εἰς πταισματικὰς ποινὰς εἶναι ἀνέκκλητος. Ἡ ποινὴ τῆς κρατήσεως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τῶν 10 ἡμερῶν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 55 καὶ 57 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

Ἄρθρον 288.

Κατάσχσεις καὶ δήμευσις μέσων παρανόμου θήρας.

1. Τὰ κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος κώδικος κατεχόμενα, κατασκευαζόμενα, πωλούμενα ἢ χρησιμοποιούμενα παντὸς εἶδους ὄργανα κλπ. μέσα, σκοπὸν ἔχοντα τὴν θήραν, σύλληψιν ἢ θανάτωσιν ἐν γένει ἀγρίων ζώων, (θηλαστικῶν καὶ πτερωτῶν), ἀσχέτως ἐποχῆς, κατασχονται. Τὸ ἀρμόδιον ποινικὸν δικαστήριον διατάσσει τὴν δήμευσιν τῶν κατασχεθέντων καὶ τὰ μὲν ἀπηγορευμένα μέσα καταστρέφονται, τὰ δὲ ἄλλα ἐκποιῶνται παρ' ἐπιτροπῆς, ὁριζομένης παρὰ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ προϊσταμένου τῆς δασικῆς ἀρχῆς, ἐνὸς δημοσίου υπαλλήλου καὶ ἐνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ κυνηγετικοῦ συλλόγου, διὰ δημοπρασίας, τοῦ ἐμπλειστηριασμοῦ κατεπιτιμώμενου ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας). Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ καταδίκης διὰ παράβασιν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 252.

2. Τὰ ἐκ παρανόμου θήρας προερχόμενα θηράματα κατασχονται καὶ ἐκποιῶνται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ κατάσχοντος ταῦτα υπαλλήλου ἐπὶ παρουσίᾳ ἐτέρου δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ υπαλλήλου καὶ ἐν ἀπουσίᾳ τούτων ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων, τοῦ πρακτικοῦ ἐκποιήσεως μὴ ὑποκειμένου εἰς ἔγκρισιν ἐτέρας ἀνωτέρας ἀρχῆς. Τὸ ἐμπλειστηριασμοῦ, ἐὰν ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου εἴναι ἀδωροτική, ἀποδίδεται εἰς τὸν ἀδωροθέντα, ἄλλως κατατίθεται ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας).

3. Ἐὰν οἰονδήποτε λόγον τὰ ἔπλα, εἰκτυα, παγίδες καὶ λοιπὰ μέσα παρανόμου θήρας δὲν ἔχουν κατασχεθῇ καὶ ὁ κάτοχος τούτων καταδικάζεται, διατάσσεται ὑποχρεωτικῶς διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως καὶ ἡ δήμευσις τούτων, ἢ περαιτέρω δὲ τύχη τῶν διέπεται κατὰ τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ 2 ὁριζόμενα. Εἰς περίπτωσιν μὴ παραδόσεως τῶν πειστηρίων ἀδικαιολογητῶς, ὁ καταδικαζόμενος ὑποχρεοῦται διὰ τῆς καταδικαστικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας τούτων, καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ὑπὲρ τοῦ Κεντρικοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν (Κεφάλαιον Θήρας), ἡ ὁποία ὅμως δὲν πρέπει νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν διακοσίων (200) δραχμῶν, προκειμένου δὲ περὶ ὅλων κατωτέρα τῶν δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν καὶ προκειμένου περὶ μέσων μεταφορᾶς κατωτέρα τῶν δύο χιλιάδων δραχμῶν (2.000) διὰ τὰ δίκυκλα καὶ τρίκυκλα καὶ τῶν εἰκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν διὰ τὰ λοιπὰ μηχανοκίνητα μέσα.

4. Ἐὰν ὁ ἐνοχος τῆς παρανόμου θήρας ἐλάσεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ τὰ εἰς δήμευσιν κατὰ τὰ παρὸν ἄρθρον ὑποκειμένα δι' ἀδικήματος, τότε ἀποδίδονται μὲν ταῦτα τῷ δικαιούχῳ, ἀντὶ δὲ τῆς δήμεψεως ἐπιβάλλεται τῷ ἐνόχῳ χρηματικὴ ποινὴ ἴση πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ἀποδιδωμένων τῷ δικαιούχῳ πλέον πάσης ἄλλης ἐπιβαλλομένης κατὰ τὸν παρόντα.

Ἄρθρον 289.

Καθήκοντα ἀνακριτικῶν υπαλλήλων ἐπὶ παρανόμου θήρας.

1. Οἱ δασικοί, δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ υπαλλήλοι ὡς καὶ

τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, Χωροφυλακῆς καὶ Ἀγροφυλακῆς ὑποχρεοῦνται νὰ καταγγέλλουν πάντα παραβάτην τῶν περὶ θήρας διατάξεων.

2. Οἱ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς παραγράφου 1 ὡς καὶ οἱ φύλακες θήρας, δικαιούνται νὰ ἔρευνουν πάντα κυνηγετικὸν σάκιον ὡς καὶ τὰ μηχανοκίνητα μέσα, ἔχοντας δικαίωμα καὶ καθήκοντα ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων. ἔτι δὲ καὶ νὰ προβάλουν εἰς σωματικὴν ἔρευναν κατὰ τὰ ἐν ἄρθροις 257 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας ὁριζώμενα. Οἱ ἀνωτέρω ὑποχρεοῦνται ὅπως, ἐπὶ πάσης παραβάσεως τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος καὶ εἰς ἀντιθέτως περιόδον, κατασχουν τὴν ἄδειαν θήρας, τὰ ὅπλα ὡς καὶ πάντα τὰ χρησιμοποιηθέντα μέσα διὰ τὴν ἐνέργειαν παρανόμου θήρας, ἔτι δὲ καὶ τὰ θηράματα εἰς ἀντιθέτως κατὰστασιν καὶ ἂν εὐρίσκωνται ταῦτα, ἐφαρμοζόμενων ποινικῶν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 288.

Κ ε φ α λ α ι ο ν Β'

Ποινικαὶ δικονομικαὶ διατάξεις.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 290.

Χαρακτηριστὸς τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων ὡς ἀνακριτικῶν.

Οἱ δασικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας ἐν γένει θεωροῦνται διὰ τὰς περὶ τὰ δάση παραβάσεις ὡς ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι ὑπαγόμενοι ὑπὸ τὴν ἰδιότητα ταύτην εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ παρὰ πλημμελειοδικαίς εἰσαγγελέως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 291.

Ἀσκήσις καθήκοντων ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου παρ' ἐξουσιαστικῶν.

Πλὴν τῶν ὁργάνων τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας καὶ πᾶς οἰσθητικῆς ἐξουσιαστικῆς διοικητικῆς μονάδος ἐν παραμεθορίῳ περιοχῇ ὅπου καθήκοντα ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 282 προβλεπόμενας παραβάσεις. Τὸ ἄρθρον 290 ἔχει καὶ ἐν προκειμένῳ ἐφαρμογὴν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 292.

Ἐξέτασις δασικῶν ὁργάνων.

Κατ' ἐξαιρέσιν τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 211 τοῦ Κώδικος Ποινικῆς Δικονομίας, τὰ δασικὰ ἐν γένει ὄργανα παντὸς βαθμοῦ, διὰ τὰ περὶ τὰ δάση ὁδηγήματα, δύνανται νὰ ἐξετελεῖν καὶ ἐπ' ἀρροστηρίῳ ὡς μάρτυρες ἐν τῇ υποθέσει, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐξετέλεσαν καθήκοντα ἀνακριτοῦ ἢ γραμματέως. Ἀνεγνώσκονται δὲ ἐν τῇ ἀρροστηρίῳ αἱ λεηλατίαι κατὰ τὴν προδικασίαν ἐννοεῖται αὐτῶν καταθέσεις, καὶ ὡς περιπτώσεις εἶναι ὑποχρεῖς ἢ αὐτοπρόσωπος αὐτῶν ἀμφάτως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 293.

Ἀσκήσις καθήκοντων δημοσίου κατηγόρου.

1. Οἱ δασάρχαι ἐν τῇ περιφερείᾳ τῶν ἀσκήων καθήκοντα δημοσίου κατηγόρου ἐπὶ τῶν δασικῶν ἢ περὶ θήρας παραβάσεων τῶν χαρακτηριζομένων ὡς πταισμάτων.

2. Τὸν δασάρχην, ὡς δημοσίον κατηγόρον, ἀπάντα ἢ κωλυόμενον ἀναπληροῦ δασικὸς ὑπάλληλος τοῦ Β) 2 δασικοῦ κλάδου ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ 1ου ἕως καὶ 4ου καὶ τοῦτον κωλυόμενον ἀναπληροῦ ὁ παρὰ τῷ ἀρμοδίῳ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν υποθέσεων πταισματοδικαίῳ δημοσίος κατηγόρος.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 294.

Παράστασις τοῦ Δημοσίου ὡς πολιτικῶς ἐνέγγοντος.

1. Τὸ Δημοσίον δύναται νὰ παραστή ἄνευ προδικασίας ὡς πολιτικῶς ἐνέγγον καὶ νὰ προσκομίσῃ πᾶν ἀποδεικτικὸν μέσον διὰ τοῦ δασάρχου ἢ οἰσθητικῆς δασικοῦ ὁργάνου ἢ δημοσίου ὑπαλλήλου, ἐφ' ὅταν ἤθελε δοθῇ ἐντολὴ ὑπὸ τοῦ νομάρχου.

2. Αἱ πρὸς ἀποζημίωσιν ἐξέτασις τοῦ Δημοσίου δύνανται ὡσαύτως νὰ διατυπωθῶν ἐν τῇ περὶ τοῦ ἀδικήματος ἐκθέσει τῶν δασικῶν ὁργάνων, τὸ δὲ δικαστήριον, καὶ ἂν δὲν παραστή κατὰ τὴν συζήτησιν ἀντιπρόσωπος τοῦ Δημοσίου, δύνανται ἢ νὰ ἀποφανθῇ καὶ περὶ αὐτῶν ἢ νὰ παραπέμψῃ ταῦτα εἰς χωριστὴν συζήτησιν ἐνώπιον τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 295.

Μετατροπὴ προστίμου ἢ χρηματικῆς ποινῆς.

Τὰ δικαστήρια, ἐπιβάλλοντα πρόστιμον ἢ χρηματικὴν ποινὴν, ὁρίζουν συγχρόνως ὅτι, ἐν περιπτώσει ἀδυναμίας ἢ ἀρνήσεως πρὸς καταβολὴν, εἰκαζομένης, ἢ ἐὰν ἅμα τῇ τελεσιδικίᾳ τῆς ἀποφάσεως δὲν καταβληθῇ ἢ καταγινωσθεῖσα χρηματικὴ ποινὴ ἢ τὸ πρόστιμον, ἀποτίσεται ὑπὸ τῶν καταδικασθέντων κράτησις ἢ φυλάκισις, λογιζομένης ἐκάστης ἡμέρας κρατήσεως ἢ φυλάκισις πρὸς πεντήκοντα μέχρι πεντακοσίας μεταλλικὰς δραχμὰς πρόστιμου ἢ χρηματικῆς ποινῆς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ. Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς κρατήσεως ἢ τῆς φυλάκισις, ἥτις ἐκ τοιαύτης μετατροπῆς ἐπὶ ἡλθε, δύναται ὁ καταδικασθεὶς, καταβάλλων τὴν κατὰ τὸ μέτρον τῆς ἀποφάσεως ἀναλογούσαν πρὸς τὰς ὑπαλειπούμενας ἡμέρας κρατήσεως ἢ φυλάκισις χρηματικὴν ποινὴν ἢ τὸ πρόστιμον, νὰ ἀπολυθῇ. Τὴν ἀπόλυσιν διατάσσει ὁ ἀρμοδῖος εἰσαγγελεὺς, ἢ ἐπὶ πταισμάτων ὁ δημοσίος κατηγόρος, δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν ἐπιστάτην τῶν φυλακῶν, ἅμα τῇ προσαγωγῇ τοῦ διπλοτύπου καταβολῆς. Ἡ κατὰ τὴν τοιαύτην ἐνδεχομένην μετατροπὴν ἀποτιμώμενη ποινὴ δὲν συνυπολογίζεται πρὸς τὴν ὁριστικῶς τυχὼν μετὰ τοῦ πρόστιμου ἢ τῆς χρηματικῆς ποινῆς ἐπιβληθεῖσαν ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου κράτησιν ἢ φυλάκισιν.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΔΑΣΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Κ ε φ α λ α ι ο ν Α'

Ἐκπαίδευσις μέσου καὶ κατωτέρου δασικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 296.

Σύστασις δασικῶν σχολῶν.

Διὰ διαταγμάτων δύναται νὰ συνιστῶνται ἐντὸς ἢ πλησίον δασῶν μέσαι δασικαὶ σχολαὶ ὡς καὶ κατώτεραι δασικαὶ σχολαὶ δασοφυλάκων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 297.

Λειτουργία δασικῶν σχολῶν.

Διὰ διαταγμάτων ὁρίζονται:

α) Γενικῶς τὰ τῆς λειτουργίας τῶν δασικῶν σχολῶν.

β) Ἡ διάρκεια τῆς φοιτήσεως τῶν μαθητῶν, ἥτις δύναται νὰ εἶναι τὸ πολὺ διετής διὰ τὰς μέσας δασικὰς σχολὰς καὶ ἡμιετήριος διὰ τὰς κατωτέρας.

γ) Ὁ τρόπος τῆς εἰσαγωγῆς τῶν μαθητῶν.

δ) Τὰ γραμματικὰ προσόντα αὐτῶν, ἀπαιτούμενων πάντως ἀπολυτηρίου γυμνασίου, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὰς μέσας δασικὰς σχολὰς καὶ ἀπολυτηρίου δημοτικοῦ σχολείου, διὰ τὴν εἰσαγωγὴν εἰς τὰς κατωτέρας.

ε) Τὰ προσόντα υγείας καὶ διαγωγῆς.

στ) Τὰ τῆς ἡλικίας, ὑποχρεωτικῆς διαμονῆς καὶ διατροφῆς τῶν μαθητῶν ἐντὸς τῶν σχολῶν, ἐφ' ὅσον αὐταὶ ἤθελον κριθῇ κατὰλληλοι πρὸς τοῦτο.

ζ) Ἡ πρόσληψις, ἐν τῇ περιπτώσει στ', τοῦ ἀναγκαίου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ ὡς καὶ ὁ μισθὸς αὐτοῦ.

η) Τὰ καταβλητέα τροφεῖα.

θ) Ἡ παιδαγωγικὴ ἐξουσία τοῦ διευθυντοῦ τῆς σχολῆς ἐπὶ τῶν μαθητῶν.

ι) Τὰ καθήκοντα τοῦ προσωπικοῦ καὶ τῶν διδασκομένων.

ια) Ἡ διδακτέα ὅλη καὶ ἡ πρακτικὴ ἀσκήσις τῶν μαθητῶν.

ιβ) Τὰ χορηγούμενα εἰς τοὺς ἐπιμελεστέρους ἐκ τούτων ἐπιδόματα.

ιγ) Αἱ ἐξέτασις ἢ οἱ διαγωνισμοὶ καὶ αἱ ἐξεταστικαὶ ἐπιτροπαί.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 298.

Κατάρτησις καὶ ἀναστολὴ λειτουργίας τῶν δασικῶν σχολῶν.

Διὰ διαταγμάτων δύναται νὰ καταργοῦνται αἱ ἀνωτέρω δα-

σικαί σχολαί ἢ νὰ ἀναστέλλεται ἐφ' ὀρίσμενον χρόνον ἢ λειτουργία αὐτῶν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 299.

Διδακτικὸν προσωπικόν.

1. Εἰς τὰς δασικὰς σχολὰς τοποθετοῦνται εἰς ἡ κλείουσας δασολόγοι καὶ τὸ ἀναγκαῖον μέσον δασικὸν προσωπικόν.

2. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας, Οἰκονομικῶν καὶ Ἑθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς καθηγητὴν δημόσιον ὑπάλληλον ἢ πρακτικὴ διδασκαλία τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, ἰδίᾳ τῆς ἐκθέσεως ἰδεῶν ἢ καὶ ἄλλων ἐγκυκλοπαιδικῶν γνώσεων, ἐπὶ ἀποζημιώσει, ὀριζομένη διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 300.

Δαπάναι.

1. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν ἐγγράφονται αἱ ἀναγκαῖαι διὰ τὰς σχολὰς πιστώσεις.

2. Αἱ ἐγγραφόμεναι πιστώσεις καλύπτουν τὰς δαπάνας διὰ τὴν ἀγορὰν γραφικῆς ὕλης, φωτισμὸν, θέρμανσιν, καθαρισμὸν, τὴν παροχὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 297 ἐπιδόματος εἰς τοὺς ἐπιμελεστέρους τῶν μαθητῶν, τὰς δαπάνας νοσηλευτικῆς περιθάλψεως ὡς καὶ πᾶσαν δαπάνην, ἀφορώσαν εἰς τὸν ἐφοδιασμὸν καὶ τὴν λειτουργίαν ἐν γένει τῶν σχολῶν.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Β'

Μετεκπαίδευσίς μέσου δασικοῦ προσωπικοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 301.

Ὑποχρέωσις πρὸς μετεκπαίδευσιν.

Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τὸ μέσον δασικὸν προσωπικὸν εἰς μετεκπαίδευσιν ἐφ' ἅπασι ἡ περιοδικῶς.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 302.

Ἀποδοχαὶ μετεκπαιδευομένων.

Κατὰ τὸ διάστημα τῆς μετεκπαιδεύσεως οἱ ἐκπαιδευόμενοι λαμβάνουν πᾶσας τὰς ἀποδοχὰς τῶν καὶ τὰ ὁδοιπορικὰ ἐξοδα πρὸς μετάδασιν εἰς τὴν σχολὴν μετεκπαιδεύσεως καὶ ἐπάνοδον εἰς τὴν θέσιν τῶν. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας δύναται νὰ καθορίζεται καὶ πρόσθετος ἀποζημιώσις τῶν μετεκπαιδευομένων.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 303.

Μετεκπαίδευσίς δασοφυλάκων.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ ὀρισθῇ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων πρὸς φοίτησιν εἰς μέσας δασικὰς σχολὰς δασοφυλάκων, ἐκ τῶν ὑπηρετούντων ἐν τῇ δασικῇ ὑπηρεσίᾳ ἐπὶ βαθμῇ 10ῃ ἢ ἀνωτέρῃ καὶ ἐχόντων τοὐλάχιστον ὀκταετὴ εὐδαιμονὴν ὑπηρεσίαν καὶ ἀπολυτήριον γυμνασίου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 304.

Λεπτομέρειαι μετεκπαιδεύσεως.

Τὰ τῆς μετεκπαιδεύσεως καθορίζονται λεπτομερέστερον διὰ διατάγματος.

Κ ε φ ἄ λ α ι ο ν Γ'

Εἰδικὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 305.

Ἐνοίκησις εἰς δασικὰ κτίρια.

1. Ὁ Ὑπουργὸς Γεωργίας δύναται δι' ἀποφάσεώς του νὰ καταστήσῃ ὑποχρεωτικὴν τὴν ἐνοίκησιν τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων εἰς δημόσια δασικὰ κτίρια ἢ καὶ προσωρινῶς μισθώμενα τοιαῦτα ἐντὸς ἢ ἐκτὸς τῆς ἔδρας τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὑπαλλήλων τούτων. Διὰ τὴν τοιαύτην ἐνοίκησιν καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ὑπαλλήλων ἀποζημιώσις χρησέως ὀριζομένη ὑπὸ τοπικῆς τοῦ ὑπαλλήλου ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἀναπληρουμένων ἐν ἀπουσίᾳ ἢ κωλύματι ὑπὸ τῶν νομίμων αὐτῶν ἀναπληρωτῶν. Ἡ ὡς ἂν ἀποζημιώσις, ἥτις ἀποτελεῖ ἐσοδὸν τοῦ Κ.Τ.Γ.Κ. καὶ Δασῶν, δὲν ἐπιτρέ-

πεται νὰ εἶναι ἀνωτέρα τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐλευθέρου μισθώματος.

2. Φύλακες καὶ δασικοὶ ὑπάλληλοι, ὑποχρεωτικῶς ἐνοικούντες εἰς δημόσια δασικὰ κτίρια ἢ ἀποθήκας ἐπὶ τούτοις ἀνεγερθέντα ἢ ἀνεγειρόμενα ἐντὸς ἢ πλησίον δασῶν, ἀναδασωτέων ἐκτάσεων καὶ δασικῶν φυτωρίων, δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν ἐνοικίου εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 306.

Χορηγήσεις εἰς ὑπαλλήλους ἐνοικούντας εἰς δασικὰ κτίρια.

1. Εἰς δασοφύλακας, ἐπιδεικνύοντας ἱκανότητα καὶ προθυμίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν, ἐνοικούντας δὲ εἰς δασοφυλακεία ἐντὸς τῶν δασῶν ἢ εἰς οἰκήματα πλησίον μεγάλων δασικῶν συμπλεγμάτων, δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἢ γεωργικὴ καλλιέργεια γυμνῆς δημοσίας δασικῆς ἐκτάσεως ἐντὸς τοῦ δάσους κειμένης καὶ καταλλήλου διὰ τὴν παραγωγὴν γεωργικῶν, κηπουρικῶν κλπ. προϊόντων, πρὸς κάλυψιν τῶν ἰδίων αὐτῶν ἀναγκῶν. Ἡ πρὸς τοιαύτην καλλιέργειαν ἐκτασις δὲν δύναται ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει νὰ υπερβῇ τὰ 10 στρέμματα, ἐπὶ ταύτης δὲ οὐδὲν ἐκ τῆς αἰτίας αὐτῆς γεννᾶται δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ καλλιεργητοῦ δασοφύλακος, εἰς τὸν ὁποῖον εἰς περιπτώσιν παραμελήσεως τῶν καθηκόντων του ἀπαγορεύεται ἡ συνέχισις τῆς καλλιέργειας.

2. Ἐν περιπτώσει μεταθέσεως δασοφύλακος, εἰς τὸν ὁποῖον ἔχει ἐπιτραπῇ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἡ καλλιέργεια δασικῆς ἐκτάσεως, δύναται ὑπὸ τὰς ἰδίας προϋποθέσεις νὰ ἐπιτραπῇ ἡ συνέχισις τῆς καλλιέργειας εἰς τὸν τοποθετούμενον δασοφύλακα εἰς τὴν αὐτῇ κενομένην θέσιν.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 307.

Χορήγησις παγίας προκαταβολῆς διὰ πληρωμὴν ὁδοιπορικῶν.

Ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις εἰς τὰς περιφερειακὰς διευθύνσεις δασῶν παγίας προκαταβολῆς διὰ τὴν πληρωμὴν εἰς τὸ δασικὸν προσωπικὸν τῆς δικαιοδοσίας τῶν τῶν κεκατανομημένων ὁδοιπορικῶν ἐξόδων καὶ ἡμερησίων ἀποζημιώσεων. Τὸ ποσὸν τῆς ὡς ἂν προκαταβολῆς, ὁ ὅπως τῆς λογιστικῆς καταπονήσεως αὐτῆς ὡς καὶ πᾶσα σχετικὴ λεπτομέρεια καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 308.

Ὁπλισμὸς δασικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὁργάνων.

1. Οἱ δημόσιοι δασικοὶ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας δικαιούνται νὰ φέρουν κυνηγετικὸν ὅπλον ἢ πιστόλιον ἢ καὶ ἀμφότερα.

2. Οἱ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας δύναται εἰς τὰς ἀπολύσεις μόνον περιπτώσεις νὰ κάμουν χρῆσιν τῶν ὅπλων ἂνευ οὐδεμιᾶς εὐδύνου διὰ τὰς συνεπείας :

α) Ὅταν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τῶν ἢ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἐνεργῇται κατ' αὐτῶν ἐπιδείξει δι' ὅπλων ἢ ἀντικειμένων δυναμένων νὰ ἐπιφέρουν σωματικὴν ἐλάττω.

β) Ὅταν τις καταλῇ ἐνεργῶν παράνομον ὕλοτομίαν ἢ μεταφορὰν δασικῶν προϊόντων καὶ παρὰ τὴν προσταγὴν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὁργάνου ὅπως παύσῃ ταύτην καὶ προσέλθῃ ἐνώπιόν του, κινήσῃ κατ' αὐτῶν.

γ) Ὅταν ἐντὸς δάσους ἢ δασικῆς περιοχῆς εὐρεθῶν πρὸ ἐνόπλων, οἱ ὁποῖοι, παρὰ τὴν προσταγὴν αὐτῶν ὅπως παραδώσου ἢ ἀπορρίψου τὰ ὅπλα τῶν καὶ προσέλθου ἐνώπιόν τῶν, κινήσῃ κατ' αὐτῶν.

δ) Ὅταν εὐρεθῶν πρὸ ὁμαδικῶν συγκεντρώσεων λαθροὕλοτόμων δασικῶν προϊόντων καὶ ἐχόντων ἀπειλητικὰς διαθέσεις κατὰ τῶν ὑπαλλήλων καὶ ὁργάνων τούτων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προηγεῖται τριπλὴ πρόκλησις ἐν ὀνόματι τοῦ νόμου πρὸς διάλυσιν καὶ ἀποχώρησιν καὶ χρῆσις ἐκπεδιστικῆς βολῆς.

ε) Ὅταν ἐνεργῇται παράνομος ὁσκή ἐντὸς ἀνηγορευμένων ἐκτάσεων καὶ ἐγκαταλείπεται τὸ ποίμνιον ὑπὸ τοῦ ποιμένου. Εἰς τὴν περιπτώσιν ταύτην ἡ χρῆσις τῶν ὅπλων γίνεται ἐναντίον τοῦ ποιμνίου.

στ) Όταν τις καταληφθῇ παρανόμως θηρεύων ἢ μεταβαίνων πρὸς θήραν ἢ ἐπιστρέφων ἐξ αὐτῆς καὶ παρὰ τὴν προσταγὴν τοῦ ὑπαλλήλου ἢ ὀργάνου ἀρνηθῇ ὥπως προσέλθῃ καὶ παραδώσῃ τὸ ὄπλον του.

ζ) Εἰς ἃς περιπτώσεις καὶ οἱ στρατιωτικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῆς χωροφυλακῆς ἐνεργοῦν μετ' αὐτῶν ἀπὸ κοινοῦ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 309.

Προτίμησις δασικῶν ὑπαλλήλων εἰς μεταφορικά μέσα.

Οἱ ὑπάλληλοι καὶ τὰ ὄργανα τῆς δασικῆς ὑπηρεσίας, κινούμενοι πρὸς ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας, δικαιοῦνται προτιμήσεως εἰς τε τοὺς σιδηροδρόμους, τὰ αὐτοκίνητα καὶ τὰ παντὸς εἶδους ἄλλα μεταφορικά μέσα.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 310.

Κόλυμα ἐκμεταλλεύσεως δασῶν ὑπὸ τέως δασικῶν ὑπαλλήλων.

Δασικοὶ ὑπάλληλοι, παραιτηθέντες ἢ ἀπολυθέντες τῆς ὑπηρεσίας, δὲν δύνανται νὰ ἀναλάβουν ἐκμεταλλεύσεις δασῶν εἰς τὴν περιφέρειαν εἰς τὴν ὁποίαν διετέλεσαν δημόσιοι ὑπάλληλοι, ἐφ' ὅσον δὲν παρήλθε διετία τοῦλάχιστον ἀπὸ τῆς παραιτήσεως ἢ ἀπολύσεώς των.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 311.

Ἀρμοδιότητες κλπ. δασικῶν ὑπαλλήλων.

Διὰ διαταγμάτων ὁρίζονται :

α) Αἱ διατάξεις περὶ τῆς εὐθύνης, τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ἀρμοδιότητος ἐν γένει τῶν δασικῶν ὑπαλλήλων.

β) Τὰ περὶ τῆς στολῆς αὐτῶν.

γ) Τὰ τῆς χορηγήσεως εἰς τοὺς δασικοὺς ὑπαλλήλους, ὁπλισμοῦ, ἱππῶν ἢ ἡμιόνων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν ὅρων τῆς τοιαύτης χορηγήσεως.

δ) Τὰ ἐξοδα φερμάνσεως τῶν γραφείων τῶν ἐξωτερικῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν.

ε) Τὰ τῆς δικαιοδοσίας καὶ ἀρμοδιότητος τῶν τοπικῶν δασικῶν ἀρχῶν καθόλου, αἱ μεταξὺ τῶν σχέσεις καὶ αἱ τοιαῦται πρὸς τὰς ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῶν ἀρχὰς χωροφυλακῆς, ἀστυνομίας κλπ.

στ) Αἱ περιπτώσεις τοῦ συνυπευθύνου μεταξὺ δασαρχῶν καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς δασικῶν ὀργάνων.

ζ) Αἱ λεπτομέρειαι ἐκδόσεως ἀδειῶν ὕλοτομίας ὑπὸ τῶν δασικῶν ὀργάνων.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΤΕΛΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄ ρ θ ρ ο ν 312.

Γενικὴ ἀρμοδιότης δι' ἐκδοσιν διαταγμάτων.

Εἰς τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας προβλέπεται ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος ἢ ἐκδοσις διατάγματος, τοῦτο ἐκδίδεται ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, ἂν δὲν ὀρίζεται ἄλλως ἐν αὐτῷ.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 313.

Αὐξομειώσεις χρηματικῶν ὀρίων καὶ ποσῶν.

Τὰ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος ὁριζόμενα χρηματικὰ ὅρια καὶ ποσά, ἐξαίρεται τῶν ποινῶν εἰς χρεῖμα (χρηματικῆς ποινῆς καὶ προστίμου) καὶ τῶν περιπτώσεων τῆς παρ. 5 τοῦ ἀρθροῦ 262 καὶ τῆς παρ. 14 τοῦ ἀρθροῦ 287, δύνανται νὰ αὐξομειοῦνται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, δημοσιευομένης διὰ τῆς Ἐφημερίδος, τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 314.

Παρακαταθέσεις ὁδοιπορικῶν ἐξόδων δι' ἐπανεξέτασιν υποθέσεων.

Οἱ αἰτούμενοι τὴν ἀποστολὴν δασικῶν ὑπαλλήλων πρὸς ἐπιθεώρησιν, αὐτοψίαν ἢ ἐξέτασιν δασικῆς υποθέσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχει σχετικὴ ἐκδίεσις καὶ ἀναφορά ἐτέρου δασικοῦ ὑπαλλήλου, προκαταβάλλουν ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς δημόσιον

ταμεῖον χρηματικὸν ποσὸν ἱκανὸν νὰ καλύψῃ τὰς δαπάνας δι' ὁδοιπορικὰ ἐξοδα καὶ ἀποζημιώσεις τοῦ ὑπαλλήλου. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐπιστρέφεται εἰς τὸν αἰτούντα, ἐφ' ὅσον ἡ νέα ἐκδίεσις τοῦτο ἐπιστρέφεται πρὸς τοὺς ἰσχυρισμούς του, ἄλλως κατα- ἢ ἀναφορὰ συμφωνεῖ πρὸς τοὺς ἰσχυρισμούς του, ἄλλως κατα- πίπτει ὑπὲρ τοῦ δημοσίου ταμείου ποσὸν ἴσον πρὸς τὰ ὁδοιπο- ρικὰ ἐξοδα καὶ τὰς ἀποζημιώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δικαιούται ὁ ἀποσταλὴς δασικὸς ὑπάλληλος, τὸ δὲ τυχὸν ὑπόλοιπον ἐπι- στρέφεται τῷ δικαιούχῳ, μὴ δικαιουμένῳ πλέον νὰ αἰτήσεται τὴν ἀποστολὴν ἐτέρου ὑπαλλήλου.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 315.

Ἐπιφύλαξις ἀρμοδιοτήτων νομαρχῶν.

1. Δὲν θίγονται διὰ τοῦ παρόντος κώδικος αἱ διὰ τοῦ ν. 3200 τῆς 13) 23.4.1955 (περὶ διοικητικῆς ἀποκεντρώσεως) καὶ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν αὐτοῦ β. διαταγμάτων μεταδιθεστέαις ἀρμοδιότητες εἰς τοὺς νομάρχας.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἂν ν. 3200) 1955 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν παρόντα κώδικα ἀρμοδιοτήτων ὀργάνων ἐν γένει τῆς διοικήσεως.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 316.

Ἰσχύς ἐκδοθέντων διαταγμάτων κλπ.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος προ- βλεπομένων κανονιστικῶν διαταγμάτων, ἀποφάσεων, κανονι- σμῶν καὶ ἀστυνομικῶν δασικῶν διατάξεων, ἐφαρμόζονται αἱ ἐπὶ τῇ ῥάσει τῶν προϋφισταμένων ἀντιστοίχων διατάξεων ἐκδεδω- μέναι, ἐφ' ὅσον τὸ περιεχόμενον αὐτῶν δὲν ἀντιβαίνει εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄ ρ θ ρ ο ν 317.

Καταργούμεναι διατάξεις.

Καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόν-τος κώδικος :

1) Τὸ ν.δ. τῆς 17) 18.10.1923 «περὶ παραχωρήσεως κυριό- τος δασῶν ρητινευομένων ὑπὸ ἰδιωτῶν» (Φ.Ε.Κ. 297) 1923).

2) Τὸ ν.δ. τῆς 1.12.1923 «περὶ ἐπεκτάσεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν.δ. 17.10.1923 «περὶ παραχωρήσεως κυριότητος δασῶν, ρητινευομένων ὑπὸ ἰδιωτῶν καὶ διὰ τὸ δάσος τοῦ τέως Δήμου Περαιώρας Κορινθίας» (Φ.Ε.Κ. 360) 1923).

3) Ὁ ν. 4173) 1929 «περὶ κωδικοποιήσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 11 Μαΐου 1929 ν. δ) τος «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» (Φ. Ε.Κ. 205) 1929), ἐξαίρειται :

α) Τῶν διατάξεων τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 131, τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 139 καὶ τῶν παρ. 1, 2, 3 καὶ 5 τοῦ ἀρθροῦ 140, διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ μέχρις ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τῶν ἀρθρῶν 84 παρ. 2 καὶ 87 παρ. 2 τοῦ παρόντος κώδικος προβλεπομένων, ἀντιστοίχως, διαταγμάτων.

β) Τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγγομένων, ὡς ἀναγο- μένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 14, 16, 17, 18 παρ. 1, 21, 22, τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθροῦ 24, τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 25, τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ ἀρθροῦ 30, τῶν ἀρθρῶν 31, 33, 37 καὶ 248.

4) Ὁ ν. 4687) 1930 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώ- σεως τοῦ ν. 4173 «περὶ Δασικοῦ Κώδικος» (Φ.Ε.Κ. 157) 1930) ἐξαίρειται :

α) Τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθροῦ 43, διατηρουμένης ἐν ἰσχύϊ μέχρις ἐκδόσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 84 παρ. 2 τοῦ παρόντος κώδικος προβλεπομένου διατάγματος.

β) Τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγγομένων ὡς ἀναγο- μένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 5, παρ. 1 τοῦ ἀρθροῦ 6, τῶν ἀρθρῶν 8 καὶ 9, παρ. 1, 2 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 13 καὶ τοῦ ἀρθροῦ 14.

5) Ὁ ν. 5263) 1931 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώ- σεως τῶν νόμων 4173) 1929 «περὶ δασικοῦ κώδικος» καὶ 4687) 1930 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος» (Φ.Ε.Κ. 264) 1931), ἐξαίρειται τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῶν ἀρ- θρῶν 1, 2, 4 καὶ 22.

6) Τὸ ἀρθρὸν 1 τοῦ ἀπὸ 15.12.1931 δ) τος «περὶ διοική-σεως καὶ διαχειρίσεως τῶν εἰς τὰς διαλαμβόμενας μονάδας ἄνθρ

κόντων δασών και τών βοσκών τών εύρισκομένων εντός τών δημοσίων δασών κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 419)1931).

7) Τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ν. 5450)1932 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου 4834 περὶ προστασίας λιγνίτου» (Φ.Ε.Κ. 147)1932).

8) 'Ο ν. 5698)1932 «περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Δασικοῦ Κώδικος (νόμοι 4173, 4687 καὶ 5263) τῶν ἀφορῶν τὰς ἐκχερώσεις καὶ πυρκαϊὰς τῶν δασῶν» (Φ.Ε.Κ. 320)1932), ἐξαιρέσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς ἀναγομένης εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεως τοῦ ἁρθρου 14.

9) 'Ο ν. 5763)1933 «περὶ κυρώσεως τοῦ ν. δ. τῆς 15.7.1933, περὶ αὐθεντικῆς ἐρμηνείας τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 151 τοῦ ν. 4173 περὶ Δασικοῦ Κώδικος» (Φ.Ε.Κ. 264)1933).

10) 'Ο ν. 5773)1933 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἁρθρου 1 τοῦ ν. 5698 περὶ τροποποιήσεως τῶν διατάξεων τοῦ ν. 4173 περὶ δασικοῦ κώδικος» (Φ.Ε.Κ. 291)1933).

11) 'Ο ν. 6226)1934 «περὶ ἐκτελέσεως ἔργων δασικῆς διευθετήσεως χειμάρρων» (Φ.Ε.Κ. 257)1934), ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῶν παρ. 1 ἕως 4 τοῦ ἁρθρου 1.

12) Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ ν. 6320)1934 «περὶ παραχωρήσεως τῆς χρήσεως δημοσίων δασῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διὰ σκοποῦς ἐκπαιδευτικοῦς, ἐρευνῶν κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 356)1934).

13) 'Ο ἀ. ν. 17)17 Ἀπριλίου 1935 «περὶ ἐκχερώσεως δασικῶν ἐκτάσεων καὶ καρπώσεως δημοσίων ἢ μὴ δασῶν κειμένων ἐντός τῶν παραμεθορίων περιοχῶν» (Φ.Ε.Κ. 153)1935).

14) 'Ο ἀ. ν. 3)3 Ἰουνίου 1935 (ἀναδημοσίευσις 22 Ἰουνίου 1935) «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δασῶν νόμων» (Φ.Ε.Κ. 278)1935), ἐξαιρέσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης ὡς μεταβατικῆς ἢ περιορισμένης χρονικῆς διάρκειας διατάξεως τῆς παρ. 7 τοῦ ἁρθρου 13.

15) 'Ο ἀ. ν. 22 Ἰανουαρίου 1936 «περὶ ἀποδόσεως εἰς τὴν Α.Μ. τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων τοῦ κτήματος Τατοῦ» (Φ.Ε.Κ. 39)1936), ἐξαιρέσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς ἀναγομένης εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεως τοῦ ἁρθρου 1.

16) 'Ο ἀ. ν. 25 Ἰανουαρίου 1936 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν περὶ δασῶν νόμων» (Φ.Ε.Κ. 59)1936), ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τοῦ ἁρθρου 6, παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 12, τῶν ἁρθρων 13, 14 καὶ τῶν ἐδαφίων 1ου καὶ 2ου τοῦ ἁρθρου 15.

17) 'Ο ἀ. ν. 826)1937 «περὶ ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ διὰ πολυετοῦς ἐνοικιάσεως ἢ συμβάσεως» (Φ.Ε.Κ. 343)1937), ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθρου 1.

18) 'Ο ἀ. ν. 856)1937 «περὶ Ἑθνικῶν Δρυμῶν» (Φ.Ε.Κ. 368)1937).

19) 'Ο ἀ. ν. 857)1937 «περὶ παραχωρήσεως δημοσίων καὶ κοινοτικῶν δασικῶν ἐκτάσεων διὰ σκοποῦς γεωργικοῦς καὶ δασοκομικῆς ἐκμεταλλεύσεως» (Φ.Ε.Κ. 367)1937), ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῶν ἁρθρων 19—24.

20) 'Ο ἀ. ν. 875)1937 «περὶ βοσκῆς ἐντός δασῶν, μερικῶς δασοκαπνῶν ἐκτάσεων καὶ μὴ πεδινῶν χορτολιβαδιῶν» (Φ.Ε.Κ. 379)1937).

21) 'Ο ἀ. ν. 1111)1938 «περὶ ἐκτελέσεως ἀναδασώσεων καὶ δασικῶν ἔργων καὶ περὶ ἐκμεταλλεύσεως δασῶν» (Φ.Ε.Κ. 80)1938), ἐξαιρέσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς ἀναγομένης εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεως τοῦ ἁρθρου 3.

22) Ἡ παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 1 καὶ τὸ ἄρθρον 20 τοῦ ἀ. ν. 1247)1938 «περὶ κυρώσεως τοῦ καταστατικοῦ τῆς Φιλοδασικῆς Ἐνώσεως κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 202)1938).

23) 'Ο ἀ. ν. 1460)1938, «περὶ ἀυξήσεως τῆς παραγωγῆς δασικῶν καυστοξύλων ὕλων καὶ περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν περὶ δασῶν νόμων» (Φ.Ε.Κ. 423)1938), ἐξαιρέσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς ἀναγομένης εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεως τοῦ ἁρθρου 12.

24) Τὸ ἄρθρον 37 τοῦ ἀ. ν. 1539)1938 «περὶ προστασίας τῶν δημοσίων κτημάτων» (Φ.Ε.Κ. 488)1938).

25) 'Ο ἀ. ν. 1627)1939 «περὶ δασικῶν συνεταιρισμῶν» (Φ.Ε.Κ. 64)1939), ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τοῦ ἁρθρου 1, τῶν παρ. 1, 2, 3 καὶ 7 τοῦ ἁρθρου 2, παρ. 1 καὶ 3 τοῦ ἁρθρου 3 καὶ τοῦ ἁρθρου 8.

26) Ἡ παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 4 καὶ τὸ ἄρθρον 9 τοῦ β. δ. 21.2.1939 «περὶ ρητινεύσεως δασῶν» (Φ.Ε.Κ. 74)1939).

27) 'Ο ἀ. ν. 1700)1939 «περὶ δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων» (Φ.Ε.Κ. 141)1939), ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῶν ἐδαφίων 2ου, 3ου, 5ου καὶ 6ου τῆς παρ. 7 τοῦ ἁρθρου 2.

28) 'Ο ἀ. ν. 1729)1939 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἁρθρου 2 ἀ. ν. 826)1937 περὶ ἐκμεταλλεύσεως δημοσίων δασῶν κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 190)1939).

29) 'Ο ἀ. ν. 1747)1939 «περὶ συστάσεως παρὰ τῷ Ἰπουργεῖῳ Γεωργίας Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Δημοσίων Δασῶν» (Φ.Ε.Κ. 208)1939).

30) 'Ο ἀ. ν. 1791)1939 «περὶ δασοπολιτικῆς ἐπιτηρήσεως τοῦ κράτους ἐπὶ τὴν δασοπονίαν εἰς τὰ ἐν Κεφαλληνίᾳ δάση τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων ὡς καὶ εἰς τοιαῦτα κοινοφελῶν ἐν γένει ἰδρυμάτων» (Φ.Ε.Κ. 232)1939), ἐξαιρέσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς ἀναγομένης εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεως τῆς παρ. 7 τοῦ ἁρθρου 1.

31) 'Ο ἀ. ν. 1926)1939 «περὶ θήρας» (Φ.Ε.Κ. 354)1939), ἐξαιρέσει τοῦ ἁρθρου 13 καὶ τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' τῆς παρ. 4 τοῦ ἁρθρου 8, ὧν ἡ ἰσχὺς παρατείνεται μέχρι 10 Μαρτίου 1969.

32) 'Ο ἀ. ν. 2124)1939 «περὶ ἐρμηνείας τοῦ ἁρθρου 28 ν. 4173, περὶ δασικοῦ κώδικος, προσθήκης εἰς τὸν ἀ. ν. 1700)1939, περὶ δασικῶν μεταφορικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν περὶ δασῶν νόμων» (Φ.Ε.Κ. 522)1939), ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 6 καὶ τοῦ ἁρθρου 11.

33) 'Ο ἀ. ν. 2204)1940 «περὶ δασικῆς φορολογίας» (Φ.Ε.Κ. 48)1940), ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῶν παρ. 1, 6 καὶ 7 τοῦ ἁρθρου 17.

34) 'Ο ἀ. ν. 2359)1940 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Γνωμοδοτικῶν Συμβουλίων Δασῶν καὶ Συμβουλίων Ἰδιοκτησίας Δασῶν διατάξεων καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν Ἀναγκαστικῶν Νόμων 857)1937, 1627)1939, 2204)1940 κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 163)1940), ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τοῦ ἁρθρου 1 καὶ παρ. 2 τοῦ ἁρθρου 2.

35) 'Ο ἀ. ν. 2478)1940 «περὶ θέσεως διατάξεων τινῶν ἀφορῶν τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰπουργείου Γεωργίας» (Φ.Ε.Κ. 241)1940), ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῶν ἐδαφίων 1ου ἕως 3ου τοῦ ἁρθρου 8 καὶ τῶν ἁρθρων 9, 12 καὶ 14.

36) Τὸ ν. δ. 202)1941 «περὶ λήψεως μέτρων πρὸς κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν τῶν δασῶν» (Φ.Ε.Κ. 205)1941).

37) Τὸ ν. δ. 841)1941 «περὶ λήψεως ἐκτάκτων μέτρων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ διαχείρισιν τῶν δασῶν λόγῳ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου δημιουργηθεῖσων συνθηκῶν» (Φ.Ε.Κ. 445)1941), ἐξαιρέσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεων τῶν ἁρθρων 10, 11, 15, 17 ἕως 20 καὶ 22.

38) Τὸ ν. δ. 1644)1942 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δασῶν νόμων» (Φ.Ε.Κ. 209)1942), ἐξαίρεσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 3, 7, 8, 11 καὶ 12.

39) Ὁ ν. 482)1943 «περὶ τρόπου ἐκδικάσεως τῶν δασικῶν ἀδικημάτων κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 256)1943), ἐξαίρεσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 5 καὶ 7.

40) Τὸ ἀρθρον 11 τοῦ ν. 1296)1944 «περὶ προσθήκης διατάξεων εἰς τὴν νομοθεσίαν τῆς Ὑπηρεσίας Παραγωγικῶν Ἔργων Μακεδονίας (ΥΠΕΜ) καὶ Ὑπηρεσίας Συμπληρώσεως καὶ Συντηρήσεως Ὑδραυλικῶν Ἔργων Μακεδονίας (ΥΣΣΥΕΜ)» (Φ.Ε.Κ. 63)1944).

41) Ὁ ν. 1804)1944 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ ἀρθρου 7 τοῦ ν. 6242 καὶ ἐπὶ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ δασῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους» (Φ.Ε.Κ. 203)1944).

42) Ὁ ν. 1857)1944 «περὶ τροποποιήσεως Δασικῆς Νομοθεσίας» (Φ.Ε.Κ. 218)1944).

43) Ὁ ἀ. ν. 854)1946 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ δασικῶν συναρτισμῶν καὶ ἐνίων ἄλλων διατάξεων καὶ περὶ ἐκμεταλλεύσεως κεικαυμένων δασῶν» (Φ.Ε.Κ. 18)1946), ἐξαίρεσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς ἀναγομένης εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2.

44) Ὁ ἀ. ν. 959)1946 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δασοφυλάκων κλπ.» (Φ.Ε.Κ. 53)1946), ἐξαίρεσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 1 ἕως 7.

45) Ὁ ν. 192)1946 «περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ἀ. ν. 875)1937 περὶ βοσκῆς καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν περὶ διαχειρίσεως καὶ διοικήσεως δασῶν Νόμων» (Φ.Ε.Κ. 357)1946), ἐξαίρεσει τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεις τῆς παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 22 καὶ τῶν ἀρθρῶν 24 ἕως 26.

46) Αἱ παράγραφοι 1 ἕως 5 τοῦ ἀρθρου 201 τοῦ β. δ. τῆς 29.10.1949 «περὶ κωδικοποιήσεως τῶν Ἀγροτικῶν Νόμων» (Φ.Ε.Κ. 342)1949).

47) Ὁ ν. 1570)1950 «περὶ διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως κοινοτικῶν δασῶν Ὄσων» (Φ.Ε.Κ. 285)1950).

48) Τὸ ν. δ. 2501)1953 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων τῶν περὶ δασῶν Νόμων» (Φ.Ε.Κ. 200)1953), ἐξαίρεσει:

α) Τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς μεταβατικῆς ἢ περιορισμένης χρονικῆς διαρκείας, διατάξεως τοῦ ἀρθρου 56.

β) Τῶν μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένων, ὡς ἀναγομένων εἰς μὴ κωδικοποιηθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ ὕλην, διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 32, 33 καὶ 52.

49) Τὸ ν. δ. 2582)1953 «περὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων ἀ. ν. 1926)1939 περὶ θήρας» (Φ.Ε.Κ. 252)1953).

50) Ἡ παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 199 τοῦ δημοτικοῦ καὶ κοινοτικοῦ κώδικος, τοῦ κυρωθέντος διὰ τοῦ ν. δ. 2888)1954 «περὶ κυρώσεως Δημοτικοῦ καὶ Κοινοτικοῦ Κώδικος» (Φ.Ε.Κ. 139)1954).

51) Ἡ παρ. 2 τοῦ ἀρθρου 11 τοῦ ν. δ. 2967)1954 «περὶ τροποποιήσεως, συμπληρώσεως καὶ καταργήσεως διατάξεων τινῶν τῆς καμένης νομοθεσίας περὶ διαχειρίσεως τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας» (Φ.Ε.Κ. 199)1954).

52) Τὸ ἀρθρον 35 τοῦ ν. 3194)1955 «περὶ Ὑδατῶν Ἐφεδρῶν Πολεμιστῶν Κρήτης καμένης νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων τῆς ἐποικιστικῆς νομοθεσίας» (Φ.Ε.Κ. 96)1955).

53) Ἡ παρ. 1 τοῦ ἀρθρου 29 ν. δ. 3784)1957 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ὑδραυλικοῦ Ὑδατοῦ Βοιωτικοῦ Κηφισοῦ, ὑπα-

γωγῆς τῶν ἔργων Βοιωτικοῦ Κηφισοῦ εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Κωπαΐδος καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» (Φ.Ε.Κ. 207)1957).

54) Ἡ παρ. 5 τοῦ ἀρθρου 6 καὶ ἡ παρ. 5 τοῦ ἀρθρου 38 ν. δ. 3881)1958 «περὶ Ἔργων Ἑγγείων Βελτιώσεων» (Φ.Ε.Κ. 181)1958).

55) Ἡ παρ. 1 καὶ ἐδάφιον 1ον τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ ν. 4054)1960 «περὶ διαρρυθμίσεως καὶ τροποποιήσεως κλάσεων τινῶν τοῦ Τελωνειακοῦ Δασμολογίου Εἰσαγωγῆς» (Φ.Ε.Κ. 78)1960).

56) Τὸ ἀρθρον 30 καὶ ἡ παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 102 τοῦ ν. δ. 4260)1962 «περὶ ρυθμίσεως θεμάτων ἀφορώντων εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Διοικήσεως τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν» (Φ.Ε.Κ. 186)1962).

57) Ὁ ἀ. ν. 525)1968 «περὶ προστασίας τοῦ θηραματικοῦ πλοῦτους καὶ τρόπου ἐνασκήσεως τῆς θήρας» (Φ.Ε.Κ. 197)1968), ἐξαίρεσει τῆς μὴ ὑπὸ τοῦ παρόντος κώδικος διγομένης, ὡς μεταβατικῆς ἰσχύος, διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ ἀρθρου 13.

Ἄρθρον 318.

Παραπομπὰ εἰς καταργουμένας διατάξεις.

Παραπομπὰ εἰς διατάξεις καταργουμένας διὰ τοῦ παρόντος κώδικος, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, νοοῦνται γενόμενοι εἰς τὰς ἀντιστοιχοῦς διατάξεις τοῦ κώδικος τούτου.

Ἄρθρον 319.

Χρονολογία ἐνάρξεως ἰσχύος ἐνίων περὶ θήρας διατάξεων.

Αἱ, περὶ τοῦ τύπου κ.λ.π. τῆς πρὸς ἐκδοσὶν ἀδείας θήρας αἰτήσεως, διατάξεις τοῦ ἀρθρου 262 καὶ αἱ περὶ κυνηγετικῶν ὁργανώσεων διατάξεις τοῦ ἀρθρου 266 τίθενται ἐν ἰσχύϊ ἀπὸ τῆς 11ης Μαρτίου 1969. Μέχρι τῆς 10ης Μαρτίου 1969 ἐξακολουθοῦν ἰσχύουσαι αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων α' καὶ β' τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἀρθρου 8 καὶ τοῦ ἀρθρου 13 τοῦ ἀ. ν. 1926 τῆς 26—8)1.9.1939 (περὶ θήρας).

Ἄρθρον 320.

Χρονολογία ἐνάρξεως ἰσχύος κώδικος.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος κώδικος ἀρχεῖται μετὰ τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐξαίρεσει τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀρθρου 319.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἰανουαρίου 1969

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΡΕΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'

ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'

ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, ΝΑ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΤΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΟΛΕΒΑΣ, ΑΔΕΕ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΠΡΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΝΑ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ *

Α'. ΠΙΝΑΞ

περιλαμβάνων τὰς κατ' άρθρον τοῦ Δασικοῦ Κώδικος (ν. δ. 86/1989 Φ.Ε.Κ. 7 Α' 1969)
ἐνσωματωθείσας διατάξεις τῶν πηγῶν

Ἄρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
BIBΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ	
Ἄρθρον 1.	Ἄρθρον 45 ν. 4173/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ α.ν. 3/3-6-1935 καὶ ὡς αἱ παραγ. 2 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 45 ἀντικατεστάθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 5 τοῦ α.ν. 857/1937.
Ἄρθρον 2.	Ἄρθρον 46 τοῦ ν. 4173/1929.
Ἄρθρον 3 παρ. 1 καὶ 2.	Ἄρθρον 62 τοῦ ν. 4173/1929.
Ἄρθρον 3 παρ. 3 καὶ 4.	Ἄρθρον 64 τοῦ ν. 4173/1929.
Ἄρθρον 4.	Ἄρθρον 65 ν. 4173/1929 παρ. 1—4, ὡς συνεπληρώθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ α.ν. 2124/1939.
Ἄρθρον 5.	Ἄρθρον 65 ν. 4173/1929 παρ. 5 καὶ 6, προστεθεῖσαι ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 5263/1931.
Ἄρθρον 6.	Ἄρθρον 66 ν. 4173/1929.
Ἄρθρον 7.	Ἄρθρον 29 ν.δ. 841/1941 ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 42 τοῦ ν.δ. 2501/1953.
Ἄρθρον 8.	Ἄρθρον 49 ν.δ. 2501/1953.
Ἄρθρον 9.	Ἄρθρον 1 παρ. 1 α.ν. 1747/1939.
Ἄρθρον 10.	Ἄρθρον 1 παρ. 2—5 τοῦ α.ν. 1747/1939, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ β. δ. 625/1965.
Ἄρθρον 11.	Ἄρθρον 2 α.ν. 1747/1939.
Ἄρθρον 12.	Ἄρθρον 4 α.ν. 1747/1939.
Ἄρθρον 13.	Ἄρθρον 5 α.ν. 1747/1939, ὡς ἐτροποποιήθη ἡ παρ. 1 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ ν. 1857/1944.
Ἄρθρον 14, πλὴν τοῦ 2ου ἐδαφίου τῆς παρ. 4.	Ἄρθρον 1 παρ. 1—4 τοῦ α.ν. 857/1937 ὡς ἡ παρ. 1 ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ν.δ. 2501/1953.
Ἄρθρον 14 παρ. 4, ἐδαφίον 2ον.	Ἄρθρον 13 α.ν. 1460/1938.
Ἄρθρον 15 παρ. 1—4.	Ἄρθρον 4 παρ. 1—4 τοῦ α.ν. 857/1937.
Ἄρθρον 15 παρ. 5.	Ἄρθρον 18 ν.δ. 2501/1953.
Ἄρθρον 16.	Ἄρθρον 2 α.ν. 857/1937, ὡς ἐτροποποιήθησαν αἱ παρ. 1 καὶ 2 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ α.ν. 2359/1940 καὶ ὡς αἱ παράγραφοι 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ α.ν. 857/1937 συγχωνεύμεναι εἰς μίαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ ν. δ. 2501/1953 ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τούτου.
Ἄρθρον 17.	Ἄρθρον 3 α.ν. 857/1937, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ ν. δ. 2501/1953.
Ἄρθρον 18.	Ἄρθρον 5 α.ν. 857/1937, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ α. ν. 2359/1940 καὶ ὡς ἐτροποποιήθη τὸ 2ον ἐδαφίον τῆς παρ. 2 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ν. 192/1946 καὶ ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ἐκ νέου ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ ν.δ. 2501/1953.
Ἄρθρον 19.	Ἄρθρον 6 α.ν. 857/1937.
Ἄρθρον 20.	Ἄρθρον 7 α.ν. 857/1937.
Ἄρθρον 21.	Ἄρθρον 8 α.ν. 857/1937.
Ἄρθρον 22.	Ἄρθρον 9 α.ν. 857/1937, ὡς ἐτροποποιήθη ἡ παρ. 6 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ α.ν. 2359/1940.
Ἄρθρον 23.	Ἄρθρον 10 α.ν. 857/1937.
Ἄρθρον 24.	Ἄρθρον 11 α.ν. 857, ὡς ἀντικατεστάθη ἡ παρ. 4 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ ν.δ. 2501/1953.
Ἄρθρον 25.	Ἄρθρον 12 α.ν. 857/1937.

* Τὸ παρὸν νὰ τεθῇ εἰς τὸ τέλος τοῦ Φ.Ε.Κ. 7 Α' 1969.

Άρθρο Κώδικος	Π η γ α λ
Άρθρον 26.	Άρθρον 13 α.ν. 857/1937
Άρθρον 27.	Άρθρον 22 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 28.	Άρθρον 9 παρ. 1, 2 και 4 α.ν. 2124/1939.
Άρθρον 29.	Άρθρον 20 ν. 192/1946.
Άρθρον 30.	Άρθρον 15 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 31.	Άρθρον 18 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 32.	Άρθρον 23 παρ. 1-4 ν.δ. 2501/1953 ως αντικατεστάθη ή παρ. 4 υπό του άρθρου 29 παρ. 1 του ν.δ. 3784/1957.
Άρθρον 33.	Άρθρον 17 παρ. 1 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 34 παρ. 1.	Άρθρον 33 παρ. 1 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 α.ν. 2124/1939)
Άρθρον 34 παρ. 2, ή πρώτη φραστική περίοδος και ή περίπτωσις α'.	Άρθρον 33 παρ. 12 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 34 παρ. 2 περίπτωσις β'.	Άρθρον 5 α.ν. 2124/1939.
Άρθρον 34 παρ. 2 περίπτωσις γ'.	Άρθρον μόνον ν. 1804/1944.
Άρθρον 34 παρ. 3	Άρθρον 33 παρ. 10 εδάφιον 2ον ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 34 παρ. 4	Άρθρον 33 παρ. 11 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρ. 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 35 παρ. 1, 2 και 3	Άρθρον 33 παρ. 2, 3 και 4 ν.δ. 841/1941, ως ή παραγρ. 4 αντικατεστάθη υπό του άρθρου 43 παρ. 4 του ν.δ. 2501/1953 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 35 παρ. 4, πλην τελευταίου εδαφίου	Άρθρον 33 παρ. 5 ν.δ. 841/1941 ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 43 παρ. 1 του ν.δ. 2501/1953 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 35 παρ. 4 τελευταίον εδάφιον	Άρθρ. 33 παρ. 6α του ν.δ. 841/1941, ήτις προσετέθη υπό του άρθρου 43 παρ. 2 του ν.δ. 2501/1953 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 έχει αντικαταστήσει το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 36	Άρθρον 33 παρ. 6 ν.δ. 841/1941, ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 43 παρ. 5 και 6 ν.δ. 2501/1953 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 έχει αντικαταστήσει το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 37	Άρθρον 33 παρ. 7 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 του α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 38	Άρθρον 33 παρ. 8 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 39	Άρθρον 33 παρ. 9 ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 α.ν. 2124/1939), εν συνδυασμῳ προς τὰ άρθρα 785 και επόμενα του Κώδικος Πολιτικής Δικονομίας (α.ν. 44/1967), εις α παραπέμπει το άρθρον 3 παρ. 3 του εισαγωγικού νόμου αὐτῆς.
Άρθρον 40	Άρθρον 33 παρ. 10, εδάφιον 1ον, ν.δ. 841/1941 (το άρθρον 33 του ν.δ. 841/1941 αντικατέστησε το άρθρον 4 α.ν. 2124/1939).
Άρθρον 41	Άρθρον 49 ν. 4173/1929, ως συνεπληρώθη ή παρ. 2 υπό του άρθρου 18 ν. 5698/1932.
Άρθρον 42 παρ. 1 και 2	Εἶναι εἰλημμένα ἀπὸ τὸ ἀρθρον 1 ν. 6320/1934.
Άρθρον 42 παρ. 3	Άρθρον 3 παρ. 1 ν. 6320/1934.
Άρθρον 43	Άρθρον 58 παρ. 1, εδάφια 1ον και 3ον, και παρ. 2 και 4 του ν. 4173/1929, ως ἐτροποποιήθη τὸ ἀρθρον 58 ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 20 ν. 4687/1930 και ὡς αἱ παρ. 1 και 2 τοῦ ἀρθρου 20 ν. 4687/1930 ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 5 τοῦ ν. 5263/1931.
Άρθρον 44	Άρθρον 58 παρ. 1 εδάφιον 2ον, και παρ. 3, εδάφια 1ον, 2ον και 3ον, ν. 4173/1929, ὡς τὸ ἀρθρον 58 ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 20 ν. 4687/1930 και ὡς ἐτροποποιήθησαν αἱ μὲν παρ. 1 και 2 τοῦ ἀρθρου 20 ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 5 ν. 5263/1931, ἡ δὲ παρ. 3 ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 29 ν. 5263/1931.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 45	Άρθρον 61 παρ. 1 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 23 παρ. 3 ν. 4687/1930.
Άρθρον 46	Άρθρον 61 παρ. 1 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 23 παρ. 1 ν. 4687/1930.
Άρθρον 47	Άρθρον 23α παρ. 1 και 3 ν. 4687/1930, προστεθὲν τὸ ἄρθρον 23α ὑπὸ τοῦ άρθρου 6 ν. 5263/1931.
Άρθρον 48 παρ. 1	Άρθρον 60 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 22 ν. 4687/1930.
Άρθρον 48 παρ. 2	Άρθρον 23α παρ. 2 ν. 4687/1930, προστεθὲν τὸ ἄρθρον 23α ὑπὸ τοῦ άρθρου 6 ν. 5263/1931.
Άρθρον 49 παρ. 1	Άρθρον 67, οἱ πρώτοι 6 στίχοι, ν. 4173/1929.
Άρθρον 49 παρ. 2 καὶ 3	Άρθρον 68 παρ. 3 καὶ 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 50	Άρθρον 68, παρ. 1 καὶ 2, ν. 4173/1929.
Άρθρον 51	Άρθρον 4, οἱ τρεῖς πρώτοι στίχοι, α.ν. 25-1-1936.
Άρθρον 52	Άρθρον 8 α.ν. 1700/1939.
Άρθρον 53	Νέα διάταξις.
Άρθρον 54	Άρθρον 11 α.ν. 856/1937.
Άρθρον 55	Νέα διάταξις.
Άρθρον 56	Άρθρον 69 ν. 4173/1929.
Άρθρον 57	Άρθρον 217 ν. 4173/1929.
Άρθρον 58 παρ. 1	Άρθρον 2 παρ. 1 α.ν. 1539/1938.
Άρθρον 58 παρ. 2	Άρθρον 215 παρ. 1 ἐδάφιον 1ον ν. 4173, ως τὸ ἄρθρον 215 τροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη καὶ ως ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 16 ν. 192/1946.
Άρθρον 58 παρ. 3	Άρθρον 2 παρ. 2 καὶ 3 α.ν. 1539/1938.
Άρθρον 59	Άρθρον 2 παρ. 1 καὶ 2 ν. 1857/1944.
Άρθρον 60 παρ. 1	Άρθρον 216 ν. 4173/1929.
Άρθρον 60 παρ. 2	Άρθρον 16 α.ν. 1368/1938.
Άρθρον 61	Άρθρον 215 παρ. 1, ἐδάφιον 2ον καὶ παρ. 2, ως τὸ ἄρθρον 215 τροποποιήθη ὑπὸ τῶν άρθρων 61 ν. 4687/1930 καὶ 12 ν. 5698/1932 καὶ ως ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 37 α.ν. 1539/1938 καὶ ως τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 16 ν. 192/1946, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄρθρα 727 ἕως 747 τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας (ἀ.ν. 44/1967).

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Άρθρον 62 παρ. 1 καὶ 2	Άρθρον 70 ν. 4173/1929.
Άρθρον 62 παρ. 3 καὶ 4	Άρθρον 71 παρ. 1 καὶ 2 ν. 4173/1929 ως τροποποιήθη ἡ παρ. 2 ὑπὸ τοῦ άρθρου 12 α.ν. 2124/1939.
Άρθρον 63	Άρθρον 72 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 64	Άρθρον 74 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 25 τοῦ ν. 4687/1930.
Άρθρον 65	Νέα διάταξις συναγομένη ἐκ τῶν άρθρων 17 καὶ 18 τοῦ ἀπὸ 19-11-1928 δ/τος.
Άρθρον 66 παρ. 1	Άρθρον 12 παρ. 2 α.ν. 2204/1940, ἥτις κατήργησε σιωπηρῶς τὰς παρ. 2 καὶ 3 τοῦ άρθρου 77 ν. 4173/1929 καὶ παρ. 3 άρθρου 27 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 66 παρ. 2	Άρθρον 9 β.δ. 21/27 Φεβρ. 1939, τὸ ὁποῖον ἀντικατέστησε σιωπηρῶς τὴν παρ. 4 τοῦ άρθρου 77 ν. 4173/1929.
Άρθρον 66 παρ. 3	Άρθρον 77 παρ. 5 ν. 4173/1929, ως ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 64 ν. 4687/30 ἢ φράσις «δελεῖα καταμετρήσεως» διὰ τῆς φράσεως «πρωτόκολλον ἐξελέγξεως».

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α λ
Άρθρον 66 παρ. 4	Άρθρον 12 παρ. 4 α.ν. 875/1937 ως τροποποιήθη το άρθρον 12 υπό του άρθρου 25 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 67	Άρθρον 76 εν συνδυασμῳ με την παρ. 2 του άρθρου 69 ν. 4173/1929.
Άρθρον 68	Άρθρον 75 ν. 4173/1929.
Άρθρον 69	Άρθρον 99 παρ. 1, η πρώτη φραστική περίοδος και αι περιπτώσεις α, β, γ, το πρώτον εδάφιον της περιπτώσεως δ και η παρ. 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 70	Άρθρον 99 παρ. 4 και 5 ν. 4173/1929.
Άρθρον 71 παρ. 1	Άρθρον 101 παρ. 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 71 παρ. 2	Άρθρον 100 ν. 4173/1929.
Άρθρον 71 παρ. 3	Άρθρον 99 παρ. 1 περιπτ. δ' εδάφιον 2ον ν. 4173/1929, ως αντικατεστάθησαν αι τελευταίαι λέξεις του εν λόγω εδαφίου υπό του άρθρου 16 παρ. 3 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 71 παρ. 4	Άρθρον 99 παρ. 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 71 παρ. 5	Άρθρον 11 παρ. 2 ν. 1296/1944.
Άρθρον 72	Άρθρον 101 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 73	Άρθρον 1 α.ν. 17/17 Ἀπριλίου 1935.
Άρθρον 74	Άρθρον 2 και άρθρον 6 παρ. 1 α.ν. 17/17 Ἀπριλίου 1935.
Άρθρον 75	Άρθρον 3 και άρθρον 6 παρ. 2 α.ν. 17/17 Ἀπριλίου 1935.
Άρθρα 76 και 77	Διὰ τῶν ἑναντι ἄρθρων γίνεται παραπομπή, προκειμένου περί δασῶν τὸ μὲν εἰς τοὺς α.ν. 376/38 και 1400/1938 περιληφθησόμενους εἰς τὴν κωδικοποίησιν τῆς στρατιωτικῆς νομοθεσίας ὡς ἀντικείμενον ταύτης, τὸ δὲ εἰς τὸν α.ν. 1366/1938 και α.ν. 1839/1939, περιληφθησόμενους εἰς τὴν τοιαύτην τοῦ ἐποικισμοῦ.
Άρθρον 78	Άρθρα 1, 3 παρ. 2 και 6 α.ν. 856/1937.
Άρθρον 79	Άρθρον 3 παρ. 1 α.ν. 856/1937.
Άρθρον 80 παρ. 1 και 2	Άρθρον 4 α.ν. 856/1937.
Άρθρον 80 παρ. 3	Άρθρον 4 παρ. 3 α.ν. 1460/1938.
Άρθρον 80 παρ. 4 και 5	Άρθρα 5 και 9 α.ν. 856/1937.
Άρθρον 81	Άρθρον 8 α.ν. 856/1937.
Άρθρον 82	Νέα διάταξις παραπέμπουσα εἰς τοὺς σχετικοὺς νόμους.
Άρθρον 83	Άρθρον 3 παρ. 2 ν. 6320/1934.
Άρθρον 84	Άρθρον 139 παρ. 1 και 140 παρ. 8 ν. 4173/1929.
Άρθρον 85 παρ. 1	Άρθρον 132 παρ. 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 85 παρ. 2	Νέα διάταξις ἐξαγομένη ἐκ τῆς ἑλλης δικαστικῆς νομοθεσίας παρέχουσα ἐξουσιοδότησιν ρυθμίσεως τοῦ θέματος διὰ 8/τος.
Άρθρον 85 παρ. 3	Άρθρον 4 παρ. 4 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 85 παρ. 4	Άρθρον 4 α.ν. 1627/1939.
Άρθρον 85 παρ. 5	Άρθρον 133 παρ. 1 ν. 4173/1929, ὡς τροποποιήθη υπό του άρθρου 64 ν. 4687/1930.
Άρθρον 85 παρ. 6 και 7	Άρθρον 37 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 86	Άρθρον 131 παρ. 1 εδάφιον 1ον ν. 4173/1929.
Άρθρον 87 παρ. 1	Άρθρον 131 παρ. 1 εδάφιον 2ον ν. 4173/1929.
Άρθρον 87 παρ. 2	Νέα διάταξις παρέχουσα ἐξουσιοδότησιν.
Άρθρον 88 παρ. 1-7	Άρθρον 131 παρ. 5 ν. 4173/1929, προστεθείσα υπό του άρθρου 15 ν. 5263/1932, τροποποιηθεῖσα δὲ υπό του άρθρου 1 ν. 5497/1932, ἐν συνδυασμῳ πρὸς τὸ άρθρον 3 παρ. 2 του εἰσληγτικοῦ νόμου του Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας (α.ν. 44/1967).

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 88 παρ. 8.	Άρθρον 102 παρ. 3 ν.δ. 4260/1962.
Άρθρον 89	Άρθρον 132 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 90	Άρθρον 134 παρ. 1, 2 και 5 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 64 ν. 4687/1930.
Άρθρον 91	Άρθρον 134 παρ. 3 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 10 παρ. 8 ν. 5263/1931.
Άρθρον 92.	Άρθρον 134 παρ. 8 ν. 4173/1929.
Άρθρον 93.	Άρθρα 135 και 136 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 94.	Άρθρον 136 παρ. 3, ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 10 παρ. 9 ν. 5263/1931.
Άρθρον 95.	Άρθρον 136 παρ. 4 και 5 ν. 4173/1929.
Άρθρον 96.	Άρθρον 134 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό άρθρου 64 ν. 4687/1930.
Άρθρον 97.	Άρθρον 5 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 98.	Άρθρον 14 παρ. 6, 7 και 9 ν. 4173/1929.
Άρθρον 99.	Άρθρον 78 ν. 4173/1929, ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 30 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 100.	Άρθρον 5 α.ν. 1460/1938.
Άρθρον 101.	Άρθρον 17 ν. 5698/1932.
Άρθρον 102.	Νέα διάταξις συναγομένη εκ τής παρ. 2 άρθρου 8 α.ν. 826/1937, παρ. 2 άρθρου 15 α.ν. 1460/1938 και παρ. 3 άρθρου μόνου α.ν. 1729/1939.
Άρθρον 103.	Άρθρον 3 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 104.	Άρθρον 24 παρ. 1 και 2 ν.δ. 2501/1953, το άρθρον 24 συνέπτυξε και τροποποίησε τα άρθρα 5, 6 και 9 του α.ν. 875/1937.
Άρθρον 105.	Άρθρον 7 παρ. 1, 2 και 3 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 106.	Άρθρον 7 παρ. 4 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 107 παρ. 1, 2 και 4.	Άρθρον 8 α.ν. 875/1937, ως αντικατεστάθη η παρ. 1 υπό του άρθρου 4 ν. 192/1946.
Άρθρον 107 παρ. 3.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 108.	Άρθρον 10 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 109.	Άρθρον 11 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 110.	Άρθρον 1 παρ. 1 α.ν. 875/1937, ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 1 παρ. 1 ν. 192/1946.
Άρθρον 111.	Άρθρον 2 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 112.	Άρθρον 14 παρ. 1 έως 5 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 113 παρ. 1.	Άρθρον 12 παρ. 1 α.ν. 875/1937, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 25 παρ. 1 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 113 παρ. 2.	Άρθρα 24 παρ. 4 ν.δ. 2501/1953, το άρθρον 24 συνέπτυξε και τροποποίησε τα άρθρα 5, 6 και 9 α.ν. 875/1937.
Άρθρον 113 παρ. 3.	Άρθρον 24 παρ. 3 ν.δ. 2501/1953, το άρθρον 24 συνέπτυξε και τροποποίησε τα άρθρα 5, 6 και 9 α.ν. 875/1937.
Άρθρα 113 παρ. 4 και 5	Άρθρον 12 παρ. 2 και 3 α.ν. 875/1937, ως τροποποιήθησαν υπό του άρθρου 25 παρ. 2 και 3 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 114.	Άρθρον 12 παρ. 4 α.ν. 875/1937, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 25 παρ. 4 ν. δ. 2501/1953 και άρθρ. 13 α.ν. 875/1937, ως τροποποιήθη υπό τής παρ. 1 του άρθρου 26 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 115.	Άρθρον 4 α.ν. 875/1937, ως συνεπληρώθησαν αι παρ. 1 και 2 υπό του άρθρου 6 παρ. 1 και 2 ν. 2124/1940, και ως αντικατεστάθη η παρ. 1 υπό του άρθρου 2 ν. 192/1946.
Άρθρον 116.	Νέα διάταξις επί τη βάσει τής 60/9-4-1960 πράξεως Υπουργικού Συμβουλίου.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
"Άρθρον 117 παρ. 1 και 2.	Σχετικά διατάξεις άρθρα 79 παρ. 1, 59 παρ. 4 ν. 4173/1929 και 3 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 117 παρ. 3.	"Άρθρον 94 παρ. 6 ν. 4173/1929 ως ετροποποιήθη υπό του άρθρου 24 ν.δ. 841/1941.
"Άρθρον 117 παρ. 4.	Νέα διάταξις.
"Άρθρον 118.	"Άρθρον 1 του από 15-12-1931 π. 8/τος, (ἐκδοθέντος εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ άρθρου 80 τοῦ ν. 4173/1929).
"Άρθρον 119 παρ. 1 και 2.	"Άρθρον 82 ν. 4173/1929.
"Άρθρον 119 παρ. 3.	"Άρθρον 8 παρ. 6 ν.δ. 2501/1953, ὅσον ἀφορᾷ τὰ δημόσια κτήματα.
"Άρθρον 120 παρ. 1.	"Άρθρον 81 παρ. 1 ἐδάφιον 1ον ν. 4173/1929, ὡς ετροποποιήθη ἡ παρ. 1 ὑπὸ τοῦ άρθρου 10 ν. 5263/1931.
"Άρθρον 120 παρ. 2 και 3.	"Άρθρον 6 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 121.	"Άρθρον 7 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 122.	"Άρθρον 8 παρ. 1-5 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 123 παρ. 1	"Άρθρον 5 α.ν. 1111/1938.
"Άρθρον 123 παρ. 2 και 3.	"Άρθρον 140 παρ. 4, 6 και 7 ν. 4173/1929, ὡς συνεπληρώθη ἡ παρ. 4 ὑπὸ τοῦ άρθρου 10 παρ. 2 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 123 παρ. 4.	"Άρθρον 3 α.ν. 2359/1940.
"Άρθρον 123 παρ. 5.	"Άρθρον 7 α.ν. 854/1946, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν παρ. 8 τοῦ άρθρου 56 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 124 παρ. 1.	"Άρθρον 81 παρ. 1 ἐδάφιον 1ον ν. 4173/1929, και ἄρθρον 4 παρ. 1 β.δ. 21-2-1939 «περὶ ρητινεύσεως δασῶν» (ΦΕΚ 74/1939).
"Άρθρον 124 παρ. 2.	"Άρθρον 7 παρ. 1 α.ν. 826/1937, ὡς ετροποποιήθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 5 παρ. 1 α.ν. 1460/1938 και ἄρθρον 81 παρ. 1 ἐδάφιον 2ον ν. 4173, ὡς ἡ παρ. 1 τοῦ άρθρου 81 ετροποποιήθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 10 ν. 5263/1931.
"Άρθρον 124 παρ. 3.	"Άρθρον 81 παρ. 2 ἐδάφιον 2ον ν. 4173/1929.
"Άρθρον 125 παρ. 1.	"Άρθρον 6 παρ. 1 α.ν. 826 / 1937 (τὸ ἄρθρον 6 ἀντικατέστησε τὰς παρ. 3, 4, 5 και 7 τοῦ άρθρου 81 ν. 4173, ὡς τοῦτο εἶχε τροποποιηθῇ ὑπὸ τοῦ άρθρου 27 ν. 4687/1930).
"Άρθρον 125 παρ. 2.	"Άρθρον 15 α. ν. 192/1946, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 14 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 126.	"Άρθρον 6 παρ. 2 α.ν. 826/1937. (Τὸ ἄρθρον 6 ἀντικατέστησε τὰς παρ. 3, 4, 5 και 7 τοῦ άρθρου 81 ν. 4173, ὡς τοῦτο εἶχε τροποποιηθῇ ὑπὸ τοῦ άρθρου 27 ν. 4684/1930).
"Άρθρον 127 παρ. 1 και 2.	"Άρθρον 84 παρ. 2 και 3 ν. 4173/1929, ὡς ἡ παρ. 2 ετροποποιήθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 1 παρ. 6 α.ν. 1460/1938 και ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 4 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 127 παρ. 3.	"Άρθρον 8 παρ. 3 α.ν. 854/1946.
"Άρθρον 128, ἡ πρώτη φραστική περίοδος και αἱ περιπτώσεις α' και δ'.	"Άρθρον 85 παρ. 1 ἡ πρώτη φραστική περίοδος και αἱ περιπτώσεις α' και στ' ν. 4173/1929.
"Άρθρον 128 περίπτωσης β'	"Άρθρον 85 περιπτ. ζ' ν. 4173/1929, προστεθεῖσα ὑπὸ τοῦ άρθρου 28 ν.δ. 841/1941.
"Άρθρον 128 περίπτωσης γ'.	"Άρθρον 85, μέρος τῆς περιπτώσεως η', ἡτις προσετέθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 5 ν.δ. 2501/1953.
"Άρθρον 128 περίπτωσης ε'.	Νέα διάταξις. (Αὕτη συνάγεται προφανῶς ἐκ τοῦ ν. 4834/1930 «περὶ προστασίας λιγνίτου»).
"Άρθρον 129 παρ. 1 πρώτη φραστική περίοδος και αἱ περιπτώσεις α, β, γ και ε'.	"Άρθρον 85 παρ. 1, ν. 4173/1929, ἡ πρώτη φραστική περίοδος και αἱ περιπτώσεις β, γ, δ και ε'.
"Άρθρον 129 παρ. 1, περίπτωσης δ'.	Νέα διάταξις. (Αὕτη συνάγεται ἐκ τοῦ Π. Δ. 19-11-1928 «περὶ διαχειρίσεως δασῶν, πρόπου ὀλοτομίας κ.λπ.»).

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 129 παρ. 1, περίπτωσης στ'.	Άρθρον 85 μέρος της περιπτώσεως η', ητις προσετέθη υπό του άρθρου 5 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 129 παρ. 2.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 130.	Άρθρον 85 παρ. 3, εδάφιον 1ον ν. 4173/1929, ως ετροποποιήθη ή παρ. 3 υπό του άρθρου 29 ν. 4687/1930.
Άρθρον 131.	Άρθρον 85 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως ετροποποιήθη υπό του άρθρου 29 ν. 4687/1930.
Άρθρον 132 παρ. 1 και 3.	Άρθρον 85 παρ. 3 εδάφιον 2ον ν. 4173/1929, ως ετροποποιήθη ή παρ. 3 υπό του άρθρ. 29 ν. 4687/1930 και ως το εδάφιον 2ον ετροποποιήθη υπό του άρθρου 14 ν. 192/1946.
Άρθρον 132 παρ. 2.	Άρθρον 1 εδάφιον 2ον, ν. 5450/1932 «περί συμπληρώσεως του νόμου 4834 «περί προστασίας του λιγνίτου» (ΦΕΚ 147).
Άρθρον 132 παρ. 4.	Άρθρον 85 παρ. 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 133.	Άρθρον 86 ν. 4173/1929.
Άρθρον 134.	Άρθρον 3 παρ. 2 και 4 άρθρου 6 α.ν. 1627/1939, ως ή παρ. 2 ετροποποιήθη υπό του άρθρου 17 α.ν. 2359/1940 και ως αντικατεστάθη υπό του άρθρου 1 του α.ν. 854/1946, και ως ή παρ. 4 αντικατεστάθη υπό του άρθρου 28 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 135 παρ. 1.	Άρθρον 4 α.ν. 854/1946.
Άρθρον 135 παρ. 2.	Άρθρον 3 παρ. 6 α.ν. 1627/1939, ητις προσετέθη υπό του άρθρου 3 α.ν. 954/1946.
Άρθρον 135 παρ. 3.	Άρθρον 5 α.ν. 854/1946.
Άρθρον 136.	Άρθρον 4 α.ν. 1627/1937.
Άρθρον 137 παρ. 1 έως 5.	Άρθρον 1 παρ. 1, 4, 5, 8 και 9 α.ν. 826/1937.
Άρθρον 137 παρ. 6.	Άρθρον 4 α.ν. 2478/1940.
Άρθρον 137 παρ. 7.	Άρθρον 1 παρ. 10 α.ν. 826/1937.
Άρθρον 138.	Άρθρον 1 παρ. 6 και 7 α.ν. 826/1937, ως ή παρ. 6 ετροποποιήθη υπό του άρθρου 4 παρ. 2 α.ν. 1460/1938 και αντικατεστάθη υπό του άρθρου 13 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 139.	Άρθρον 9 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 140.	Άρθρον 90 ν. 4173/1929, ως ετροποποιήθη υπό του άρθρου 2 α.ν. 1791/1939.
Άρθρον 141 παρ. 1, 2, 4 και 5	Άρθρον 91 ν. 4173/1929.
Άρθρον 141 παρ. 3.	Άρθρον 25 παρ. 4 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 141 παρ. 6 και 7.	Άρθρον 93 παρ. 3 ν. 4173/1929, προστεθείσα υπό του άρθρου 6 ν. 192/1946.
Άρθρον 141 παρ. 8.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 142	Νέα διάταξις.
Άρθρον 143 παρ. 1.	Άρθρον 94 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 143 παρ. 2 έως 5	Άρθρον 25 παρ. 1, 2 και 3 ν.δ. 841/1941, εν συνδυασμῳ πρὸς τὰ άρθρα 722 έως 725 του Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας (α.ν. 44/1967).
Άρθρον 143 παρ. 6 και 7.	Άρθρον 94 παρ. 7 ν. 4173/1929, προστεθείσα υπό του άρθρου 24 ν.δ. 841/1941 και τροποποιηθείσα υπό του άρθρου 39 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 144 παρ. 1 έως 6.	Άρθρον 1 παρ. 1 έως 6 α.ν. 1791/1939.
Άρθρον 144 παρ. 7.	Άρθρον 141 παρ. 4 ν. 4173/1929, προστεθείσα υπό του άρθρου 42 ν. 4687/1930 και τροποποιηθείσα υπό του άρθρου 28 και 30 παρ. 9 ν. 5263/1931.
Άρθρον 145.	Άρθρα 1, 2, 3, 5, 6 παρ. 2 και 7 ν. 1570/1950.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 146 παρ. 1 και 2	Άρθρα 91 και 92 ν. 4173/1929, ως αντικατεστάθησαν (καταργούμενα) υπό του άρθρου 3 α.ν. 1791/1939 παρ. 1 και 2.
Άρθρον 146 παρ. 3	Άρθρον 8 παρ. 6 ν.δ. 2501/1953, όσον αφορά τα μη δημόσια δάση.
Άρθρον 147 παρ. 1	Άρθρον 199 παρ. 3 ν.δ. 2888/1954 περί κυρώσεως Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικος (Φ.Ε.Κ. 139/54).
Άρθρον 147 παρ. 2 έως 4	Άρθρον 30 ν.δ. 4260/1962 (Φ.Ε.Κ. 186/1962).
Άρθρον 148 παρ. 1 και 2	Άρθρον 2 ν. 5763/1933.
Άρθρον 148 παρ. 3-9	Άρθρον 16 α.ν. 1368/1938.
Άρθρον 149 παρ. 1 και 2	Άρθρον 11 παρ. 2 και 3 ν.δ. 2967/1954 και ν. 3713/1957.
Άρθρον 150 παρ. 1 έως 5	Άρθρον 201 β.δ. 29-10-1949 περί κωδικοποιήσεως των Αγροτικών νόμων (Φ.Ε.Κ. 342/1949).
Άρθρον 150 παρ. 6	Άρθρον 35 ν. 3194/1955 (Φ.Ε.Κ. 96/1955).
Άρθρον 151 παρ. 1 έως 3	Άρθρον 7 α.ν. 1627/1939, ως ή παρ. 1 αντικατεστάθη υπό του άρθρου 8 α.ν. 2124/1939.
Άρθρον 151 παρ. 4 και 5	Άρθρα 7 και 8 ν. 192/1946.
Άρθρον 151 παρ. 6	Άρθρον 12 α.ν. 2359/1940, εν συνδυασμῳ πρὸς τὸ ἄρθρον 3 παρ. 2 τοῦ εἰσαγωγικοῦ νόμου τοῦ Κώδικος Πολιτικῆς Δικονομίας (ἀ.ν. 44/1967).
Άρθρον 151 παρ. 7 και 8	Άρθρον 2 παρ. 2 ἐδάφιον 1ον, παρ. 4 και παρ. 5 α.ν. 1627/1939.
Άρθρον 152	Άρθρον 98, ως ἐτροποποιήθη ή παρ. 2 υπό των άρθρων 30 ν. 4687/1930 και 30 παρ. 4 ν. 5263/1931.
Άρθρον 153 παρ. 1 έως 5	Άρθρον 102 παρ. 1, 2, 4 και 5 ν. 4173/1929 ως συνεπληρώθη τὸ ἄρθρον ὑπὸ των ἄρθρων 32 ν. 4687/30 και 11 ν. 5263/1931 και ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 ν. 5698/1932 και ὡς ἐτροποποιήθη ή μὲν παρ. 1 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου ν. 5773/1933, ή δὲ παρ. 5 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 26 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 153 παρ. 6, 7 και 8	Άρθρον 38 παρ. 5 ν.δ. 3881/1958 (Φ.Ε.Κ. 181/1958).
Άρθρον 153 παρ. 9	Νέα διάταξις.
Άρθρον 154	Άρθρον 103 παρ. 1 και 2 ν. 4173 (πλὴν των τελευταίων στίχων τῆς παρ. 1) ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 31 ν. 4687/1930 και ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 ν. 5698/1932.
Άρθρον 155	Άρθρον 27 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 156	Άρθρον 9 παρ. 1 α.ν. 192/1946.
Άρθρον 157	Άρθρον 1 α.ν. 17/17-Ἀπριλίου 1935.
Άρθρον 158	Νέα διάταξις.
Άρθρον 159	Άρθρον 9 παρ. 4 α.ν. 192/1946.
Άρθρον 160 παρ. 1 και 2 πλὴν τελευταίου ἐδαφίου	Άρθρον 1 παρ. 1 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 160 παρ. 2 ἐδάφιον τελευταίον	Άρθρον 1, ἐδάφ. 2ον ν.δ. 1644/1942.
Άρθρον 160 παρ. 3	Άρθρον 1 παρ. 2 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 161 παρ. 1 και 2	Άρθρον 2 α.ν. 2204/1940 (ὁ ἐπὶ τῆς ρητίνης προβλεπόμενος φόρος κατηργήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 1 ν. 4054/1960).
Άρθρον 161 παρ. 3	Νέα διάταξις.
Άρθρον 162	Άρθρον 3 α.ν. 2204/1940, ὡς ή παρ. 2 ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 11 ν. 192/1946.
Άρθρον 163	Άρθρον 5 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 164	Άρθρον 6 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 165	Άρθρον 8 παρ. 1 και 2 α.ν. 2204/1940 ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 34 ν.δ. 2501/1953.

Άρθρο Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 166 παρ. 1	Άρθρον 102 παρ. 3 εδάφ. 1ον ν. 4173/1929 ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 1 ν. 5698/1932.
Άρθρον 166 παρ. 2	Άρθρον 103 παρ. 1 τελευταίοι στίχοι ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη υπό του άρθρου 2 ν. 5698/1932.
Άρθρον 167	Άρθρον 9 παρ. 1 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 168 παρ. 1 έως 3	Άρθρον 10 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 168 παρ. 4	Άρθρον 2 παρ. 3 α.ν. 1460/1938.
Άρθρον 168 παρ. 6 και 7	Νέαι διατάξεις.
Άρθρον 169	Άρθρον 1 εδάφιον 1ον ν. 5450/1932.
Άρθρον 170	Άρθρον 14 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 171	Άρθρον 25 α.ν. 857/1937.
Άρθρον 172	Άρθρον 20 παρ. 5 ν.δ. 3713/1957, ήτις συνεπλήρωσε τὸ ἄρθρον 18 β.δ. 24-10-1940.
Άρθρον 173	Άρθρον 8 παρ. 3 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 174 παρ. 1	Άρθρον 102 παρ. 3 εδάφιον 2ον ν. 4173/1929, ως τροποποιήθη τὸ ἄρθρον 102 ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 ν. 5698/1932.
Άρθρον 174 παρ. 2	Άρθρον 103 παρ. 1 οἱ τελευταῖοι στίχοι, ως τὸ ἄρθρον τροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 ν. 5698/1932.
Άρθρον 175	Άρθρον 6 παρ. 2 εδάφιον 1ον ν. 4054/1960.
Άρθρον 176.	Άρθρον 11 α.ν. 2204/1940, ως συνεπλήρωθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 8 παρ. 2 ν. 192/1946.
Άρθρον 177.	Άρθρον 12 παρ. 1 α.ν. 2204/1940. (Αἱ τελευταῖαι φράσεις τοῦ 1ου εδαφίου τῆς περιπτώσεως στ' προσετέθησαν κατόπιν προτάσεως τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας) καὶ παρ. 1 καὶ 2 ἄρθρου 27 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 178.	Άρθρον 13 α.ν. 2204/1940, ως ἡ περίπτωσις β' τῆς παρ. 1 ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 35 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 179.	Άρθρον 14 α.ν. 2204/1940.
Άρθρον 180.	Άρθρον 15 α.ν. 2204/1940 ως καὶ ἄρθρον 36 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 181.	Άρθρον 250 παρ. 1 καὶ 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 182. παρ. 1.	Άρθρον 42 παρ. 1 α.ν. 332/1936. (Διάταξις γενικὴ περὶ φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς τῶν ἀνηλίκων εἰς Α.Μ.Βασίλειον).
Άρθρον 182 παρ. 2.	Άρθρον 10 παρ. 2 ν. 1881/1951. (Διάταξις γενικὴ περὶ φορολογικῆς ἀπαλλαγῆς τοῦ Ταμείου Διοικήσεως καὶ Διαχειρίσεως τῶν Πανεπιστημιακῶν δασῶν Θεσσαλονίκης).
Άρθρον 183. παρ. 1.	Άρθρον 20 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 ν.δ. 2501/1953, εἰς τὸν 1ον καὶ 2ον.
Άρθρον 183 παρ. 2 έως 4.	Άρθρον 10 α.ν. 959/1946.
Άρθρον 183 παρ. 5.	Άρθρον 20 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως ἐτροποποιήθη ὑπὸ ἄρθρου 1 ν.δ. 2501/1953, εἰς τὸν 3ον, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὸ ἄρθρον 11 α.ν. 959/1946.
Άρθρον 183 παρ. 6.	Άρθρον 12 α.ν. 959/1946.
Άρθρον 183 παρ. 7.	Άρθρον 20 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως ἐτροποποιήθη ὑπὸ ἄρθρου 1 ν. δ. 2501/1953, εἰς τὸν 4ον, ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὸ ἄρθρον 6 παρ. 1 ν. 1570/1950.
Άρθρον 184 παρ. 1 καὶ 2.	Άρθρον 20 παρ. 2 ν. 4173/1929 ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὸ ἄρθρον 4, πλὴν τελευταίου εδαφίου, α.ν. 22 Ἰανουαρίου 1936.
Άρθρον 184 παρ. 3.	Άρθρον 158 ν. 4173/1933.
Άρθρον 184 παρ. 4.	Άρθρον 3 παρ. 3 α.ν. 1791/1939 (τὸ ἄρθρον 3 τοῦ α.ν. 1791/1939 ἀντικατέστησε (καταργούμενα) τὰ ἄρθρα 91 καὶ 92 τοῦ ν. 4173/1929).
Άρθρον 184 παρ. 5	Άρθρον 20 παρ. 3 ν. 4173/1929.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 184 παρ. 6.	Άρθρον 2 παρ. 6 α.ν. 1629/1939.
Άρθρον 185.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 186.	Άρθρον 152 ν.δ. 2888/1954.
Άρθρον 187 παρ. 1.	Άρθρον 19 ν. 4173/1929.
Άρθρον 187 παρ. 2.	Άρθρον 3 α.ν. 25 Ιανουαρίου 1936.
Άρθρον 187 παρ. 3.	Νέα διάταξις.

BIBLION TPITON

Άρθρον 188 παρ. 1.	Άρθρον 148 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 188 παρ. 2.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 189 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 148 παρ. 2 και 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 189 παρ. 3.	Νέα διάταξις συναγομένη εκ του άρθρου 173α ν. 4173/1929.
Άρθρον 190.	Άρθρον 148 παρ. 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 191 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 150 παρ. 1 και 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 191 παρ. 3 και 4.	Άρθρον 151 ν. 4173/1929.
Άρθρον 192.	Άρθρον 152 ν. 4173/1929.
Άρθρον 193.	Άρθρον 149 ν. 4173/1929.
Άρθρον 194.	Άρθρον 153 ν. 4173/1929.
Άρθρον 195 παρ. 1, 2 και 3.	Άρθρον 154 ν. 4173/1929.
Άρθρον 195 παρ. 4.	Άρθρον 4 α.ν. 25 Ιανουαρίου 1936, άρθρα 1ον και 2ον.
Άρθρον 196.	Άρθρον 155 παρ. 1, 2 και 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 197 παρ. 1.	Άρθρον 155 παρ. 4 ν. 4173/1929.
Άρθρον 197 παρ. 2.	Άρθρον 12 α.ν. 3/3 Ιουνίου 1935.
Άρθρον 198 παρ. 1.	Άρθρον 150 παρ. 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 198 παρ. 2.	Άρθρον 5 α.ν. 25 Ιανουαρίου 1936.
Άρθρον 199.	Άρθρον 150 παρ. 3 και 5 ν. 4173/1929, ή παρ. 5 προσετέθη υπό του άρθρου 65 ν. 4687/1930, ως τουτο διαρθρώθη υπό άρθρου 30 παρ. 16 ν. 5263/1931.
Άρθρον 200.	Άρθρον 156 παρ. 1, 2 και 5 ν. 4173/1929.
Άρθρον 201.	Άρθρον 158 παρ. 1, 2 και 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 202. παρ. 1.	Άρθρον 157 ν. 4173/1929.
Άρθρον 202 παρ. 2.	Άρθρον 4 α. ν. 25 Ιανουαρίου 1936, άρθρον 3ον.
Άρθρον 203 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 1 παρ. 1 και άρθρον 20 α. ν. 1247/1938.
Άρθρον 203 παρ. 3.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 204 παρ. 1 έως 6.	Άρθρα 159-164 ν. 4173/1929, ως αντικατεστάθησαν υπό του άρθρου 13 α.ν. 3/3-6-1935 παρ. 1 έως 6.
Άρθρον 204 παρ. 7.	Άρθρον 1 παρ. 2 α. ν. 1111/1938.
Άρθρον 205.	Άρθρον 168 παρ. 1 ν. 4173/1929.

BIBLION TETAPTON

Άρθρον 206 παρ. 1 και 3.	Άρθρον 170 παρ. 1 έως 11, ως τροποποιήθησαν αι παρ. 4 και 11 υπό του άρθρου 3 ν. 5698/1932 και ως τροποποιήθησαν αι παρ. 4 και 5 υπό του άρθρου 2 α. ν. 1460/1938.
Άρθρον 206.	Νέα διάταξις.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α ι
Άρθρον 207.	Άρθρον 171 ν. 4173/1929.
Άρθρον 208.	Άρθρον 173 ν. 4173/1929.
Άρθρον 209.	Άρθρον 173α ν. 4173/1929, προστεθέν υπό άρθρου 5 ν. 5698/1932.
Άρθρον 210.	Άρθρον 174 παρ. 1, 2 και 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 211.	Άρθρον 3 παρ. 1 α.ν. 1460/1938.
Άρθρον 212 παρ. 1.	Άρθρον 6 παρ. 9 ν. 5698/1932.
Άρθρον 212 παρ. 2 και 3.	Άρθρον 176 παρ. 3 και 4 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθηκαν υπό του άρθρου 7 παρ. 3 και 4 ν. 5698/1932.
Άρθρον 213 παρ. 1.	Άρθρον 177 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 213 παρ. 2.	Άρθρον 8 παρ. 1 ν. 5698/1932.
Άρθρον 214.	Άρθρον 172 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη ή παρ. 2 υπό άρθρου 4 ν. 5698/1932.
Άρθρον 215 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 2 παρ. 1 και 2 ν.δ. 202/1941.
Άρθρον 215 παρ. 3.	Άρθρον 172 παρ. 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 216.	Άρθρον 177α ν. 4173/1929, πλην τελευταίου εδαφίου παρ. 1, προστεθέν τὸ ἐν λόγῳ άρθρον υπό άρθρου 9 ν. 5698/1932.
Άρθρον 217.	Άρθρον 179 ν. 4173/1929.
Άρθρον 218.	Άρθρον 179α ν. 4173/1929, προστεθέν υπό άρθρου 11 ν. 5698/1932.
Άρθρον 219.	Άρθρον 13 α. ν. 959/1946. Τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τῆς παρ. 1 προσετέθη υπό τῆς ἐπιτροπῆς.
Άρθρον 220.	Άρθρον 11 α. ν. 1460/1938.
Άρθρον 221.	Άρθρον 11 παρ. 2 α. ν. 1460/1938, προστεθεῖσα υπό άρθρου 27 ν.δ. 2501/1953 ἐδάφιον 1ον.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

Άρθρον 222.	Άρθρον 2 παρ. 1 και 2 ν. 6226//1934, ως έτροποποιήθη υπό άρθρου 53 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 223.	Άρθρον 2 παρ. 3 ν. 6226/1934, ως έτροποποιήθη υπό άρθρου 53 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 224.	Άρθρον 6 παρ. 5 ν.δ. 3881/1958.
Άρθρον 225 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 11 παρ. 1 ν. 1296/1944.
Άρθρον 225 παρ. 3.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 226.	Άρθρον 1 παρ. 1 και 2 α.ν. 1700/1939, ως ή παρ. 1 αντικατεστάθη υπό άρθρου 2 παρ. 1 α. ν. 2124/1939.
Άρθρον 227.	Άρθρον 31 ν.δ. 2501/1953.
Άρθρον 228.	Άρθρον 9 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 229.	Άρθρον 10 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 230.	Άρθρον 1 παρ. 3 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 231 παρ. 1 και 2.	Άρθρον 6 παρ. 1 α. ν. 1700/1939, ως έτροποποιήθη υπό άρθρου 29 ν.δ. 2501/1953 παρ. 1.
Άρθρον 231 παρ. 3.	Άρθρον 6 παρ. 2 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 232.	Άρθρον 7 α. ν. 1700/1939, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 30 ν. δ. 2501/1953.
Άρθρον 233 παρ. 1.	Άρθρον 13 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 233 παρ. 2.	Νέα διάταξις.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α λ
Άρθρον 234.	Άρθρον 29 παρ. 2 ν. 8. 2501/1953, τὸ ὁποῖον ἐτροποποίησε τὸ ἄρθρον 6 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 235.	Άρθρον 56 παρ. 14 ν. 8. 2501/1953.
Άρθρον 236.	Άρθρον 24 παρ. 1 καὶ 2 ν. 4173/1929, ὡς ἐτροποποιήθησαν ὑπὸ ἄρθρου 10 ν. 4687/1930.
Άρθρον 237 παρ. 1.	Άρθρον 2 α. ν. 1111/1938.
Άρθρον 237 παρ. 2.	Νέα διάταξις.
Άρθρον 238.	Άρθρον 9 α. ν. 854/1946.
Άρθρον 239 παρ. 1, 2, 3, 4 καὶ 5.	Άρθρον 2 παρ. 1, 2, 4, 5 καὶ 6 α. ν. 1700/1939, ὡς ἡ παρ. 2 ἀντικατεστάθη ὑπὸ ἄρθρου 2 παρ. 2 α. ν. 2124/1939, ἀντικατασταθεῖσα ἐκ νέου ὑπὸ ἄρθρου 1 παρ. 2 α. ν. 2478/1940.
Άρθρον 239 παρ. 6.	Άρθρον 17 παρ. 3 α. ν. 2204/1940, ἥτις προσέθεσεν εἰς ἄρθρον 2 α. ν. 1700/1939 τὴν 8ην παράγραφον.
Άρθρον 240 παρ. 1.	Νέα διάταξις συναγομένη ἐκ τοῦ ἄρθρου 4 παρ. 5 ν. 389/1943.
Άρθρον 240 παρ. 2.	Άρθρον 3 παρ. 2 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 241.	Άρθρον 3 παρ. 3 περιπτώσεις β' α. ν. 1700/1939, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ ἄρθρου 2 παρ. 3 α. ν. 2124/1939 καὶ ἄρθρον 3 παρ. 5 α. ν. 1700/1939, ὡς ἡ περίπτωση γ' ἀντικατεστάθη ὑπὸ ἄρθρου 2 παρ. 5 α. ν. 2124/1939.
Άρθρον 242.	Άρθρον 3 παρ. 6 καὶ 7 α. ν. 1700/1939, ὡς ἡ παρ. 7 ἀντικατεστάθη ὑπὸ ἄρθρου 2 παρ. 5 α. ν. 2124/1939.
Άρθρον 243.	Άρθρον 3 παρ. 8 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 244.	Άρθρον 3 παρ. 4 α. ν. 1700/1939, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ ἄρθρου 17 παρ. 2 α. ν. 2204/1940.
Άρθρον 245.	Άρθρον 3 παρ. 11 α. ν. 1700/1939 καὶ ἄρθρον 8 ἐδάφια 4ον καὶ 5ον α. ν. 2478/1940.
Άρθρον 246.	Άρθρον 4 α. ν. 1700/1939.
Άρθρον 247.	Άρθρον 5 α. ν. 1700/1939, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ ἄρθρου 10 α. ν. 2478/1940.
Άρθρον 248.	Άρθρον 2 παρ. 7 α. ν. 1700/1939, ὡς ἀντικατεστάθη ὑπὸ ἄρθρου 2 α. ν. 2478/1940, ἐδάφια 1ον καὶ 5ον.
Άρθρον 249.	Άρθρον 3 παρ. 2 α. ν. 2478/1940.
Άρθρον 250.	Άρθρον 5 α. ν. 2478/1940.

BIBΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Άρθρον 251	Άρθρον 1 δ.ν. 525/1968
Άρθρον 252 παρ. 1	Άρθρον 2 παρ. 1, πλὴν τῶν τελευταίων τεσσάρων στίχων, δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 252 παρ. 2	Άρθρον 2 παρ. 2 περιπτώσεις α' καὶ β' δ.ν. 525/1968 καταλλήλως προσηρμοσμένα.
Άρθρον 252 παρ. 3	Νέα προσαρμοστικὴ διάταξις εἰλημμένη ἐκ τῆς παρ. 3 ἄρθρου 2 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 252 παρ. 4 καὶ 5	Άρθρον 2 παρ. 4 καὶ 5 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 252 παρ. 6	Νέα προσαρμοστικὴ διάταξις εἰλημμένη ἐκ τῆς παρ. 7 ἄρθρου 2 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 252 παρ. 7	Άρθρον 2 παρ. 8 δ.ν. 525/1968
Άρθρον 253	Άρθρον 10 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 254	Άρθρον 9 δ.ν. 525/1968, πλὴν τῆς φράσεως τῆς παρ. 2 αὐτοῦ τῶν παραβατῶν διὰ ποινῆς φυλάξεως μέχρι 2 ἐτῶν. ἡ παρ. 2 εἰλημμένη ἐκ τῆς παρ. 8 ἄρθρου 9 δ.ν. 525/1968, διατεταμένη, ὡς ἀπαγορευτικὴ διάταξις, τῆς ὑπ' αὐτῆς προβλεπομένης ποινῆς, ἐνταχθεῖσας εἰς τὸ ἄρθρον 287 τοῦ Κώδικος.

"Αρθρα Κώδικος

Π η γ α λ

"Αρθρον 255 παρ. 1 έως 5	"Αρθρον 3 παρ. 1 έως 5, πλήν του 2ου εδαφ. της παρ. 4 και του 3ου εδαφίου της παρ. 5, ά.ν. 525/1968.
"Αρθρον 255 παρ. 6	"Αρθρον 3 παρ. 6 εδάφιον 1ον ά.ν. 525/1968.
"Αρθρον 255 παρ. 7	"Αρθρον 3 παρ. 7 ά.ν. 525/1968, πλήν της φράσεως του πρώτου εδαφίου αλλως τιμωρείται διά ποινής φυλάκισεως μέχρις έξι μηνών ή διά χρηματικής ποινής», ήτις ένστάχθη εις τὸ άρθρον 287.
"Αρθρον 255 παρ. 8	"Αρθρον 3 παρ. 8 περιπτώσεις δ' ά.ν. 525/1968.
"Αρθρον 255 παρ. 9-11	"Αρθρον 3 παρ. 8 περιπτώσεις ε', στ' και ζ'.
"Αρθρον 256	"Αρθρον 8 παρ. 1 έως 4 ά.ν. 525/1968.
"Αρθρον 257	"Αρθρον 11 ά.ν. 525/1968, πλήν τελευταίου εδαφίου παρ. 3.
"Αρθρον 258	"Αρθρον 7 παρ. 1 έως 4 ά.ν. 525/1968, πλήν του τελευταίου εδαφίου της παρ. 1 και της δευτέρας περιόδου της περιπτώσεως ζ' της παρ. 2.
"Αρθρον 259	"Αρθρον 12 παρ. 1 έως 5 ά.ν. 525/1968.
"Αρθρον 260	"Αρθρον 4 παρ. 4 ά.ν. 525/1968, της Λευκάδος περιληφθείσης εις την περιφέρειαν Στερεάς Ελλάδος και Θεσσαλίας, αντί της Ήπειρου.
"Αρθρον 261	"Αρθρον 6 ά.ν. 525/1968, πλήν της τελευταίας περιόδου της παρ. 2 και του 2ου εδαφίου της παρ. 5.
"Αρθρον 262	"Αρθρον 5 παρ. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, και 9 ά.ν. 525/1968, πλήν της τελευταίας περιόδου της παρ. 4.
"Αρθρον 263	"Αρθρον 5 παρ. 10 ά.ν. 525/1968.
"Αρθρον 264	"Αρθρον 5 παρ. 11 έως 15 ά.ν. 525/1968.
"Αρθρον 265	"Αρθρον 16 ά.ν. 525/1968, εις την περίπτωσιν γ' της παραγράφου 3 προσετέθη ή φράσις «κατά των παραβαινόντων τας περί θήρας διατάξεις».
"Αρθρον 266	"Αρθρον 4 παρ. 1 έως 3 και 5 έως 11 ά.ν. 525/1968.
"Αρθρον 267	"Αρθρον 13 παρ. 1, 2, 4 και 5 ά.ν. 525/1968.

BIBΛION EBΔOMON

"Αρθρον 268 παρ. 1 έως 3.	"Αρθρον 219 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929, ως αντικατεστάθη υπό άρθρου 17 ν. 192/1946 και ως αί παρ. 1 και 2 αντικατεστάθησαν υπό άρθρου 11 παρ. 1 ν.δ. 2501/1953 (εδάφια 1, 2 και 3).
"Αρθρον 268 παρ. 4.	"Αρθρον 14 παρ. 6 α. ν. 875/1937.
"Αρθρον 269.	"Αρθρον 27 ν. δ. 2501/1953, προσέθεσαν εις τὸ άρθρον 11 α. ν. 1460/1938 και 2αν παράγραφον, εδάφια 2ον, 3ον και 4ον.
"Αρθρον 270.	"Αρθρον 1 α. ν. 25/25 Ιανουαρίου 1936.
"Αρθρον 271 παρ. 1.	"Αρθρον 220 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη υπό άρθρου 6 παρ. 1 α. ν. 1460/1938.
"Αρθρον 271 παρ. 2 εδάφια 1ον και 2ον.	"Αρθρον 3 παρ. 1 εδάφια 2ον και 3ον ν. 482/1943.
"Αρθρον 271 παρ. 2 εδάφιον 3ον	"Αρθρον 220 παρ. 4 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη τὸ άρθρον 220 υπό άρθρ. 6 α. ν. 1460/1938 και ως ή παρ. 4 αντικατεστάθη υπό άρθρου 51 ν. δ. 2501/1953.
"Αρθρον 271 παρ. 3 έως 7.	"Αρθρον 3 παρ. 2 έως 6 ν. 482/1943, ως ή παρ. 3 αντικατεστάθη υπό άρθρου 44 ν.δ. 2501/1953.
"Αρθρον 272.	"Αρθρον 221 ν. 4173/1929, ως έτροποποιήθη υπό άρθρου 11 παρ. 2 ν. δ. 2501/1953.
"Αρθρον 273.	"Αρθρον 222 ν. 4173/1929.
"Αρθρον 274.	"Αρθρον 12, πλήν τελευταίου εδαφίου, α.ν. 854/1946.
"Αρθρον 275 παρ. 1 και 2.	"Αρθρον 1 παρ. 2 και 3 ν. 482/1943.

Αρθρο Κώδικος	Π η γ α ι
Αρθρον 275 παρ. 3.	Αρθρον 10 ν. δ. 1644/1942.
Αρθρον 276.	Αρθρα 224 και 225 ν. 4173/1929, ως το αρθρ. 224 τροποποιήθη υπό του άρθρου 63 ν. 4687/1930 και αντικατεστάθη υπό άρθρου 11 παρ. 3 ν.δ. 2501/1953. (Αρθρ. 11 παρ. 3 ν. δ. 2501, εδάφιον 1ον).
Αρθρον 277.	Αρθρον 226 παρ. 1 έως 4 ν. 4173/1929, ως ή παρ. 2 αντικατεστάθη υπό άρθρου 18 ν. 192/1946.
Αρθρον 278.	Αρθρον 227 ν. 4173/1929.
Αρθρον 279 παρ. 1.	Αρθρον 228 ν. 4173/1929.
Αρθρον 279 παρ. 2.	Αρθρον 11 παρ. 1 εδαφ. τελευταίον ν. δ. 2501/1953.
Αρθρον 280.	Αρθρον 218 ν. 4173/1929.
Αρθρον 281.	Αρθρον 229 ν. 4173/1929, ως ή παρ. 2 αντικατεστάθη υπό άρθρου 12 ν.δ. 2501/1953.
Αρθρον 282.	Αρθρον 4 α. ν. 17/17 Απριλίου 1935.
Αρθρον 283.	Αρθρον 230 ν. 4173/1929.
Αρθρον 284.	Αρθρον 231 ν. 4173/1929.
Αρθρον 285 παρ. 1 έως 6.	Αρθρον 232 παρ. 1-6 ν. 4173/1929.
Αρθρον 285 παρ. 7.	Αρθρον 174 παρ. 4 ν. 4173/1929.
Αρθρον 285 παρ. 8.	Αρθρον 177 παρ. 2 ν. 4173/1929 και ή συναφής διάταξις άρθρου 8 παρ. 2 ν. 5698/1932.
Αρθρον 285 παρ. 9.	Αρθρον 177α παρ. 1 εδάφιον τελευταίον ν. 4173/1929, προστεθέν το άρθρον υπό άρθρου 9 ν. 5698/1932.
Αρθρον 286 παρ. 1.	Αρθρον 238 ν. 4173/1929 εν συνδυασμῳ με τας παρ. 1 και 2 άρθρου 12 α.ν. 856/1937.
Αρθρον 286 παρ. 2.	Αρθρον 12 παρ. 3 α.ν. 856/1937.
Αρθρον 287 παρ. 1	Αρθρον 2 παρ. 3 α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 2	Αρθρον 2 παρ. 7 α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 3 περ. α'	Αρθρον 3 παρ. 4 εδάφιον 2ον α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 3 περ. β'	Αρθρον 3 παρ. 5 εδαφ. 3ον α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 3 περ. γ'	Αρθρον 7 παρ. 5 α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 3 περ. δ'	Αρθρον 12 παρ. 6 (οι δύο τελευταίοι στίχοι) α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 4	Αρθρον 12 παρ. 6, (οι τρεις πρώτοι στίχοι) α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 5	Αρθρον 7 παρ. 1 εδάφιον τελευταίον.
Αρθρον 287 παρ. 6	Αρθρον 3 παρ. 7, εδαφ. 1ον (οι δύο τελευταίοι στίχοι) α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 7	Αρθρον 8 παρ. 5 α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 8	Αρθρον 2 παρ. 2 περίπτ. γ' (τέσσαρες πρώτοι στίχοι), α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 9	Αρθρον 9 παρ. 8 α.ν. 525/1968 και εκ της παρ. 2 αὐτοῦ ή φράσις «τιμωρουμένων των παραβάτων δια ποινής φυλακίσεως μέχρι δύο ἐτών».
Αρθρον 287 παρ. 10 περ. α'	Αρθρον 3 παρ. 8 περιπτώσεις α, β και γ α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 10 περ. β'	Αρθρον 6 παρ. 2 τελευταίον εδάφιον α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 10 περ. γ'	Αρθρον 5 παρ. 2 εδάφιον δεύτερον α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 11 περ. α'	Αρθρον 11 παρ. 3 εδάφιον τελευταίον α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 11 περ. β'	Αρθρον 7 παρ. 2 εδάφιον τελευταίον α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 11 περ. γ'	Αρθρον 6 παρ. 5 εδάφιον 2ον α.ν. 525/1968.
Αρθρον 287 παρ. 11 περ. δ'	Αρθρον 5 παρ. 2 εδάφιον πρώτον α.ν. 525/1968.

Άρθρα Κώδικος	Π η γ α λ
Άρθρον 287 παρ. 11 παρ. ε'	Άρθρον 14 παρ. 2 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 12	Άρθρον 3 παρ. 6 εδάφιον δεύτερον δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 13	Άρθρον 2 παρ. 1 δεύτερον εδάφιον (δύο τελευταίοι στίχοι) δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 14 και 15	Άρθρον 14 παρ. 3 και 4 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 287 παρ. 16	Άρθρον 15 παρ. 2 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 288	Άρθρον 14 παρ. 5 έως 8 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 289 παρ. 1	Άρθρον 14 παρ. 1 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 289 παρ. 2	Άρθρον 15 παρ. 1 δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 290.	Άρθρον 241 ν. 4173/1929.
Άρθρον 291.	Άρθρον 5 παρ. 1 α. ν. 17/17 'Απριλίου 1935.
Άρθρον 292.	Άρθρον 242 ν. 4173/1929 και άρθρ. 11 παρ. 5 ν. δ. 2501/1953.
Άρθρον 293.	Άρθρον 243 παρ. 2 και 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 294.	Άρθρον 244 παρ. 1 και 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 295.	Άρθρον 245 παρ. 2 και 3 ν. 4173/1929.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

Άρθρον 296.	Άρθρον 38 παρ. 1, οι πρώτοι 5 στίχοι, ν. 4173/1929, εν συνδυασμῳ πρὸς τὸ β.δ. 4/1961 «περὶ Ὁργανισμοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας».
Άρθρον 297.	Άρθρον 39 παρ. 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 298.	Άρθρον 38 παρ. 1, οι τελευταίοι στίχοι ν. 4173/1929.
Άρθρον 299.	Άρθρον 38 παρ. 2 ν. 4173/1929.
Άρθρον 300.	Άρθρον 39 παρ. 1 ν. 4173/1929.
Άρθρον 301.	Άρθρον 18 παρ. 2, οι δύο πρώτοι στίχοι, ν. 4173/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ άρθρου 6 παρ. 2 ν. 4687/1930.
Άρθρον 302.	Άρθρον 18 παρ. 2, 3ος ἕως 8ος στίχος, ν. 4173/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ άρθρου 6 παρ. 2 ν. 4687/1930.
Άρθρον 303.	Άρθρον 39 παρ. 4 ν. 4173/1929, προσθεῖσα ὑπὸ άρθρου 20 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 304.	Άρθρον 18 παρ. 1, εἰς τὸν τελευταῖον ν. 4173/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ἡ παρ. 2 ὑπὸ άρθρου 6 παρ. 2 ν. 4687/1930.
Άρθρον 305 παρ. 1.	Άρθρον 2 ν. δ. 2501/1953, προσθέσαν εἰς τὸν ἄρθρον 24 παρ. 1 ν. 4173/1929 τὰ δύο τελευταῖα εἰσαφαι.
Άρθρον 305 παρ. 2.	Άρθρον 14 α. ν. 3/3-6-1935.
Άρθρον 306.	Άρθρον 9 α. ν. 959/1946.
Άρθρον 307.	Άρθρον 36 ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 308 παρ. 1.	Άρθρον 23 περιπτ. α' ν.δ. 841/1941.
Άρθρον 308 παρ. 2.	Άρθρον 4 ν. 482/1943.
Άρθρον 309.	Άρθρον 10 παρ. 1 ν.δ. 1644/1942.
Άρθρον 310.	Άρθρον 30 παρ. 3 ν. 4173/1929.
Άρθρον 311.	Άρθρον 36 παρ. 1 ν. 4173/1929

BIBLION ENATON

Άρθρον 312.	Νέα διάταξις, γενικῆς ἐφαρμογῆς.
Άρθρον 313.	Άρθρον 48 ν.δ. 2501/1953, γενικευόμενον.
Άρθρον 314.	Άρθρον 27 ν. 4473/1929, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ ἄρθρου 12 ν. 4687/1930.
Άρθρον 315.	Νέα διάταξις, γενικῆς ἐφαρμογῆς.
Άρθρον 316.	Νέα διάταξις, μεταβατικῇ.
Άρθρον 317.	Διάταξις καταργητικῇ.
Άρθρον 318.	Νέα διάταξις, μεταβατικῇ.
Άρθρον 319.	Διάταξις μεταβατικῇ, ἔχουσα πηγὴν μέρος τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ δ.ν. 525/1968.
Άρθρον 320.	Καθορισμὸς χρονολογίας ἐνάρξεως ἰσχύος.

Β'. ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ
ΔΑΣΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΟΣ
(ν. 8. 86/1969 Φ.Ε.Κ. 7 Α' 1969)

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

ΔΑΣΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Δασική ιδιοκτησία	1 επ.	"Αρθρα
» Β'.	Αναγνώρισις μη δημοσίων δασών	3 επ.	
» Γ'.	Παραχώρησις δασικών εκτάσεων δια γεωργικούς και κοινωνικούς σκοπούς ..	14 επ.	
» Δ'.	Συνιδιοκτησία επί δημοσίων δασών	34 επ.	
» Ε'.	Ειδικοί περιπτώσεις παραχώρησης ...	41 επ.	
» ΣΤ'.	Αποτελεσματισμός, εροθέτησις και χροτογράφησις	43 επ.	
» Ζ'.	Εξαγορά, ανταλλαγή και απαλλοτρίωσις ιδιωτικών εκτάσεων	49 επ.	
» Η'.	Δικαιώματα επί δασών	56 επ.	
» Θ'.	Δασικά διατάξεις	58 επ.	
» Ι'.	Δικονομικά διατάξεις	61 επ.	

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΣΩΝ

ΤΜΗΜΑ Α'.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΑΣΩΝ ΓΕΝΙΚΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Γενικά διατάξεις. Δασοπονικά μελέται ..	62 επ.
» Β'.	Διαχειρίσις προστατευτικών δασών ...	69 επ.
» Γ'.	Διαχειρίσις παραμεθορίων δασών	73 επ.
» Δ'.	Διαχειρίσις Εθνικών δρυμών	78 επ.
» Ε'.	Διαχειρίσις δασών Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης	82 επ.
» ΣΤ'.	Ενέργεια ύλοτομίων	84 επ.
» Ζ'.	Μεταφορά δασικών προϊόντων	100 επ.
» Η'.	Ρητίνεσις	102 επ.
» Θ'.	Βοσκή εντός δασών	103 επ.

ΤΜΗΜΑ Β'.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Γενικά διατάξεις	117 επ.
» Β'.	Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών δια δημοπρασίας	120 επ.
» Γ'.	Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών ενυ δημοπρασίας	127 επ.
» Δ'.	Διάθεσις καρπώσεων δημοσίων δασών εις δασικούς συνεταιρισμούς εργασίας ..	134 επ.
» Ε'.	Πρότυπος δι' αλτεπιστασίας εμμετάλλευσις δημοσίων δασών	137 επ.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΜΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΔΑΣΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Γενικά διατάξεις. Δασοπονικά μελέται ..	140 επ.
» Β'.	Δάση κοινωφελών προσώπων, δήμων, κοινοτήτων, ανταλλαξιμού περιουσίας ..	144 επ.
» Γ'.	Δάση συνεταιρικά	150 επ.
» Δ'.	Εκχέρσεσις Δασών	153 επ.
» Ε'.	Δασική φορολογία (Μίσθωμα. Δασικός φόρος)	160 επ.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΙΔΙΩΤΙΚΩΝ ΔΑΣΩΝ

ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΔΑΣΟΦΥΛΑΚΕΣ. ΕΠΟΠΤΑΙ ΠΡΑΣΙΝΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Ιδιωτικών προσώπων εις ιδιωτικά δάση	183 επ.
» Β'.	Εκτακτοί δασοφύλακες δημοσίων δασών. Επόπται πρασίνου	187 επ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΑΝΑΔΑΣΩΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.	Αναδασωτέα εδάφη	188 επ.
» Β'.	Φιλοδασική προπαγάνδα. Φιλοδασικά σωματεία	202 επ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΑΣΩΝ

"Αρθρα

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄	Προστασία δασών ἐκ πυρκαϊῶν	206 ἐπ.
» Β΄	Προστασία δασών ἐξ ἐντόμων καὶ μυ- κήτων	220 ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ

ΔΑΣΙΚΑ ΕΡΓΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄	Γενικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι εἰς δασοτε- χνικὰ ἔργα	222 ἐπ.
» Β΄	Ἔργα διευθετήσεως χειμάρρων	224 ἐπ.
» Γ΄	Δασικαὶ μεταφορικαὶ εγκαταστάσεις. Δα- σικὰ κτήρια	226 ἐπ.
» Δ΄	Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις δασικῶν ἔργων	238 ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ

Θ Η Ρ Α

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄	Θηράματα. Μέσα ἀσκήσεως θήρας. Κυ- νηγετικαὶ περιοχαὶ	251 ἐπ.
» Β΄	Ἀπαγορεύσις θήρας. Προστασία θηρα- μάτων	256 ἐπ.
» Γ΄	Κυνηγετικαὶ περιφέρειαι-Χρόνος-Ἄδεια θήρας. Οἰκονομικὴ ἐξυπηρέτησις	260 ἐπ.
» Δ΄	Κυνηγετικαὶ ὁργανώσεις	266 ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΠΟΙΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄	Ποινικαὶ διατάξεις	268 ἐπ.
» Β΄	Ποινικαὶ δικονομικαὶ διατάξεις	290 ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΔΑΣΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄	Ἐκπαίδευσις μέσου καὶ κατωτέρου δασι- κοῦ προσωπικοῦ	296 ἐπ.
» Β΄	Ἐκπαίδευσις μέσου δασικοῦ προσω- πικοῦ	301 ἐπ.
» Γ΄	Εἰδικὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα	305 ἐπ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΝΑΤΟΝ

ΤΡΑΙΚΑΙ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΑΙ
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

..... 312 ἐπ.

Π Α Ρ Α Ρ Τ Η Μ Α

Πίναξ πηγῶν

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1966 ἡ ἐτησίᾳ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α' ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400	Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἐξῆς ποσά:		
2. » » Β'	»	350			
3. » » Γ'	»	300			
4. » » Δ'	»	500			
5. » » ν Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300	1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
6. » » Παράρτημα	»	200	2. » » Β'	»	17,50
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π. ..	»	750	3. » » Γ'	»	15.—
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200	4. » » Δ'	»	25.—
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500	5. » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
Οἱ Δήμοι καὶ οἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.			6. » » Παράρτημα	»	10.—
			7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	37,50
			8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ..	»	10.—
			9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β' ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

ἑκάστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ' ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν ...	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἀρθρὸν 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων.	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διόλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939.	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπικτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000
10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἑλλοδαπῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωτέρων Ἐταιρειῶν ...	»	5.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγματεύσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	500
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 2 παρ. 4 Α.Ν. 148/67	»	500

Β. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	300
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

II. Εἰς τὸ Δ' Τεύχος καὶ Παράρτημα

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδείων πωλήσεως ἱματικῶν ὑδάτων ...	»	500
Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὥρισθη εἰς 5%.		

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.
- Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπου ἀποδοτεῖται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν συνοποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιτογῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ